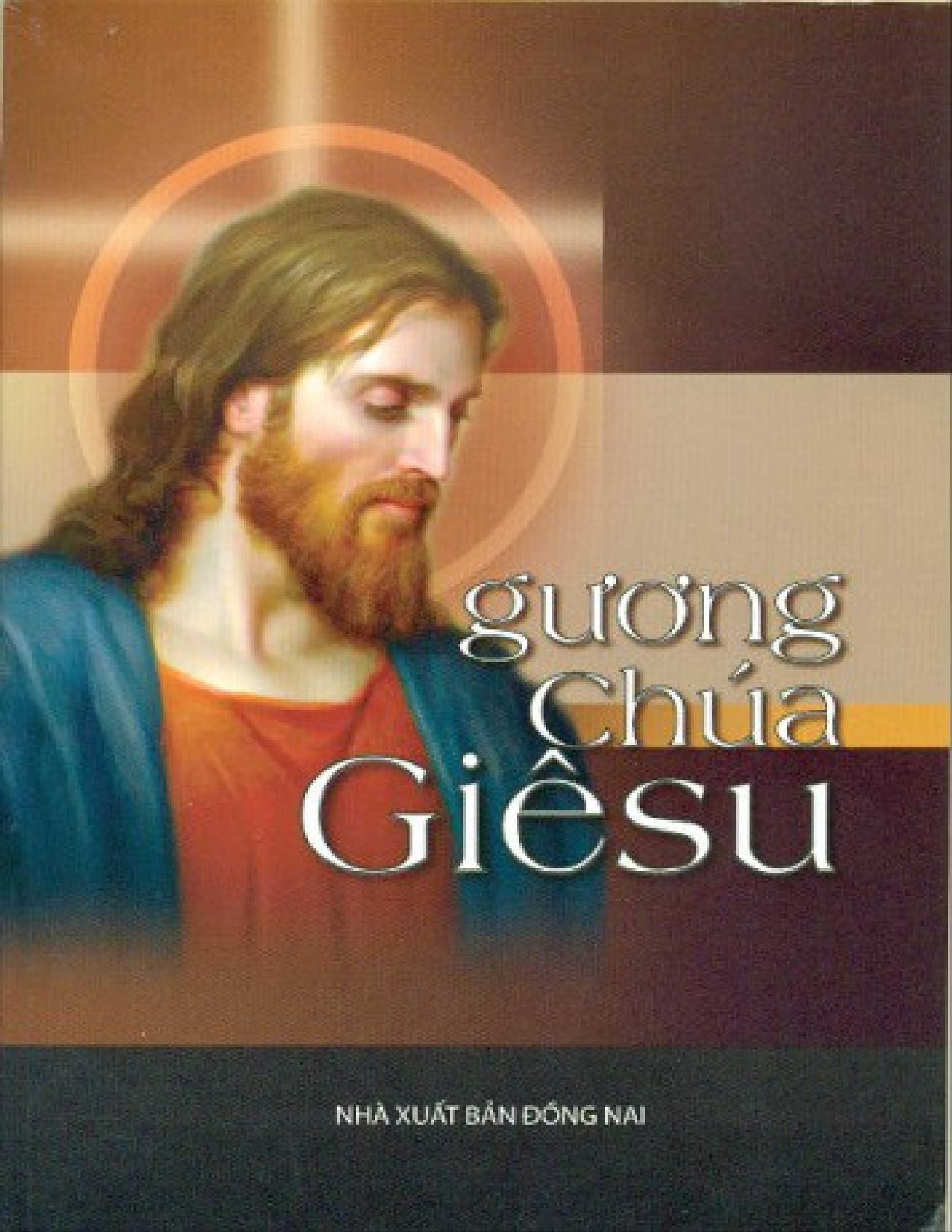

gương
Chúa
Giêsu

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

Thomas À Kempis

Gương Chúa Giêsu

The Imitation of Christ

Copyright © 2018 by Thomas À Kempis

Bạn có thể chia sẻ hoặc gửi tặng, nhưng xin đừng sử dụng làm thương mại dưới mọi hình thức.

Tủ Sách Công Giáo kính tặng.

Lần Đầu Ấn Bản

Sách eBook được tạo bởi Tủ Sách Công Giáo qua Reedsy tại reedsy.com

MỤC LỤC

Đôi Lời Tâm Huyết Gửi Bạn Đọc

I. QUYỀN I

Chương 1: NOI GƯƠNG CHÚA VÀ KHINH CỦA TH' TỤC

Con đường sáng

Tinh thần Chúa

Cái thông giỏi của thế tục

Của đời của chóng qua

Của vô hình

SUY NIỆM

Chương 2: TỰ KHIÊM

Tính ham biết

Đừng nghĩ mình hơn

SUY NIỆM

Chương 3: HỌC THUY' T CỦA CHÂN LÝ

Bài học chân lý

Tiếng Thầy

Vinh danh Chúa

Sống đạo đức

Chuyên trồng nhân đức

Thông thái thật

SUY NIỆM

Chương 4: HÀNH ĐỘNG CHO KHÔN

Đắc đo

Cái khôn ngoan của nhân đức

SUY NIỆM

Chương 5: ĐỌC THÁNH KINH

Bài học khôn

Giọng nói của Chúa

SUY NIỆM

Chương 6: TÌNH DỤC

Lố lằng sinh hỗn loạn

Bình an thực

SUY NIỆM

Chương 7: TRÁNH PHÙ PHI ́M VÀ KIÊU NGẠO

Tín thác nơi Chúa

Đừng khoe khoang

Học khiêm tốn

SUY NIỆM

Chương 8: ĐỪNG SỰ ̀NG SÃ QUÁ

Chọn bạn mà chơi

Bác ái

SUY NIỆM

Chương 9: VẮNG LỜI VÀ TÙNG PHỤC

Thông dong thực

Sẵn sàng nhượng bộ

SUY NIỆM

Chương 10: LỜI VÔ ÍCH

Nói ít

Nói cho khôn

SUY NIỆM

Chương 11: BÌNH AN VÀ TÌN BỘ

Tuyên chiến với thói hư

Phải chiến đấu cho can trường

SUY NIỆM

Chương 12: LỢI ÍCH CỦA ĐAU KHỔ

Đau khổ giúp tự giải thoát

Đau khổ đưa tới Chúa

Đau khổ làm cho ta ngán sống

SUY NIỆM

Chương 13: CHẶNG VỚI CÁM DỖ

Cám dỗ : Không ai thoát khỏi

Cám dỗ có thể thắng lướt được

Cám dỗ rất có lợi

SUY NIỆM

Chương 14: XÉT ĐOÁN

Xét đoán là lạm quyền

Xét đoán rất có hại

SUY NIỆM

Chương 15: BÁC ÁI

Hoạt động của bác ái

Bác ái thật

SUY NIỆM

Chương 16: MỘT NHỊN CHÍNH LÀNH

Nhịn là tinh khôn

Nhịn là công bằng

Giận mất khôn - Nhịn là sáng suốt

SUY NIỆM

Chương 17: ĐỜI SỐNG TU TRÌ

Phải có tinh thần hy sinh

Tập tinh thần hy sinh

SUY NIỆM

Chương 18: GƯƠNG THÁNH HIẾM

Đời sống phục tùng

Đời sống hy sinh

Đời sống khó hèn

Đời sống khiêm nhượng và nhẫn nhục

Lòng sùng mộ

Can đảm lên

SUY NIỆM

Chương 19: CÔNG VIỆC MỘT TU SĨ

Tinh thần tu sĩ

Quyết tâm và thực hành

Việc thiêng liêng

Xét mình

Tổ chức đời sống tư

SUY NIỆM

Chương 20: TÌM THANH V ́NG VÀ TH ̀M LẶNG

Tinh thần khuất tịch

Thầm lặng với Chúa

Bảo đảm của thánh nhân

Sức phá hoại an bình

Sám hối

Lợi ích của thầm lặng

Vui qua, sầu tới

Bình an thực

SUY NIỆM

Chương 21: LÒNG TH ́NG H ́I

Thực trạng con người

Cần phải thống hối

Ơn Chúa an ủi

Đau đớn vì tội

Gẫm suy sự chết

Xin ơn thống hối

SUY NIỆM

Chương 22: NHỮNG ĐAU KHỔ Ở ĐỜI

Những thử thách

Nhu cầu khát khe

Đau khổ vì chiến đấu

Tính bất ổn

SUY NIỆM

Chương 23: SUY GẤM CÁI CHẾT

Sẵn sàng luôn

Sống sao chết vậy

Dọn mình chờ chết đến

SUY NIỆM

Chương 24: NGÀY CÔNG PHÁN (Phán xét chung)

Thẩm phán chí công

Khổ hình

Phần thưởng

Giây phút định đoạt

SUY NIỆM

Chương 25: CÁI THIÊN ĐỜI SỐNG

Phải cố gắng luôn

Vun trồng nhân đức

Hãy thẳng tiến

Lời tâm phúc

SUY NIỆM

II. QUYỂN II

Chương 1: NƯỚC TRỜI

Dọn lòng chờ Chúa

Từ khước tạo vật

Trong thương tích Chúa

Mến Chúa, phải tự khinh

SUY NIỆM

Chương 2: TÙNG PHỤC CHO KHIÊM

Dưới cánh tay Chúa

Lợi ích của sự khiêm tốn

SUY NIỆM

Chương 3: NGƯỜI AN BÌNH THỰC

Tự ổn định

Chiến sĩ Hòa bình

Muốn Hòa bình phải nhẫn nhục

SUY NIỆM

Chương 4: TÂM HỒN TRONG TRẠNG CHÍ LỰ ĐƠN THÀNH

Đôi cánh nhiệm

Lợi ích của trong sạch

SUY NIỆM

Chương 5: TỰ GIÁC

Đừng quá tự tin

Tự quan sát

Một mình Chúa là đủ

SUY NIỆM

Chương 6: CÁI VUI CỦA MỘT LƯƠNG TÂM TẮT

Cái vui thật

Vinh dự của người lành

Bình an thực

SUY NIỆM

Chương 7: MẾN CHỨA TRÊN HẾT

Tình yêu duy nhất

Tình yêu tuyệt đối

SUY NIỆM

Chương 8: TRI KỶ VỚI CHÚA GIÊSU

Yêu không ngại khó

Chúa Giêsu là tất cả

Nghệ thuật yêu

Với ơn Chúa

SUY NIỆM

Chương 9: ĐỌA ĐÀY

Luyện tình yêu

Hình phạt kiêu ngạo

Tiến tới trọn hảo

SUY NIỆM

Chương 10: BÍ TỚN CHÚA

Thú siêu việt

Những chương ngại

Những phương thế

SUY NIỆM

Chương 11: ÍT NGƯỜI MẾN THÁNH GIÁ

Ít người mến thật

Mến trong đau khổ

Tự thoát ly

SUY NIỆM

Chương 12: ĐƯỜNG THÁNH GIÁ

Đường giải thoát

Mãnh lực của Thánh giá

Con đường duy nhất

Lợi dụng đau khổ

Hứng khởi trong Thánh giá

Thái độ chúng ta

Công hiệu của Thánh giá

Kết luận

SUY NIỆM

III. QUYỂN III

Chương 1: TÂM SỰ CHÚA GIÊSU VỚI LINH HẸN TRUNG TÍN

Người hạnh phúc

Lời bạn nhắn

SUY NIỆM

Chương 2: TIẾNG CHÂN LÝ NÓI THẦM BÊN TRONG

Chúa hãy nói

Công hiệu của lời Chúa

Lời chân lý

SUY NIỆM

Chương 3: CÁCH THỨC NGHE LỜI CHÚA

Tiếng Chúa

Hai bài học

SUY NIỆM

Chương 4: THẬT THÀ VÀ KHIÊM TỐN

Bước đi trước mặt Chúa

Khóc than vì lầm lỗi

Đi ngoài chân lý

SUY NIỆM

Chương 5: KỲ DIỆU CỦA ĐỨC ÁI

Bài ca ân tình

Sức mạnh của tình yêu

Xin ơn mến Chúa

Đặc tính của tình yêu

SUY NIỆM

Chương 6: CHÚA THỬ NGƯỜI YÊU THẬT

Người bạn thật

Cơn xao xuyến

Chước cám dỗ

SUY NIỆM

Chương 7: ĐỪNG TỰ HÀO VÌ ƠN CHÚA

Thiếu ơn Chúa, nhưng không nản

Vững tâm tiến bước

SUY NIỆM

Chương 8: TỰ HẠ TRƯỚC NHAN CHÚA

Tự giác

Ơn Chúa vượt công đức và ước muốn ta

SUY NIỆM

Chương 9: QUY ĐỊNH TẤT CẢ VỚI CHÚA NHƯ CỨ CÁNH SAU HẾT

Luật hạnh phúc

Luật thánh hóa

Thắng lợi cuối cùng

SUY NIỆM

Chương 10: THỜ CHÚA, KHINH ĐỜI

Niềm vui chiêm nghiệm

Phụng sự Chúa là cai trị

SUY NIỆM

Chương 11: TÌM XÉT VÀ TÍCH CHỨC ƯỚC MUỐN CỦA LÒNG

Ước muốn phải hợp ý Chúa

Điều chế cả những ước muốn tốt

Xác thật phải tùy thuộc lý trí

SUY NIỆM

Chương 12: LUYỆN ĐỨC NHẪN NHỤC VÀ PHÂN ĐÚC VỚI TÀ DỤC

Cần phải nhẫn nhục

Nhẫn nhục là chìa khóa hạnh phúc

Nhẫn nhục là nguồn an ủi

SUY NIỆM

Chương 13: VÂNG LỜI CHO KHIÊM

Vâng lời sẽ chiến thắng

Vì ta, Chúa đã vâng lời

SUY NIỆM

Chương 14: SUY LÝ ĐOÁN CHÚA SÂU NHIỆM MÀ TỰ HẠ

Lý đoán Chúa đáng sợ

Không ai thánh thiện ngoài Chúa

Sức con không làm gì được

SUY NIỆM

Chương 15: CHỈNH ĐẲN HÀNH VI NGÔN NGỮ

Cách thức cầu nguyện

Hãy khiêm tốn và tự hạ

Xin ơn làm trọn ý Chúa

SUY NIỆM

Chương 16: CHỈ TRONG CHÚA MỚI CÓ AN ỦI THỰC

Vui đời chóng qua

An ủi ngoài Chúa là phù vân

SUY NIỆM

Chương 17: PHÚ THÁC CHO CHÚA NHỮNG LO TOAN V` MÌNH

Chúa sẽ định đoạt về ta

Hay dở cũng do tay Chúa

SUY NIỆM

Chương 18: CHỊU ĐAU KHỔ VỚI CHÚA

Chúa đau khổ luôn vì ta

Đau khổ là dịp lập công

SUY NIỆM

Chương 19: NGƯỜI NHẪN NHỤC THẬT

Gương nhẫn nhục

Chịu lời chỉ trích

Xin ơn nhẫn nhục

SUY NIỆM

Chương 20: THÚ NHẬN MÌNH HÈN Y ́U

Con người hèn yếu

Ta ngã một cách quá dễ

Đừng sống theo đời, kéo bị đời khinh

SUY NIỆM

Chương 21: AN NGHỈ TRONG CHÚA

Chúa trên hết

Ngoài Chúa, tất cả chỉ là hư vô

Bạn trăm năm của linh hồn

Không có vui thật ngoài Chúa?

Chúc tụng Chúa

SUY NIỆM

Chương 22: NHỚ LẠI ƠN CHÚA

Đừng vô ơn

Đừng tự hào vì ơn Chúa

Nghèo túng và thấp hèn cũng là ơn Chúa

Ý Chúa quý hơn ơn Chúa

SUY NIỆM

Chương 23: ĐI TÌM BÌNH AN

Điều kiện bình an

Những cái phá hoại bình an

Xin cho khỏi những tư tưởng xấu

Xin ơn soi sáng

SUY NIỆM

Chương 24: ĐỪNG XÉT VIỆC NGƯỜI

Để mặc ý Chúa

Hãy mở lòng cho Chúa

SUY NIỆM

Chương 25: ĐI ỂU KIẾN ĐỂ ĐƯỢC BÌNH AN VÀ TÌN BỘ

Bình an của Chúa

Bình an giả mạo

Bình an thực

SUY NIỆM

Chương 26: TÂM H ỒN TỰ DO

Người tự do thực

Những ràng buộc của thân xác

Thắng lướt ba thù

Những nhu cầu bất đắc dĩ

SUY NIỆM

Chương 27: TAI HẠI CỦA TỰ ÁI

Tự ái là yêu mình quá đáng

Bỏ ý riêng để tìm ý Chúa

Xin ơn khôn ngoan từ trời

SUY NIỆM

Chương 28: NGƯỜI NÓI HÀNH

Lời bay theo gió

Bình an trong Chúa

SUY NIỆM

Chương 29: KÊU CẦU VÀ CHÚC TỤNG CHÚA TRONG ĐAU KHỔ

Kêu cầu Chúa

Chúc tụng Chúa

SUY NIỆM

Chương 30: XIN CHÚA GIÚP VÀ VỮNG TÂM CHỜ CHÚA TRỞ LẠI

Chúa cứu người trông cậy Chúa

Cứ tin: muốn gì cũng được

Hãy tin Chúa và xin Người giúp

Cần thiết của đau khổ

Cách Chúa yêu ta

SUY NIỆM

Chương 31: KHINH TẠO VẬT ĐỂ ĐƯỢC CHÚA TẠO THÀNH

Là thông dong nhất

Tự kiềm chế

Chuộng nhân đức

SUY NIỆM

Chương 32: TINH THẦN TỰ THOÁT

Bỏ tất cả để được tất cả

Đỉnh trọn lành

Lời nhủ nhủ

SUY NIỆM

Chương 33: TÂM HỒN TẠ BỐT NHÂN

Ý chí trong sạch

Con mắt đơn sơ

SUY NIỆM

Chương 34: MẾN CHÚA SẼ NO THỎA TRONG CHÚA

Mến Chúa êm dịu đường nào

Mến Chúa trên hết

Xin ơn hiệp nhất với Chúa

SUY NIỆM

Chương 35: SỐNG LÀ ĐỂ CHỊU THỬ THÁCH

Chiến cho hùng

Những điều giúp nhân đức

Gương thánh hiền

SUY NIỆM

Chương 36: MẶC CHO ĐỜI XÉT ĐOÁN

Chịu vu khống rất có lợi

Chúa sẽ chứng cho ta

SUY NIỆM

Chương 37: TỰ THOÁT LÀ ĐIỀU KIẾN ĐỂ ĐƯỢC TỰ DO

Cần thiết của tự thoát

Tự thoát để hiệp nhất

Tự thoát là một nhân đức

SUY NIỆM

Chương 38: CÁCH XỬ SỰ LÚC HÀNH ĐỘNG

Quy hướng tất cả về Chúa

Thăm dò ý Chúa

SUY NIỆM

Chương 39: HÀNH ĐỘNG ĐỪNG HẤP TẬP

Đừng tin ở mình

Hãy tín thác nơi Chúa

SUY NIỆM

Chương 40: KHÔNG CÓ LÝ GÌ MÀ KHOE

Khiêm nhường tự thú

Chúa là hy vọng độc nhất

Cảm tạ ơn Chúa

Duy một Chúa đáng được vinh danh

SUY NIỆM

Chương 41: COI KHINH DANH VỌNG TH ́ TỤC

Mong được đời bỏ quên

Ta đáng khinh vì tội

SUY NIỆM

Chương 42: BÌNH AN TA KHÔNG TÙY THUỘC Ở NGƯỜI ĐỜI

Muốn được lòng người đời là đại

Được lòng người là tai hại

SUY NIỆM

Chương 43: KHOA HỌC PHÙ PHI ́ M

Biết tất cả mà không biết mến Chúa yêu người

Chúa là thầy chân thực

Chúa dạy ta bằng nhiều cách

SUY NIỆM

Chương 44: ĐỪNG BẬN BỊU V ̀ VIỆC ĐỜI

Phương châm xử thế

SUY NIỆM

Chương 45: CẢN THỦ TRONG TƯ TƯỞNG VÀ LỜI NÓI

Đừng tin ở người đời

Chỉ tin ở Chúa

Xa lánh người đời

SUY NIỆM

Chương 46: TIN TƯỞNG Ở CHÚA NHƯNG KHI BỊ CHỈ TRÍCH

Phàn nàn là thiếu khiêm tốn

Phàn nàn là thiếu tin tưởng

Tín nhiệm ở Chúa

SUY NIỆM

Chương 47: MU ỚN ĐƯỢC RỒI PHẢI CHỊU KHÓ

Đau khổ chóng qua

Phần thưởng vô hạn

Trời là vinh phúc hoàn hảo

SUY NIỆM

Chương 48: HẠNH PHÚC ĐỜI SAU VỚI ĐAU KHỔ ĐỜI NÀY

Hướng về trời

Sống lưu đày

Chiến đến lúc quyết liệt

Xác thịt quấy nhiễu

Tâm hồn xao xuyến

SUY NIỆM

Chương 49: PHẢI KHAO KHÁT VÀ TÌM NƯỚC TRỜI

Ao ước thiết tha

Ao ước trong sạch

Thử thách khá nặng nề

Nhưng phần thưởng lại vô cùng

Khiêm tốn phục tùng

SUY NIỆM

Chương 50: GẶP S Ờ KHỔ HÃY TÍN THÁC VÀO THIÊN CHÚA

Mong được an ủi

Đau khổ do Chúa tiền định

Đau khổ sửa trị ta

Đau khổ giúp thánh hóa

SUY NIỆM

Chương 51: HÃY LÀM VIỆC NHỎ KHI KHÔNG THỂ LÀM VIỆC LỚN

Có lúc không thể suy gẫm

Làm việc và chờ Chúa đến

SUY NIỆM

Chương 52: NGHĨ MÌNH ĐÁNG PHẠT HƠN AN ỦI

Nghĩ mình không đáng được ủi an

Chỉ đáng hỏa ngục

Tinh thần thống hối

SUY NIỆM

Chương 53: ƠN CHÚA KHÔNG Ở CHUNG VỚI TÌNH YÊU TH ́ TỤC

Bỏ tất cả để tìm yên tĩnh

Tự thắng

SUY NIỆM

Chương 54: HÀNH ĐỘNG BẨM SINH VÀ SINH HOẠT CỦA ẬN S ỨNG

Phân biệt thế nào?

Ích kỷ với xả kỷ

Yêu sách với đơn sơ

Tham lam với đại độ

Tự phụ với khiêm tốn

Ân sủng bổ khuyết và cải tạo bầm sinh

SUY NIỆM

Chương 55: BẨM SINH ĐẸ I BẠI ÂN SỦNG THANH CAO

Ơn hiện sủng

Cần thiết

Ơn Thánh sủng

Cầu xin ân sủng

SUY NIỆM

Chương 56: TỰ THOÁT VÀ VÁC THÁNH GIÁ THEO CHÚA GIÊSU

Đường Thánh giá

Theo Chúa để đạt hạnh phúc

SUY NIỆM

Chương 57: ĐỪNG NẢN LÒNG KHI LẺ M LỖ

Hãy vững tin

Bài học nhận nhục

Chúc tụng Chúa

SUY NIỆM

Chương 58: ĐỪNG TÒ MÒ NHƯNG ĐI Ụ KHÔNG NÊN TÒ MÒ

Đừng tra xét việc Chúa

Đừng tranh luận về công đức các Thánh

Nên bé nhỏ để vào nước Chúa

SUY NIỆM

Chương 59: HY VỌNG VÀ TIN TƯỞNG NƠI MỘT MÌNH CHÚA

Chúa là hy vọng độc nhất

Chúa là Núi Đá con nương tựa

SUY NIỆM

IV. QUYỂN IV

Chương 1: PHẢI KÍNH CẢN ĐẾN RƯỚC THÁNH THỂ

Chúa kêu mời

Dầu ta không xứng

Sức ta hèn yếu

Phải hết sức kính cẩn

Bí tích diệu huyền

Chúa nhân từ

SUY NIỆM

Chương 2: MẸU NHIỆM TÌNH YÊU

Tình yêu vô hạn

Tình yêu đáp trả tình yêu

SUY NIỆM

Chương 3: ÍCH LỢI BỒI NANG RƯỚC LỄ

Chúa là hy vọng

Chúa là sinh lực

Chúa là an ủi

Chúa cao trọng vô cùng

SUY NIỆM

Chương 4: CHÚA BAN NHIỆM ƯƠN CHO NHỮNG AI RƯỚC LỄ XỨNG ĐÁNG

Thêm ân sủng và nhân đức

Bạn thiết nghĩ

Xin ơn năng rước lễ

SUY NIỆM

Chương 5: CAO QUÝ CỦA THÁNH THỂ VÀ CHÚC LINH MỤC

Cao cả thay sứ vụ Linh mục

Nhiệm vụ Linh mục

Ý nghĩa lễ phục của Linh mục

SUY NIỆM

Chương 6: CÁCH DỌN MÌNH RƯỚC LỄ

Xin ơn dọn mình

SUY NIỆM

Chương 7: XÉT MÌNH VÀ QUYẾT TU SỬA

Xét lương tâm

Những khuyết điểm

Quyết chí đền bù

SUY NIỆM

Chương 8: HY LỄ THẬP GIÁ VÀ TỰ HIẾN

Tự hiến cho Chúa

Hiến lễ trọn hảo

SUY NIỆM

Chương 9: TẬN HIẾN CHO CHÚA VÀ CẦU CHO MỌI NGƯỜI

Hiến lễ sùng bái

Hiến lễ đền tội

Hiến lễ cầu ân

SUY NIỆM

Chương 10: KHÔNG NÊN KHINH THƯỜNG BỎ RƯỚC LỄ

Những mưu chước của ma quỷ

Mưu chước của xác thịt

Rước lễ thiêng liêng

SUY NIỆM

Chương 11: THÁNH THỂ VÀ LỜI CHÚA, CẢ HAI ĐỀU CẦN CHO LINH HỒN

Bánh mễ vị

Lương thực hiện thể

Ánh sáng chỉ đường

Chức vụ Linh mục

Kinh riêng của Linh mục

SUY NIỆM

Chương 12: MUỐN RƯỚC LỄ PHẢI DỌN MÌNH CẨN THẬN

Dọn mình kỹ lưỡng

Cám ơn sốt sắng

SUY NIỆM

Chương 13: PHẢI ƯỚC AO HỢP NHẤT VỚI CHÚA GIÊSU TRONG THÁNH THỂ

Ngưỡng vọng hợp nhất

Thực hiện hiệp nhất

SUY NIỆM

Chương 14: TÂM HỒN AO ƯỚC RƯỚC THÁNH THỂ

Sùng ái nồng nhiệt

Đức tin sắt đá

SUY NIỆM

Chương 15: KHÔNG KHIÊM NHƯỜNG VÀ XẢ KỶ SẼ KHÔNG CÓ SÙNG ÁI

Phải khiêm nhường

Phải xả kỷ

SUY NIỆM

Chương 16: GIẢI BÀY VỚI CHÚA NHỮNG NHU CẦU VÀ XIN NGÀI BAN ƠN

Chúa biết và có thể chữa ta

Tin tưởng và cầu xin Chúa

SUY NIỆM

Chương 17: KHÁT VỌNG RƯỚC CHÚA KITÔ

Nguyện vọng của lòng

Lễ vật dâng Chúa

SUY NIỆM

Chương 18: ĐỪNG TÒ MÒ, NHƯNG PHẢI TIN MẪU NHIỆM THÁNH THỂ

Đức Tin khiêm tốn

Đức Tin ân ái

SUY NIỆM

Đôi Lời Tâm Huyết Gửi Bạn Đọc

Bạn muốn được nên thân tình với Thiên Chúa, mời bạn đọc Quyển I sách **GUƠNG CHÚA GIÊSU**. Đó là hành trang cho bạn lên đường.

Bạn muốn gặp Thiên Chúa, mời bạn đọc Quyển II sách **GUƠNG CHÚA GIÊSU**, để khi được gặp Thiên Chúa bạn biết tâm sự với Ngài.

Bạn muốn được Thiên Chúa tiếp thu làm bạn tâm giao, mời bạn đọc Quyển III sách **GUƠNG CHÚA GIÊSU**, để biết nên làm gì, phải làm gì để bảo vệ tình bạn với Thiên Chúa.

Bạn muốn nhờ Chúa Giêsu Kitô, với Chúa Giêsu, sống đời con thảo của Thiên Chúa, mời bạn đọc **GUƠNG CHÚA GIÊSU** Quyển IV.

Nhưng xin lưu ý bạn: Con đường nên thánh không có bước nhảy vọt, mà phải là tiệm tiến. Phải vững bước thứ nhất, rồi mới tiến bước thứ hai, phải nắm chắc bí quyết rồi mới tiến bước thứ ba. Thuần thực giai đoạn ba, không cần mời, Chúa Giêsu sẽ đến với bạn, không chỉ dắt tay bạn mà còn cho bạn nhờ Ngài, với Ngài tôn vinh Thiên Chúa Cha.

GUƠNG CHÚA GIÊSU là một tác phẩm đã có gần 500 năm nay mà vẫn hiện đại, vì được xây dựng trên nền tảng Phúc Âm.

Sách đã được dịch ra hầu hết các thứ tiếng, và đã trở thành sách gối đầu cho các thánh.

Việt Nam cũng đã có ba bản dịch, nhưng vì hoàn cảnh đất nước, sách **GUƠNG CHÚA GIÊSU** trở nên hiếm, nếu không nói là gần như bị mai một.

May mắn, chúng tôi gặp được một tập bản dịch của Linh mục Lê Bá Tư, tái bản từ năm 1965. Nhưng đối chiếu với nguyên bản La-văn thì có rất nhiều sai sót, có thể do kỹ thuật ấn loát, nhiều câu vì mất chữ hoặc dịch sát nghĩa quá nên khó hiểu; nhiều câu lại dài dòng quá nên ý nghĩa mất sắc bén...

Nhờ một Linh mục đọc đối chiếu với bản La-văn và sửa lại tới 5 lần, cốt ý là cho sách quý này không bị mai một, mà còn dễ đọc dễ hiểu hơn.

Nay tôi xin giới thiệu **GUƠNG CHÚA GIÊSU** với bạn đọc.

GIÁM MỤC GIÁO PHẬN ĐÀ NẴNG

Phaolô-Tịnh NGUYỄN BÌNH TĨNH

I

QUYỂN I

Những Nguyên Tắc Hướng Dẫn Đời Sống Tâm Linh

*Bạn muốn được nên thân tình với Thiên Chúa, mời bạn đọc Quyển I sách **GUƠNG CHÚA GIÊSU**. Đó là hành trang cho bạn lên đường.*

Chương 1: NOI GUƠNG CHÚA VÀ KHINH CỦA THẾ TỤC

Con đường sáng

Lời Chúa Giêsu: “Ai theo Ta, người ấy không đi trong đường tối”.¹

Lời ấy, Chúa dùng để khuyên nhủ ta bắt chước tính hạnh và hành vi Chúa, nếu ta muốn được sáng thật và thoát ly mọi tối tăm trong tâm hồn.

Bài học chính của ta sẽ là suy gẫm về tính hạnh Chúa Kitô vậy.

Tinh thần Chúa

Học thuyết Chúa Kitô trỗi vượt trên học thuyết các thánh. Ai thấu nhập được tinh thần Chúa Giêsu, người ấy gặp được lương thực giấu ẩn trong đó.

Sở dĩ nhiều người nghe giảng Phúc Âm luôn mà vẫn không xúc động, là vì họ không có tinh thần Chúa Kitô.

Muốn hiểu tỏ và nếm thử thi vị của lời Chúa, cần phải tập sống đời sống của Chúa.

Cái thông giỏi của thế tục

Lý luận cao kỳ về Chúa Ba Ngôi có ích chi, một khi lòng đầy kiêu hãnh. Bạn lại vì đó mà mất lòng chính Chúa Ba Ngôi.

Không phải cứ lý luận cao mà nên được người lành người thánh, trái lại chỉ có đời sống đạo đức mới làm nên được bạn thiết của Chúa!

Thà biết sám hối còn hơn biết giải thích nghĩa sám hối là gì.

Thuộc lòng toàn bộ Thánh Kinh và danh ngôn các triết gia, mà không có đức ái và ân nghĩa Chúa: tất cả cái đó có ăn thua gì!

“Phù hoa nối tiếp Phù hoa,

“Của đời hết thảy chỉ là Phù hoa”² trừ kính ái và phụng thờ một Chúa.

Khôn ngoan nhất là người biết cài đặt thế tục để tìm đến nước trời.

Của đời của chóng qua

Không gì phù phiếm bằng tích góp cho nhiều của mau qua và để hết lòng trí vào đó! Không gì phù phiếm bằng ham hố danh vọng và ưa tìm ăn trên ngai trời!

Không có gì phù phiếm bằng bê tha nhục dục và đam mê những cái rút cục chỉ làm cho mình phải nghiêm phạt!

Không gì phù phiếm bằng thích sống lâu mà không cố gắng sống cho thánh thiện! Không gì phù phiếm bằng chỉ để tâm đến của hiện tại mà không màng gì của tương lai!

Không gì phù phiếm bằng chỉ mãi miết đuổi theo của mau qua mà không màng đến cái sẽ làm cho mình được vui sướng bất diệt!

Của vô hình

Hãy tâm niệm luôn lời này của Đấng Khôn ngoan: “Mắt không bao giờ xem nó, tai không bao giờ nghe thỏa”.³

Bạn hãy cố gắng giữ lòng khỏi quyến luyến của hữu hình và hãy chuyên lo tìm của vô hình. Ai sống theo nhục dục, người ấy làm nhẹ lương tâm mình và mất ơn Chúa.

SUY NIỆM

Con người sống ở đời chỉ có một việc tối cần là lo phần rỗi... nhưng không có phần rỗi ngoài Chúa Giêsu.

Tin tưởng ở lời Chúa, từng phục huấn lệnh Chúa, bắt chước các nhân đức Chúa: đó là cái sống cao quý nhất.

Bê tha của cải, thú vui, chức quyền, mà lãng quên phần rỗi, thiết tưởng không còn thứ phù phiếm nào nguy hại bằng!

Chúa Giêsu! ích gì cho con, nếu con chỉ tìm biết những mầu nhiệm lớn lao về bản thân Chúa mà không lợi dụng được công nghiệp và ân nghĩa Chúa, không biết cái sống của Chúa và thực hành các nhân đức Chúa!

Ích gì cho con, nếu con chỉ nhắm mắt đuổi theo cái phù phiếm mà không chuyên lo phần rỗi con! Xin giúp con nhận định rõ và cương quyết sống theo gương lành Chúa.

¹ Gioan 8,12

² Eccl 1, 2 (Giảng viên 1, 2)

³ Eccl 1, 8 (Giảng viên 1,8)

Chương 2: TỰ KHIÊM

Tính ham biết

Thường tình ai cũng muốn biết, nhưng biết mà không có lòng kính sợ Chúa: cái biết đó có ăn thua gì!

Một người quê mùa nghèo khó mà biết phụng thờ Chúa, còn giá trị hơn ngàn lần một triết gia kiêu kỳ, chỉ mãi miết nghiên cứu các tầng trời vận chuyển mà không màng chi phần rỗi!

Người biết mình tở, sẽ tự khinh và không màng tiếng người đời ca tụng.

Thông lâu thiên kinh vạn quyển mà không có đức Ái, tất cả những cái đó ích chi trước mặt Chúa là Đấng sẽ đoán xét mọi hành vi của mình! Đừng tò mò

Bạn hãy hãm tính ham biết thái quá! Nó chỉ làm cho bạn chia trí và lằm lạp.

Người biết, tự nhiên muốn được người khác khâm phục và ca tụng là thông giỏi, nhưng có những cái biết không có ích mấy hay chẳng ích gì cho phần rỗi.

Nếu thế, chỉ cặm cụi với những cái khác mà không quan tâm đến cái giúp mình lo phần rỗi, còn gì điên rồ bằng?

Không phải chỉ cốt nói cho nhiều mà linh hồn no thỏa, trái lại chỉ có đời sống đạo hạnh mới làm được cho lòng yên tĩnh; chỉ có lương tâm trong sạch mới làm được cho ta yên vui trước mặt Chúa.

Đừng nghĩ mình hơn

Càng thông biết nhiều mà không lợi dụng được cái biết ấy để sống thánh thiện, càng phải đoán xét nặng.

Tài ba lỗi lạc đến đâu, đừng lấy đó làm cao làm kiêu: càng biết nhiều càng đáng lo ngại nhiều. Bạn tưởng Bạn biết nhiều ư? Bạn nên nhớ, cái biết đó chẳng thấm đâu với những cái mà bạn chưa biết.

Thánh Phaolô bảo: “Bạn đừng có tự cao tự đại”⁴ một hãy thú nhận cái dốt của mình đi.

Bạn đưa lý do nào mà dám tưởng mình hơn người, trong khi còn biết bao người thông thạo hơn và am tường luật Chúa hơn!

Bạn muốn biết cái gì giúp cho Bạn hơn ư! Bạn hãy mong được đời bỏ qua và không đếm xỉa đến. Tự giác

Khoa học cao quý nhất mà cũng ích lợi nhất, chính là khoa học tự giác và tự khinh.

Không nghĩ hay cho mình và biết kính trọng người khác: đó là khôn ngoan và trọn hảo nhất.

Gặp người phạm tội công khai – dầu là một tội đại ác – Bạn cũng đừng vội căn cứ vào đó mà tưởng mình tốt hơn, vì Bạn không thể biết chắc Bạn sẽ đứng vững trong điều thiện được đến bao giờ.

Đành rằng ta ai cũng yếu đuối, nhưng Bạn nên tin chắc không ai yếu đuối hơn Bạn.

SUY NIỆM

Lời Thánh Kinh: “Những tư tưởng của người đời sẽ hết sức phù phiếm và hoàn toàn vô ích, nếu nó không giúp nhìn nhận và kính ái Chúa, giúp lãng quên và coi khinh chính mình”.

Lòng tin đơn sơ và linh động của một người chỉ biết tin – tin không mà cả, không do dự – tất cả những điều Chúa dạy tin và thực hành tất cả những điều Chúa dạy làm: lòng tin đó cao quý hơn tất cả khoa học đạo cũng như đời. Vì thiếu lòng tin đó, khoa học chỉ làm cho trí thêm kiêu, hồn thêm lạnh.

Lạy Chúa Cứu Chuộc khả ái! Xin chữa con khỏi bệnh tham biết thái quá và tính lười làm những việc phải làm cho được rồi. Con có thể thành tâm học biết mà không ca tụng và kính mến Chúa sao được? Con có thể tự giác mà không tự khinh tự鄙 thế nào được!

Lạy Chúa! Sống thấp hèn không được người biết tới, sống ẩn dật với Chúa trong Thiên Chúa: cái sống đó cao quý nhường bao! Xin ban cho con và mọi người biết tôn trọng và thực hành được cái sống ấy.

⁴ Rom. 11, 20

Chương 3: HỌC THUYẾT CỦA CHÂN LÝ

Bài học chân lý

Phúc lớn cho người được Chân lý hiện thân dạy vẽ, không phải bằng hình bóng, không phải bằng lời lẽ mau qua, nhưng bằng chính bản tính mình.

Lý trí và giác quan ít nhìn sâu được vào sự vật, nên thường khi nó chỉ đánh lừa ta.

Tranh luận cao kiến về những vấn đề thắc mắc và bí nhiệm có ích chi! Ngày công phán, ta có phải đoán xét vì đã không biết những cái đó đâu?

Khinh thường những cái hữu ích và cần thiết để chỉ chuyên lo những cái có hại: như thế thiết tưởng không còn có cái đại nào bằng!

Rõ thực có mắt mà không trông thấy là thế!

Tiếng Thầy

Làm gì những cuộc tranh luận về giống và về thứ?

Ai được Ngôi Lời hằng sống nói với, người ấy thoát ly được ngàn ý rởm.

Tất cả mọi cái do Ngôi Lời mà có. Hết thấy tạo vật chứng minh về một Ngôi Lời: Mà Ngôi Lời chính là “nguyên ủy nói với lòng ta”.⁵

Không có Ngôi Lời, ai là người hiểu biết được sự vật cho tỏ, phán đoán được sự vật cho nhằm?

Ai được một Chúa là được tất cả. Ai qui định tất cả vào một mình Chúa và nhìn nhận mọi vật trong Chúa: người ấy sẽ được vững dạ và yên lòng.

Ôi! Chúa Trời chân lý! Xin làm cho con hợp nhất với Chúa trong một tình yêu bất diệt.

Con đọc đã mỗi, con nghe đã nhàm. Trong Chúa có tất cả mọi sự con ao ước khát vọng.

Trước nhan Chúa, tất cả các nhà bác học, tất cả các tạo vật hãy im đi để một mình Chúa nói với lòng con.

Vinh danh Chúa

Ai càng hồi tâm, càng thoát ly được sự vật bên ngoài, người ấy càng hiểu được nhiều, càng thấu đáo được những vấn đề sâu nhiệm mà không phải vất vả gì, vì chính Chúa sẽ ban thêm trí hiểu cho họ.

Một tâm hồn trong sạch đơn sơ và kiên nhẫn, dù giữa trăm công nghìn việc, họ cũng không sao lãng, vì việc gì họ cũng làm vì danh Chúa, và họ luôn luôn cố gắng đề phòng những đòi hỏi của lòng tự ái.

Còn gì làm bận lòng và ngăn trở Bạn bằng những cảm tình lổ lảng của lòng Bạn?

Người nhân đức và trung thành với Chúa, bất cứ cái gì hoạt động ra ngoài họ cũng xếp đặt tự bên trong. Nhờ thế mà trong khi hành động, họ không hề bị lôi kéo theo một khuynh hướng xấu, trái lại họ xếp đặt tất cả theo luật lệ của lý trí.

Còn ai phải chiến đấu gay go bằng người chiến đấu để thắng chính mình?

Cái đáng ta lưu tâm nhất là chiến đấu với mình, chiến đấu để thắng mình và tiến bộ trong đường nhân đức.

Sống đạo đức

Tất cả mọi cái hoàn hảo trên đời đều có pha một vài khuyết điểm. Tất cả mọi điều ta nhận xét đều chưa sạch hẳn được cái hồ đồ.

Khiêm tốn tự biết mình: đó là đường chắc nhất đưa ta đến cùng Chúa hơn tất cả những phát minh kỳ lạ của khoa học.

Nói thế không phải có ý lên án khoa học hay bất cứ một kiến thức nào về sự vật, dầu là một kiến thức tầm thường nhất. Xét bản tính nó và theo chương trình an bài của Thiên Chúa, khoa học lúc nào cũng vẫn tốt, nhưng một lương tâm trong trắng và một đời sống đạo hạnh bao giờ cũng tốt hơn.

Nhưng đa số người đời chỉ chuyên lo học biết hơn là sống thánh thiện, vì thế họ đã lâm khốn nạn và không được ích gì, hay có cũng chẳng được mấy.

Chuyên trồng nhân đức

Chà! Giá họ cũng chuyên lo khu trừ thói hư và tu luyện nhân đức bằng tranh luận những vấn đề vô ích, thì giữa các dân tộc làm gì còn nhiều cái ác và gương xấu đến thế! Các dòng tu làm gì sa sút đến thế!

Chắc ngày công phán, Chúa không hỏi ta đã đọc sách nào mà chỉ hỏi đã làm gì? Chúa không hỏi có nói lợi khẩu không, mà chỉ hỏi đã sống thánh thiện thế nào?

Bạn xem: những giáo sư, những học giả bình sinh nức tiếng thông thái bây giờ đâu?

Địa vị họ xưa, bây giờ người khác đang giữ, nhưng chả biết những người này có nghĩ gì đến họ không?

Sinh thời xem chừng họ rất được lưu ý, nhưng giờ đây còn ai nhắc đến tên họ nữa đâu?

Thông thái thật

Trời! Vinh dự đời chóng qua biết mấy? Giá đời sống họ ăn nhịp được với học lực của họ thì những sách vở, những khoa học tốt biết chừng nào!

Biết bao người chỉ mải miết với những khoa học phù phiếm mà sao lãng việc phụng sự Chúa: Vì chỉ nghĩ đến làm lớn hơn học ở khiêm nhường, mà họ đã tự tiêu diệt theo với những tư tưởng của họ.

Người lớn thật, là người có một lòng bác ái quảng đại!

Người lớn thật là người tự cho mình thấp bé và coi khinh danh vọng ở đời này.

“Người khôn thật, là người coi của đời như phân thổ để chỉ được một Chúa Giêsu Kitô.” ⁶

Sau cùng, người thông thái thật, là người biết tuân theo ý Chúa và từ bỏ ý riêng.

SUY NIỆM

Có hai thứ khoa học: khoa học Thiên Chúa và khoa học nhân loại, nhưng chỉ có một chân lý.

Khoa học Thiên Chúa cũng bất di dịch như Thiên Chúa, còn khoa học nhân loại cũng hay thay đổi như nhân loại.

Khoa học Thiên Chúa là chính ánh sáng của Ngài, của chân lý thuần túy mà Ngôi Hai đã đem xuống! Ngài ban cho hết thảy nhưng ban cho những ai có tâm hồn khiêm nhường.

Là con đẻ của nhân loại, khoa học nhân loại môn trốn tính tò mò, nuôi tính kiêu hãnh, gieo lùm tưởng và mê hoặc mà không đánh động và sửa đổi được tâm hồn.

Học chân lý không phải để biết cho bằng để thực hành.

Lời hằng sống là lời Chúa nói với lòng hơn là với trí.

Biết nhiều điều cần để được rồi và thực hành: đó là tất cả khoa học của một người giáo hữu.

Lạy Chúa, Chúa đã dạy: Không phải những ai thưa: “Lạy Chúa, lạy Chúa” mà được vào Thiên đàng, mà chỉ ai làm theo ý Đức Chúa Cha và sống theo đức Tin mới được rồi.

Con hối tiếc vì đã biết và nói nhiều về chân lý mà chỉ làm được rất ít để cứu lấy mình.

Xin Chúa ban thêm cho con một tinh thần đạo đức một tâm hồn đạo đức và một đời sống đạo đức. Xin cho con lánh xa thế tục và chỉ tìm một Chúa là chân lý tuyệt đối và là trót hy vọng của con.

⁵ Gioan. 3, 25

⁶ Philipphê. 3, 8

Chương 4: HÀNH ĐỘNG CHO KHÔN

Đẩn đo

Đừng bạ tin mọi lời người nói cũng như mọi ý mình nghĩ. Nhưng mọi cái, phải khôn ngoan, thận trọng đẩn đo xem có hợp thần ý Chúa không?

Ôi! Ta yếu hèn quá! Cái xấu của người khác, ta thường dễ tin, dễ nói hơn là cái hay, cái tốt của họ.

Những người hoàn thiện, họ không bạ ai nói gì cũng tin, vì họ đã biết cái yếu hèn của con người tự nhiên hướng về điều ác và dễ lỗi lầm trong lời nói.

Cái khôn ngoan của nhân đức

Đừng hành động hấp tấp, cũng đừng cố chấp theo ý riêng: thế mới thật là khôn.

Đừng bạ ai nói cũng tin, đừng bạ tin gì cũng vội đem học lại với người khác: thế mới thực là khôn.

Bạn hãy học hỏi những người khôn ngoan và có lương tâm. Thà học với người khôn ngoan từng trải còn hơn theo ý riêng.

Đời sống thánh thiện làm cho người khôn cái khôn của Chúa và cho người ta một bài học kinh nghiệm vĩ đại.

Càng khiêm tốn và tùng phục ý Chúa, càng khôn ngoan và bình an trong hành động.

SUY NIỆM

Muốn hành động cho khôn, nên lấy hai điểm này làm mẹo mực:

Đừng bạ ai nói cũng tin, bạ nghĩ gì cũng cho là phải, trái lại phải dẹp lòng tự ái và tình dục mà chỉ sẵn sàng chờ đợi thần ý Chúa.

Đừng cậy tài giỏi, thông thạo, nhưng phải đơn sơ và thành thực đón nhận ý kiến của người khác.

Những vị cao niên, những người kinh nghiệm chính là những cái móc vững chắc cho bước đường của ta.

Lạy Chúa! Chúa đã tự đặt mình làm mẫu gương hành động cho con, Chúa lại dạy con phải “khôn như con rắn và đơn sơ như bồ câu”. Xin Chúa giúp con noi sát gương Chúa và thực hành được như lời Chúa răn dạy.

Chương 5: ĐỌC THÁNH KINH

Bài học khôn

Phải tìm chân lý chứ đừng tìm lợi khẩu trong Thánh Kinh.

Đọc Thánh Kinh, phải đọc với chính tinh thần của tác giả.

Phải tìm lợi ích thiêng liêng hơn là tìm lời lẽ văn hoa chải chuốt.

Ta phải chuộng đọc cả những cuốn đạo đức đơn sơ, cũng như những cuốn cao sâu màu nhiệm.

Đừng bận tâm đến thân thể, học lực của tác giả: hãy đọc vì lòng mến chân lý thuần túy.

Cũng không cần tra vấn câu nọ, câu kia, của tác giả nào, một hãy để ý xem tác giả đã nói những gì.

Giọng nói của Chúa

“Người đời qua đi, nhưng đức tin trung của Chúa sẽ muôn đời tồn tại”.⁷

Chúa nói với ta bằng nhiều cách khác nhau và bằng những người cũng khác nhau.⁸

Thường tính tò mò rất có hại cho ta trong lúc đọc Thánh Kinh. Nó làm cho ta muốn hiểu thấu và bình luận những cái đáng lý chỉ nên bỏ qua.

Nếu muốn được iùch khi đọc Thánh Kinh, Bạn hãy đọc cho khiêm tốn, đơn thành và tin tưởng, mà đừng bao giờ đọc để mong được tiếng thông giãi.

Hãy bàn hỏi những người sống thánh thiện và im lặng nghe họ trả lời. Cũng đừng coi thường câu nói của những người cao niên: không phải vô tình mà họ mở miệng nói ra đâu.

SUY NIỆM

Đọc Thánh Kinh cũng như các sách đạo đức, không bao giờ nên đọc vì tò mò: để tìm lợi khẩu, khoa học, văn chương. Những sách đó không viết vì mục đích ấy.

Muốn linh hội được ý nghĩa những sách đó, phải đọc cho:

- khiêm nhượng: vì Chúa Thánh Thần chỉ dạy những bí nhiệm cho người khiêm.*
- đơn sơ: vì ánh sáng Chúa soi bao giờ cũng tự đủ cho mỗi người.*
- tin tưởng: dầu ta không hiểu thấu, lời Chúa bao giờ cũng đáng kính phục.*

Lạy Cha! Con đội ơn Cha vì đã giấu những cái đó với người khôn ngoan, thông thái mà chỉ tỏ ra cho trẻ nhỏ và người đơn sơ khiêm nhượng. Xin Chúa dạy con biết sống thánh thiện theo gương Chúa.

⁷ Ps. C16,2

⁸ Bản dịch của Lamennais

Chương 6: TÌNH DỤC

Lố lăng sinh hỗn loạn

Mỗi lần người ta ao ước một cái gì lố lăng là y như kỳ sinh rồi lòng rối trí.

Người kiêu hãnh và hà tiện không bao giờ được yên nghỉ. Người nghèo khó và khiêm nhượng trong lòng lúc nào cũng yên hàn thư thái.

Người chưa chết hẳn cho mình, dễ bị cám dỗ và sa ngã trong những dịp rất nhỏ nhen và tầm thường.

Ai bạc nhược tinh thần, ai còn quá “xác thịt” và hay chiều theo giác quan, người ấy chẳng dễ bỏ hẳn được những ước muốn trần tục.

Vì thế họ thường khổ tâm khi phải bỏ nó và buồn giận khi bị người khác trái ý.

Bình an thực

Giả thử có đạt điều mong ước, họ lại bị lương tâm cắn rứt, xâu xé vì đã đi theo tình dục, là cái không đem lại bình an thực cho lòng họ.

Vậy, chính nhờ cách chống tình dục – chứ không phải nô lệ cho tình dục – mà người ta tìm được bình an thực cho tâm hồn.

Thứ bình an ấy không ở trong lòng người “xác thịt”, người sống theo ngoại cảm, mà ở chính trong lòng người đạo đức và tinh thần.

SUY NIỆM

Không kể ơn Chúa, tâm hồn bình an là quý nhất.

Nhưng bình an không ở chung với tình dục. Muốn được bình an, cần phải chiến đấu và đào thải mọi tình dục mạnh nhất trong ta. Nó là nguyên nhân phát sinh mọi xao xuyến của lòng.

Trong cuộc chiến này ta phải can đảm, cương quyết tìm và đánh thẳng vào tình dục mạnh nhất trong ta. Nó là tướng. Hạ thủ được nó, tàn quân sẽ tan rã và bình an sẽ phục hồi mau chóng.

Nhưng:

Lạy Chúa, ai sẽ ban cho con sức mạnh để dám nắm chắc phần thắng lợi trong cuộc chiến gay go này! Vì địch thù con vừa đông vừa mạnh mà con lại hèn yếu vô tài!... Chỉ có Chúa, lạy Chúa! Vậy xin Chúa thương ban cho con ơn can đảm, cương quyết để chiến đấu cho đến cùng, vì chỉ có người thắng trận mới đáng công.

Chương 7: TRÁNH PHÙ PHÎÊM VÀ KIÊU NGẠO

Tín thác nơi Chúa

Không chi khờ dại bằng chỉ tin tưởng ở người đời hay ở bất cứ một tạo vật nào.

Đừng xấu hổ khi phải giúp đỡ người khác vì lòng mến Chúa.

Đừng xấu hổ khi thấy mình nghèo túng ở đời này.

Đừng cậy ở sức riêng, một hãy tín thác vào Chúa.

Hãy cứ làm vừa sức rồi Chúa sẽ giúp cho thiện chí của bạn.

Đừng cậy ta có học, cũng đừng tin vào sức mạnh của bất cứ ai. Bạn hãy cậy vào Chúa là Đấng yêu người khiêm tốn và hạ người kiêu ngạo xuống.

Đừng khoe khoang

Đừng khoe mình lắm của, cũng đừng cậy vào thế lực bằng hữu; hãy tự hào trong Chúa là Đấng sẽ ban cho bạn mọi sự, và hơn mọi sự, Chúa ban chính mình Ngài cho bạn.

Đừng cậy sức khỏe, đừng khoe sắc đẹp. Một thoáng bệnh cũng đủ làm tiêu ma hết.

Đừng tự đắc vì tài cán, vì khôn ngoan, kéo mất lòng Chúa là nguồn mạch mọi điều hay, điều tốt bạn có.

Học khiêm tốn

Đừng nghĩ mình hơn ai, vì Chúa thấu suốt lòng mọi người, sẽ thấy bạn là người kém nhất.

Đừng hãnh diện vì những việc thiện ta làm, vì tư tưởng của Chúa có phải như ta nghĩ đâu! Có khi điều mà đời cho là tốt lại bị Chúa loại bỏ.

Bạn có đức ư? Hãy coi người khác có đức hơn bạn. Có thể bạn mới có thể khiêm tốn luôn được.

Khiêm hạ với người khác bạn chẳng thiệt gì. Nhưng tự tôn vinh mình hơn người khác, dầu chỉ một người cũng tai hại lắm đấy.

Người khiêm nhường lúc nào cũng bình an. Ai lòng trí kiêu căng lúc nào cũng đầy ghen tức oán hờn.

SUY NIỆM

Hãy tín thác vào Chúa mà thôi, ở một mình Chúa, vì Chúa là Đấng không hề lay chuyển.

Còn gì yếu hèn, còn gì thay đổi, còn gì dễ lay chuyển như lòng người, vì kỷ phần của con người ta là lầm lạc, là xấu bụng, là dối trá!

Khiêm nhường là nhận định được chỗ đứng hợp với mình, đúng với mình.

Kiêu ngạo là một thứ cách mạng phá hủy trật tự thiên nhiên và tự hủy hoại cả chính mình.

Lạy Chúa, Chúa khinh những người kiêu ngạo và yêu thương nâng đỡ những ai khiêm nhường. Xin Chúa sửa tánh kiêu ngạo trong con và ban cho con ơn khiêm nhường thật trong lòng để con đến gần Chúa và đáng Chúa yêu.

Chương 8: ĐỪNG SỪNG SÃ QUÁ

Chọn bạn mà chơi

*“Đừng thổ lộ tâm tình với bất cứ ai”*⁹. Việc bạn, bạn hãy đem bàn với những người khôn ngoan và kính sợ Chúa.

Đừng thường xuyên đi lại với những người trẻ và những người ham thế tục.

Đừng nịnh người giàu cũng đừng luôn tới lui với người quyền quý.

Hãy quen thân những người khiêm nhường, đơn sơ, những người có đời sống đạo hạnh, ngay thẳng, chỉ nên nói, nên bàn những chuyện hữu ích.

Đừng kết thân với người khác phái. Bạn hãy phú thác cho Chúa tất cả các anh chị em đạo đức.

Hãy ước mong kết thân với một mình Chúa và các Thiên Thần và hãy tránh đừng để người đời biết đến Bạn.

Bác ái

Phải bác ái đối với mọi người, nhưng đừng vì dấy mà suông sã.

Có người, khi còn xa ta khen lấy khen để, mà vừa giáp mặt đã ghét cay ghét đắng.

Có lúc ta nghĩ kết thân với người khác như thế là vừa ý họ lắm, nhưng ngờ đâu chính lúc ấy lại là lúc họ bắt đầu chán ta, vì gần ta, họ đã khám phá ra những khuyết điểm của ta.

SUY NIỆM

Sống trong xã hội cần phải có tình... Nhưng tình ấy không bao giờ nên thái quá đến nỗi thành suồng sã!

- Đừng quá dễ tin, đừng bả ai cũng thổ lộ tâm tình.*
- Đừng quen thân với những người trẻ ham đời và người quyền quý giàu sang.*
- Với người khác giới càng phải hết sức dè dặt.*

Chỉ có một tình yêu không bao giờ có thể đi quá mà chúng ta không thể không có : tình yêu Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu! Xin giúp con mến Chúa hơn yêu cha mẹ con, bạn hữu con và hơn chính bản thân con. Xin cho con mến Chúa trong Chúa và vì Chúa, bằng một tình yêu không nề quẫn và không lùi bước trước khó khăn nào.

⁹ Eccl. VIII, 22 (Giảng viên 8, 22)

Chương 9: VÂNG LỜI VÀ TÙNG PHỤC

Thong dong thực

Biết vâng lời, có một Bề trên để tùy phục và không phải làm chủ việc mình là đại phúc đấy.

Vâng lời thì chắc chắn hơn là điều khiển.

Nhiều người vâng lời vì bất đắc dĩ hơn là vì yêu mến: những người ấy khổ tâm và hay cảm ràm! Bao lâu họ chưa biết thực tâm tùng phục vì lòng mến Chúa, lòng trí họ sẽ không được thong dong thực.

Dầu đi đâu, ở đâu, con cũng sẽ không được yên trí, bao lâu con chưa biết khiêm nhường phục tùng một Đấng Bề trên.

Nhiều người làm hết chỗ nói vì họ tưởng ở nơi này, đi chỗ nọ họ sẽ được dễ chịu hơn.

Sẵn sàng nhượng bộ

Tự nhiên ai cũng thích làm theo ý riêng, ai cũng thịnh tình với người hợp ý mình hơn.

Nhưng nếu ta muốn Chúa ở với ta, đôi khi ta cũng cần phải bỏ ý riêng để giữ An bình.

Làm gì có ai thông thạo, hiểu thấu được tất cả sự vật. Vậy con đừng quá yên trí rằng mình sáng suốt, một hãy vui nhận ý kiến người khác.

Con có ý kiến hay? Vì lòng mến Chúa, con cứ bỏ nó đi để theo ý người khác, như thế trong đường thiêng liêng, con sẽ tiến được rất xa.

Ta thường nghe nói: Chịu nghe và theo lời bàn của người khác thì chắc chắn hơn.

Cũng có trường hợp ý kiến đôi bên cùng phải cả, nhưng nếu cứ cố chấp không chấp nhận ý kiến người khác, khi lý trí hay hoàn cảnh bắt buộc: đó là một triệu chứng kiêu hãnh và điên gàn.

SUY NIỆM

Phúc lớn cho người biết từng phục một Chúa trong bản thân các Đấng Bề Trên thay mặt Chúa. Và người biết kiên nhẫn thực hành đức vâng lời, có công lớn biết bao! Đó là một hy sinh liên li và kính ái hoàn hảo nhất.

Chính đức vâng lời là giá trị, là vinh dự, là công phúc của đời sống Công giáo, nhất là bậc tu trì, vì nó làm cho Chúa trở nên Thầy tuyệt đối và sở chủ lòng ta.

Nhưng cho được thế, phải để tâm trí và hành động cộng tác vào việc thực hiện đức vâng lời; lý trí công nhận tâm hồn yêu mến, làm cho nhanh nhẹn, quảng đại và bền bỉ.

Lạy Chúa cứu chuộc con, làm sao khi thấy Chúa hy sinh quyền tối cao để vâng lời mà con không yêu thích và thực hành đức vâng lời được.

Làm sao khi thấy Chúa 30 năm trường vâng lời Đức Mẹ và Thánh Giuse trong hết mọi việc, mà con không thành tâm theo trọn những điều Chúa soi cho con trong lề luật và trong các Đấng Bề trên?

Thấy Chúa vâng lời cả bọn đao phủ khi chúng đặt Chúa nằm trên Thánh giá mà con phản kháng và kêu ca khi phải vâng lời được sao!

Lạy Chúa Giêsu! Xin cho con biết thành tâm vâng lời để noi gương Chúa, để chứng tỏ lòng con luôn muốn làm vui lòng Chúa và để thực hiện thánh ý Chúa trong mọi nơi và mọi lúc.

Chương 10: LỜI VÔ ÍCH

Nói ít

Bạn hãy hết sức lánh xa những đám đông người. Vì dù con không có ý xấu, nhưng bàn soạn việc đời bao giờ cũng tai hại lắm.

Nó làm cho linh hồn ta chóng dơ nhớp và nô lệ tính phô trương.

Thà nín lặng những khi phải gặp người đời và đừng xen vào giữa đám đông là hơn.

Đã biết rằng chả mấy khi từ đám chuyện gẫu ra về mà lương tâm không cắn rứt, thế sao còn cứ ngứa ngáy muốn nói, muốn bàn?

Thường ta thích nói là vì nhờ trao đổi cảm tình, ta có thể yên ủi lẫn nhau và trút cho lòng trí khỏi những tư tưởng bức dọc.

Những lúc đó ta thường hay nói về mình, về những cái ta ưa thích và ước ao, hoặc những điều làm ta khó chịu.

Nói cho khôn

Nhưng thường ta không được toại ý! Vì chính những cái bên ngoài ấy, làm cho ta mất rất nhiều ơn Chúa yên ủi bên trong.

Vì thế ta phải tỉnh táo và cầu nguyện đừng để thì giờ qua đi vô ích.

Nếu được phép nói hay nói có lợi, bạn cũng chỉ nên nói những cái có thể giúp bạn tiến đức hơn.

Tập quán xấu, tính ươn hèn trong đường tiến đức ngăn trở ta rất nhiều trong việc giữ miệng lưỡi.

Lời nói đạo đức về những vấn đề thiêng liêng bao giờ cũng giúp ta tiến bộ rất nhiều trong đường đạo đức, nhất là giữa những người đồng tâm nhất trí đoàn kết trong Chúa.

SUY NIỆM

Nói ít với tạo vật để nói nhiều với Chúa. Tránh những lời vô ích, chỉ dùng miệng lưỡi để nói những điều tốt, điều cần: đó là phương pháp tối hảo để nên người trọn lành, để giữ tâm hồn trong sạch và nên thân tình với Chúa.

Một người chỉ để lòng trí ở tạo vật, ưa thích những thứ phù phiếm: người đó không thể mến Chúa được, không thể chuyên lo cầu nguyện và hồi tâm được.

Lời thánh Augustin: “Hỡi người đang trí và lêu lổng, người làm gì trong khi người tìm thỏa mãn nhục dục, vui sướng? Hãy hồi tâm tìm điều thật, điều thiện hảo từ lòng người, chỉ như thế mới có thể thỏa lòng người”.

Lạy Chúa! Xin ban cho con tinh thần hướng nội và hồi tâm để con chỉ tìm thánh ý Chúa và trung thành với ơn Chúa. Xin hãy làm cho con chỉ luôn nhớ đến Chúa, nói về Chúa: Nhớ mà khuất phục, nói mà kính ái, và đừng để cho tạo vật nào có thể làm cho con xa Chúa.

Con sợ sống xa nhan Chúa, sống mà ít cảm thấy Chúa, con ngán vì con chưa làm được gì để đẹp lòng Chúa!

Xin cho lòng con vui sống trước nhan Chúa, và trước nhan Chúa, xin cho lòng con chỉ thở ra hạnh phúc là đẹp lòng Chúa đời này, để Chúa nên kỷ phần muôn đời cho lòng con.

Chương 11: BÌNH AN VÀ TIẾN BỘ

Tuyên chiến với thói hư

Ta chỉ được bình an thực sự khi nào ta không bận tâm đến lời nói hoặc việc làm của người khác, hay bất cứ những gì không hệ đến ta.

Ai hay pha mình vào việc người, hoặc đi tìm bên ngoài những việc bận bịu, ít hay họa mới hồi tâm tự xét, người ấy bình an lâu thế nào được?

Hạnh phúc những ai đơn thành, vì chính họ sẽ hưởng được bình an lớn lao!

Tại đâu có những thánh nhân đã tiến xa trên đường trọn lành và nguyện gẫm cao siêu được đến thế?

Vì họ đã cố gắng làm chết hẳn trong mình tất cả những ước muốn thế tục và như thế tâm hồn họ đã được nên thân tình với Chúa và trí khôn được thông dong chuyên lo phần rỗi.

Còn ta, ta đã nô lệ nhiều quá cho tình dục, ta đã bận tâm nhiều quá vì những gì mau qua. Vì thế, ít khi ta thắng dẹp hẳn được tật xấu, dầu chỉ một tật thôi ! Và lòng ta không luôn luôn ao ước tiến bộ hơn. Chính cái đó đã làm cho ta khô lạnh hơn hết.

Nếu ta chết hẳn cho mình và giữ lòng sạch mọi vương vấn, ta sẽ có thể nếm được những hương vị của Thiên Chúa và cảm được một phần nào hứng thú khi suy gẫm về Chúa.

Trở lực lớn nhất mà cũng duy nhất là tại ta quá nô lệ và ham mê tình dục mà không cố gắng bước vào đường trọn lành của các Thánh.

Thắng hoặc đôi lúc gặp điều trái ý, ta đã nản lòng ngay và đi tìm an ủi nơi người đời.

Phải chiến đấu cho can trường

Nếu ta vững tâm chiến đấu như một tinh binh hùng dũng, nhất định ta sẽ thấy tay Chúa giúp ta. Vì Chúa luôn sẵn sàng đến giúp những ai chiến đấu cho Chúa và trọn niềm tin vào Chúa. Phải chăng, vì để ta thắng mà Chúa đã ban cho ta dịp chiến đấu?

Nếu đà tiến bộ tinh thần của ta chỉ căn cứ vào cách giữ luật bên ngoài, lòng sốt sắng của ta không bền lâu được?

Hãy đặt rìu vào gốc cây và hãy chặt đứt mọi vương vấn tình dục, như thế hồn ta sẽ được an bình.

Nếu mỗi năm ta tuyệt căn được lấy một thói hư, ta sẽ chóng nên người hoàn thiện biết mấy.

Nhưng trái lại, kinh nghiệm cho ta hay, những năm mới trở lại ta còn khó hơn những năm đã tuyên khấn nhiều.

Đáng lý hằng ngày ta phải sốt sắng hơn, tiến bộ hơn. Nhưng tiếc thay, mới giữ được một phần ơn sốt sắng ban đầu ta đã cho là nhiều lắm!

Nếu ban đầu ta cố gắng ép mình hơn một chút, ta đã có thể làm được mọi việc cách dễ dàng và vui vẻ.

Chừa được một tập quán là khó. Nhưng chiến đấu và đoạn tuyệt ý riêng còn khó hơn nhiều.

Nếu giờ đây, con không thắng nổi được những cái khó nhỏ, những cái khó vô nghĩa, mai ngày con thắng sao nổi những cái khó lớn?

Hãy cự tuyệt ngay từ đầu những khuynh chiều của bạn, hãy sửa bỏ ngay những tập quán xấu, không vậy, dần dà nó sẽ thành nguy cơ lớn cho con?

Ôi! Nếu con nhận định rõ khi con sống xứng đáng, con sẽ được hưởng an bình biết bao và làm cho người khác vui mừng biết mấy, chắc con sẽ cố gắng tiến bộ tinh thần nhiều hơn.

SUY NIỆM

Không gì phá hoại an bình, hạnh phúc thật, bằng buông theo tình dục để làm nô lệ và nạn nhân của nó.

Không gì có thể làm cho lương tâm thư thái thật, cho cuộc sống đầy công phúc đời này và bảo đảm phần rỗi đời sau bằng chiến đấu để thắng tham vọng, bằng cự tuyệt những ước muốn lố lằng của lòng.

Tôi phải tuyên chiến với tà dục và quyết chí dâng lòng trí tôi cho một mình Chúa.

Lạy Chúa! Con đã sung sướng, thỏa lòng và chắc phần rỗi biết mấy nếu con biết thắng dẹp tình dục và thành tâm thống hối, để trả nợ đức công bằng Chúa và đền đáp một phần nào lòng Chúa yêu con! Xin đừng để con phụng sự gì ngoài Chúa? Chúa hãy đập tan xiềng xích, hãy cứu con khỏi tình trạng nô lệ, bất công và tàn nhẫn mà tình dục đang áp đặt trên con. Lòng con có bao nhiêu, con xin dâng trót cho Chúa. Chúa đừng để cho phô trương, tự ái, dâm ô, lừa dối, giận hờn, những tà thần ngoại lai, chiếm đóng lòng con. Con cảm thấy là ăn cướp, là bội phản Chúa khi không dâng trọn lòng con cho Chúa.

Lạy Chúa là tất cả của con, Chúa hãy nên gia nghiệp muôn đời của con.

Chương 12: LỢI ÍCH CỦA ĐAU KHỔ

Đau khổ giúp tự giải thoát

Đôi khi gặp đau khổ trái ý rất có lợi cho ta, vì nó giúp ta hồi tâm, nhìn nhận đời sống này như tù đầy, và đừng đặt hy vọng nơi bất cứ vật nào ở đời.

Dẫu đôi lúc bị người phản đối hay những khi bị hiểu lầm hoặc có ý ngay mà vẫn bị người công kích, ngộ nhận: cái đó rất có lợi. Vì nó giúp ta tự khiêm và tránh được phù phiếm.

Đau khổ đưa tới Chúa

Khi bên ngoài ta bị người đời khinh rẻ và ngộ nhận, chính lúc ấy là lúc ta dễ đi tìm Chúa để chứng kiến cho lòng ta.

Một lý do đó đủ bắt buộc ta tin vững vào Chúa và đừng đi tìm an ủi nơi người đời.

Khi một người có thiện chí mà phải khổ tâm, bị thử thách, bị người xét đoán oan uổng, lúc đó họ cảm thấy mình cần Chúa hơn khi nào hết và ngoài Chúa họ thấy rõ mình không thể làm được gì hay và tốt.

Đau khổ làm cho ta ngán sống

Lúc đau khổ, ta buồn, ta cầu nguyện để thoát những đau khổ đang chịu.

Lúc đau khổ, ta ngán sống lâu, ta mong chết để thoát mọi vương vấn mà kết hợp với Chúa Giêsu Kitô.

Lúc đau khổ ta mới thấy rõ đời này không có bảo đảm hoàn toàn, không có bình an vững chắc.

SUY NIỆM

Phải chân nhận những trái ý là để thử, để gột rửa và siêu nhiên hóa lòng kính mến.

Chúa để ta gặp khắp nơi những đau khổ, những trái ý, những phản kháng... nhiều khi bởi chính tay những người chung sống với ta, những người thân yêu ta, để ta yêu họ cho cao thượng và vì Chúa.

Hạnh phúc tâm hồn được đau khổ thử thách, cám dỗ luyện lọc như lửa thử và luyện vàng. Chính bởi đó, lời Đấng Khôn ngoan: “Chính nhờ đó mà họ xứng đáng được Chúa và dễ am hợp với Chúa”.

Câu tụng niệm của tôi trong lúc gặp đau khổ sẽ là: “Vâng ý Cha dưới đất cũng như ở trên trời vậy”.

Lạy Chúa! Xin giúp con trong những đau khổ và phản kháng mà Chúa cho phép xảy đến. Xin đừng để chúng gặp tắt lửa Bác ái trong con. Đừng tiếc lòng con, nhưng giữ lấy lòng Chúa. Xin cho cám dỗ, thay vì làm con xa Chúa, thắt chặt con lại với Chúa hơn.

Chương 13: CHỐNG VỚI CÁM DỖ

Cám dỗ : Không ai thoát khỏi

Bao lâu còn sống ở đời, ta còn phải chịu đau khổ và cám dỗ.

Vì thế Thánh Job nói: *“Đời sống con người trên mặt đất chỉ là một cám dỗ liên li”*.

Do đó, mỗi người chúng ta phải đề phòng cám dỗ, phải tỉnh táo cầu nguyện để quý - hằng tỉnh thức và luôn luôn *“chạy rảo khắp nơi tìm mọi sát hại”* sẽ không làm gì được ta.

Làm gì có ai hoàn toàn và thánh thiện đến nỗi không phải cám dỗ bao giờ! Đã thế ta cũng không tài nào thoát được.

Nhưng cám dỗ, dầu nặng nề gay gắt mấy, thường lại rất lợi vì nó giúp ta tự khiêm, luyện lọc và cho ta những bài học quý giá.

Các thánh đã phải qua thử thách, cám dỗ lớn lao nhưng nhờ đó các Ngài đã được lợi rất nhiều.

Còn những ai không chịu nổi cơn thử thách đã phải loại bỏ và bị tiêu diệt.

Không một dòng tu nào thánh thiện mấy, không một nơi nào khuất tịch mấy mà thử thách và cám dỗ không tới được!

Không ai còn sống mà thoát hẳn được cám dỗ, vì bẩm sinh con người đã có dục vọng, mà dục vọng chính là mầm mống của cám dỗ.

Cám dỗ hoặc đau khổ này chưa qua hẳn cám dỗ hoặc đau khổ khác đã dồn dập tới. Lúc nào ta cũng có một cái gì phải chịu đựng vì ta đã mất những sáng

khoái của tình trạng diễm phúc sơ khai.

Cám dỗ có thể thắng lướt được

Nhiều người tìm thoát cám dỗ, nhưng lại gặp ngay cám dỗ nặng hơn.

Không phải cứ trốn mà thắng nổi cám dỗ đâu. Nhưng phải nhẫn nại và khiêm tốn thực mới khuất phục được thù địch của ta.

Nếu chỉ tránh những dịp bên ngoài mà không nhờ cho tuyệt căn : Bạn sẽ không tấn tới được mấy. Cám dỗ sẽ tiến đến dồn dập và bạn sẽ thấy khổ tâm hơn.

Cứ từ từ chống trả cho nhẫn nhục và bền gan, với ơn Chúa giúp, bạn sẽ thắng được cám dỗ dễ hơn là xua nó một cách tức tối hằn học.

Bị cám dỗ, con hãy năng đi bàn hỏi. Cũng đừng bản gắt với những người bị cám dỗ : hãy yên ủi họ như con muốn được người yên ủi.

Nguyên do mọi cám dỗ xấu là tại tâm hồn nông nổi và ít tín nhiệm vào Chúa.

Như một con thuyền không lái bị sóng dập vùi, con người nhát gan và không giữ điều quyết định luôn luôn bị cám dỗ lay chuyển.

*“Lửa thử sắt”*¹⁰. Cám dỗ thử người công chính.

Thường ta không biết ta có thể làm được những gì, nhưng cám dỗ cho ta biết rõ chân giá trị của ta.

Phải luôn đề phòng nhất là khi cám dỗ mới đến. Đừng mở cửa để nó đột nhập linh hồn. Hãy chặn đánh ngay khi nó vừa lộ mặt như thế rất dễ thắng nó.

Một thi sĩ xưa viết:

“Chữa bệnh, chữa ngay từ mới phát,

*Để lâu thêm nặng tổn tiền thang”*¹¹

Cám dỗ khởi điểm bằng một tư tưởng đơn sơ, rồi một ấn tượng rõ rệt, lòng vui thích và xúc động, cuối cùng là ưng thuận: đó là tất cả một chiến lược quân thù đặc dụng, để đột nhập lòng ta, nếu ta không kháng cự ngay từ đầu.

Ai càng lười kháng cự, càng chóng yếu nhược và quân thù càng thêm mạnh.

Cám dỗ rất có lợi

Có người phải cám dỗ khổ sở, ngay khi mới trở lại. Có người sau mới phải. Cũng có người phải chịu hầu suốt đời. Có người chỉ phải cám dỗ nhẹ.

Chúa ấn định thế, tùy theo sự khôn ngoan và công bình, vì Chúa đã biết rõ, tình trạng của mỗi người, Chúa đo huân nghiệp của mỗi người và an bài tất cả, cốt mưu phần rồi cho những người Chúa chọn.

Vì thế, ta không nên ngã lòng, khi phải cám dỗ, một hãy khẩn nài Chúa đến giúp ta, trong cơn thử thách. Vì theo lời thánh Phaolô: *“Chúa sẽ giúp ơn đủ trong cám dỗ để ta chịu đựng được”* ¹².

“Vậy ta hãy tự phú thác trong tay Chúa” ¹³ trong mọi cám dỗ và đau khổ vì: *“Chúa sẽ cứu và nâng người thực lòng khiêm nhượng lên”* ¹⁴.

Chính nhờ cám dỗ và đau khổ, mà ta có thể biết được mình đã tấn tới được đến đâu. Chính nhờ đau khổ thử thách mà ta được công lớn và nhân đức chói lòa hơn.

Có ra gì người chỉ sùng mộ và đạo đức, khi không gặp chướng ngại! Nhưng nếu biết nhẫn nhục và chịu đựng đau khổ, họ sẽ có cơ tiến cao được lắm.

Có người can trường chịu đựng được những cám dỗ lớn, mà ngã thua trong những cám dỗ nhẹ thường ngày.

Chúa để vậy cho họ biết nhờ đấy mà tự hạ. Vì một khi thấy mình yếu đuối trong những cám dỗ nhỏ, họ sẽ không dám tự hào trong những cám dỗ lớn.

SUY NIỆM

Cám dỗ giúp ta luyện mình cho khỏi những dan díu thâm vụng của kiêu ngạo, của tự ái, vì nó làm cho ta cảm thấy sức nặng của đau khổ, làm cho ta ngán những thỏa mãn đời này và giúp ta tin tưởng vào Chúa.

Nó còn giúp ta tự hạ vì cảm thấy mình hèn yếu, vì trông thấy cái cội gốc hư tẻ trong ta. Nó giúp ta thấy rõ ta bất lực, trước bất cứ một việc lành nào. Vì thiếu ơn Chúa, ta không thể giữ mình khỏi phạm tội được.

Lạy Chúa, khi bị cám dỗ, con cảm thấy rõ, con chỉ có thể phạm tội mất lòng Chúa, vì lòng con luôn chiều về điều ác. Nhưng con lại biết: Chúa có thể giữ con khỏi những xô lấn tàn bạo của tình dục và chính Chúa cũng muốn giúp con nữa. Vậy không tin ở mình, con hoàn toàn tín thác nơi Chúa: Lạy Chúa, con đang đứng trên bờ vực thẳm, con giơ tay lên cùng Chúa và trông cậy Chúa sẽ không để con sa xuống.

¹⁰ Eccl. XXXI, 31 (Giảng viên 31,31)

¹¹ Ovide

¹² I Cor.5,13

¹³ I Pet. 5, 6

¹⁴ Ps. 33, 19

Chương 14: XÉT ĐOÁN

Xét đoán là lạm quyền

Hãy lo xét mình mà đừng xét việc người.

Xét người: là làm việc vô ích. Ta dễ làm và dễ sai.

Thay vì xét người ta hãy đoán, hãy xét mình: như thế bao giờ cũng có lợi hơn.

Thường ta xét đoán sự vật theo cảm quan của ta, đối với sự vật ấy và lòng tự ái thường làm ta đoán xét thiên lệch.

Nếu hướng tầm mắt ta về một mình Chúa, khi gặp trái ý ta sẽ không bực mình.

Thường ta bị lôi kéo, không bên trong thì bên ngoài.

Nhiều người hể làm gì là ngấm ngấm làm vì chính mình mà vẫn không biết.

Khi sự việc hợp sở thích, sở trường, xem ra họ được an vui, nhưng nếu gặp phản đối, y kỳ họ bối rối và sầu muộn.

Xét đoán rất có hại

Bất đồng ý kiến, bất hợp tình cảm, thường hay gây bất thuận, giữa bạn bè, giữa công dân một nước, có khi giữa cả một Dòng tu và những người đạo đức.

Một thói quen lưu cữu, khó bỏ lăm, là chẳng mấy ai vui lòng chịu theo lối mình không muốn.

Nếu chỉ dựa vào ý kiến, và tài năng riêng, hơn là theo gương Chúa Kitô, mà vâng lời, tùng phục, bạn sẽ ít được ơn soi sáng trong đường thiêng liêng, có chăng cũng rất muộn. Vì Chúa muốn ta phải hoàn toàn vâng phục Chúa, không lý luận để đạt đức ái nồng hậu hơn.

SUY NIỆM

Tự nhiên ta thích điều tra và công kích những khuyết điểm của người khác.

Tự ái thường làm ta công nhận trong ta, cái ta phê bình nơi người khác và ta thường sáng suốt khi xét khuyết điểm của người, mà mù tối đối với khuyết điểm của mình.

Lời Chúa Giêsu: “Chúng con đừng xét đoán để khỏi phải đoán xét”.

Tôi sẽ đoán xét mình cho nghiêm nhặt, thay vì đi xét đoán người để khỏi bị Chúa xét đoán, trong ngày công phán.

Lạy Chúa, xin ban cho con biết quên, hay không biết đến những cái con không có trách nhiệm phải biết, phải xét đoán, để con chỉ sống vì Chúa và trong Chúa. Lạy Chúa, một mình Chúa có quyền xét đoán; xin Chúa hãy đoán xét con đời này, để tha xét đoán con trong ngày công phán.

Chương 15: BÁC ÁI

Hoạt động của bác ái

Đừng làm điều ác, để được lợi bất cứ thứ gì. Hay vì tình cảm với bất cứ ai. Nhưng có lúc cũng nên bỏ một việc thiện, hoặc thay thế bằng một việc tốt hơn, để làm ích cho một người cần được ta giúp. Lúc đó không phải là bỏ việc thiện, nhưng là làm việc tốt hơn.

Không có bác ái, công việc bên ngoài là việc chết. Nhưng một công việc đầu nhỏ bé mấy, dầu tầm thường mấy mà làm vì một nguyên do bác ái là lợi hết chỗ nói. Vì Chúa không xét việc ta làm bằng xét lý do xui ta làm.

Bác ái nhiều, là làm nhiều rồi đấy.

Điều phải làm cứ làm cho hẩn hoi, cũng là làm việc nhiều rồi đấy.

Làm mà cốt mưu công ích hơn là toại ý riêng, đó là làm nhiều rồi đấy.

Bác ái thật

Điều người ta cho ta là công việc Bác ái, thường lại chỉ là con đẻ của tham vọng. Vì khuynh hướng tự nhiên, ý riêng, tính vụ lợi, tính quen làm điều vừa ý, luôn theo ta như bóng với hình.

Người có bác ái hoàn toàn, không tìm ích riêng, trong bất cứ công việc gì. Nguyên vọng duy nhất của họ là làm vinh danh Chúa trong mọi sự.

Người đó không ghen ghét ai, vì họ không tìm vui thỏa cho riêng mình.

Họ không tìm hạnh phúc cho bản thân, mà tìm hạnh phúc cao quý trời vượt nơi Chúa.

Không coi điều gì là hay là tốt ở tạo vật, họ qui hướng tất cả về Chúa, như nguồn sâu thẳm, phát sinh muôn điều thiện, là cứu cánh làm cho các Thánh được an vui hạnh phúc.

Ôi! Ai có một tia Bác ái thật, người đó sẽ cảm thấy tất cả thế vật chỉ là phù vân giả trá.

SUY NIỆM

Ta hãy cố lĩnh hội được câu: “Chúa không xét ta đã làm nhiều hay làm ít, chỉ xét ta Bác ái nhiều hay ít”. Và: “Bác ái nhiều tức là làm nhiều”.

Việc ta làm chỉ đẹp ý Chúa, khi nào nó được đóng ấn tín của Bác ái.

Thánh Phaolô bảo: “Anh em hãy làm việc với cảm tưởng và nhịp điệu của Đức Ái Thiên Chúa”.

Lòng Bác ái linh động và hiện hoạt ấy, chính là của nuôi dưỡng Đức tin, vì Đức Tin mà không có Đức Ái, là Đức Tin chết.

Lạy Chúa, là trung tâm mọi Tình yêu! Con ân hận vì đã qua bao năm tháng không mến Chúa. Con xấu hổ, vì đã ít nghĩ đến Chúa, trong khi Chúa nghĩ đến con luôn; đã thờ ơ lãnh đạm với Chúa, trong khi Chúa nóng lòng yêu con! Lạy Chúa, xin cho con yêu mến Chúa tha thiết, để bù lại những năm tháng con đã không mến Chúa, và đền đáp trong muôn một lòng Chúa yêu thương con.

Chương 16: MỘT NHỊN CHÍN LÀNH

Nhịn là tinh khôn

Điều gì nơi con, hay nơi người khác mà con không sửa được, con hãy nhẫn nhục chịu đựng, cho đến khi Chúa định liệu cách khác.

Con nên nghĩ, biết đâu như thế lại có lợi hơn cho con, vì nó giúp con luyện tập thêm chữ nhẫn, một đức tính tối cần để lập công lớn.

Nhưng con hãy cầu xin Chúa giúp con khi gặp khó khăn, con chịu cho vui lòng.

Nếu con đã bảo ai nhiều lần mà người ấy không chịu nghe, con đừng cãi lầy với họ, hãy để mặc Chúa là Đấng có thể biến điều ác nên điều thiện, để thánh ý Ngài nên trọn và để Ngài được hiển danh, trong các tội trung của Ngài.

Nhịn là công bằng

Con hãy nhẫn nhục chịu đựng những khuyết điểm và sơ suất, bất luận lớn nhỏ của người khác, vì chính con cũng đầy khuyết điểm, mà người khác đang phải chịu đựng đấy!

Chính con, con cũng không thể trở nên như mình muốn, thì sao con lại muốn người khác phải trở nên như con muốn?

Ta muốn cho người khác nên trọn hảo; còn lỗi ta, ta vẫn không chịu sửa.

Ta muốn nghiêm trị người khác; còn ta, một lời nhắc nhở nhỏ đã làm ta cau mày!

Ta khó chịu khi người khác được đặc ơn rộng, còn ta, ta vẫn không muốn ai chối ta điều gì.

Ta muốn ràng buộc người khác, bằng những kỷ luật nghiêm khắc, còn ta hơi bó buộc thêm một chút, đã không chịu nổi!

Những cái đó đủ để chứng tỏ, rất ít khi ta xử với người khác như xử với mình.

Giận mất khôn - Nhịn là sáng suốt

Nếu ai cũng hoàn toàn cả, làm gì còn khổ giá để ta vác cho Chúa.

Nhưng giờ đây Chúa an bài thế để ta tập tương trợ lẫn nhau, vì ai cũng có khuyết điểm, cũng như phải nhận khuyết điểm người khác. Chẳng ai tự túc tự mãn, chẳng ai sáng suốt đủ mà không phải nhờ người khác hướng dẫn. Trái lại, ta phải chịu đựng lẫn nhau, yên ủi lẫn nhau, giúp đỡ lẫn nhau, dạy dỗ và chỉ bảo lẫn nhau.

Không gì làm tỏ trình độ nhân đức của ta bằng bị phản trắc. Vì những dịp đó không làm cho ta yếu thêm, trái lại còn chứng tỏ cái chân thực của con người.

SUY NIỆM

Nhẫn nhục chịu đựng khuyết điểm trong ta cũng như nơi người khác là một cử chỉ có sức thánh hóa, một phương thế tối hảo giúp ta xứng đáng được thiên đàng.

Nhịn nhục người khác điều ta muốn người khác nhịn ở ta là công bằng.

Tốt hơn hết: ta hãy nhịn khuyết điểm người khác, mà đừng để người khác phải nhịn khuyết điểm ta. Làm như thế, là vác gánh nặng đỡ lẫn nhau.

Lời Thánh Phaolô: “Anh em hãy chịu đựng lẫn nhau theo tinh thần Bác ái và hãy tha thứ lẫn lỗi cho nhau”.

Lạy Chúa, Chúa đã rõ những trái ý rất có lợi cho con, vì nó sửa chữa, luyện lọc và kiện toàn đức tính nơi con. Nhưng Chúa biết rõ, chúng con vất vả chường nào, mới chịu được những thử thách ấy, và để phần nộ chường nào, trước những trái ý.

Lạy Chúa! Xin đừng để con theo xúc cảm riêng, nhưng hãy giúp con biết hy sinh, để đẹp lòng Chúa. Đó là điều con hy vọng ở lòng Chúa thương yêu vô cùng.

Chương 17: ĐỜI SỐNG TU TRÌ

Phải có tinh thần hy sinh

Hãy tập thắng mình trong mọi trường hợp, nếu bạn muốn sống bình an và cộng tác với người khác.

Trong tu viện, giữa cộng đoàn, phải sống thuận hòa và trung thành cho đến chết, không phải là chuyện tầm thường.

Hạnh phúc những ai sống trong một tu viện mà sống thánh thiện và chết lành!

Muốn được vững chắc và tiến đức, bạn hãy tưởng bạn là một người lưu lạc và ngụ cư trên mặt đất.

Muốn sống một đời sống tu trì, bạn hãy trở nên khờ dại vì lòng mến Chúa Giêsu Kitô.

Mang áo dòng và thi phát, vị tất đã là tu; phải cải thiện đời sống và hãm dẹp tình dục : cái đó mới làm nên thầy dòng đích thực.

Ai đi tìm vật gì ngoài vinh danh Chúa và phần rỗi linh hồn mình, người ấy sẽ chỉ gặp sầu muộn và khổ đau.

Ai không trở nên bé mọn nhất và tùng phục mọi người, người ấy không thể sống bình an lâu được.

Tập tinh thần hy sinh

Bạn đi tu không phải để chỉ huy, nhưng là để vâng lời.

Bạn cũng không đi tu để sống an nhàn hay đeo đuổi phù phiếm, nhưng là để chịu đau khổ và để làm việc luôn.

Trong tu viện ta được thử như sắt bị nung trong lò.

Không ai sống trong đó đến cùng được, nếu không thành tâm tự hạ vì lòng mến Chúa.

SUY NIỆM

Sống tu trì, là lấy tinh thần hy sinh, xả kỷ làm phương châm, để đạt cứu cánh thánh thiện, toàn hảo.

Mà hy sinh, xả kỷ, chẳng qua chỉ là bản toát lược nghĩa vụ đời sống Công giáo. Vì không phải riêng cho giới tu sĩ, nhưng là chung cho mọi tầng lớp mà Chúa phán: “Các con hãy nên trọn hảo như Cha các con trên trời là Đấng trọn hảo”.

Để chu toàn nhiệm vụ đó, ta phải từ khước mình, để kết chặt với hy sinh cao cả của Chúa “Đấng từng phục cho đến chết, và chết trên Thánh giá”.

Lạy Chúa! Chúa muốn và truyền chúng con phải nên trọn hảo! Nhưng tự sức chúng con, chúng con không làm được gì khác, mà chỉ là xúc phạm đến Chúa và tự trầm luân ! Xin Chúa hãy đến giúp chúng con, xin Chúa hãy hành động trong chúng con. Có Chúa giúp, chúng con sẽ làm được tất cả.

Chương 18: GƯƠNG THÁNH HIỀN

Đời sống phục tùng

Bạn hãy để trước mắt gương linh hoạt của các Thánh Giáo Phụ. Các Ngài là mô phạm một đời sống trọn hảo và thánh thiện. Và bạn sẽ thấy những việc bạn làm chẳng giá trị mấy, hay đúng hơn, không giá trị gì.

Ôi! Đời sống ta có là gì sánh với đời sống các Ngài?

Các Thánh nhân và các bạn tâm phúc Chúa Kitô đã phụng sự Chúa, lúc đói cũng như lúc khát, lúc rét cũng như khi phải trần truồng, trong hành động cũng như trong lao lực; các Ngài đã thức khuya dậy sớm, đã ăn chay hãm mình, đã đọc kinh nguyện gẫm sốt sắng và chịu ngàn vạn những tân toan, nhọc nhằn.¹⁵

Đời sống hy sinh

Ôi ! Đếm sao được số lần, cân sao được trọng lượng những đau khổ các thánh Tông đồ, các thánh Tử đạo, các thánh Hiền tu, các thánh Trinh nữ, và tất cả những người muốn bước theo lối Chúa Kitô phải chịu!

“Các Ngài đã coi khinh mạng sống trần gian này, để được lại nó trong muôn thuở”

¹⁶.

Khắc khổ và xả thân chừng nào, đời sống của các Giáo Phụ trên rừng vắng! Lâu dài và gặt gao chừng nào những cám dỗ các Ngài chịu! Biết bao lần các Ngài đã bị quỷ ma dằn vặt!

Nhưng cũng can trường và nồng nhiệt biết mấy, lời kinh nguyện các Ngài dâng lên Chúa! Nghiêm khắc biết mấy, những cử chỉ các Ngài hăm dọa ngũ quan!

Lòng sốt sắng, nồng nhiệt tiến đức của các Ngài mãnh liệt chừng nào!

Các Ngài chiến đấu kiên cường để khuất phục tà dục thế nào!

Tâm ý các Ngài trong sạch và thẳng thắn biết bao trong việc phụng sự Chúa.

Ngày làm việc, đêm thức cầu nguyện, và cả trong khi làm việc, lòng trí các Ngài cũng không ngớt hướng về Chúa.

Đời sống khó hèn

Các Ngài lợi dụng từng phút.

Thời giờ phụng sự Chúa của các Ngài không tính bằng thời gian.

Vì sáng khoái tuyệt bậc trong lúc nguyện gẫm làm các Ngài quên cả ăn nuôi xác.

Phú quý, chức quyền, danh vọng, bạn bè thân thích, các Ngài đều bỏ lại sau. Trần tục các Ngài cũng không vướng vương.

Các Ngài có dùng gì cần để sống cũng là bất đắc dĩ và đau lòng khi vì nhu cầu phải dinh dưỡng thân xác.

Nghèo túng của đời, các Ngài rất giàu ân sủng và nhân đức.

Tuy bên ngoài thiếu thốn vật chất, nhưng tâm hồn các Ngài đầy tràn ân sủng và ơn an ủi.

Đời sống khiêm nhường và nhẫn nhục

Các Ngài xa đời nhưng có Chúa ở ngay bên cạnh và coi các Ngài như bạn tâm phúc.

Các Ngài kể mình là không và đáng đời khinh rẻ, nhưng lại được Chúa quý trọng và nâng niu như trẻ thơ.

Luôn luôn một mực khiêm tốn, thành tâm từng phục, con đường các Ngài đi là con đường nhẫn nhục và bác ái. Như thế các Ngài đã được tiến bộ luôn trong đời sống tinh thần và được vừa lòng Chúa.

Những Bậc thánh nhân ấy, Chúa ban để làm mô phạm cho giới tu trì. Gương các Ngài phải thúc đẩy ta tiến bộ luôn trong đường nhân đức, hơn ngàn vạn người khô khan lùi ta lại.

Lòng sùng mộ

Ôi ! Lúc Dòng sơ khai, tu sĩ sùng mộ chừng nào!

Họ cầu nguyện sốt sắng chừng nào! Họ thi đua tiến đức chừng nào! Cần cù giữ luật chừng nào! Kính cẩn và từng phục huấn lệnh Bề trên chừng nào!

Những vết tích lưu lại chứng tỏ, các Ngài là những bậc thánh thiện và trọn hảo, đã can đảm chiến đấu và đạp trên trần tục.

Trái lại, ngày nay, một tu sĩ không lỗi luật và nhẫn nhục chịu đựng những đau khổ của địa vị, cũng đã được người ta trầm trồ ca tụng rồi!

Can đảm lên

Ôi! Tính khô khan! Thói thờ ơ với chức vụ!

Ôi! Sao ta chóng mất lòng sùng mộ ban đầu thế.

Sao ta chóng nản chán khô lạnh, đến nỗi cho đời sống là nặng nề sớm thế!

Hy vọng sau khi nhìn ngắm gương thánh hiền, bạn đừng để tắt hẳn trong bạn lòng hằng hái tiến đức sẵn có!

SUY NIỆM

Không gì thúc đẩy ta sống thánh bằng gương những người đã sống tốt.

Thực sự gương các Thánh làm cho ta thấy rõ nhân đức là đáng yêu, dễ dàng thực hiện cho mọi người và cho chính ta.

Để đáng được Thiên đàng, các Ngài đã phải làm, phải chịu, phải bỏ rất nhiều.

Còn ta, để được thế, ta đã làm được những gì? Sao lại không làm điều các Thánh đã làm, để cũng được điều các Thánh đã được?

Ngày công phán, Chúa sẽ cho ta thấy, một mặt, đức tin, lòng đạo của ta, một mặt gương những người đã sống trong một chức vụ như ta và sẽ đem các chứng tá bảo ta: đấy những việc người đã làm, nào đáng gì?

Lạy Chúa, xin đừng xét con cách ấy. Vì sánh với đời sống các Thánh, đời sống của con không đủ để cứu rỗi con. Xin Chúa ban cho con ơn biết tận tụy với nghĩa vụ, thấu hiểu tinh thần trách nhiệm, để ngày kia, đứng trước nhan Chúa, mang theo sự thánh thiện Chúa, con đáng được Chúa khoan hồng dung thứ.

¹⁵ I Cor. 11, 27

¹⁶ Gioan XII, 25 (Ga. 12, 25)

Chương 19: CÔNG VIỆC MỘT TU SĨ

Tinh thần tu sĩ

Đời sống một tu sĩ tốt, phải được tô điểm bằng mọi nhân đức, sao cho tinh thần bên trong, ăn nhịp được với điệu bộ bên ngoài.

Đã hẳn bên trong phải trợn hảo hơn bên ngoài nhiều mới hợp lý, vì Chúa hằng nhìn xét ta luôn và dầu ở đâu, ta cũng phải tận tình kính cẩn. Nhất là khi tới trước mặt Chúa, ta phải trong sạch như Thiên thần.

Hằng ngày ta phải quyết tâm lại và cố gắng sống cho sốt sắng như những ngày ta mới trở lại.

Ta phải thưa Chúa: *“Lạy Thiên Chúa, Chúa của con, xin giúp con giữ điều quyết định và vững tâm phụng thờ Chúa; xin giúp con bắt đầu làm việc hẳn hoi từ hôm nay, vì công việc từ đây về trước đều không có gì đáng kể.”*

Quyết tâm và thực hành

Ta tiến bộ nhiều hay ít là tùy ở điều ta quyết định, và càng muốn tiến bộ nhiều càng phải thận trọng nhiều.

Người quyết tâm làm nghiêm túc đôi khi còn sa sẩy, thì người ít quyết tâm hay quyết tâm sơ sài, sẽ sa sẩy đến đâu!

Có nhiều cách bỏ điều quyết tâm. Mà đã bỏ việc phải làm, dầu là việc nhỏ mảy cũng không thể không có hại.

Người công chính quyết tâm theo ơn Chúa hơn là theo cái khôn của mình và mưu tính việc gì, họ cũng tin tưởng nơi Chúa.

Vì *“Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên”*¹⁷ và *“người đâu tự tìm lối phải đi”*¹⁸.

Việc thiêng liêng

Nếu vì lý do đạo đức hay vì mưu ích cho người khác mà đôi khi phải bỏ việc làm hằng ngày: việc đó sau bổ khuyết lại không khó lắm.

Nhưng nếu vì nhàm chán hay vì biếng lười mà bỏ: đó là một thiếu sót lớn và không thể không có hại.

Ta hãy làm hết sức ta: dầu vậy ta cũng chưa chắc khỏi sa sẩy trong nhiều lỗi lầm.

Vậy lúc nào cũng nên quyết tâm một điều rõ rệt: nhất là quyết tâm sửa những thiếu sót nào có hại cho đường tiến đức của ta hơn cả.

Ta cũng phải xem xét và chỉnh đốn cả trong lẫn ngoài, vì cả hai cùng liên quan đến việc tiến bộ tinh thần của ta.

Xét mình

Không thể hồi tâm luôn được, ít ra con hãy hồi tâm từng lúc: mỗi ngày một lần; tốt hơn : sáng và chiều.

Sáng dậy hãy quyết tâm, chiều đến xét lại cách sinh hoạt trong ngày: con đã nói làm và tưởng nghĩ những gì? Biết đâu có lần con đã làm phiền đến Chúa và tha nhân.

Hãy tự võ trang cho ra vẻ một chiến sĩ dũng cảm chiến đấu với mưu chước của ác thần.

Hãy chế ngự tính mê ăn: và con sẽ dễ dàng chặn được các đòi hỏi khác của nhục dục.

Đừng bao giờ ở không, hãy đọc, viết, cầu nguyện suy gẫm hay làm một việc gì hữu ích cho mọi người.

Riêng về công việc chân tay cần suy xét đắn đo nhiều, vì không phải mọi người cùng làm việc như nhau.

Tổ chức đời sống tư

Việc nào không phải là việc chung, không nên để lộ ra ngoài. Việc riêng cứ làm kín đáo, chắc chắn là hơn.

Hãy lưu ý đừng biếng lười trong việc chung mà chăm chú trong công việc riêng.

Tuy nhiên, sau khi hoàn tất và trung tín được việc chung, còn giờ con có thể dùng làm việc riêng tùy theo lòng sốt sắng.

Không phải mọi người cùng làm một việc như nhau: có việc hợp cho người này có việc hợp cho người khác hơn.

Công việc cũng nên phân theo thời giờ: việc này làm trong ngày lễ hợp hơn, việc khác chỉ hợp với ngày thường.

Việc này cần cho ta khi phải cảm dỗ, việc khác lúc bình an, thư thái.

Việc này hợp cho ta lúc sầu muộn, việc khác lúc được ơn Chúa ủi an.

Gặp ngày lễ trọng, ta nên làm các việc đạo đức và xin các Thánh cầu giúp ta sốt sắng hơn.

Ta hãy quyết tâm sống từ lễ này đến lễ khác như thể ta sắp lìa khỏi thế tục để tới ngày Đại lễ bất diệt.

Vậy trong những ngày đó, ta phải dọn mình cẩn thận, sống thánh thiện hơn, giữ luật chu đáo hơn, như thể là ta sắp đi lĩnh phần thưởng Chúa ban cho công việc ta làm.

Nếu Chúa chưa ban thưởng, ta hãy nhận là tại ta chưa dọn mình đủ, ta chưa đáng được vinh dự lớn lao. Chúa sẽ ban cho ta trong thời hạn đã định.

Trong khi chờ đợi ta hãy cố sửa soạn sẵn sàng.

Thánh Luca viết: *“Phúc cho người tôi tớ nào Chúa gặp đang thức lúc Ngài đến. Ta bảo thực: Ngài sẽ đặt người đó làm quản lý tất cả tài sản của Ngài”.*¹⁹

SUY NIỆM

Đời sống con người trên mặt đất là một cuộc chiến không ngừng với ma quỷ, với thế tục, với chính mình.

Có người ẩn mình trong viện tu, có người sống giữa thế trần... nhưng dầu ở đâu, phần thắng lợi bao giờ cũng dành cho ai biết cẩn trọng.

Chỉ ai quen trầm tĩnh, yêu vắng lặng, biết giữ lời nói, tư tưởng, cảm tình, trung tín làm các việc tầm thường, người đó mới tránh được cám dỗ và đáng ơn trời giúp.

“Ai khinh điều nhỏ, dần dà sẽ coi thường điều lớn”, lời Đức Chúa Thánh Thần.

Lạy Chúa, xin giúp con nhận định rõ chân giá trị của việc làm vì nghĩa vụ và việc theo ý riêng: việc nghĩa vụ chính là những sinh tố cốt yếu để dinh dưỡng tinh thần, còn việc riêng chỉ là của nuôi phụ để thêm hứng khởi và phấn đấu.

Lạy Chúa, con đã mệt vì những ước muốn suông, những nghĩ mà không làm, những hứa mà không giữ. Xin Chúa giúp con đạt được ước muốn và thực hiện được ý nghĩ về nhân đức.

¹⁷ Prov. XVI

¹⁸ Jer. X, 23

¹⁹ Lc. 12, 43-44

Chương 20: TÌM THANH VẮNG VÀ THẦM LẶNG

Tinh thần khuất tịch

Con hãy tìm giờ rảnh để lo việc riêng và hãy suy đến ơn Chúa luôn.

Hãy bỏ những truyện tò mò, hãy chuộng đọc những sách có sức xúc động tâm hồn hơn những sách chỉ làm bận trí óc.

Hãy bớt những câu nói dư thừa, những cuộc ngao du vô ích, hãy bịt tai trước những tin tức và dư luận, như thế bạn sẽ không thiếu giờ rảnh để suy gẫm hân hoi.

Các bậc đại thánh cũng đã hết sức tránh truyện văn với đời và chỉ ưa phụng thờ Chúa trong thình lặng.

Thầm lặng với Chúa

Cổ nhân nói: *“Không lần nào từ đám đông trở về mà tôi không thấy mình sút kém”* ²⁰.

Cái đó ta cũng thường tự nghiệm mỗi khi trò chuyện lâu với chúng bạn.

Thình lặng dù sao cũng dễ hơn nói mà không quá lời.

Ẩn khuất trong nhà, thế nào cũng dễ hơn ra ngoài mà giữ được trang nghiêm.

Ai muốn sống một đời sống nội tâm và tinh thần, phải theo gương Chúa Giêsu, tránh xa nơi đông người.

Không ưa trầm tĩnh, chẳng dễ vững tâm khi phải tiếp xúc với đời
Ngại nín lặng, khó nói nghiêm chỉnh.
Không vui lòng từng phục, khó thực thi được vụ lớn.
Không biết vâng lời đừng hòng chỉ huy.

Bảo đảm của thánh nhân

Chả ai nếm được sướng khoái vững chắc bằng người có lương tâm tốt.

Nhưng các Thánh càng vững chắc, càng kính sợ Chúa. Và dầu nổi tiếng nhân đức và giàu ơn sủng, các Ngài không kém tự hạ và cẩn trọng trong sinh hoạt.

Kẻ tội lỗi vì kiêu ngạo mà tưởng mình vững chắc và phô trương, nhưng đó chỉ là lừa quần chúng.

Đừng tự cho mình là vững chắc ở đời này, con ạ! Dầu cho con được tiếng là một thầy dòng tốt hay ẩn sĩ đạo hạnh.

Sức phá hoại an bình

Thường những ai được đời cho là đại thánh, thường dễ tự phụ. Như vậy thật là nguy!

Với những người đó đôi khi phải cảm dỗ, hay phải cảm dỗ luôn, là có lợi, vì không thấy mình vững chắc mà sinh tự phụ : và đi tìm yên ủi bên ngoài một cách điên dại.

Đừng tìm vui thú chóng qua, đừng bận tâm vì thế tục, lương tâm bạn sẽ được trong sạch.

Gạt bỏ những lo toan vô ích để chỉ nghĩ đến Chúa, tin tưởng vào Chúa, bạn sẽ bình an và thư thái nhiều!

Sám hối

Chẳng ai đáng Chúa an ủi, nếu không biết thành tâm sám hối.

Muốn được ơn sám hối, sám hối thật lòng, hãy vào nơi thanh vắng, xa mọi tiếng ồn ào thế tục như lời Thánh Kinh: *“Dầu khi nằm ngủ, bạn cũng hãy luôn giục lòng thống hối”*²¹.

Trong phòng riêng, bạn sẽ tìm thấy điều đã mất khi ở ngoài.

Phòng riêng êm dịu cho những ai biết ở luôn trong đó, nhưng phải có trật tự, sạch sẽ và giữ thinh lặng để khỏi buồn chán.

Nếu khi mới nhập tu, bạn biết yêu quý và canh giữ nó, nó sẽ trở nên bạn thân và là nguồn yên ủi êm dịu nhất của bạn.

Lợi ích của thầm lặng

Chính trong thầm lặng và yên hàn mà linh hồn đạo đức tiến bộ nhiều, vì trong đó họ tìm ra được những bí quyết tàng ẩn của Thánh Kinh.

Trong đó họ gặp được những suối nước mắt: họ tắm gội suốt đêm trong đó và càng sống xa tiếng ồn ào của thế tục họ càng mật thiết với Chúa Tạo thành.

Ai chia tay với bạn bè thân thích, Chúa và các Thiên thần sẽ đến ngay.

Thà ẩn một nơi mà chuyên lo phần rỗi, còn hơn làm được phép lạ mà lãng quên chính mình.

Thực đáng khen những tu sĩ ít khi ra ngoài, tránh con mắt người đời và cũng không muốn nhìn đến họ.

Vui qua, sầu tới

Tại sao phải nhìn những điều bạn không được phép nhìn?

Đời mau qua và những tham vọng của đời cũng mau qua.²²

Tình dục xui ta đi đây đi đó. Nhưng lúc trở về ta mang theo được gì? Phải không, một gánh nặng cho lương tri và bối rối cho tâm hồn?

Đi vui, về buồn; vui chiều hôm trước, buồn sáng hôm sau.

Vui của nhục dục đều như thế: đón nhận nó thì dễ chịu, nhưng rốt cục, chính nó lại làm tổn thương và sát hại ta.

Ở nơi khác có gì mà ta không có ở nơi nhà?

Trước mặt con cũng có trời, có đất, có mọi chất lượng. Của đời hết thảy không do những cái đó cấu thành sao?

Bình an thực

Khắp gầm trời này, bạn có thấy đâu được bền bỉ vững chắc lâu không?

Có khi bạn tưởng sẽ được hoàn toàn thỏa mãn, nhưng... điều thỏa mãn ấy không bao giờ bạn đạt được.

Giả sử bạn nhìn được tất cả sự vật hiện hữu: nhưng rồi có ích gì?

Hãy ngược mắt lên trời nhìn vào Chúa và xin Người thứ tha mọi tội lỗi và sơ suất cho bạn.

Của đời hãy để cho đời, bạn hãy chuyên lo những điều Chúa răn dạy.

Hãy đóng kín cửa phòng lại và mời Chúa Giêsu chí ái đến ở với bạn.

Hãy ở lại với Chúa trong phòng, vì bạn không tìm đâu được yên hàn hơn.

Đừng ra ngoài, cũng đừng mông tai nghe tiếng nhộn nhịp của đời, bạn sẽ bảo toàn bình an thật cho tâm hồn.

Lúc nào con mong nghe tin tức, lúc ấy lòng con sẽ xao xuyến.

SUY NIỆM

Thinh lặng bên ngoài chưa đủ làm cho tâm hồn được yên tĩnh, cần phải thanh vắng bên trong nữa. Cốt yếu là tinh thần trầm mặc và suy gẫm.

Một tâm hồn xa vui thú giác quan, bưng tai trước ồn ào của thế tục, sẽ gặp được thỏa mãn thanh tao trong Chúa!

Trong thanh vắng, họ sống động, họ hô hấp tình yêu Chúa Kitô. Họ quên tất cả để chỉ nhớ một mình Chúa. Họ nức nở với Chúa vì bao lỗi lầm.

Giả thử có nghĩa vụ phải ở giữa tiếng ồn ào của thế tục, họ lại thiết lập khu thanh vắng trong lòng họ, họ sẽ được thỏa mãn điều ước mong.

Lạy Chúa, bao giờ con mới biết sống thanh lặng và yêu thanh vắng, chuyên cần nguyện gẫm?

Con phàn nàn vì đã nói quá nhiều về tạo vật và làm quá ít cho Chúa! Lạy Chúa hãy đến, Chúa duy nhất, lòng con kính mến, trung tâm điểm và đối tượng của lòng con! Hãy đến cho lòng con được hưởng tôn nhan Chúa. Hãy đến để nói với lòng con và chỉ bảo con điều Chúa muốn.

Bao giờ màn che thời gian mới hạ xuống, để con xem thấy điều con xin? Bao giờ con mới gặp được điều con đang tìm? Bao giờ mới tới được Đấng con yêu mến? Lạy Chúa!

²⁰ Seneca Ep. 7

²¹ Ps. 5, 51

²² Ga. 2, 17

Chương 21: LÒNG THỐNG HỐI

Thực trạng con người

Muốn tiến đức, bạn hãy giữ lòng kính sợ Chúa và đừng tự do phóng túng quá!

Hãy bắt ngũ quan vào kỷ luật và đừng liều tìm những thú vui điên rồ.

Hãy thực tâm sám hối, rồi bạn sẽ vẫn hồi được ơn sốt sắng.

Sám hối xây dựng lại những điều mà phóng đãng làm đổ nát.

Một người sống ở đời, suy mình đang bị lưu lạc và hồn mình đang mắc ngàn vạn cái hiểm nguy mà cứ vui tí đi được, kể cũng lạ thật.

Cần phải thống hối

Tính nhẹ dạ, tật lười sửa khuyết điểm đã làm cho chúng ta không cảm được những đau khổ của linh hồn và thường khi lại cười một cách vô nghĩa trong lúc đáng lý ta phải khóc.

Chỉ có tự do thật, chỉ có bình an vững chắc, khi nào ta biết kính sợ Chúa và có lương tâm thẳng thắn.

Phúc lớn cho người biết khước từ những gì có thể làm cho mình chia trí và biết hồi tâm thống hối.

Phúc lớn cho người biết trừ khử những gì có thể làm bẩn lương tâm.

Hãy chiến đấu cho hùng dũng: một tập quán xấu chỉ có thể thắng dẹp bằng một tập quán tốt.

Nếu bạn đừng pha mình vào việc người khác, người ta cũng sẽ để mặc bạn yên hàn mà làm điều bạn phải làm.

Ơn Chúa an ủi

Đừng tranh việc người khác, cũng đừng bận tâm đến việc thuộc phạm vi Bề trên.

Hãy mở to mắt nhìn thẳng vào mình trước và hãy tự răn mình trước khi sửa vẽ chúng bạn.

Không được lòng người ta cũng đừng buồn. Hãy buồn vì bạn đã không sống hẳn hoi, đã không thận trọng xứng đáng một tôi trung của Chúa, một tu sĩ đạo hạnh.

Không hưởng được nhiều an ủi ở đời, nhất là những yên ủi giác quan, thì lại có lợi và làm cho đời ta vững chắc hơn.

Còn ơn Chúa yên ủi mà ta không được, hoặc được ít là lỗi tại ta. Vì ta đã không thực tâm thống hối và đã không loại trừ những yên ủi ngoại lai vô ích.

Đau đớn vì tội

Bạn nên biết, bạn không đáng Chúa an ủi, trái lại chỉ đáng chịu đau khổ?

Toàn thể vũ trụ trở nên nặng nề, đắng cay cho những ai có lòng thống hối thật. Người công chính lúc nào cũng thấy có đủ lý do để khóc.

Dầu xét mình hay xét việc người, ta nhận thấy rõ: trên đời không ai thoát đau khổ.

Và càng suy cho thấu, càng đau đớn nhiều.

Lý do xác đáng làm ta buồn tủi và thống hối chính là tội và thói hư của ta. Nó trói buộc ta chặt đến nỗi ta khó nhấc lòng lên suy những sự trên trời.

Gẫm suy sự chết

Nếu con năng suy đến sự chết hơn là nghĩ đến sống lâu, chắc con sẽ được sống sáng sửa sai.

Nếu con suy cho thấu những khổ đau nơi Hỏa ngục và Luyện hình, con sẽ vui lòng chịu đau khổ cũng như vất vả và không sợ gì là khát khe nữa.

Nhưng vì những chân lý đó chưa thấu nhập được tâm hồn ta và ta còn ưa chuộng những gì mờ trốn giác quan, nên ta còn lạnh nhạt và biếng lười.

Xin ơn thống hối

Thường tại tinh thần ta bạc nhược mà xác ta dễ phàn nàn về những gì không đau.

Hãy khiêm nhượng, xin Chúa ban cho ta tinh thần thống hối, và cùng Thánh Tiên tri thưa với Chúa: *“Lạy Chúa, xin cho con ăn no bánh khóc lóc và cho con uống nước mắt con”*²³.

SUY NIỆM

Gặp đau khổ mà không phàn nàn, trái lại biết vui chịu, tự hạ trước mặt Chúa và xin ơn Chúa giúp đỡ: chính cảm tưởng khiêm tốn và sự thành tín ấy là tinh thần thống hối mà tác giả vừa nói.

Phải, vui thế nào được, ở đời đầy đau khổ, đây tội lỗi và thân phận lưu vong! Quả thánh Augustin rất có lý khi nói: “Người giáo hữu thực đau khổ khi sống, chỉ chết mới hy vọng hết tội lỗi và được từng phục Chúa trọn đời”.

Lạy Chúa, xin cho lòng con xa vật chất mà kết thân với Chúa. Không còn gì sung sướng cho con hơn là được yêu mến Chúa, làm và chịu khổ vì Chúa, làm vui lòng Chúa ở đời này và đời sau được vui thỏa trong tình yêu bất diệt.

²³ (79, 6)

Chương 22: NHỮNG ĐAU KHỔ Ở ĐỜI

Những thử thách

Dầu ở đâu, dầu quay hướng nào, bạn cũng vẫn thấy khổ, bao lâu bạn không biết hướng nhìn về Chúa.

Sao bạn lại bối rối khi sự vật xảy đến không hợp sở thích và nguyện vọng của bạn?

Nào ai được thỏa mãn mọi điều ước mong? Không phải tôi, không phải bạn, không ai trên khắp gian trần này.

Ở đời, làm gì có ai, dầu là đế vương, dầu là Giáo Hoàng mà thoát được mọi đau khổ, trái ý.

Thế ai là người sướng nhất? Hẳn chỉ có người chịu đựng được đời chút vì Chúa.

Ta thường nghe bọn tầm thường, người nông cạn nói: con người ấy sướng thật: Phú quý có, vinh quang có, thế lực có! Làm ăn lên như điều!

Cứ đem sánh với cửa trên trời, bạn sẽ thấy cửa thế tục chỉ là hư vô. Nó không vững gì, lại hay sinh lụy vì có ai được cửa mà khỏi lo lắng, sợ sệt bao giờ đâu.

Hạnh phúc con người không hề ở lắm tiền nhiều của: miễn sao đủ dùng là tốt rồi.

Nhu cầu khát khe

Sống trên đời: đây thực là một cái khổ lớn.

Ai muốn sống theo tinh thần, càng thấy đời sống hiện tại là cay đắng, vì họ cảm thấu, họ nhìn thấy rõ những khuyết điểm và tình trạng hư tệ của nhân loại.

Ăn, uống, thức, ngủ, nghỉ và nô lệ cho mọi thứ nhu cầu của thân xác: tất cả những điều đó là phiền toái, là khổ cho người đạo đức, vì họ mong đừng phải phiền lụy gì đến thân xác và được thoát ly mọi xiềng xích của tội lỗi.

Thật những nhu cầu thân xác rất phiền lụy cho người sống nội tâm ở đời hiện tại.

Vì thế, Thánh Tiên tri khẩn nài Chúa giải thoát mình: *“Lạy Chúa, Ngài nói xin cứu con khỏi những nhu cầu của con”* ²⁴.

Nhưng khổn cho những ai không nhìn thấy cái đau khổ của mình!

Càng khổ hơn những ai tha thiết với cuộc sống khổn nạn và hư tệ này!

Vì còn có những người thèm khát nó, đến nỗi dầu phải lao lực, dầu đi ăn xin cũng chưa vị tất đủ ăn, thế mà giá được sống mãi trên đời, họ sẽ không thiết gì nước Thiên đàng.

Ôi! Những tâm hồn điên dại và thất trung chừng nào! Họ đã táng tận linh hồn trong vật chất, đến nỗi chỉ ưa thích những gì là nhục thể!

Nhưng giờ chết đến, những người đáng thương đó sẽ cảm thấy một cách đau đớn sự hèn kém, sự hư vô của những điều họ yêu chuộng.

Các thánh nhân và các bạn thiết của Chúa Kitô kính tởm những mơn trớn nhục thể, khinh thường xa hoa trước mắt người đời. Tất cả hy vọng, tất cả ước nguyện của các Ngài đều hướng về vinh phúc muôn đời.

Tất cả ước muốn của các Ngài bay theo những kho tàng bất diệt và vô hình, lòng các Ngài không bị vật chất lôi kéo theo hướng thế tục.

Đau khổ vì chiến đấu

Đừng thất vọng trong đường tiến đức con ạ! Thì giờ hãy còn đủ.

Sao còn chần chừ chưa thi hành quyết định?

Đứng lên ! Hãy bắt đầu từ giờ phút này và tự niệm: *“Đây, lúc phải hành động; đây, lúc phải chiến đấu; đây, lúc thuận tiện để tu chính”*.

Lúc nào con gặp đau khổ và rủi ro, chính đó là lúc để lập công.

*“Con phải qua lửa, qua nước, trước khi vào nơi mát mẻ”*²⁵

Không gắng sức, con không thắng nổi tật xấu đâu.

Bao lâu còn mang thân xác yếu mềm này, ta không thể thoát khỏi sầu tủi và đau khổ được.

Sống mà không phải đau khổ, ta lấy làm dễ chịu lắm, tội lỗi làm nhor nhóp đời ta, đồng thời cũng làm mất cả hạnh phúc thực đời sau.

Vì thế ta cần phải nhẫn nại và trông đợi ở lượng đại từ bi Chúa: *“Cho đến khi giai đoạn tội lỗi qua đi và cái sống sẽ tiêu diệt cái chết trong ta”*.²⁶

Tính bất ổn

Ôi! Con người mỏng giòn quá đến nỗi lúc nào cũng nghiêng chiều thói xấu!

Hôm nay bạn xưng tội, rồi mai lại tái phạm ngay những tội vừa mới xưng.

Giờ này bạn quyết tâm phòng ngừa, giờ sau bạn lại làm như thể không quyết định gì.

Như vậy, đứng trước tình trạng bất ổn, bất nhẫn ấy ta đã quá đủ lý do để tự hạ và đừng nghĩ hay, nghĩ tốt về mình.

Vì lười biếng, ta có thể mất trong giây lát điều nhờ ơn Chúa ta đã dày công tìm tòi mới được.

Nếu nhát gan, rốt cuộc ta sẽ còn gì?

Khổ cho ta, nếu ta muốn được an nghỉ như thể đã được bình an vững chắc, giữa lúc đời sống ta không có mảy may gì là thánh thiện thật!

Vì thế ta cần được huấn luyện lại trong đường tu đức như một người mới nhập ngũ, có thể mới trông ta cải tính đổi nết và tiến bộ trong đường đức hạnh.

SUY NIỆM

Vinh hạnh và công phúc, người biết tìm và gặp được Trái tim Chúa để dốc đổ tất cả đau khổ vào đó.

Hạnh phúc người hiểu và cảm nghiệm được rằng hạnh phúc thật, thiên đàng dưới đất là được đau khổ vì Chúa, đau tất cả những cái đau của đời, cái nhỏ cũng như cái lớn nhất.

Thương hại những ai phủ nhận hay yêu thích cái khổ của trần tục và không khát vọng một hạnh phúc bất diệt. Thánh Grêgôriô gọi thế là yêu cái đối, cái khổ mà không thiết cái no, cái sướng.

Lạy Chúa Giêsu! Xin giúp con biết và mưu tìm hạnh phúc thật. Xin dạy con vững tâm chiến đấu với tình dục, với tự ái với chính mình con. Xin cho con biết vui chịu cho nhân nhục tất cả những thống khổ của đời để đáng dự phần vinh hiển cùng Chúa trên nước trời.

²⁴ Ps. 24, 17

²⁵ Ps. 65, 12

²⁶ II Cor. 5, 4

Chương 23: SUY GÃM CÁI CHẾT

Sẵn sàng luôn

Con chả còn sống bao lâu nữa: hãy xem mình đã sẵn sàng chưa?

Con người hôm nay còn sống, mai đã biến mất.

Họ chết đi khuất mắt để rồi cũng phai lạt khỏi trí lòng.

Điên đại, cứng cỏi thay lòng người! Chỉ biết nghĩ đến hiện tại mà không biết dự phòng tương lai!

Trong mọi hành động, mọi ý nghĩ, bạn hãy xử như thể con sẽ chết hôm nay.

Nếu lương tâm con trong trắng, con sẽ không sợ chết.

Thà tránh tội còn hơn trốn cái chết.

Hôm nay con chưa sẵn sàng, đến mai con sẵn sàng thế nào được?

Mà ngày mai có gì là chắc; con có chắc con sẽ sống đến mai không?

Sống lâu mà ít sửa mình, thì hỏi có ích chi?

Trời! Sống lâu vị tất đã giúp được ta đền bù, mà thường chỉ tăng thêm lỗi lầm!

Giá ta chỉ sống nghiêm chỉnh được ít là lấy một ngày chả hay lắm à?

Nhiều người chỉ tính năm tháng đã trở lại, nhưng năm tháng đã giúp họ tu chỉnh ít quá!

Nếu chết là đáng sợ, biết đâu sống lâu lại không nguy hiểm hơn?

Hạnh phúc cho người luôn nghĩ đến giờ chết và ngày ngày chuẩn bị sẵn sàng.

Đôi khi gặp người chết, con hãy nghĩ một ngày nào đó con cũng sẽ đi lối ấy.
Sáng thức dậy, con nên nghĩ con sẽ không sống đến sáng mai.
Hãy sẵn sàng luôn : Hãy sống thế nào để giờ chết không đến lúc con chưa
sẵn sàng.

Nhiều người chết bất ứng không ngờ, “*vì Con Người đến lúc không ai ngờ*”²⁷

Sống sao chết vậy

Giờ chết điểm, con sẽ bắt đầu xét đoán khác hẳn về đời sống dĩ vãng và sẽ hối hận hết chỗ nói, vì đã quá biếng lười và nhát gan.

Cố gắng có ngay lúc này điều mình muốn có khi hấp hối, mới là hạnh phúc và khôn ngoan.

Điều làm cho ta hy vọng sẽ được chết lành là ta đã hoàn toàn coi khinh thế tục, ước ao nồng nhiệt tiến đức, tôn trọng kỷ luật, thống hối đền bù, vâng lời mau mắn, hy sinh xả kỷ và nhẫn nhục chịu đựng tất cả những phản trắc vì lòng mến Chúa Kitô.

Con có thể làm được nhiều việc lành lúc còn khỏe. Khi lâm bệnh, chả biết có làm được gì không!

Chả mấy người chịu bệnh mà khá hơn cũng như chả mấy người thích ngao du mà nên thánh.

Đừng tin tưởng ở bạn bè, thân thuộc. Cũng đừng giãn việc phần rỗi lại lâu, vì người đời quên con chóng hơn con tưởng.

Thà tự liệu kỹ lưỡng cho mình ngay lúc này và sẵn sàng lấy đôi việc phúc thiện, còn hơn trông vào người khác giúp đỡ.

Nếu giờ đây con không tự liệu cho mình mai ngày lấy ai lo cho con?

Giờ phút hiện tại là giờ phút vô giá: “*Đây giờ cứu rỗi, đây thời cơ thuận tiện*”.²⁸

Nhưng, ngán chưa! Con đã không biết lợi dụng để lập công đáng thưởng!

Sẽ có lúc con chỉ ao ước được một ngày, một giờ để sám hối mà vị tất đã được!

Này, con thân yêu! Nếu ngay từ lúc này con biết luôn luôn lo sợ và đề phòng cái chết, thì còn cái nguy, cái sợ nào con không thoát được?

Con hãy cố gắng từ phút này sống tử tế, để giờ chết đến con chỉ vui mà không phải sợ.

Ngay từ lúc này, con hãy tập chết cho thể tục, để lúc đó con bắt đầu sống với Chúa Kitô.

Ngay từ lúc này, con phải tập khinh rẻ tất cả để lúc đó con được thông dong đến cùng Chúa Kitô.

Ngay từ lúc này, con hãy sửa mình phạt xác, để lúc đó con được hy vọng vững chắc.

Dọn mình chờ chết đến

Ôi! Sao con ngây dại dám tưởng mình sống lâu, giữa lúc con không chắc sống được vững lấy một ngày?

Biết bao người đã lầm, họ đã chết giữa lúc họ không ngờ!

Bao lần con nghe nói: người này phải dao đâm, người kia chết đuối, người khác từ trên cao ngã vỡ đầu, người này đang ăn mà chết, người khác đang chơi cũng lăn ra chết, người này chết thiêu, người kia bị chết chém, người này chết dịch, người kia bị trộm cướp sát hại.

Đó, cái chết là chung kết của mọi người *“và cái sống của người đời vút qua như bóng”* ²⁹

Ai sẽ nhớ đến con sau khi con chết? Ai sẽ cầu cho con?

Con thân yêu! Hãy làm, hãy làm ngay lúc này những gì con còn làm được, vì con không biết trước khi nào con sẽ chết.

Con cũng không thể biết trước được số phận của mình sau khi con chết.

Lúc còn thì giờ, con hãy tích góp cho con những của bất diệt.

Đừng nghĩ đến gì khác ngoài phần rỗi của con, hãy chuyên lo duy những việc thuộc về Chúa.

“Ngay từ lúc này, hãy lo tìm những bạn thân: hãy kính các Thánh và noi gương nhân đức các Ngài, để khi hòng lìa thế tục, các Ngài sẽ đón bạn vào lâu đài bất diệt” ³⁰

Sống trên đời, con hãy sống như người ngụ cư, như khách bộ hành, không màng chi của thế tục.

Hãy giữ lòng con đừng vương vẩn và hãy nâng cao tâm hồn lên cùng Chúa, vì con không có *“gia cư vững chắc trên đời”* ³¹

Ngày ngày con hãy dâng kính nguyện, thở than hòa cùng nước mắt sám hối, để khi lìa thế linh hồn con được may mắn bay thẳng lên cùng Chúa.

SUY NIỆM

*Con hãy lại gần nơi đang cải táng và hãy nhìn xem một đồng xương, một nắm tro tàn!
Tất cả di sản của những người thân yêu quá vãng của con chỉ có thế!*

Nhìn vào nhà họ đã ở. Gia tài họ đã có người chiếm hữu và đang nhận hưởng mà không hề nhớ đến họ : đó là cách đời báo ơn người quá cố!

Còn linh hồn họ ở đâu, bạn có biết không? Họ đang ở nơi mà cuộc sống, mà hành vi họ xưa kia đã tậu cho họ!

Nếu họ đã sám hối, đã nhẫn nhục, đã đền bù... đã sống thánh thiện!

Nhưng... nếu họ đã bước theo dục vọng, giàu sang, đã tự táng tận!

Lạy Chúa! Con biết chắc con sẽ chết, nhưng không biết sẽ chết lúc nào và cách nào? Xin Chúa vì sự chết thánh thiện của Chúa, giúp con dọn dẹp sẵn sàng bằng cách trung tín với nghĩa vụ, với ơn Chúa, với kính nguyện, siêng năng chịu các phép Bí tích sốt sắng. Chính những điều ấy sẽ yên ủi và bảo đảm cho con trong giờ chết.

Lạy Chúa! Con sẵn sàng chờ giờ chết đến để mau được trút bỏ trần tục và kết hợp cùng Chúa! Lạy Chúa, từ lúc này con xin phó thác hồn xác con trong tay Chúa!

²⁷ Lc. 12, 40

²⁸ II Cor. VI, 2

²⁹ Job.16,10; Ps 143, 4

³⁰ Lc. 16, 9

³¹ Hebr. 13, 14

Chương 24: NGÀY CÔNG PHÁN (Phán xét chung)

Thẩm phán chí công

Luôn luôn bạn hãy nhớ đến chung cuộc của bạn và hãy tưởng tượng như bạn đang phải đứng trước vị thẩm phán chí công. Không gì giấu được mắt Ngài. Ngài không chịu hối lộ cũng không cho kháng án. Ngài sẽ đoán xử theo luật phép Công Bình.

Thường khi gặp một người đang giận bạn cũng đã sợ, nếu thế, đầy tội lỗi và ngây ngô như bạn, bạn sẽ thừa thế nào với Chúa là Đấng thấu hết tội lỗi bạn?

Thế sao bạn chưa sửa soạn để chờ ngày chịu công phán, ngày đó không còn ai có thể biện hộ, bào chữa giúp ai mà phận ai người nấy phải lo.

Giờ đây, việc làm còn có công, khóc còn có người thương, kêu còn có người nghe, sám hối còn đền tội được và rửa được linh hồn.

Người nhẫn nhục vẫn có thể biến trần tục thành nơi thanh tẩy lâu dài và diễm phúc. Vì lúc bị nhục nhã, họ đau đớn vì lỗi người ta hơn là vì mình phải lẳng nhục, họ vui lòng cầu nguyện và thực tình thứ tha những người mất lòng mình. Họ không ngại xin người khác thứ tha cho mình, họ sẵn lòng khoan dung hơn thù oán, họ khắc khổ với mình và cố gắng bắt xác thịt tùy phục lý trí.

Khổ hình

Thà gột rửa tội lỗi và khử trừ thói hư ngay bây giờ thì hơn để kiếp sau.

Quả thật, chính ta đã tự lừa dối mình, mỗi khi ta yêu chiều thân xác quá đáng!

Lò lửa nóng bỏng kia dành để đốt tội ta chứ đốt thứ gì?

Bây giờ càng tự dung thứ, càng chiều theo nhục thể, sau này càng bị phạt nặng, càng chất thêm củi cho lửa hỏa ngục.

Cơ thể nào đã phạm tội nhiều hơn, cơ thể ấy sẽ phải chịu phạt dữ hơn.

Trong đó, bọn biếng lười sẽ bị những mũi dùi châm, người ham ăn uống sẽ phải đói, khát không tưởng tượng được.

Ở đó, người dâm dăng và mê nhục dục sẽ bị ngâm trong dầu thông bỏng và lửa sinh diêm khó ngủ. Người ghen ghét, trong lúc quá đau khổ, sẽ tru trếu như chó dại.

Không tội nào là không có hình phạt riêng.

Người kiêu hãnh sẽ phải đón đủ thứ nhục nhã và người hà tiện sẽ phải túng nghèo đến tột độ.

Một giờ đau khổ khi đó, khó chịu hơn một thế kỷ hãm mình đền tội khắc khổ nhất bây giờ.

Tội nhân sẽ không được một phút nghỉ ngơi, hoặc một lời an ủi chứ không phải như ở đời, đau khổ còn có lúc được xoa dịu và còn được chúng bạn ủi an.

Phần thưởng

Vậy, giờ đây bạn hãy lo lắng và đau đớn vì tội lỗi bạn, để ngày công phán, bạn được bảo vệ với những người lành.

“Ngày đó người lành sẽ đứng lên kiên vững trước mặt những người xưa kia đã từng uy hiếp và coi rẻ họ”³².

Ai ngày nay khiêm tốn chịu người đời xét đoán, lúc ấy sẽ đứng lên xét xử lại chúng.

Khi đó người khiêm tốn và khó nghèo sẽ được tin tưởng nhiều, còn người kiêu hãnh sẽ phải sợ hãi vây bọc.

Khi đó người ta sẽ thấy những ai đã bị tiếng khờ dại và chịu khinh rẻ vì Chúa Kitô là khôn.

Khi đó, mọi đau khổ chịu cho nhẫn nhục sẽ đem lại vui sướng và *“kẻ dữ sẽ phải câm miệng”*³³

Khi đó, người đạo đức sẽ vui mừng và kẻ ác độc sẽ phải buồn rầu.

Khi đó, thân xác bị cầm hãm xưa sẽ nhảy mừng vì được săn sóc chiều chuộng.

Khi đó, chiếc áo thô sẽ tỏa sáng, còn lụa là lông lẫy sẽ mất đẹp.

Khi đó, lều tranh đáng quý hơn gác tía, lầu hồng.

Khi đó, lòng nhẫn nhục vững chắc có lợi hơn tất cả uy quyền thế tục.

Khi đó, đức vâng lời đơn thật đáng khen hơn mảnh khoe lừa đời.

Khi đó, một lương tâm trong sạch và thẳng thắn đem lại an vui hơn là khoa triết học uyên bác.

Khi đó, lòng khinh chê của đời sẽ giá trị hơn tất cả kho báu trần gian.

Khi đó, lời kinh đọc sốt sắng đem lại ủi an gấp mấy bữa tiệc linh đình.

Khi đó, nín lặng làm vui thỏa hơn nói nhiều.

Khi đó, mỗi việc làm tốt có giá trị hơn ngàn lời nói đẹp.

Khi đó, một đời sống khổ hạnh, một việc đền tội khắc khổ lại dễ chịu hơn tất cả thú vui trên mặt đất.

Giây phút định đoạt

Giờ đây, bạn hãy tập chịu những đau khổ ít để lúc đó khỏi phải chịu những đau khổ nhiều.

Bạn hãy thử trước xem, lúc đó bạn sẽ chịu được bằng chừng nào?

Nếu ngày nay bạn chịu được ít quá thế thì những khổ hình muôn kiếp bạn chịu thế nào được?

Nếu ngày nay bạn bắt nhẫn trước một đau khổ nhỏ nhẹ, thì bạn chịu hình khổ hỏa ngục sau này thế nào?

Bạn hãy tin chắc, không khi nào bạn được vui vẻ cả đôi đàng: nhàn hưởng trần tục và đồng trị với Chúa Kitô trên trời?

Bạn ở đâu khi bạn không ở trong chính nội tâm mình?

Giả thử từ trước tới nay bạn đã được sống giữa danh vọng và khoái lạc, nhưng nếu bạn phải chết ngay bây giờ: tất cả những cái đó ích gì cho bạn?

Tất cả chỉ là phù vân, ngoại trừ kính mến và phụng thờ một Chúa.

Người hết lòng mến Chúa không sợ chết, sợ khổ hình, sợ phán xét, sợ hỏa ngục. Vì lòng mến là đường hoàn toàn vững chắc đưa họ đến cùng Chúa.

Còn người chạy theo thú vui tội lỗi, họ sẽ chết và chịu công phán xét có lạ gì?

Nhưng giả thử lòng mến Chúa trong bạn chưa đủ cản bạn khỏi phạm tội, thì sợ hỏa ngục lại có thể giúp ta xa lánh nó.

Ai không thực tâm kính sợ Chúa, người đó không thể bền lâu trong điều thiện và sẽ chóng ngã vào cạm bẫy của ma quỷ.

SUY NIỆM

Lời Thánh Augustin: “Thiên Chúa nhẫn nại vô cùng vì Người hằng hữu”.

Nhưng sau những ngày nhẫn nại sẽ đến ngày công bình, ngày thịnh nộ: ngày đó mọi người phải ra trước mặt Chúa để thanh toán về hành vi và tư tưởng mình.

Trước mặt Ngài không bí mật nào không bị tiết lộ, không tội nào không bị phạt cũng như không công nào không được thưởng.

Bao lâu còn sống, ta còn có thể định đoạt cho ta một kiếp may hay một vận rủi, nhưng một điều không bao giờ nên quên là: nơi mồ không phải là chỗ để thống hối nữa.

Lạy Đấng thẩm phán chí công với người sống và kẻ chết! Khi con chết, Chúa sẽ quyết định về số phận đời đời của con. Xin Chúa hãy nhớ Chúa là Đấng cứu độ con. Cũng như tội con phạm đến đức công bình Chúa thì những thương tích Chúa cũng kéo được lòng Chúa khoan dung. Chúa hãy nhìn lại những thương tích và máu Chúa đã đổ ra để rửa con mà mở lượng khoan hồng cho con trong giây phút đáng sợ ấy.

³² Sap. 5,1

³³ Ps. 106, 42

Chương 25: CẢI THIỆN ĐỜI SỐNG

Phải cố gắng luôn

Bạn hãy chu đáo và thành tâm trong việc phụng thờ Chúa và năng tự vấn tâm:

“Tôi đến đây làm gì? Và tại đâu tôi từ bỏ thế tục?”

Không phải để hoàn toàn sống cho Chúa và được siêu thoát sao?

Hãy hăng hái tiến bước luôn, không bao lâu nữa bạn sẽ được trọng thưởng về các việc đã làm. Lúc đó sẽ không còn phải sợ sệt đau khổ nữa.

Giờ đây chịu khó đôi chút, nhưng rồi bạn sẽ được hưởng, không phải một cuộc an nghỉ lâu dài nhưng là hạnh phúc bất diệt.

Nếu bạn vững dạ tin trung và hăng hái hoạt động, Chúa cũng sẽ trung tín và quảng tâm khi thưởng công cho bạn..

Hãy vững niềm tin tưởng, bạn sẽ chiếm được giải thưởng. Nhưng đừng ỷ nại mà sinh phóng túng và kiêu căng.

Có người kia bán tín bán nghi luôn. Một hôm buồn quá, ông vào thánh đường quỳ trước bàn thờ cầu nguyện. Thành linh ông tưởng tượng: *“Ừ! Giá ít ra mình cũng biết rằng mình phải kiên nhẫn!”*. Bỗng dưng tự đáy lòng ông nghe tiếng Chúa: *“Như người biết thì người đã làm gì? Hãy làm ngay bây giờ điều người định làm lúc ấy, có thể người sẽ được bình an”*.

Được yên ủi và vững dạ, người ấy tự phú thác theo thánh ý Chúa và không còn xao xuyến nữa.

Người ấy không còn tò mò tìm biết số phận tương lai, nhưng chỉ chuyên lo tìm biết ý Chúa, biết điều gì đẹp ý Chúa, điều gì hoàn hảo nhất và thực hành chu đáo những điều tốt, điều thiện.

Thánh Vương Davit nói: *“Hãy trông cậy Chúa và cứ làm việc thiện thì sẽ được ở trong đất nước và sống yên hàn”*³⁴.

Điều ngăn trở nhiều người không tiến bộ và hăng hái, tu chỉnh, chính là tính sợ khó khăn hay đau khổ khi phải chiến đấu.

Trái lại, người tiến nhanh nhất trong đường tu đức, chính là người can trường để lướt thắng những khó khăn, trái ý mình nhất.

Vì ai càng biết tự thắng mình và cầm hãm trí lòng, người ấy càng tiến nhanh và hưởng nhiều ơn Chúa.

Vun trồng nhân đức

Không phải ai cũng có những điều phải cầm hãm, thắng dẹp như nhau: Người hăng hái mặc dầu vương vấn tình dục hơn, cũng có cơ tiến bộ hơn người giàu đức tính nhưng lại không ham gì nhân đức.

Hai yếu tố giúp tu chỉnh đặc lực nhất: là quyết tâm tiêu trừ những cá tính tự nhiên ưa thích và vun trồng nhân đức mình cần nhất.

Hãy lưu tâm đề phòng và thắng lướt cả những khuyết điểm bạn khó chịu nơi người khác.

Bạn hãy lợi dụng mọi cơ hội như đà để tiến: như khi mắt thấy tai nghe một gương tốt, bạn hãy tự phấn chấn để bắt chước.

Thảng hoặc gặp người làm điều lỗi, bạn hãy đề phòng để khỏi lỗi lầm như thế.

Mà giả thử bạn đã sơ suất đôi lần, bạn hãy cố gắng sửa lại cho sớm hết sức.

Con mắt người khác đang quan sát bạn cũng như bạn đang quan sát người khác.

Yên ủi và sung sướng biết mấy khi thấy anh em sốt sắng, đạo đức, đứng đắn và trọng kỷ luật.

Nhưng, trái lại, đáng buồn và khổ tâm biết mấy khi thấy có người sống bừa bãi, không thi hành cả những công việc thuộc chức vụ!

Coi khinh trách nhiệm của chức vụ và mải miết làm những điều không liên quan đến mình. Tai hại lắm đó.

Hãy nhớ lời đã tuyên hứa và đặt Thánh giá Chúa Giêsu trước mặt.

Sau bao năm hiến thân theo đường Chúa, gẫm suy về thân thể Chúa Giêsu Kitô, mà ta chỉ mới bắt chước Chúa được ít quá vậy, thật đáng mỉa mai chừng nào!

Một tu sĩ biết chuyên lo và sốt sắng suy gẫm thánh hạnh và cuộc Tử nạn Chúa, sẽ gặp được trong đó mọi điều hữu ích và cần thiết mà không cần phải tìm gì tốt hơn ở ngoài Chúa Giêsu.

Ôi! Nếu được Chúa Giêsu đóng đinh ngực vào lòng, ta sẽ chóng thấu hiểu mọi sự đầy đủ biết bao!

Tu sĩ sống nghiêm túc là vui nhận và sẵn sàng chu toàn đầy đủ mọi điều Bề trên dạy.

Tu sĩ biếng lười và bạc nhược, chỉ thấy đau khổ chồng chất trên đau khổ. Họ quay lối nào cũng chỉ thấy khó chịu. Vì thiếu ơn an ủi bên trong, mà đi tìm bên ngoài lại không được phép.

Một tu sĩ sống không kỷ luật, sẽ sa ngã thảm thương.

Một tu sĩ sống phóng túng, bừa bãi, sẽ không bao giờ thoát khổ cực, vì lúc nào cũng thấy bất mãn.

Hãy thẳng tiến

Thế những tu sĩ sống kỷ luật nghiêm túc của viện tu đang làm gì?

Họ ít ra ngoài, họ sống ẩn khuất, tiết chế ẩm thực, mặc áo vải thô. Làm nhiều, nói ít. Thức khuya, dậy sớm. Nguyên găm lâu giờ và năng đọc sách. Sống kỷ luật rất chu đáo!

Bạn thấy không? Những tu sĩ Chartreux, những tu sĩ Citeaux và ngàn vạn tu sĩ nam nữ thuộc các dòng tu khác nhau, cứ nửa đêm thức dậy ngợi khen Chúa.

Thực đáng mỉa mai hết cỡ vì bạn đã quá lạnh nhạt làm nhiệm vụ thánh, trong khi từng ấy tu sĩ bắt đầu chúc tụng Chúa!

Này! Giá bạn đừng phải làm gì khác, ngoài việc lòng suy, miệng đọc lời chúc tụng Chúa nhỉ!

Giá đừng phải ăn, uống, ngủ, nghỉ để chỉ luôn luôn chúc tụng Chúa, chỉ chuyên lo một việc thiêng liêng, như thế, sẽ hạnh phúc gấp mấy lần nô lệ cho mọi đòi hỏi của thân xác nhỉ!

Giá những đòi hỏi đó thôi đi, để ta chỉ nghĩ đến việc nuôi linh hồn bằng những của ăn thiêng liêng, những của ăn, mà tiếc thay, ta coi thường.

Khi nào đạt được trình độ không thêm tìm yên ủi nơi bất cứ tạo vật nào, lúc đó con người sẽ bắt đầu cảm mến Thiên Chúa đầy đủ. Và bất luận may rủi, lúc nào họ cũng vui lòng luôn.

Thắng lợi cũng chẳng vui, thua thiệt cũng không buồn, họ hoàn toàn tin tưởng tự phú thác cho Chúa: một mình Chúa là tất cả cho họ trong mọi sự. Với Chúa, không có gì hư hỏng cũng như không có gì chết đi; trái lại mọi việc sẽ còn mãi và sẵn sàng phục tùng ý Chúa.

Lời tâm phúc

Hãy suy niệm luôn đến chung cuộc và nhớ luôn: thời giờ qua đi không trở lại.

Nhân đức chỉ có thể mua bằng chuyên cần và cố gắng không ngừng.

Bắt đầu phóng túng là bắt đầu truy lạc.

Cứ vững tâm sốt sắng, sẽ được hưởng đại an bình. Với ơn Chúa và lòng mến nhân đức, việc làm nặng nhọc mấy cũng nên nhẹ.

Người sốt sắng và thành tâm, gặp gì cũng sẵn sàng luôn.

Cự tuyệt thói xấu và tình dục, bao giờ cũng khó hơn chịu đựng những nặng nhọc của thân xác.

“Không tránh khuyết điểm nhỏ, dần dà sẽ ngã vào khuyết điểm lớn”.

Ban ngày làm việc nghiêm chỉnh, chiều đến sẽ được thanh thoi an nhàn.

Hãy cẩn trọng, tự thúc đẩy, tự thức tỉnh. Việc người để mặc người lo, việc mình, mình phải lo ân cần.

Trình độ tiến triển hệ tại ở sự thắng mình nhiều lắm đấy.

SUY NIỆM

“Muốn tiến đức, phải tự thắng”: đó là một khẩu hiệu và là toát lược chương trình thánh hóa của một Kitô hữu.

“Tự thắng”: là loại bỏ tất cả mọi sở hữu, mọi ước vọng, mọi tư tưởng và chết đi cho chính mình.

“Tự thắng”: là cự tuyệt và chiến đấu với mọi tình dục, mọi khuynh chiều lãng lố và vui nhận những điều trái ý.

Lạy Cha! Cha đã dạy con biết: “Đường tiêu diệt rộng thênh thang mà đường cứu thoát thì nhỏ hẹp”. Với ơn Chúa, con cương quyết can đảm và mạnh dạn bước vào đường nhỏ hẹp để được cứu rỗi. Xin Chúa ban thêm nghị lực để con tiến bước tới cùng, để ngày kia được cùng Chúa hát bài ca chiến thắng khải hoàn về nước Chúa vinh hiển.

II

QUYỂN II

Tiến Tới Đời Sống Nội Tâm

*Bạn muốn gặp Thiên Chúa, mời bạn đọc Quyển II sách **GƯƠNG CHÚA GIÊSU**, để khi được gặp Thiên Chúa bạn biết tâm sự với Ngài.*

Chương 1: NƯỚC TRỜI

Dọn lòng chờ Chúa

Lời Chúa: *“Nước Thiên Chúa ở trong lòng chúng con”*³⁵.

*“Bạn hãy thành tâm trở lại cùng Chúa”*³⁶; cứ phớt bỏ trần tục khổn nạn đi, hồn bạn sẽ được bình an.

Hãy tập coi thường ngoại vật, và chú trọng nội tâm, rồi bạn sẽ thấy nước Thiên Chúa đến trong bạn. *“Vì nước Thiên Chúa là an bình và vui sướng trong Chúa Thánh Thần”*³⁷. Thứ an bình và vui sướng đó, người ác không bao giờ được.

Chúa Kitô sẽ đến trong bạn và làm cho bạn tràn đầy an ủi, nếu bạn biết dọn cho Chúa một nơi xứng đáng trong bạn.

Tất cả vinh dự, tất cả vẻ đẹp của Ngài, đều ở lại trong lòng bạn và chính trong đó Ngài được vui thỏa.

Ngài năng viếng thăm người nội tâm, thân mật truyện vãn với họ, yên ủi họ, ban đầy bình an và đãi ngộ họ bằng một tình thân ái kỳ diệu.

Linh hồn trung tín! Hãy mau mắn dọn lòng cho Hiền Phu, để Ngài đến và ở trong người.

Vì đây, Ngài nói: *“Ai mến Ta, người ấy giữ lời Ta, Ta sẽ đến với họ và ở trong họ”*³⁸.

Từ khước tạo vật

Bạn hãy dành riêng lòng bạn cho Chúa Giêsu và đừng cho vật nào bén mảng tới.

Được Chúa Giêsu, bạn sẽ nên phú quý và chỉ một mình Chúa đã đủ lắm rồi.

Ngài sẽ canh giữ, sẽ săn sóc bạn rất mực chu đáo, đến nỗi bạn không thèm mong đợi gì ở người đời.

Người đời thay đổi như trở bàn tay, nay có mai không. Nhưng Chúa Kitô sẽ tồn tại, sẽ trung tín hộ giúp bạn đến cùng.

Đừng quá tin người đời, vì chính họ cũng mỏng giòn và đâu có sống mãi, đâu là người giàu khả năng và thân với bạn. Cũng không nên buồn khi gặp người phản kháng và chống đối bạn.

Người hôm nay ủng hộ, biết đâu mai lại đả đảo ta; trái lại người hôm nay ghét ta, rất có thể mai ngày lại thân với ta, người đời xoay như chong chóng.

Hãy đặt trót tin tưởng vào Chúa, hãy kính sợ, yêu mến một mình Chúa.

Ngài sẽ phù trợ, sẽ biến mọi sự nên ích lợi cho ta.

“Ta không có gia cư nào vững chắc trên đời” ³⁹. Dầu ở đâu, ta cũng chỉ là một người cư ngụ, một lữ khách, và ta chỉ được bình an khi nào kết hợp mật thiết với Chúa Kitô.

Trong thương tích Chúa

Ta tìm gì chung quanh ta? Đây có phải là nơi an nghỉ đâu.

Nhà ta ở trên trời kia và ta phải nhìn thế sự như khách qua đường.

Tất cả sẽ qua đi, và ta cũng sẽ qua đi như thế.

Hãy đề phòng, đừng dan díu với đời, không vậy, ta sẽ nô lệ nó và tự tiêu diệt.

Hãy luôn luôn tưởng niệm tới Đấng Tối Cao và dâng lời khẩn nguyện lên Chúa Kitô.

Không suy được những sự trên trời, ta hãy găm Cuộc Tử Nạn Chúa và ở lại trong thương tích Chúa.

Nếu biết thiết tha tin nơi các dấu đinh và thương tích Chúa, ta sẽ được thêm nghị lực để chịu đau khổ, sẽ bớt khó chịu khi bị người đời coi khinh và dễ dàng chịu đựng những vu khống.

Sinh thời, Chúa Kitô cũng đã phải người đời khinh chê và trong lúc tê tái nhất còn bị cả người thân ruồng bỏ, mặc cho đau khổ dằn vặt.

Chính Chúa Kitô đã muốn chịu đau khổ, sỉ nhục, mà ta dám phàn nàn sao?

Chính Chúa Kitô còn có người thù ghét nói hành, mà ta muốn được mọi người yêu quý và làm ơn cho sao?

Nếu ta không chịu được đôi chút trái ý, đức nhẫn nhục của ta có gì đáng thưởng!

Thân nghĩa với Chúa Kitô thế nào được, khi ta không thể chịu khổ một chút?

Muốn đồng trị với Chúa Kitô, ta phải chịu đau khổ với Chúa và cho Chúa.

Mến Chúa, phải tự khinh

Khi vào sâu được thâm tâm Chúa Giêsu. Khi nếm được đôi chút tình yêu nồng nhiệt của Chúa, bạn sẽ không để ý gì đến vừa ý hay trái ý. Hơn nữa bạn còn mừng khi được chịu sỉ nhục, vì lòng mến Chúa Giêsu có thể làm cho người ta tự khinh mình.

Người mến Chúa Giêsu và yêu chân lý, người nội tâm thật và thoát ly mọi cảm tình lăng lố, sẽ có thể qui hướng về Chúa dễ dàng, nâng tinh thần vượt trên bản ngã và nhận hưởng tôn nhan Chúa.

Người thông thái thật, là người biết nhận xét sự vật theo bản thể của nó, chứ không theo lời nói và thái độ người đời đối với nó, và khoa học của họ do Chúa hơn là do người đời.

Người biết hành động theo tinh thần nội hướng và ít quan tâm đến ngoại vật, không cần chọn hoàn cảnh, không đợi thời cơ mới làm việc đạo đức.

Họ hồi tâm mau chóng, vì có bao giờ họ phóng toàn tâm lực ra ngoài đâu.

Họ không bị công việc bên ngoài ngăn trở, cũng không bị hoàn cảnh nhất thời chi phối; trái lại, họ rất biết tùy cơ ứng biến.

Ai đã chinh đốn, đã ổn định được nội tâm, không thèm đếm xỉa đến cái hay, cái dở nơi người khác.

Ai càng quy hướng tạo vật về mình, càng bị ngăn trở sao lãng.

Nếu ta thẳng thắn và trắng sạch hẳn, ta sẽ thấy mọi sự trở nên hữu ích và giúp ta tiến bộ.

Sở dĩ nhiều điều làm ta chạnh lòng và xao xuyến, là vì ta chưa hoàn toàn tự thác, chưa thoát ly hẳn tạo vật.

Không gì làm dơ lòng, bận trí bằng tình yêu tạo vật không chính đáng.

Hãy đoạn tuyệt với những an ủi bên ngoài, rồi ta sẽ gẫm được những cái trên trời và nắm thữ được khoái lạc của tâm hồn.

SUY NIỆM

Hạnh phúc thật và nhân đức thật, hệ tại biết nhớ Chúa và luôn hướng tâm lên Chúa.

Lý trí sáng suốt, tâm hồn trung tín: đó là đặc điểm của người nội tâm. Lòng trí họ hằng ở bên Chúa, cầu xin và than thở với Chúa.

Chính cách sống đó làm cho họ như thấy thiên đàng dưới đất, như chiếm được tâm hồn Chúa và hưởng hạnh phúc ngay ở đời này.

Lạy Chúa Giêsu chí ái! Xin Chúa hãy đến và chiếm hữu lòng con. Xin cho con sống như Chúa và có sự thánh thiện của Chúa trong con, cho đến ngày được vinh hiển.

³⁵ Lc. 18, 21

³⁶ Jco II, 12 (Joè.2,12)

³⁷ Rm XIV, 17 (Rom.14, 17)

³⁸ Gioan XIV, 23 (Ga. 14, 23).

³⁹ Hebr.13, 14

Chương 2: TÙNG PHỤC CHO KHIÊM

Dưới cánh tay Chúa

Đừng bận tâm xét ai ủng hộ, ai đả đảo mình, miễn sao có Chúa ở với ta trong mọi hành động là đủ.

Cứ giữ lương tâm cho thẳng thắn, tất Chúa sẽ phù trợ cho.

Chúa đã phù trợ ai, thì dù người xảo quyệt mấy cũng không hại nổi.

Nếu biết nín lặng và nhẫn nhục, nhất định ta sẽ thấy Chúa giúp.

Chúa hiểu thời cơ và cách thế cứu ta, vì thế hãy cứ để mặc Ngài.

Giúp ta cũng như cứu ta, khỏi xấu hổ đó là quyền Chúa.

Người khác biết và khiển trách những khuyết điểm của ta, lại hay giúp được ta giữ vững đức khiêm nhường thực.

Lợi ích của sự khiêm tốn

Biết lỗi mà tự khiêm, sẽ dễ làm vừa ý người khác và làm họ nguôi cơn giận, mà không phải tổn kém gì.

Chúa phù trợ người khiêm nhường, cứu nguy, âu yếm và an ủi họ. Chúa hạ cổ tới lòng họ và ban cho họ những ơn đặc biệt. Hạ họ xuống rồi Chúa lại nâng lên tới đỉnh vinh dự.

Chúa bày tỏ cho người khiêm nhường những bí ẩn của Ngài. Ngài mời gọi và âu yếm kéo họ lại gần Chúa.

Người khiêm nhường, dầu phải nhục nhã, cũng vẫn bình an, và họ không tin tưởng ở người đời mà chỉ tin tưởng ở Chúa.

Nếu như ta không coi mình rốt hết nhân loại, ta đừng tự hào đã tiến bộ trong đường nhân đức.

SUY NIỆM

Được lời ca tụng và ưu đãi mà nói mình không đáng, cái đó chả khó gì. Nhưng khi bị đời khinh chê, bạc đãi mà chịu được vui lòng, đó mới thực giá trị.

Thành thực nhận như bởi tay Chúa, tất cả những điều xấu người ta nói về mình hay làm cho mình, như thể mình đáng, mà còn chúc tụng và cảm ơn Chúa, vì những điều đó: thế mới thực là nhân đức.

Lạy Chúa, con biết con rất dễ cảm và mau phản uất trước những lời phản đối.... Con cũng biết rằng điều tự nhiên con không chịu nổi, với ơn Chúa con lại chịu được cách dễ dàng. Vậy xin Chúa ban ơn trợ giúp, để con chịu cho vui lòng tất cả tiếng cười chê, lời oán trách, mà đến tội và được Chúa tha thứ cho trong ngày công phán.

Chương 3: NGƯỜI AN BÌNH THỰC

Tự ổn định

Hãy thiết lập An Bình nơi tâm hồn bạn, rồi bạn sẽ làm cho người khác bình an.

Người chuộng hòa bình, thì hữu ích hơn người thông giỏi.

Người đam mê làm cho thiện thành ác và dễ tin điều ác.

Người công chính và an bình biến ác thành thiện.

Người bình an thực, không nghi ngờ người khác. Người hay phản ý thì đa nghi, dễ ngờ vực.

Họ không được yên, cũng không để người khác yên.

Điều cần phải im lặng, lại nói ra; việc nên làm, lại hay bỏ.

Chỉ chú xét việc người, còn trách nhiệm mình lại bỏ qua.

Phải nghiêm khắc với mình đã, rồi hãy khắt khe với người; thế mới hợp lý.

Chiến sĩ Hòa bình

Bạn khéo tô điểm và bào chữa lầm lỗi của mình, nhưng lại không muốn nghe người khác tự bào chữa.

Đúng lý hơn, bạn phải thú nhận lỗi mình và bào chữa cho người khác.

Hãy nhịn người, nếu muốn người nhịn mình.

Bạn thử xem, bạn còn xa Bác ái và khiêm nhượng chừng nào! Vì người bác ái và khiêm nhượng thực, có biết giận gắt ai đâu, có chăng là giận gắt chính mình.

Sống tốt với những người từ tâm và thù mị, có gì là đáng công. Tự nhiên ai cũng thích thế. Ai lại không ưa sống yên hàn, cảm tình với người hợp ý mình hơn?

Nhưng sống bình an được với những người quạu cọ, trắc nết, phóng khoáng với những người phản đối mình; cần nhiều ân sủng, nhân đức anh hùng và đáng phục.

Muốn Hòa bình phải nhẫn nhục

Nhiều người biết tự ổn và cũng sống an bình được với người khác.

Cũng có người không biết tự ổn và chỉ quấy rầy người khác; chẳng ai chịu được họ, mà họ cũng không chịu được chính mình họ.

Có người giữ được bình an và họ cố gắng đưa người khác về với an bình.

Tất cả nghệ thuật bình an trên đời, hệ tại biết nhẫn nhục chịu đựng, chứ không phải là luôn luôn được vừa lòng.

Càng biết chịu đựng, càng được bình an.

Người như thế sẽ thắng được mình, làm chủ vũ trụ, nên thân thiết với Chúa Kitô và được thiên đàng làm gia nghiệp.

SUY NIỆM

Lời tác giả: “Bình an thực, hệ tại khiêm nhường chịu đựng những trái ý, hơn là không gặp trái ý”.

Vậy ta phải đi tìm bình an trong nghịch ý, tìm yên tĩnh trong giông tố, nghĩa là nhẫn nhục, chịu đựng, bị khùng bố không nao núng, vui nhận tất cả những điều người ta làm cho ta hoặc nói xấu ta.

Người khiêm tốn thật, nhận và sửa lỗi mình, lên án chính mình.

Lời tiên tri Đavít: “Hãy đi tìm và theo đuổi cho kỳ được bình an”.

Lạy Chúa, trên Thánh giá Chúa đã chuộc lại bình an và giao hòa con với Đức Chúa Cha, xin Chúa ban cho con ơn Bình an con mong đợi.

Đã lâu con tìm sống bình an với Chúa, với người ta và với chính mình con. Nhưng tính bồng bột, thất trung... đã khuấy đục tâm hồn và không cho con nắm được Bình an. Lạy Chúa, Chúa đã truyền bão phải yên, gió phải lặng... Xin Chúa hãy dẹp tan những xao xuyến của lòng con và làm cho con biết luôn luôn tùng phục Chúa.

Chương 4: TÂM HỒN TRONG TRẮNG CHÍ LỰ ĐƠN THÀNH

Đôi cánh nhiệm

Con người nhờ hai cánh để cất bóng mình vượt trên thế sự là: *đức đơn sơ và lòng trong sạch.*

Đơn sơ trong ý chí và trong sạch trong tâm tình.

Đơn sơ để đến cùng Chúa, trong sạch để được và hưởng Chúa.

Nếu tâm hồn thoát ly được mọi cảm tình lộn xộn, thì làm gì ta cũng không thấy nặng nhọc.

Nếu ta quyết tâm và chỉ tìm đẹp ý Chúa và ích cho đồng loại, lòng trí ta sẽ được thông dong thực.

Nếu tâm hồn ta ngay thẳng, tất cả tạo vật sẽ nên tấm gương cho ta soi để chỉnh đốn cuộc đời, và nên sách dạy ta học thuyết thánh thiện.

Mọi tạo vật dù nhỏ bé và tầm thường mấy, cũng biểu dương lòng Chúa tốt lành.

Lợi ích của trong sạch

Nếu có tâm hồn ngay chính và trong sạch ta sẽ nhìn tỏ và thấu đáo được tất cả sự vật.

Tâm hồn trong trắng thấu nhập cả thiên đàng và hỏa ngục.

Người ta nhận xét sự vật bên ngoài tùy theo tình trạng tâm hồn mình.
Đời có gì vui, cái vui đó là kỷ phần của tâm hồn trong sạch.
Nhưng nếu gặp sầu tủi đón đau, thì đó là sản phẩm của lương tâm bất chính.
Như sắt lùì vào lửa sẽ rụng hết gỉ sét và rực sáng, người thành tâm trở lại
cùng Chúa cũng giữ sạch mọi yếu hèn và nên người mới.

Khởi sự phóng túng, là khi một việc dầu nhẹ ta cũng ngại, và chỉ ham tìm an
ủi thể lý.

Trái lại, khi quyết tự thắng và can đảm bước vào đường Chúa, ta sẽ thấy cái
trước kia là đá, hóa nhẹ như bông.

SUY NIỆM

*Chúa phán: “Phúc cho ai có tâm hồn trong trắng, vì họ sẽ thấy Chúa”. Họ sẽ thấy
Chúa bằng Đức Tin linh động. Đức Tin ấy, như Thánh Kinh thuật về Maisen làm cho
ông thấy cái vô hình như ở trước mắt và thế giới mai sau sẽ trong ánh sáng vinh hiển.*

*Nhưng để có tâm hồn trong trắng, cần phải giữ bỏ tất cả những cái gì có thể làm
nó hoen ố: một tội cố tình thất trung, một cái nhìn không chính đáng, một lần dan díu
với giác quan... đủ làm hoen ố tâm hồn.*

*Vậy, “Hãy xây dựng cho con một tâm hồn tinh tấn, và hãy vãn hồi trong thâm tâm
con ý chí thẳng ngay... chỉ luôn tìm đẹp ý Chúa”.*

*Lạy Chúa! Xin ban cho con một ý chí đơn thành và một tâm hồn trong trắng để
con đáng được Chúa yêu. Vì trong Phúc âm Chúa đã dạy con trở nên khiêm tốn, đơn
thành và nhỏ bé như con trẻ, mà cái tuổi thơ ấu thiêng liêng và lành thánh này đòi con
phải có tinh thần ngay thẳng và xả kỷ.*

*Vậy xin Chúa giúp con tránh điều tội lỗi, hay ít ra tránh mọi thói quen phạm tội
để khỏi làm hoen ố tâm hồn con.*

Chương 5: TỰ GIÁC

Đừng quá tự tín

Ta đừng quá tự tín, vì thường ta thiếu ơn Chúa soi sáng và rất kém hiểu biết.

Ta ít sáng suốt lắm và chút ít đó, chỉ coi thường một chút là mất hết.

Thường khi ta cũng không nhận thấy được rằng linh hồn ta mù tối chừng nào.

Ta làm quá vụng, rồi ta lại bào chữa một cách vụng hơn.

Có lúc tình dục chấn động ta, mà ta lại tưởng là lòng sốt sắng.

Ta xét nét những lầm lỗi nhỏ nơi người khác, còn những lỗi tày đình của ta, ta lại làm ngơ.

Ta dễ khó chịu những gì ta phải chịu vì người khác, còn những gì người khác phải chịu vì ta, ta không hề quan tâm.

Ai biết công minh và thẳng thắn tự đoán xét mình, sẽ thấy rõ mình không được xét đoán người khác.

Tự quan sát

Người nội tâm thận trọng lo cho mình hơn mọi thứ lo khác.

Người biết chuyên chú tự phòng ngừa, sẽ không bao giờ dám tự tiện nói về người khác.

Chả trông bạn nên người nội tâm và sốt sắng thật, nếu bạn không biết im lặng việc người để xem xét việc mình.

Hãy cứ hướng tâm về Chúa và về mình, như thế những cái nhìn thấy trước mắt sẽ không chấn động nổi bạn.

Pha mình vào mọi thứ mọi việc mà quên lãng chính mình thì ích gì?

Muốn được an bình và liên kết chặt với Chúa, phải bỏ tất cả để chỉ lo cho bản thân mình.

Một mình Chúa là đủ

Bạn sẽ tiến bộ nhiều nếu bạn giữ sạch được mọi mưu toan thế tục. Trái lại bạn sẽ thoái bộ nhiều, nếu bạn còn tiếc rẻ sự vật trên đời.

Đừng lấy gì làm cao cả, to tát, dịu ngọt, đáng yêu, ngoài một mình Chúa và những gì thuộc về Chúa.

Bạn hãy coi như không, tất cả những yên ủi tạo vật hứa tặng.

Một linh hồn mến Chúa coi khinh tất cả những gì ngoài Chúa.

Một mình Chúa trường cửu, bao la, gồm tóm tất cả, Chúa là ủi an của linh hồn và sướng vui của trái tim.

SUY NIỆM

Tưởng nghĩ về mình hoặc về ngoại vật làm cho ta mất thời giờ, mất ân sủng và công phúc.

Nếu thay vì nghĩ đến mình và tạo vật, ta biết nghĩ về Chúa. Thiết tưởng đời ta đã lập được bao huân nghiệp.

Nhìn Chúa trong ta và nhìn ta trong Chúa. Hồi tâm trước mặt Chúa, nhẫn nhục tín thác vào Chúa trong khiêm tốn, tự thú, đó là những điều ta phải làm để mình chứng ta là một giáo hữu chân thành.

Lạy Chúa! Con thú thật, từ trước tới nay con đã nghĩ đến con nhiều hơn nghĩ đến Chúa, con đã sống cho tạo vật nhiều hơn sống cho Chúa, và vì thế con đã đáng Chúa

ghét bỏ nhiều lần. Nhưng lạy Chúa! Con thành thực thống hối; xin Chúa thứ tha và ban ơn giúp con biết sống đẹp lòng Chúa hơn.

Chương 6: CÁI VUI CỦA MỘT LƯƠNG TÂM TỐT

Cái vui thật

“Vinh dự của người lương thiện là được lương tâm tốt chứng quả cho”⁴⁰.

Nếu có một lương tâm tốt, bạn sẽ được vui thỏa luôn.

Lương tâm tốt chịu đựng được mọi sự, và cảm thấy vui sướng cả giữa những nghịch ý.

Lương tâm xấu bao giờ cũng sợ sệt và áy náy.

Bạn sẽ được bình an, vui sướng, nếu thâm tâm bạn không trách bạn điều gì.

Bạn chỉ có thể vui khi nào bạn làm được điều thiện.

Người ác không bao giờ được vui thật và tâm hồn họ không bao giờ bình an.

Vì *“không bao giờ có thứ bình an cho người ác”⁴¹.*

Họ tự hào: *“Ta đang an nhàn, tai họa đâu có. Đứa nào dám hại ta? - Đừng tin họ. Cơ thịnh nộ của Chúa bùng lên là sự nghiệp và tư tưởng chúng sẽ tan như mây khói”.*

Vinh dự của người lành

“Người mến Chúa, tự hào được trong đau khổ. Tự hào như thế không có gì là khó, vì đó là tự hào trong Thánh giá Chúa”⁴².

Cái vinh dự mà người đời tặng nhau, thứ vinh dự đó mau qua. Bao giờ cũng kéo theo tủi sầu.

Vinh dự của người lành không phải ở miệng người đời, nhưng ở trong chính lương tâm họ.

Vui của người lành từ Chúa phát sinh và ở trong Chúa. Vui của họ là vui trong chân lý.

Người ái mộ vinh dự thật, vinh dự vĩnh cửu, chẳng thêm gì thứ vinh dự của thế tục.

Người thêm khát vinh dự thế tục, hay không thành thật coi thường nó, chứng tỏ họ không thiết gì vinh dự trường cửu.

Ai không ham được khen cũng không ngại tiếng chê, người đó sẽ hưởng an bình nội tâm đặc biệt.

Bình an thực

Người có lương tâm trong sạch, sẽ dễ được bình an thư thái luôn.

Lời khen của người đời không làm được cho bạn thánh thiện thêm. Tiếng chê của họ cũng không giảm được giá trị của bạn.

Bạn vẫn là bạn. Điều người đời nói về bạn, không làm được cho bạn lớn thêm trước mặt Chúa.

Nếu bạn nhận xét nội tâm, bạn sẽ thấy lời người ta nói về bạn chẳng đáng quan tâm gì.

*“Người đời chỉ nhìn thấy cái bên ngoài nhưng Chúa thấu suốt tận đáy lòng”*⁴³

Người đời chỉ thấy việc làm bên ngoài nhưng Chúa nhìn rõ cả bên trong.

Lúc nào cũng làm việc nghiêm túc và coi mình thấp bé: đó là tiêu chuẩn một linh hồn khiêm tốn.

Không thêm an ủi của tạo vật nào: chứng tỏ một tâm hồn trong sạch và tín thác nơi Chúa.

Vì như Thánh Phaolô tuyên ngôn: *“Không phải người tự mình chứng cho mình, nhưng chỉ ai được Chúa mình chứng cho mới là người đáng khen thực”*.

Tâm tình thiết tha với Chúa, hành vi không vắn vương tình ngang nghĩa trái. Đó là tâm trạng của người nội tâm. ⁴⁴

SUY NIỆM

Lương tâm tốt là lương tâm không thiết gì thế tục, mà chỉ thiết tha với Chúa là nguồn mạch mọi hạnh phúc và bình an.

Dầu gắp gian lao thử thách, người có lương tâm tốt vẫn vui tươi, lấy Thánh giá làm vinh dự và làm nguồn an ủi vô tận.

Vì được Chúa chứng minh và an ủi, họ không hề nao núng trước lời dị nghị, trái lại lúc nào họ cũng bình thản luôn.

Lạy Chúa! Chúa biết con bị vấp bực bởi bao nhiêu cám dỗ, đau khổ... một đàng tại tính tự nhiên con chiều về điều ác và ngại làm điều thiện, đàng khác tại sức tấn công của quân thù. Con thắng thế nào được từng ấy địch thù hùng mạnh và hăng hái tác hại con, nếu không được Chúa tích cực giúp đỡ! Con kêu cầu Chúa! Xin Chúa đừng để con bị diệt vong.

⁴⁰ Cor. 5,12

⁴¹ Is.17, 21

⁴² Rom. 5, 3; Gal. 6, 4

⁴³ I Reg. 16, 7

⁴⁴ I Cor. 10, 18

Chương 7: MẾN CHÚA TRÊN HẾT

Tình yêu duy nhất

Hạnh phúc ai hiểu thấu được: mến Chúa Giêsu và tự khinh vì Chúa Giêsu, là gì?

Phải dứt khoát dành cho Chúa tình bạn vượt trên các tình bạn. Chúa Giêsu muốn một mình Ngài được yêu hơn tất cả.

Tình yêu tạo vật hay lật lọng và không bền. Tình Chúa Giêsu tín trung và trường cửu.

Ai cấu kết với tạo vật, sẽ ngã theo tạo vật; ai cấu kết với Chúa Giêsu, sẽ đứng vững muôn đời.

Hãy yêu mến và kết nghĩa keo sơn với Chúa Giêsu. Vì dầu mọi người bỏ ta, Chúa vẫn không bỏ và trong giờ sau hết Ngài sẽ không để ta phải tiêu diệt.

Dầu muốn dầu chẳng, một ngày kia bạn sẽ phải xa lìa tất cả.

Hãy gần gũi Chúa Giêsu luôn, khi sống cũng như lúc chết, và hãy tin tưởng vào lòng tín trung của Chúa, một mình Ngài sẽ giúp ta khi mọi người khác xa ta.

Tình yêu tuyệt đối

Tình Chúa yêu ta có điều đặc biệt này: Ngài không chịu được một đối thủ nào. Ngài muốn giữ độc quyền lòng ta và ở đó như một ông Vua trên ngai vàng.

Nếu ta biết loại trừ khỏi lòng ta mọi tình yêu tạo vật, Chúa Giêsu sẽ sung sướng ở lại trong ta.

Tất cả những gì ta sở cậy nơi người trần mà không tin tưởng vào Chúa Giêsu sẽ thất bại.

Ta đừng tin tưởng, cũng đừng sở cậy vào một cây sậy phát phơ theo gió. Vì *“tất cả vật chất chỉ là cỏ khô và tất cả vinh dự vật chất sẽ héo tàn không khác gì hoa cỏ”*⁴⁵.

Ta sẽ lầm to, nếu ta chỉ đoán xét người đời theo bộ dạng bên ngoài.

Và nếu ta đi tìm an ủi và lợi ích nơi người đời, thường ta sẽ chỉ gặp tai hại.

Nếu ta đi tìm Chúa khắp nơi, thế nào ta cũng sẽ gặp Chúa.

Nếu ta chỉ tìm chính ta, ta sẽ gặp, nhưng gặp để chuốc lấy tủi sầu.

Ai không tìm Chúa Giêsu, sẽ tự tác hại mình hơn là tất cả địch thù, tất cả vũ trụ hợp lại.

SUY NIỆM

Chúa Giêsu là người bạn hay ghen: Ngài muốn được yêu hơn hết và không chịu cho người nào, vật nào chia rẽ tình yêu.

Thật thế, chỉ mình Chúa đáng ta yêu hơn hết, vì Chúa đã yêu ta vô cùng.

Giả như ta có chết vì mến Chúa đó cũng chỉ mới là trả phần nhỏ nợ công bình và bác ái cho Chúa.

Nhưng rất đáng tiếc! Chẳng những ta đã không yêu Chúa được như Chúa đáng yêu mà tim ta đã bị chia năm sẻ mười.

Thánh Bernard nói: “Mức độ ta phải mến Chúa Giêsu, là yêu mến không hạn chế”.

Lạy Chúa Giêsu chí ái: Chúa đã chết vì yêu con. Đó là tang chứng cuối cùng để biểu dương lòng Chúa đối với con. Nhưng đó cũng là tiếng kêu đòi con phải yêu mến Chúa cho xứng đáng. Nhưng, lạy Chúa! Dầu con có chết đi một ngàn lần cũng không

*đáp nỗi lòng thương vô cùng của Chúa... Xin Chúa cho con yêu Chúa hết lòng, hết sức,
hết linh hồn, hết trí khôn con...*

⁴⁵ Is 11, 6

Chương 8: TRI KỶ VỚI CHÚA GIÊSU

Yêu không ngại khó

Được có Chúa ở cùng, mọi sự đều tốt và không gì khó. Nhưng vắng Chúa mọi sự đều hóa nặng nhọc.

Nếu Chúa không nói với lòng ta, thì không lời yên ủi nào có giá trị.

Nhưng chỉ một lời của Chúa sẽ làm ta an vui, thoải mái.

Maria Madalena đang khóc bỗng đứng thẳng người lên khi nghe chị Matta bảo Chúa đến và đang gọi em ⁴⁶.

Sung sướng thay lúc ta đang khóc mà được Chúa gọi để đổi sầu làm vui.

Không có Chúa ta sẽ khô khan và cứng cõi dường nào.

Phù ảo và điên dại biết bao, khi ta tìm bất cứ điều gì ngoài Chúa Giêsu!

Không có Chúa chẳng là thua thiệt hơn mất cả vũ trụ này sao!

Chúa Giêsu là tất cả

Không có Chúa Giêsu, đời có thể cho ta cái gì?

Sống mà không có Chúa Giêsu, tất cả là hỏa ngục thê thảm.

Ở với Chúa Giêsu là Thiên đàng êm vui.

Có Chúa Giêsu ở với, không thù nào thắng nổi ta.

Được Chúa Giêsu là được kho tàng vô giá, hay đúng hơn, một báu vật vượt xa mọi báu vật.

Mất Chúa Giêsu là mất tất cả, mất nhiều hơn mất cả vũ trụ.

Sống mà không có Chúa Giêsu, không còn cảnh nghèo nào tệ hơn.

Được sống với Chúa Giêsu, không phú quý nào sánh kịp.

Nghệ thuật yêu

Biết sống với Chúa Giêsu là một nghệ thuật cao quý.

Biết giữ lấy Chúa Giêsu là một khoa học lớn lao.

Ai sống khiêm tốn và thuận hòa, thế nào cũng được Chúa Giêsu ở với.

Hãy yêu hòa bình, hãy thương tha nhân, Chúa Giêsu sẽ ở với bạn.

Nếu còn dan díu với ngoại vật, là loại trừ Chúa Giêsu và sẽ mất ơn Ngài.

Đuổi Chúa đi, mất Chúa rồi, bạn sẽ đến với ai, sẽ chọn ai làm bạn?

Sống mà không có thân hữu là một điều khổ. Nhưng nếu không được Chúa Giêsu là bạn tuyệt đối, đời ta sẽ tẻ nhạt và rất cô đơn.

Nếu chỉ tin tưởng và tìm vui sống với ai khác, là hết sức khờ dại.

Thà bị cả trời đất phản đối, vẫn hơn mất lòng Chúa Giêsu.

Trong những người thân yêu của bạn, Chúa Giêsu phải là Đấng duy nhất được suy tôn.

Yêu mọi người, nhưng phải yêu vì Chúa Giêsu. Yêu Chúa Giêsu, phải yêu vì chính con người của Ngài.

Chúa Giêsu phải được kính yêu đặc biệt, vì trong chỗ thâm tình, chỉ có Chúa là trung tín và quảng tâm nhất.

Vì Chúa và trong Chúa, bạn hãy yêu cả người thân lẫn người ghét bạn, và hãy cầu nguyện cho hết thảy, để hết thảy nhìn biết và yêu mến Chúa.

Bạn đừng đòi được ca tụng, được yêu quý hơn người khác, chỉ duy một Thiên Chúa mới có quyền đó, không ai tranh được với Ngài.

Đừng mong chiếm lòng ai và cũng đừng để ai chiếm lòng bạn. Hãy mong Chúa Giêsu ở trong bạn và ở trong mọi người thiện tâm.

Bạn hãy giữ tâm hồn thông dong và trong trắng, không dính líu một tạo vật nào.

Muốn được thông dong và nếm thử Chúa dịu ngọt thế nào, cần phải thoát ly tất cả, và hiến dâng Chúa một tâm hồn trắng trong.

Với ơn Chúa

Nhưng thực ra, không có ơn Chúa giúp và hướng dẫn, bạn sẽ không đạt được điều đó. Ơn Chúa sẽ làm cho bạn thoát ly tất cả và thông dong kết thân với một mình Ngài.

Khi ơn Chúa xuống trên ai, người đó làm tốt được mọi sự.

Nhưng khi ơn Chúa rút lui, người ấy sẽ trở nên túng nghèo, yếu đuối và có thể nói là sẽ trở nên mồi ngon cho khổ đau.

Trong tình trạng đó, không nên nản chí và thất vọng, nhưng phải vững tâm theo ý Chúa và vì danh Chúa Giêsu Kitô đón nhận mọi điều xảy đến. Vì đông qua, hạ sẽ tới; hết đêm phải có ngày; sau giông tố thế nào cũng có thanh bình.

SUY NIỆM

Sống mà không có được một người bạn thân để thổ lộ tâm tình, để chia vui sẻ sầu, đó là sống khổ.

Nhưng ngoài Chúa Giêsu, ai sẽ là người bạn tâm phúc đó? Trong các bạn hữu, Chúa Giêsu là bạn trung tín, thân mật và đáng tin nhiệm nhất.

Muốn an ủi và bình an, hãy tìm nơi Chúa. Hãy thổ lộ tâm tình, nhỏ to với Chúa. Đừng chán nản khi tưởng Chúa chán ta: đó là công hiệu tất nhiên của tình yêu, và cũng là dịp Chúa thử lòng tín trung của ta.

Hãy yêu Chúa và yêu những gì Chúa yêu, ghét những gì Chúa ghét.

Hãy yêu vất vả, si nhục, đau khổ... vì Chúa đã yêu chúng, và hãy ghét tiếng trọng lời khen của người đời, vì Chúa cũng đã ghét chúng.

Lạy Chúa cứu chuộc con! Xin Chúa hãy là đối tượng tuyệt đối của lòng con. Xin làm cho con sống bằng tinh thần Chúa, theo gương Chúa, trung thành với ơn Chúa, tùng phục lệnh Chúa. Con quyết chí sống cho Chúa, vì Chúa và trong Chúa để bắt đầu ở đời này công việc con mong làm trên trời, là được Chúa và yêu mến Chúa đời đời.

⁴⁶ Gioan XI, 28 (Ga.11, 28).

Chương 9: ĐỌA ĐÀY

Luyện tình yêu

Được Chúa an ủi mà khinh những an ủi của đời, điều đó chẳng khó.

Nhưng bỏ qua được cả an ủi của người đời, lẫn an ủi của Chúa và vui chịu đọa đày trong tâm hồn vì vinh danh Chúa, mà không thắc mắc, không xét mình đáng hay không đáng; thế mới thực lớn lao và đáng kể.

Bạn vui sướng và sốt sắng khi có ơn Chúa giúp: có gì đáng công; thường ai cũng mong được những lúc như vậy.

Được ơn Chúa nâng đỡ, bao giờ tiến bộ cũng dễ dàng.

Được Đấng Toàn Năng phù trợ và Vị Hướng đạo Tối cao dẫn đường. Lúc đó ta không cảm thấy nặng nhọc, có lạ gì!

Ta thích đi tìm an ủi và khó chịu khi phải tự thoát.

Sở dĩ Thánh Tử Đạo Laurent đã cùng Đức Giám mục toàn thắng thế tục, là vì Ngài đã khinh tất cả thú vui giả trá của đời, và vì lòng mến Chúa Kitô. Ngài đã nhẫn nại chịu xa lìa Đức Giáo Hoàng Sixtô mà Ngài tha thiết mến yêu.

Nhờ lòng mến Đấng Tạo Thành, Ngài đã thắng được lòng yêu tạo vật và chuộng đẹp ý Chúa hơn yên ủi của người đời. Vậy, vì mến Chúa, bạn hãy tập chịu xa cách những người bạn cho là thiết cốt, thân tình.

Và đừng ảo não khi bị phản bội. Bạn nên biết, một ngày kia, hết mọi người sẽ phải từ biệt nhau.

Cần phải chiến đấu những trận lâu dài và gay go đã, rồi mới thắng trọn được mình và hướng định trót tình yêu về Chúa.

Nếu quá tin tưởng ở mình, ta sẽ dễ đi tìm an ủi của người đời.

Nhưng người mến Chúa Kitô thật và cố gắng tu luyện nhân đức, sẽ không thèm những thứ yên ủi ấy, cũng không thiết những khoái cảm giác quan, nhưng chỉ ưa chuộng những thử thách nặng nề, những công việc vất vả vì lòng mến Chúa Giêsu.

Hình phạt kiêu ngạo

Nếu được Chúa ban ơn yên ủi thiêng liêng, bạn hãy lĩnh nhận và tạ ơn Chúa. Nhưng phải coi đây là ơn Chúa chứ không phải công bạn.

Đừng lấy đó mà tự cao tự đại, cũng đừng quá vui vẻ hoặc hãnh diện vô ích. Nhưng hãy nhân đó mà tự hạ, mà dè dặt và cẩn thủ hơn, vì yên ủi sẽ qua đi và thử thách sẽ đến ngay.

Nếu Chúa cất yên ủi đi, bạn cũng đừng vội nản. Nhưng hãy khiêm tốn và nhẫn nại chờ Chúa trở lại, vì Chúa có thể lại ban cho ta ơn yên ủi dồi dào hơn.

Cái đó không mới lạ gì đối với những ai đã có đôi chút kinh nghiệm về đường nẻo Chúa. Các bậc đại thánh và các tiên tri xưa cũng đã từng trải những thăng trầm như thế.

Thánh Vương Đavit lúc được ơn Chúa, đã nói: *“Thuở được yên vui, có lần tôi tự nhủ : mình sẽ chẳng bao giờ nao núng.*

*Nhưng khi Chúa ẩn mặt đi, con liền thấy bàng hoàng kinh sợ: Lạy Chúa, con đã kêu lên Ngài, năn nỉ với Ngài là Chúa của con”*⁴⁷.

Thế rồi giữa cơn xao xuyến, không thất đảm, Vua khấn khoản thân thưa : *“Lạy Chúa : con kêu lên Chúa, con nguyện cầu Chúa của con”.*

Lúc được toại nguyện, Vua reo lên: *“Chúa đã nghe lời tôi, Ngài đã thương và ra tay bênh đỡ tôi”*⁴⁸.

Nhưng Chúa đã bênh đỡ cách nào? Thánh Vương nói: *“Chúa đã đổi sầu làm vui cho tôi tràn đầy hoan lạc”*.

Nếu với các vị đại thánh Chúa đã xử thế, thì yếu đuối và túng nghèo như ta, ta đừng vội nản khi thấy mình lúc được sốt sáng, lúc lại khô khan. Vì ơn Chúa đến trong ta hay từ bỏ ta, cái đó là quyền Chúa.

Do đó, Thánh Job nói: *“Vừa tảng sáng Chúa đến thăm người; rồi Chúa lại thử thách người”*⁴⁹.

Tôi sẽ trông cậy vào ai? Sẽ tín nhiệm ở ai? Mà không trông cậy và tín nhiệm ở lượng đại từ bi Chúa và chờ đợi ơn Chúa đến trong tôi?

Dầu sống bên những con người đạo đức, những tu sĩ thánh thiện, những bạn tín trung, dầu đọc sách Thánh và những sách đạo đức; dầu nghe vịnh ca và điệu nhạc thánh thót, tất cả những cái đó chả ích gì cho tôi, và tôi cũng chẳng cảm thấy hứng thú gì, khi ơn Chúa bỏ tôi và để tôi trong tình trạng khó nghèo.

Lúc đó phương thuốc linh diệu nhất, là nhẫn nại và tự xả thân hoàn toàn theo thánh ý Chúa.

Tiến tới trọn hảo

Tôi chưa thấy ai đạo đức và trọn hảo, mà không có lúc bị Chúa rút ơn và giảm lòng sốt sáng!

Không vị Thánh nào được Chúa nâng lên và soi sáng, mà trước sau không phải chịu cám dỗ.

Ai chưa chịu thử một vài đau khổ vì Chúa, người ấy chưa đáng Chúa ban ơn chiêm niệm cao siêu.

Vì thường cảm dỗ là điềm báo trước một an ủi đang đến, mà chỉ ai đã chịu cảm dỗ thử thách mới đáng được.

Chúa phán: *“Ai thắng trận, Ta sẽ cho ăn quả cây trường sinh”*⁵⁰.

Sở dĩ Chúa an ủi là cốt để ta cứng cáp hơn mà chịu thử thách. Nhưng an ủi qua, cảm dỗ lại tiếp đến để người ta khỏi tự hào vì điều thiện.

Ma quỷ không ngủ và xác thịt cũng chưa chết đâu, vậy bạn hãy sẵn sàng luôn để chiến đấu, vì bên tả bên hữu bạn đều có địch thù, những địch thù không bao giờ ngừng tay giao chiến.

SUY NIỆM

Người ta đến với Chúa bằng Đức Tin chứ không bằng ngũ quan. Mà Đức Tin là ơn linh thiêng và khô khàng, vì thế mà không lạ gì có lúc ta khô khan áy náy, lúc lại được vui mừng, an ủi.

Điểm quan hệ ở đây là biết khiêm nhường nhận an ủi và chịu thử thách cho can trường.

Đau khổ chính là lò luyện linh hồn ta cho sạch gỉ sét. Ta đáng được ơn Chúa nhiều hay ít, là tùy theo thái độ của ta trước đau khổ.

Lạy Chúa! Hạnh phúc thay người được thỏa mãn và sung sướng trong Chúa. Nhưng hạnh phúc hơn, người không được Chúa an ủi... mà vẫn không kém lòng trung thành với Chúa ! Xin Chúa giúp con thực hiện được như thế để đẹp lòng Chúa.

⁴⁷ Ps. 29, 7-8

⁴⁸ Jbid. 11

⁴⁹ Job. 7, 13

⁵⁰ Apoc. 12, 7

Chương 10: BIẾT ƠN CHÚA

Thú siêu việt

Được sinh ra để làm việc, sao bạn lại tìm an nghỉ?

Hãy sẵn sàng chịu đựng hơn là được an ủi, vất khổ giá hơn là được vui hưởng.

Nếu có thể được an ủi và hoan lạc thiêng liêng mãi, thì người đời ai lại không muốn?

Vì yên ủi thiêng liêng thẳng vượt trên khoái lạc thế trần và thú vui nhục dục.

Tất cả thú vui thế tục không phù phiếm thì cũng bỏ ỏi, chỉ có thú vui thiêng liêng là êm dịu và thanh tao, phát sinh từ nhân đức và Chúa ban dồi dào cho linh hồn trong sạch.

Nhưng những ơn an ủi thần diệu ấy không phải cứ muốn là được hưởng mãi đâu, vì thử thách sẽ theo ngay.

Những chương ngại

Trở lực lớn nhất làm ta không được Chúa đến thăm viếng, là ham tự do giả dối và nhiều tự ái.

Ơn yên ủi Chúa ban là một hồng ân lớn lao, nhưng ta đã lơ là; nhận ơn mà không biết cảm ơn và quy hướng tất cả về Chúa.

Sở dĩ ta không được hồng phúc của ân sung chảy tràn xuống lòng ta, là vì ta tệ bạc với Chúa Tể muôn ân, ta đã không hướng tất cả về nguồn ân sung.

Ai biết ơn sẽ được thêm ơn mới. Người kiêu hãnh sẽ bị Chúa cất ơn Chúa thường ban cho kẻ khiêm nhường.

Những phương thế

Tôi không ưa thứ yên ủi làm mất lòng sám hối. Tôi cũng không thêm thứ chiêm niệm đưa đến kiêu kỳ.

Không phải bất cứ cái gì cao siêu cũng thánh, cái gì êm dịu cũng tốt, cái gì người ta ao ước cũng trong sạch, cái gì quý cũng đẹp lòng Chúa cả đâu.

Tôi sẵn sàng đón nhận ân sủng nào giúp tôi khiêm tốn và dè dặt hơn, sẵn sàng tự xóa mình hơn.

Ai đã nếm thử niềm vui khi được, và khổ tâm khi mất ơn Chúa, người ấy không khi nào dám nhận một điều gì tốt cho mình mà chỉ thú nhận tình trạng túng nghèo và đơn bạc của mình.

“Của Chúa hãy trả cho Chúa” ⁵¹, của mình hãy nhận lấy cho mình: nghĩa là hãy cảm ơn Chúa vì ơn đã được và hãy thú nhận lầm lỗi và những hình phạt đáng chịu vì tội.

“Hãy ngồi ở cuối rớt” ⁵², rồi bạn sẽ được nâng lên chỗ cao nhất, vì không có chỗ thấp làm gì có chỗ cao.

Những bậc trước con mắt Chúa là đại thánh, lại cho mình là thấp bé nhất và càng được cao vinh, các Ngài càng tự hạ.

Đầy chân lý và vinh quang, các Ngài không màng gì hư vinh thế tục.

Tựa vững và níu chặt lấy Chúa, họ không thể kiêu hãnh được.

Người biết qui hướng mọi điều tốt mình được về Chúa, không tìm vinh danh ở người khác mà chỉ tìm trong Chúa. Điều họ mong ước hơn hết và cũng là chuẩn đích của họ, là sao cho Chúa được chúc tụng trong họ và trong các thánh.

Hãy cảm ơn vì những ơn nhỏ, bạn sẽ đáng được ơn lớn.

Điều bé mọn nhất, bạn hãy cho là lớn lao nhất; điều tầm thường nhất, bạn hãy cho là một hồng ân vĩ đại.

Cứ xét giá trị người bạn thì có chi là bé mọn, là tầm thường, vì trong Thiên Chúa cao cả không có gì là nhỏ bé cả!

Dầu Chúa phạt, Chúa đánh, bạn cũng hãy tạ ơn Chúa; vì không có gì Chúa để xảy đến mà không cốt mưu phần rỗi cho ta.

Muốn giữ ơn Chúa, phải biết ơn khi Chúa ban và nhẫn nại khi Chúa lấy đi. Phải khiêm nhường cầu xin Chúa ban lại và cẩn phòng để khỏi mất.

SUY NIỆM

Dừng bao giờ tự hào vì ơn Chúa. Lời Thánh Phaolô: “Bạn được gì mà không bởi Chúa. Nếu được bởi Chúa sao lại tự hào như thể của mình”.

Ơn Chúa ban thưởng để phụ lực tính yếu hèn của ta, do lòng tốt Chúa và bao giờ cũng vượt công ta.

Nhận ơn Chúa ta phải khiêm nhường biết ơn, sử dụng theo ý Chúa, lo bảo toàn và nhẫn nại khi Chúa đòi lại.

Lạy Chúa từ bi! xin đừng để con mang tiếng vô ân, cũng đừng để con lạm dụng ơn Chúa. Con thú thật con chẳng đáng Chúa ban ơn nào, chỉ xin Chúa đừng xử với con như con đáng, một xử theo lượng đại từ bi Chúa.

⁵¹ Mt.22,21

⁵² Lc.16,10

Chương 11: ÍT NGƯỜI MẾN THÁNH GIÁ

Ít người mến thật

Giờ đây rất có nhiều người muốn lên Thiên đàng với Chúa Giêsu, nhưng rất ít người vác khổ giá với Chúa.

Nhiều người mong được yên ủi, nhưng ít người thích chịu đau khổ.

Nhiều người muốn ngồi ăn với Chúa, nhưng ít người muốn tiết chế ẩm thực như Chúa.

Ai cũng muốn vui hưởng với Chúa mà ít người chịu khó vì Chúa.

Nhiều người theo Chúa đến lúc bẻ bánh, nhưng ít ai chịu được nhọc nhằn của Thánh giá.

Nhiều người mến Chúa bao lâu không gặp trái ý.

Nhiều người ca tụng Chúa khi được Chúa ban yên ủi.

Nhưng nếu Chúa lánh đi và bỏ họ một tý, là y như họ phàn nàn hay nản chí luôn.

Mến trong đau khổ

Trái lại, người mến Chúa Giêsu chỉ vì Chúa, mà không vì được yên ủi riêng, là chúc tụng Chúa. Khi tâm hồn buồn sầu, khổ não, cũng như khi được yên ủi lớn lao.

Cho dầu ý Chúa không muốn bạn yên ủi cho, họ cũng không vì đó mà thôi chúc tụng và cảm đội ơn Chúa.

Ôi tình yêu Chúa Giêsu, tình yêu trong sạch không pha vụ lợi và tự ái, thứ tình yêu ấy mãnh liệt chừng nào?

Những ai chỉ luôn luôn đi tìm yên ủi, có khác chi bọn làm mướn.

Họ đã không yêu mình họ hơn mến Chúa Giêsu đó sao? Vì họ đã luôn luôn nghĩ đến điều lợi cho họ.

Dễ tìm đâu được người mến Chúa Giêsu một cách vô vị lợi!

Tự thoát ly

Chả dễ tìm đâu được một người có đủ tinh thần để thoát ly mọi sự.

Ai tìm đâu được người có tinh thần khó khăn thực, người không dan díu gì với tạo vật!

Con người hiếm có ấy phải tìm xa xăm ở tận cùng trái đất mới gặp được.

Dầu ai bố thí hết của mình có, cũng chưa có gì đáng kể ⁵³.

Dầu ai hãm mình đến cực khổ cũng chưa ăn thua gì.

Dầu thông thạo hết mọi khoa học, cũng vẫn còn xa lắm.

Dầu có nhân đức tuyệt vời sốt sắng nồng nhiệt, cũng vẫn kể là chưa có đủ những gì phải có, vẫn còn thiếu một điều cần thiết nhất.

Điều gì đó? Thoát ly mọi sự rồi còn phải thoát ly chính mình, phải ra ngoài bản ngã, giữ sạch mọi tự ái.

Và dầu đã chu toàn nhiệm vụ, người đó vẫn cho là mình chưa làm được gì.

Họ không thiết gì những điều người đời cho là lớn lao, nhưng chỉ thành thực coi mình như tôi tớ vô ích như lời Đấng Chân lý: *“Sau khi hoàn tất những việc Bề trên truyền, bạn hãy nói: Tôi là đây tớ vô ích”* ⁵⁴.

Có thể mới kể được là khó khăn thực, có tinh thần thoát ly thực, và có thể nói được như Thánh Vương Đavit: “Tôi bị cô lập và đọa đày”⁵⁵.

Không ai giàu có hơn, thế lực hơn và tự do hơn người biết thoát ly tất cả, thoát ly chính mình và tự đặt mình xuống chỗ rớt hết.

SUY NIỆM

Phải mến yêu Chúa vì chính Chúa chứ đừng mến vì được sung sướng khi phụng sự Chúa; thứ lòng mến đó không có giá trị gì!

Ai còn tìm tự thỏa trong bất cứ một điều gì phải kể là người chưa biết mến.

Chúa Giêsu đã không tìm tự thỏa một tý gì, trái lại, Ngài đã tự thoát và chịu đựng đến cùng, chịu cả Đức Chúa Cha làm ngơ.

Ta hãy noi gương Chúa Giêsu để thực hiện tinh thần tự thoát đó.

Lạy Chúa! Con đã hiểu Chúa đòi một người giáo hữu phải có tinh thần tự thoát, nhưng con hoàn toàn thiếu khả năng thực hiện nó.

Xin Chúa giúp con tự thoát cho mình để sống luôn cho Chúa.

⁵³ Prov. 31,10; Cant. 8,7

⁵⁴ Lc. 17, 10

⁵⁵ Ps. 24, 16

Chương 12: ĐƯỜNG THÁNH GIÁ

Đường giải thoát

Bao người chói tai khi nghe: *“Hãy bỏ mình, vác khổ giá mình và theo Chúa Giêsu”*⁵⁶.

Nhưng ngày tận thế còn chói tai biết mấy khi nghe: *“Hãy đi khỏi mặt Ta, quân bất lương, hãy vào lửa muôn đời”*.⁵⁷

Ai ngày nay thành tâm nghe theo huấn từ của Thánh giá, ngày đó sẽ khỏi phải nghe án phạt muôn đời ấy.

“Thánh giá này sẽ hiện ra trên trời khi Chúa đến xét xử muôn dân”.

Lúc đó những tội trung của Thánh giá, những người suốt đời đã sống sự sống của Chúa bị đóng đinh, sẽ đầy tin tưởng tiến lại gần Chúa Giêsu, quan xét của họ.

Mãnh lực của Thánh giá

Phải có Thánh giá mới được vào Nước Trời; thế sao bạn ngại vác?

Thánh giá là phần rỗi, Thánh giá là sinh mệnh: Thánh giá là thuẫn che khỏi tay thù.

Thánh giá là nguồn êm dịu trên trời, là sức mạnh của tâm hồn, vui mừng của lý trí.

Nhân đức hoàn hảo và thánh thiện tột bậc cũng do ở Thánh giá.

Không có phần rỗi linh hồn, không có hy vọng sống đời đời nếu không do ở Thánh giá.

Hãy vác Thánh giá và đi theo Chúa Giêsu bạn sẽ được sống đời đời.

Chúa đã vác Thánh giá đi trước bạn, đã chết trên Thánh giá vì bạn, để bạn cũng mang lấy Thánh giá và ao ước chết trên Thánh giá.

Vì *“Có chết với Chúa, bạn sẽ sống lại với Chúa”*⁵⁸.

Nếu bạn cùng chịu khổ, tất cũng sẽ cùng vinh phúc với Chúa.

Con đường duy nhất

Bạn xem: mọi sự phải giải quyết trong Thánh giá, và chỉ có chết đi mới giải quyết được mọi sự.

Và không con đường nào đưa đến sống và bình an thật cho tâm hồn, ngoài đường Thánh giá và hãm mình liên lỉ.

Dẫu đi đâu, dẫu tìm được mọi thỏa thích trên đời, bạn vẫn không gặp được đường nào cao trọng và vững chắc hơn đường Thánh giá.

Dẫu bạn xếp đặt và qui định mọi sự cho đẹp mắt vừa lòng, muốn hay không muốn bạn chỉ thấy cần phải chịu khó luôn, và như thế luôn luôn bạn sẽ gặp Thánh giá.

Hoặc bạn sẽ cảm thấy đau khổ ngoài thân xác, hoặc chịu phiền trong tâm hồn.

Có lúc bạn phải Chúa ruồng bỏ, có lúc phải người đời hành xịch. Ngoài ra, thường chính thân bạn lại nên ách nặng cho bạn.

Như thế không có phương thuốc nào cứu thoát, không gì yên ủi được bạn.

Trái lại bạn còn phải chịu bao lâu Chúa muốn.

Vì Chúa muốn bạn tập quen chịu đau khổ mà không cần yên ủi. Từng phục Chúa cho hoàn toàn, và nhờ phương thuốc đau khổ để khiêm tốn hơn.

Không ai cảm thông được khổ nạn Chúa Giêsu thấm thía bằng người đã chịu đôi chút khổ giống như Chúa.

Thánh giá đã dựng sẵn và đang đón bạn khắp nơi.

Đi đâu bạn cũng chẳng trốn tránh được. Ở đâu bạn cũng vẫn đeo đẳng thân xác bạn và sẽ gặp mình luôn.

Bạn tiến lên hay lùi lại. Bạn ra ngoài hay vào trong bản ngã, ở đâu bạn cũng vẫn gặp Thánh giá.

Và ở đâu bạn cũng cần phải nhẫn nhục lắm, nếu bạn muốn hưởng an bình trong tâm hồn và đáng triều thiên vĩnh cửu.

Lợi dụng đau khổ

Nếu bạn vui lòng vác Thánh giá, Thánh giá nâng đỡ bạn và đưa tới đích mong đợi, ở đó sẽ không còn đau khổ như ở đời này.

Nếu bạn miễn cưỡng vác, bạn sẽ làm cho Thánh giá thêm nặng và trở thành một ách đè trên bạn, mà dầu sao bạn vẫn cứ phải vác.

Nếu bạn bỏ Thánh giá này, nhất định bạn sẽ gặp Thánh giá khác, có khi lại nặng hơn.

Điều người đời chưa thoát nổi, bạn tưởng bạn thoát thế nào?

Bình sinh, có thánh nhân nào đã thoát được đau khổ, trốn được Thánh giá đâu?

Chính Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta, trót đời có giờ nào không phải chịu đau khổ dằn vặt đâu?

Ngài nói: *“Chúa Kitô phải chịu đau khổ, phải sống lại giữa người chết và có thể mới vào được nơi vinh hiển”* ⁵⁹.

Thế sao bạn còn đi tìm một đường khác với đường Vua Trời đã đi, tức đường Thánh giá?

Trót đời Chúa Giêsu Kitô chỉ là Thánh giá và tử đạo, mà bạn lại đi tìm an nghỉ và vui sướng sao?

Bạn nhầm, nhầm khốn nạn! Nếu bạn đi tìm cái gì ngoài đau khổ của địa vị bạn, vì trót đời sống nhân loại tràn ngập đau khổ và rải rắc Thánh giá.

Và càng tiến sâu trong đường thiêng liêng thường càng gặp Thánh giá nặng. Vì lòng mến Chúa làm cho đời lưu lạc này thêm đau khổ.

Hứng khởi trong Thánh giá

Thế nhưng, dầu đau khổ đến đâu, người ta vẫn được yên ủi dễ chịu, khi cảm thấy nhờ vui chịu Thánh giá mà mình được thêm công nhân nhục.

Vì khi chịu cho vui lòng, tất cả sức nặng của đau khổ sẽ trở thành nguồn hy vọng sẽ được Chúa yên ủi.

Và thân xác càng bị đau khổ dần vặt, tinh thần càng mãnh liệt vì có Chúa trợ giúp bên trong.

Thậm chí có lúc người ta cảm thấy hăng hái muốn chịu khó để nên giống Chúa Giêsu đóng đinh, đến nỗi họ không muốn sống mà không chịu đau khổ, trái ý. Vì họ tin chắc càng chịu cho nhiều đau khổ và những đau đớn lớn lao vì lòng mến, càng đẹp lòng Chúa hơn.

Cái đó không phải là kết quả của tu đức, nhưng là của ơn Chúa Giêsu Kitô. Chỉ có ơn Chúa mới hành động được đắc lực trên thân xác yếu hèn, làm cho nó vui nhận và tha thiết yêu quý cái mà tự nhiên bao giờ nó cũng ghét và trốn thoát.

Tự nhiên người ta không thích vác Thánh giá, yêu Thánh giá làm khổ thân xác, bắt nó tùy phục, trốn danh vọng, vui chịu sỉ nhục, tự khinh và mong được người khinh, vui chịu những phản kháng, thua thiệt, không mong gì may mắn thành đạt ở đời.

Riêng sức bạn, bạn không thể làm nổi một trong những cái đó.

Nhưng nếu bạn tín nhiệm vào Chúa, bạn sẽ được ơn trên bang hộ, và trần tục cũng như thân xác sẽ phải tùng phục quyền bạn.

Đến quỷ hỏa ngục, đại thù của bạn, bạn cũng không sợ, một khi bạn có đức Tin và dấu Thánh giá Chúa Kitô làm vũ khí.

Thái độ chúng ta

Vậy hãy sẵn sàng như một tôi trung Chúa Kitô, can trường vác lấy Thánh giá của Chúa đã chịu đóng đinh vì yêu bạn.

Hãy chuẩn bị để chịu trăm nghìn trái ý và chướng ngại trong trót đời sống ô trọc này, vì đó là số mệnh của bạn, dầu bạn đi đâu, ẩn đâu bạn cũng vẫn không thoát nổi.

Điều phải đến, bao giờ nó cũng đến, và chỉ có một phương pháp để thoát ly phiền muộn và đau khổ là nhẫn nhục chịu đựng.

Muốn nên bạn thiết Chúa, muốn dự phần vinh hiển của Chúa, bạn hãy vui lòng uống cạn chén đắng của Chúa.

Tất cả những an ủi bạn hãy phó thác mặc quyền Chúa phân định...

Bạn, bạn hãy sẵn sàng chịu mọi thứ khổ nhục và hãy coi đó là những yên ủi lớn lao nhất. *“Vì những đau khổ đời này, dầu một mình bạn chịu được tất cả cũng không cân xứng với danh dự bạn sẽ được hưởng sau này”*⁶⁰.

Khi bạn tới được trình độ lấy đau khổ làm êm dịu và sung sướng khi chịu vì lòng mến Chúa Kitô, lúc đó bạn hãy cho mình là hạnh phúc vì bạn đã gặp được thiên đàng dưới đất.

Nhưng bao lâu bạn còn lấy đau khổ làm nặng nhọc và tìm lối thoát, bạn còn phải khổ cực. Vì đau khổ mà bạn trốn, sẽ theo bạn khắp nơi.

Nếu bạn sẵn sàng làm điều bạn phải làm, nghĩa là sẵn sàng chịu đau khổ và chịu chết, bạn sẽ chóng được dễ chịu và bình an.

Dầu được lên tầng trời thứ ba như Thánh Phaolô, cũng không vì đó mà bạn được đảm bảo khỏi phải chịu trái ý.

Lời Chúa Giêsu: *“Ta, Ta sẽ tỏ cho người biết, người còn phải chịu muôn vàn cơ cực vì Danh Ta”*⁶¹.

Bạn còn phải đau khổ, nếu bạn muốn mến Chúa Giêsu và bền gan phụng sự Ngài.

Ước chi bạn chịu đôi chút vì Danh Chúa Giêsu! Như thế vinh dự cho bạn biết mấy! Vui mừng cho các thánh biết mấy! Nêu gương cho người đời biết mấy. Vì ai cũng ca tụng đức nhẫn nhục nhưng ít người muốn nhẫn nhục.

Bạn phải thành tâm chịu đôi chút vì Chúa Kitô trong khi bao người khác đã chịu những nặng nhọc vì trần tục.

Công hiệu của Thánh giá

Bạn hãy tin rằng đời sống của bạn chỉ là chết liên lỉ. Mà càng chết cho mình càng bắt đầu sống cho Chúa.

Bạn không đáng hiểu những mầu nhiệm trên trời, nếu bạn không sẵn sàng chịu đựng những chướng ngại vì Chúa Kitô.

Trên đời không có gì đẹp lòng Chúa, không có gì cứu rỗi được ta bằng vui chịu khổ vì Chúa Kitô.

Và nếu được chọn ta hãy chọn chịu khổ vì Chúa Kitô hơn là được ơn Ngài an ủi, vì có thể bạn mới nên đồng hình đồng dạng với Chúa Kitô và giống như các Thánh hơn.

Vì công nghiệp ta cũng như trình độ tiến đức của ta không hề tại được hưởng nhiều hoan lạc và ủi an, nhưng hề tại can trường chịu đựng những bế tắc gay go, những thống khổ nặng nề.

Kết luận

Giả sử có phương pháp nào hoàn hảo và thuận lợi cho phần rỗi người ta hơn phương pháp đau khổ, hỡi Chúa Kitô đã nói và làm gương dạy ta.

Vì Chúa công khai khuyên giục các môn đệ đang theo Chúa và tất cả những ai muốn theo Chúa phải vác Thánh giá. Ngài nói: *“Ai muốn theo Ta người ấy phải bỏ mình vác Thánh giá mình mà theo”*⁶².

Vậy đã đọc và xét trước sau, ta có thể kết luận: *“Ta phải chịu nhiều đau khổ mới vào được nước Đức Chúa Trời”*⁶³.

SUY NIỆM

Chịu đau khổ đời này với lòng kính mến, là một bảo đảm vững chắc để khỏi phải chịu đau khổ đời sau, vì đau khổ là một cách đền bù đắc lực nhất.

Đau khổ cũng là triệu chứng một ơn tiền định của người được Chúa chọn. Vì theo Thánh Phaolô: đau khổ làm cho ta nên giống Chúa Giêsu hơn.

Nếu ta hiểu thấu đáo những hiệu lực của đau khổ, tưởng niệm đến ngọn lửa hỏa ngục và hạnh phúc thiên đàng, ta sẽ không ngần ngại chịu đau khổ, trái lại ta sẽ thấy đau khổ là yên ủi, là hạnh phúc.

Lạy Chúa! Chúa đã biết tự nhiên ai cũng sợ và xa lánh đau khổ, mặc dầu con biết : Chúa đã cứu con bằng đau khổ và con không thể rời linh hồn nếu không đi qua Núi Sọ. Xin ban cho con ơn sức mạnh, nhẫn nhục và can đảm chịu đựng những đau khổ của thân phận con.

Lạy Đức Mẹ! Xưa Đức Mẹ đã đứng bên Thánh giá Chúa Giêsu để chia sẻ mọi đau khổ của Chúa, xin Mẹ giúp con kết hiệp những đau khổ của con với những đau khổ của Mẹ.

⁵⁶ Lc. 9, 23; Ga. 6, 61

⁵⁷ Mt. 25, 41

⁵⁸ Rom 6, 8

⁵⁹ Luca 24, 46

⁶⁰ Rom.8,18

⁶¹ Act. 1, 16

⁶² Mt. 16, 24

⁶³ Act. 14, 21

III

QUYỂN III

Đời Sống Tận Hiệp

*Bạn muốn được Thiên Chúa tiếp thu làm bạn tâm giao, mời bạn đọc
Quyển III sách **GUƠNG CHÚA GIÊSU**, để biết nên làm gì, phải
làm gì để bảo vệ tình bạn với Thiên Chúa.*

Chương 1: TÂM SỰ CHÚA GIÊSU VỚI LINH HỒN TRUNG TÍN

Người hạnh phúc

“Tôi sẽ nghe tiếng Chúa phán trong thâm tâm tôi”⁶⁴.

Hạnh phúc linh hồn nghe tiếng Chúa nói với mình, và nhận được bởi miệng Chúa những lời an ủi.

Hạnh phúc cho tai nghe được âm thanh dịu dàng của lời Chúa, và bưng lại trước tiếng ồn ào của trần tục.

Hạnh phúc thực cho tai chăm chú, không phải để nghe tiếng dội bên ngoài, nhưng là tiếng chân lý dạy về bên trong.

Hạnh phúc con mắt biết nhắm nghiền lại trước ngoại vật, để nhìn ngắm nội tâm.

Hạnh phúc những ai bước vào đời sống nội tâm, và ngày ngày tu luyện, để dọn lòng hiểu thấu đáo những mầu nhiệm trên trời.

Hạnh phúc cho ai chỉ vui chuyện về Chúa và thoát ly tất cả những bận bịu của thế trần.

Linh hồn tôi hỡi ! Hãy lưu tâm tất cả những điều đó và hãy đóng chặt cửa giác quan lại, để nghe Thiên Chúa nói trong người.

Lời bạn nhắn

Đây lời người yêu nhắn nhủ: *“Ta là cứu cánh của con”*⁶⁵ an bình và vui sống của con.

Hãy xích lại gần Ta và con sẽ được an bình. Hãy bỏ tất cả những gì mau qua và hãy đi tìm những điều bất hủ.

Đời không là dối trá thì là gì? Nếu như Chúa Tạo Thành bỏ ta lúc đó tất cả tạo vật có ích gì cho ta?

Vậy muốn được hạnh phúc thật ta hãy xa lìa tất cả, hãy ăn ở cho đẹp lòng và trung tín với Đấng đã dựng nên ta.

SUY NIỆM

Chúa nói với ta bằng linh hứng bên trong và bằng tạo vật bên ngoài: “Đó là những âm điệu sống của Thiên Chúa”.

Nhưng ta có thể không nghe tiếng Chúa hoặc chỉ nghe bằng tai, những khi linh hồn xao xuyến vì tình dục và bận bịu vì ngoại vật, nên không nghe được tiếng Chúa nói bên trong.

Muốn nghe được tiếng Chúa nói trong lòng, ta phải chủ tâm tĩnh lặng và thành tâm cầu nguyện, ưa ở một mình với Chúa, tìm Chúa trong chính mình ta bằng đức tin linh động, kính cẩn, trung thành với ơn Chúa.

Lạy Chúa, con quyết tâm nghĩ và nói ít với tạo vật, yêu tĩnh lặng, trí năng nhớ Chúa, lòng kiên trì mến Chúa, làm mọi việc trong Chúa và vì Chúa, để đáng nghe tiếng Chúa phán dạy trong lòng con.

⁶⁴ Ps. 84, 9

⁶⁵ Ps. 44, 3

Chương 2: TIẾNG CHÂN LÝ NÓI THẦM BÊN TRONG

Chúa hãy nói

*“Lạy Chúa! Xin Chúa nói vì tôi tớ Chúa đang nghe”*⁶⁶

*“Con là tôi tớ Chúa, xin ban cho con trí hiểu, để con hiểu tường tận giới răn Chúa”*⁶⁷.

*“Chúa hãy làm cho lòng con chuyên nghe lời bởi miệng Chúa, lời Chúa hãy như sương sa xuống lòng con”*⁶⁸.

*“Xưa dân Do thái thưa với Maisen: Ngài, Ngài cứ nói, chúng tôi sẽ vâng nghe, đừng để Chúa nói, không vậy chúng tôi sẽ chết mất”*⁶⁹

Không phải thế, lời cầu con không phải thế. Nhưng con sẽ khiêm nhượng và khẩn khoản thưa Chúa như tiên tri Samuel: *“Lạy Chúa! Chúa hãy nói vì tôi tớ Chúa đang nghe”*.

Đừng để Maisen hay tiên tri nào nói nhưng chính Chúa hãy nói với con. Lạy Chúa, Chúa Trời con! Chính Chúa đã linh hứng và hướng dẫn các tiên tri. Mình Chúa đủ dạy con mà không cần đến các Ngài. Trái lại không có Chúa, các Ngài cũng không làm được gì cho con.

Công hiệu của lời Chúa

Các Tiên tri nói được vào tai, nhưng lại không làm được cho trí hiểu.

Các Ngài nói mấy đi nữa, nếu Chúa im lặng các Ngài cũng không lay động nổi tâm hồn.

Các Ngài chỉ dạy nét chữ, còn Chúa mới làm rõ được ý nghĩa.

Các Tiên tri giảng những màu nhiệm, Chúa mới làm được cho trí hiểu những màu nhiệm ấy.

Các Tiên tri công bố giới răn Chúa nhưng Chúa mới giúp con thi hành.

Các Tiên tri vạch đường chỉ nẻo; còn Chúa, Chúa ban nghị lực để bước đi.

Các Tiên tri chỉ hoạt động bên ngoài; còn Chúa, Chúa mới huấn dụ và soi sáng bên trong.

Các Tiên tri vun tưới bên ngoài, nhưng có Chúa mới làm cho sức sống phát sinh.

Các Tiên tri chỉ làm rung thính giác; nhưng Chúa làm cho người nghe, hiểu được ý Chúa.

Lời chân lý

Đừng để Maisen nói nhưng chính Chúa hãy nói. Lạy Chúa Trời con! Chúa là Chân lý bất hủ, xin Chúa hãy nói.

Con sợ sẽ phải chết mà không làm được gì, nếu con chỉ nghe lời Chúa bằng tai mà lòng trí không hâm mộ.

Nếu con nghe lời Chúa mà không thực hành, biết mà không mến, tin mà không giữ thì tất cả sẽ chỉ là án phạt con thôi!

*Lạy Chúa! Chúa hãy nói, vì tôi tớ Chúa đang lắng nghe... vì Chúa có những lời hằng sống*⁷⁰.

Chúa hãy nói, không những để an ủi hồn và bù đắp sự sống cho con, mà nhất là vì danh dự, tiếng thơm và vinh hiển muôn đời của Chúa.

SUY NIỆM

Chúa nói với trí bằng ánh sáng, với lòng bằng cảm hứng.

Tất cả những điều các Tiên tri nói trong Thánh Kinh, các giảng viên khi giải bày chân lý, tất cả những điều đó sẽ không giác ngộ, không cảm kích được ai, nếu Chúa không nói bên trong bằng ân sủng.

Phải xin Chúa nói trong ta mỗi khi ta đọc hoặc nghe Lời chân lý thánh thiện.

Nhưng nếu nghe mà không giữ, biết mà không theo, hiểu ý Chúa mà không chịu thực hành ta càng phải đoán xét nặng.

Lạy Chúa, xin hãy nói với hồn con, nói bằng cách nào cho con nghe và giữ được. Hãy dạy con biết thánh ý Chúa và phương pháp để thực hiện. Con ân hận vì đã nghe, đã nói nhiều mà làm lại rất ít. Xin Chúa giúp con cố gắng để bù lấp dĩ vãng xấu xa...

⁶⁶ Reg. 3, 9

⁶⁷ Ps. 118, 125

⁶⁸ ĐNL. 32, 2

⁶⁹ XH. 20, 190

⁷⁰ Ga. 6, 69

Chương 3: CÁCH THỨC NGHE LỜI CHÚA

Tiếng Chúa

- Nay con! Hãy nghe lời Cha, những lời đầy êm dịu, những lời thẳng vượt ngàn lần khoa học của tất cả mọi triết nhân và các nhà thông thái trên đời.

“Lời Cha là Thần khí và là Sự sống”⁷¹, giác quan người đời không lường thức được.

Không nên tìm thỏa mãn trong đó, nhưng phải lắng nghe và tiếp thu với tâm hồn khiêm tốn hết sức và thành thực kính ái.

- Con đã thưa: *“Lạy Chúa! Hạnh phúc người được Chúa đích thân giáo huấn và chỉ dạy luật Chúa, để xoa dịu những ngày đen tối”⁷²* và để người đó khỏi cô quạnh trên trái đất.

Chính Cha, Cha đã dạy các tiên tri ngay từ thuở ban đầu, và ngày nay Cha cũng không thôi nói với hết mọi người. Nhưng nhiều người bưng tai giả điếc không muốn nghe.

Thậm chí có người thích nghe thể tục hơn nghe Thiên Chúa. Họ thích thỏa mãn nhục dục hơn đẹp lòng Thiên Chúa.

Đời chỉ hứa những cái tạm bợ và ít giá trị, mà người ta mê man theo nó. Còn Cha, Cha hứa những của cao quý và bất hủ mà lòng người vẫn lãnh đạm thờ ơ!

Ai là người chuyên cần phụng sự và vâng ý Cha trong mọi sự cũng như người ta chuyên cần phụng sự đời và những người quyền quý ở đời?

*“Biển gầm: hổ mặt cho Sidon”*⁷³. Con muốn hiểu tại sao? Đây hãy nghe: vì một chút lợi nhỏ xíu, người ta không quản ngại đường xa dặm thẳng. Mà bước một bước để được sống muôn đời, người ta lại ái ngại.

Vận dụng toàn năng lực để được một chút lợi hèn: người ta không nề quản.

Cãi vã khản tiếng vì một đồng xu nhỏ người ta không biết thẹn.

Vì một ngẫu tượng, vì một lời hứa suông mà người ta không sợ vất vả thâu đêm tối ngày.

Nhưng mĩa mai thay! Để có một kho báu, một phần thưởng vô giá, một danh dự tuyệt hảo và vinh quang muôn đời... thì dù chỉ mỗi một đôi chút người ta cũng ngại ngần.

Hỡi tôi tớ biếng lười và khó tính, hãy xấu hổ khi thấy người đời nhiệt thành để tự tiêu diệt, hơn con nhiệt thành để tự cứu thoát. Họ mê man vì của phù vân hơn con mê man chân lý.

Đã hản họ thất bại là phải. Nhưng lời Cha hứa không lừa dối ai, và không bao giờ Cha để người tín nhiệm lời Cha phải uống công.

Điều Cha hứa, Cha sẽ cho. Điều Cha nói, Cha sẽ làm, miễn người ta thành tâm mến Cha đến cùng.

Chính tay Cha sẽ thưởng công tất cả những ai làm điều thiện. Chính Cha cũng sẽ ra tay thử thách một cách gắt gao những ai sốt sắng phụng thờ Cha.

Hai bài học

Con hãy ghi tâm khắc cốt lời Cha và ân cần suy gẫm luôn. Và con rất cần dùng đến lúc bị cám dỗ.

Điều con đọc mà con không hiểu, con sẽ hiểu lúc Cha đến thăm con.

Cha có hai cách thăm viếng những người Cha chọn: cám dỗ và yên ủi.

Và ngày ngày Cha dạy họ hai bài học: một bài khiển trách thói xấu và một bài huấn đức.

Ai nghe lời Cha mà coi thường, lời đó sẽ nên án phạt nó trong ngày công phán.

Ôi, Chúa Trời của con! Chúa là tất cả may lành của con, nhưng con là ai mà dám nói cùng Chúa?

Con bần cùng hơn mọi tôi tớ bần cùng của Chúa, và là sâu bọ hèn hạ thiếu thốn. Con đáng khinh hơn con tuồng và xa điều con dám nói ra.

Xin Chúa hãy nhớ, lạy Chúa! Con là hư vô, con chẳng có gì và chẳng làm được gì.

Duy mình Chúa thiện hảo, công bình và thánh thiện, Chúa làm gì cũng được, Chúa ban phát mọi ơn, Chúa cho mọi loài được sung túc. Chỉ có người tội lỗi là bị Chúa để cho thiếu thốn.

*“Chúa hãy nhớ lòng lân tuất Chúa”*⁷⁴, hãy đổ đầy ơn Chúa vào lòng con vì Chúa không muốn cho công việc Chúa ra vô hiệu.

Con sống thế nào được giữa đời ô trọc này, nếu không được lòng lân mẫn và ân sủng Chúa nâng đỡ!

Chúa đừng ngoảnh mặt đi, và đừng trì hoãn đến thăm con. Đừng cất ơn an ủi, không vậy *“hồn con sẽ nên như khoảng đất khô trước mặt Chúa”*⁷⁵.

*“Lạy Chúa, xin dạy con thực hiện thánh ý Chúa”*⁷⁶, dạy con sống cho khiêm tốn và xứng đáng trước nhan Chúa vì Chúa là đường sáng cho con. Chúa thấu hiểu tình trạng của con. Chúa biết con trước khi con sinh ra trên đời, và trước khi có trời đất.

SUY NIỆM

Để tiếp thu lời Chúa phải:

- Chế ngự giác quan và tưởng tượng.

- Tiếp thu lời Chúa không phải để thảo luận nhưng là để nhờ ánh sáng Đức Tin mà thấu hiểu.

- Mến mộ và đem ra thực hành. Điểm cuối cùng này can hệ hơn cả.

Lạy Chúa! Con xấu hổ vì đã không ngại vất vả để đẹp ý đời, thỏa mãn dục vọng mà ít chuyên lo thống hối để đền tạ đức công bình Chúa! Xin ban ơn sáng suốt để con nhận định và trung thành nắm giữ lời Chúa răn dạy.

⁷¹ Ga. 6, 64

⁷² Ps. 92, 12-13

⁷³ Is. 23

⁷⁴ Is. 23,4

⁷⁵ Ps. 141, 6

⁷⁶ Ibid

Chương 4: THẬT THÀ VÀ KHIÊM TỐN

Bước đi trước mặt Chúa

- Con ơi! Hãy bước đi trước mặt Cha cho nghiêm túc. Hãy tìm Cha bằng tâm hồn đơn thật.

Ai thành thực bước đi trước mặt Cha, sẽ được bênh đỡ khỏi mọi tấn công xảo trá, và sẽ được chân lý cứu thoát khỏi mách lới và vu khống của người khác.

Được chân lý cứu thoát con sẽ thông dong thực, và không phải bận tâm vì những lời phù phiếm của đời.

- Vâng quả thế, lạy Chúa! Ước chi con được như lời Chúa dạy.

Ước chi chân lý của Chúa chỉ về con, giữ gìn con, bảo toàn cho con đến ngày con được chết lành.

Xin chân lý của Chúa cứu con khỏi mọi tình yêu bất chính, mọi lưu luyến thế tục và con sẽ cùng bước đi với Chúa với tâm hồn hoàn toàn tự do.

Khóc than vì lầm lỗi

Chân lý chính là Cha, Cha sẽ dạy con điều công chính và đẹp ý Cha.

Con hãy nghĩ đến tội con mà thành tâm sám hối và đau đớn, thế rồi con đừng vì vài việc làm được mà tưởng mình đã công thành danh toại.

Thực ra, con chỉ là một tội nhân bị ràng buộc và nô lệ cho bao tình dục.

Sức riêng con, con chỉ hướng về hư vô. Con hay bị lung lạc, con dễ thất bại, con mau xao xuyến, con chóng nản lòng!

Như thế, con không có gì để tự hào, mà trái lại con có ngàn vạn lý do để tự hạ, vì con yếu hèn hơn sức con tưởng tượng.

Làm được chi, con đừng vội cho là lớn lao.

Ngoài cái bất hủ, con đừng cho gì là to tát, là quý giá, là kỳ lạ, là đáng khen, đáng ước.

Con hãy chuộng duy một chân lý bất hủ hơn mọi sự và hãy lấy sự hèn yếu tuyệt bậc của con làm lý do để luôn tự khinh.

Đừng sợ, đừng khinh, đừng lánh cái gì ngoài thói hư và tội lỗi.

Con phải lấy nó làm khổ tâm nhất, hơn cả mọi thứ thua thiệt ở đời.

Đi ngoài chân lý

Nhiều người không thành thực đi trước mặt Cha. Tò mò và kiêu ngạo, họ muốn biết những bí nhiệm của Cha và hiểu thấu những mầu nhiệm về Thiên Chúa. Còn bản thân, họ coi thường và lãng quên phần rồi.

Những người đó sẽ bị cám dỗ gắt gao và vấp phạm nặng nề chính tại tính tò mò và kiêu ngạo của chúng. Vì ta kịch liệt phản kháng chúng.

Phần con, hãy sợ lý đoán Thiên Chúa, hãy đề phòng cơn thịnh nộ của Đấng Toàn Năng. Đừng dại dò xét công việc của Chúa tối cao.

Hãy tự kiểm lâm lỗi con: xem con đã phạm tội bao nhiêu lần và đã bỏ mất bao nhiêu việc thiện.

Có người chỉ sốt sắng ở trong sách, có người chỉ sùng mộ ở hình ảnh. Có người lại chỉ nóng nảy ở những triệu chứng và cử chỉ bên ngoài.

Có người miệng nhắc đến Cha luôn mà lòng chẳng mấy khi nghĩ tới.

Có người khác, tinh thần sáng suốt, tâm hồn trong sạch, họ luôn luôn khát vọng những điều bất diệt. Họ khổ tâm khi phải nói đến những chuyện đời. Họ có phải cung cấp những nhu cầu tự nhiên cho thân xác cũng là bất đắc dĩ.

Những người đó được cảm thấy Thánh Thần Chân lý nói trong họ. Vì Chúa Thánh Thần dạy họ khinh của thế tục và chuộng của trên trời, không màng hư vinh mà ngày đêm chỉ khát mong về trời.

SUY NIỆM

Lời Chúa: “Cha là Thiên Chúa toàn năng: con hãy bước đi trước mặt Cha và hãy nên hoàn thiện”.

Chính Chúa Kitô đã tự đặt mình làm gương mẫu cho ta, và Ngài đã vạch cho ta con đường hoàn hảo nhất: “Các con hãy nên hoàn thiện như Cha các con trên trời là Đấng kiện toàn”.

Mà hoàn thiện của Chúa Kitô cũng là hoàn thiện của Đức Chúa Cha bằng cách hợp nhất tư tưởng, cảm tình và hành động với Chúa Giêsu.

Lạy Đức Chúa Cha! Con quyết tâm đặt gương Chúa Giêsu trước mắt và theo sát luôn, để con được hiệp nhất với Người và nhờ Người mà hợp với Đức Chúa Cha.

Chương 5: KỲ DIỆU CỦA ĐỨC ÁI

Bài ca ân tình

Lạy Cha trên trời, Cha sinh Chúa Giêsu là Chúa con, con chúc tụng Cha vì Cha thương nhớ đến một tạo vật đốn mạt như con.

*“Lạy Cha lân ái, là nguồn mọi an ủi”*⁷⁷ con tạ ơn Cha vì Cha đã có lúc đến an ủi con, dầu con không đáng!

Con chúc tụng Cha không ngừng và ca ngợi Cha làm một với Con Một Cha và Chúa Thánh Thần là Đấng An Ủi, cho đến muôn đời.

Ôi Cha là Chúa Trời! Đấng Chí Thánh con kính mến khi Cha ngự vào lòng con, tất cả tâm can con bừng dậy hân hoan.

Cha là vinh dự và vui sướng của lòng con, Cha là hy vọng và nơi con náu ẩn trong ngày đau khổ.

Nhưng vì con còn non yếu trong tình yêu Cha và chậm trễ trong đường nhân đức, nên con cần được Cha thêm sức và an ủi.

Xin Cha hãy nâng đến thăm và chỉ vẽ cho con luật của Cha.

Hãy cứu con khỏi tà dục và giữ gìn lòng con khỏi mọi tình yêu ngang trái, để tâm hồn khỏe mạnh và trong trắng, con có thể mến Cha dễ dàng, can đảm để chịu đựng và kiên quyết để thắng tiến.

Sức mạnh của tình yêu

Tình yêu là một điều cực kỳ vĩ đại, là báu vật quý nhất. Cái nặng nhờ nó trở nên nhẹ, nó chịu đựng những thiên lệch cách bình thường.

Mang ách, nó không cảm thấy nặng; cay đắng, nó làm cho ngọt ngào dễ chịu.

Tình yêu Chúa Giêsu rất cao thượng, thúc đẩy ta làm những việc lớn lao, khuyến khích ta ao ước những điều toàn thiện.

Tình yêu bao giờ cũng hướng thượng và không bị hạn chế bởi bất cứ một vật gì ở hạ giới.

Tình yêu phải được thông dong và thoát ly mọi cảm tình thế tục. Không gì có thể ngăn cản được những cảm tình nội tâm: dù những lợi lộc thế trần cũng không ràng buộc nổi, dù những thất bại cũng không làm được cho nản chí.

Trên trời dưới đất không có gì êm dịu hơn, mãnh liệt hơn, cao thượng hơn, bao la hơn, dễ chịu hơn, đầy đủ hơn, hoàn toàn hơn tình yêu. Vì tình yêu do Chúa phát sinh; nó vượt lên trên hết thụ tạo và chỉ có thể an nghỉ trong Chúa.

Người yêu lúc nào cũng như chạy, như bay và vui mừng luôn. Họ hoàn toàn tự do và không gì cầm hãm nổi họ.

Tình yêu có tất cả, cho tất cả; cho tất cả mà vẫn còn tất cả. Vượt lên trên tất cả mà an nghỉ trong tuyệt đỉnh hạnh phúc: nguồn phát sinh ra mọi thứ hạnh phúc.

Tình yêu không nhìn tặng vật, nhưng vượt trên mọi tặng vật. Tình yêu nhìn chính người cho. Thường tình yêu không có giới hạn: sức nồng nhiệt làm nó thắng vượt lên trên mọi cân lường.

Đã yêu không quản nặng nhọc, không ngại vất vả. Muốn làm nhiều hơn khả năng, chẳng bao giờ tự bào chữa là bất lực vì luôn tin tưởng: mình được phép làm và làm được mọi việc.

Quả thật, tình yêu làm gì cũng được. Và trong lúc người không có tình yêu phải thất đảm và nản chí, thì người yêu làm được rất nhiều và làm cách chu đáo.

Tình yêu luôn tỉnh thức và cả lúc thân xác ngủ, nó cũng không ngủ.

Nó mệt mà vẫn không mỏi, bị bó buộc mà vẫn tự do, bị đe dọa mà không sợ.
Như ngọn lửa hồng, như bó đuốc sáng, nó bốc lên cao, thấu đạt tất cả mà không một sức nào cản nổi.

Chỉ có người yêu mới hiểu được mãnh lực của: Yêu.

Thực là tiếng kêu vĩ đại, nó thấu nhập tận tai Thiên Chúa, khi một tâm hồn say mê tình yêu thưa với Chúa: *"Lạy Chúa! Tình yêu bao la! Chúa là tất cả của con và con là tất cả của Chúa!"*

Xin ơn mến Chúa

Hãy làm cho con lớn lên trong tình yêu để lòng con nếm thử mến Chúa, tan hòa trong Chúa, đắm đuối trong tình yêu Chúa êm dịu chừng nào!

Ước chi con được chết vì yêu Chúa! Ước chi con vượt lên được chính mình con vì cường độ nhiệt thành và say mến!

Con muốn hát được bài ca Tình Yêu. Con khát mong bạn chí ái của con!
Con ao ước được theo Chúa về trời!

Ước chi trong lúc vui thỏa ân tình, linh hồn con được tan vào ca khúc vinh tụng Chúa, được nhảy múa vì tràn đầy kính yêu.

Con mong mến Chúa hơn yêu mình con và chỉ yêu mình con vì Chúa. Con mong yêu trong Chúa tất cả những người mến Chúa, thực đúng như luật Bác Ái Chúa đã soi dạy chúng con.

Đặc tính của tình yêu

Tình yêu mau lẹ, thành thực, tận tụy, hùng vĩ và êm dịu. Tình yêu can đảm, nhẫn nhục, trung tín, khôn ngoan, kiên trì, quảng đại và không bao giờ tự tìm mình. Vì hễ lúc nào người ta tự tìm mình, chính lúc ấy người ta đã hết yêu.

Tình yêu rất dè dặt, khiêm tốn và thẳng thắn: không nhát sợ, không quan tâm đến những gì phù phiếm. Nó điều độ, trong sạch, cương quyết, bình thản và tỉnh táo đề phòng giác quan.

Tình yêu từng phục và vâng lời người trên; biết tự hạ, tự khinh. Nó nhiệt tâm và biết ơn Chúa. Trong Chúa nó đặt trót tín nhiệm và hy vọng. Cả lúc nó thấy mình không được hứng thú trong Chúa: vì đời sống ân tình không thể không đau khổ.

Ai không sẵn sàng chịu đựng tất cả, và chiều theo ý người yêu, người đó không đáng gọi là yêu.

Người yêu phải vui nhận tất cả mọi khó nhọc, đắng cay vì tình yêu đối với bạn, và dầu gặp trở ngại mấy cũng không bỏ bạn.

SUY NIỆM

“Thiên Chúa là Tình yêu: ai ở trong Tình yêu, người đó ở trong Thiên Chúa và Thiên Chúa ở trong họ”. Câu đó tóm tắt tất cả công hiệu của tình yêu Thiên Chúa đối với ta và tình yêu ta đối với Thiên Chúa.

Nhưng Tình yêu, theo Thánh Phaolô: chẳng qua chính là một hy sinh vô hạn, thì Tình yêu ta đối với Chúa cũng phải biểu dương bằng một hy sinh hoàn toàn: tín thác và tận hiến.

Lạy Chúa! Chúa đã yêu con vô cùng, con không mến Chúa sao được! Xin Chúa đốt trong con lửa Chúa đã đem xuống và mong nó cháy lên. Hãy làm cho con khinh tất cả để chỉ mật thiết với Chúa.

Con vui lòng chịu mọi đau khổ hơn là sống giây phút không mến Chúa.

Chương 6: CHÚA THÙ NGƯỜI YÊU THẬT

Người bạn thật

* Chúa: Con Cha! Con chưa phải là người bạn cố kết và tinh khôn thật.

* Linh hồn: Tại sao? Lạy Chúa!

- Vì vừa trái ý đôi chút con đã tháo lui và con ham tìm an ủi nhiều quá.

Người yêu can trường đầu giữa cơn cám dỗ cũng vẫn bền gan, không bao giờ tin lời quyến rũ xảo quyệt của quân thù.

Họ mến Cha lúc gặp may mắn cũng như khi phải rủi ro.

Người bạn cao thượng là người không lưu tâm đến quà tặng của bạn, bằng nghĩ đến tâm tình bạn yêu.

Họ nhìn vào tâm tình hơn nhìn vào giá trị tặng vật, và đặt bạn lên trên tất cả mọi của bạn cho.

Người yêu quảng đại là người không cứ vào ơn Cha ban, mà chỉ khẳng khít với Cha hơn mọi của Cha ban.

Vậy, thắng hoặc đôi lúc con không cảm được thân thiện với Cha hay các Thánh của Cha như con muốn, con cũng đừng vội cho là mất công.

Mỗi thiện cảm êm dịu mà đôi khi con được, đó là hoa trái của ơn Cha đang ở nơi con, để con ném trước đôi chút khoái lạc của quê trời. Con đừng quá tin tưởng vào đó, vì nó thay đổi luôn.

Nhưng chiến đấu với những xúc động lố lằng trong linh hồn và coi khinh những mưu mô của ác quỷ: đó là biểu chứng một nhân đức lớn lao và một huân nghiệp vĩ đại đấy.

Cơn xao xuyến

* Chúa: Con đừng xao xuyến vì những hình ảnh kỳ quái con gặp, bất luận thuộc thứ loại nào.

Con hãy bền gan nắm giữ điều đã quyết tâm, và hãy có ý chí thẳng thắn trước mặt Chúa luôn.

Có khi thành linh con u mê như mất trí, và mắc phải những sai lầm thường ngày, nên con khổ đau hơn là như đã lỗi lầm thật. Chúng làm con mất vui và chán ngán, nhưng đó là thành công hơn là thất bại.

Vì những điều đó có phải do con muốn đâu. Con đã bị động hơn là hoạt động. Nó càng trái ý và con càng cự tuyệt, càng là một công lớn chứ không phải thua thiệt gì đâu.

Chước cám dỗ

* Chúa: Con nên biết: kẻ thù con là quỷ dữ hằng tìm mọi mảnh lời để làm kiệt quệ những ước muốn tốt trong con, và làm cho con bỏ những việc đạo đức, như kính các Thánh, suy gẫm cuộc Tử nạn Cha, nhớ lại tội lỗi con, chuyên lo canh giữ lòng con và quyết chí tiến bộ trong đường đạo hạnh.

Nó gọi cho con trăm nghìn tư tưởng xấu để làm cho con chán nản và khiếp sợ, để con bỏ cầu nguyện và đọc sách thiêng liêng.

Thấy con khiêm tốn đi xưng tội nó bực lắm, và nếu có thể, nó cố làm cho con bỏ rước lễ.

Con đừng tin nó, cũng đừng bận tâm đến nó, nó luôn gài bẫy, luôn hại con.

Những tư tưởng xấu xa và dâm ô nó gọi cho con, con hãy đổ lên đầu nó và hãy bảo thắng nó: *“Xéo đi, hỡi quỷ dơ bẩn! Đờ khốn nạn, xấu hổ cho người! Người thực dơ bẩn vô cùng mới nói với ta bằng những luận điệu như thế”*.

Hãy xéo đi cho rảnh, tuồng bọm bịp xấu xa! Người chẳng liên quan gì đến ta, Chúa Giêsu sẽ ngự trong ta như một nhà thiện chiến thế lực và người sẽ phải thất bại xấu hổ.

Ta thà chết và chịu mọi thứ khổ hình còn hơn đồng ý điều người xui ta.

*“Im đi, đừng nói nữa”*⁷⁸. Dầu người khuấy khuấy ta cũng không nghe.

“Chúa là ánh sáng và sự sống của ta, ta còn sợ gì ai?

*Dầu hùng binh công kích ta, lòng ta cũng chẳng sợ”*⁷⁹.

*“Chúa là Quan thầy và là Đấng cứu chuộc ta”*⁸⁰

Con hãy chiến đấu như một tinh binh. Thắng hoặc đôi khi vì yếu đuối mà ngã, con hãy đứng dậy ngay, can đảm hơn trước, tin tưởng ơn Cha sẽ giúp sức cho. Điều cốt yếu con phải giữ là đừng tự phụ và kiêu ngạo.

Chính cái đó đã làm cho bao người lầm lạc và mù tối trở nên bất trị đấy.

Ước chi gương thất bại của những người kiêu ngạo tự tăng mình lên một cách điên dại ấy, sẽ là bài học phòng thân và tự hạ cho con.

SUY NIỆM

“Không phải người nói: Lạy Chúa, Lạy Chúa là sẽ vào được Nước Trời, mà chỉ người làm theo ý Đức Chúa Cha mới vào được”, chỉ có việc làm chứng minh được tình yêu thực.

Người yêu thật biết vui chịu mọi đau khổ thử thách mà vẫn chúc tụng và cảm ơn Chúa.

Thánh ý Chúa là toàn bộ qui luật sinh hoạt và phương châm hành động của họ.

Lạy Chúa! Chúa không phạt một tội hai lần. Nếu Chúa để con đau khổ mà phạt tội con đời này là dấu Chúa tha cho đời sau. Xin cho con được sung sướng chịu khổ vì Chúa.

⁷⁸ Mc.4,39

⁷⁹ Ps. 24, 1-3

⁸⁰ Ps.118, 15

Chương 7: ĐỪNG TỰ HÀO VÌ ƠN CHÚA

Thiếu ơn Chúa, nhưng không nản

* Chúa: Con ơi! Không gì hữu ích và vững chắc bằng giữ kín ơn sốt sắng. Đừng bao giờ tự hào vì nó, đừng nói đến nhiều quá, đừng tăng lên quá, hãy tự hạ và e dè cả ơn đã được, vì con nghĩ xem con có đáng đâu!

Cũng đừng bám víu vào một cảm tình nào quá, vì nó có thể bị thay thế rất chóng bằng một cảm tình đối lập.

Lúc được ơn Cha, con hãy nghĩ con thiếu thốn và khốn nạn chừng nào nếu không có ơn Cha.

Bước tiến trong đời sống thiêng liêng không phải chỉ tại được ơn yên ủi, mà tại khiêm nhường chịu thiếu ơn đó, tại biết tự xả thân và nhẫn nhục chịu đựng.

Những lúc đó con đừng chán nản việc cầu nguyện, hoặc bỏ các việc đã quen làm. Trái lại làm được gì con hãy tận tâm, sáng suốt và làm cho hết sức có thể; đừng bao giờ vì thấy khô khan hay tâm thần xao xuyến mà sao lãng thêm.

Nhiều người thấy công việc không thành tựu như ý, đã bực mình và nản chí. *“Người đời có phải lúc nào cũng tự quyền định đoạt được đường lối cho mình đâu”* ⁸¹. Việc ban ân sủng và an ủi, ban khi nào, bằng nào, cho ai, cách nào, là tùy quyền Chúa không hơn không kém.

Có người tuy được ơn sốt sắng, nhưng thiếu e dè đặt nên ơn đã tự rã tan. Họ muốn dốc hết sức mà quên sức mình có hạn, nên đã hành động theo đà hăng hái của tâm hồn hơn là quy mực của lý trí.

Vì tính phô trương xúi giục họ làm những việc to tát mà Chúa không muốn, nên dần dần họ đã mất ơn Chúa.

Những người ấy muốn xây nhà trên trời mà hóa hèn kém và nghèo nàn. Cha hạ họ xuống và để họ phải nghèo túng cho biết thân: đừng dùng cánh mình mà bay, mà phải nhờ sức Cha nâng đỡ cho.

Những người chấp chững trong đường đạo đức và còn ít kinh nghiệm, rất dễ lạc đường và ngã xuống hố, nếu không chịu nghe lời người khôn ngoan bàn giúp.

Vững tâm tiến bước

Nếu họ muốn theo ý riêng hơn nghe lời người khôn ngoan từng trải, mà không chừa hẳn cái tính gàn ấy. Thế nào họ cũng sẽ thấy hậu quả tai hại.

Thực rất hiếm người cho mình là khôn ngoan mà biết khiêm tốn xin người khác hướng dẫn.

Thà biết ít mà khiêm tốn còn hơn thông thạo khoa học nhiều mà tự cao tự đại. Thà có vừa đủ còn hơn dư dật mà kiêu hãnh.

Ai chỉ tưởng đến cái vui trước mắt, mà quên hẳn cái nghèo đã qua và không biết sợ, Chúa sẽ cắt ơn đi, người đó quả là không biết suy xét tí nào.

Ai vừa bị trái ý, khổ tâm đôi chút đã chán nản, thất vọng, đã có những tư tưởng, những cảm tình không xứng đáng một người tin tưởng nơi Cha: những người ấy thực thiếu cả khôn ngoan lẫn nhân đức.

Ai, lúc bình an mà quá cho mình là vững chắc, cơn biến loạn đến họ sẽ nản lòng và nhát sợ nhiều.

Nếu con biết tự cho mình là tầm thường, là thấp bé. Nếu con biết chỉnh đốn và cầm giữ trí khôn, con sẽ không đến nỗi chóng ngã thua cám dỗ và dễ phạm tội đâu!

Đây một lời khôn ngoan nên lấy làm châm ngôn: trong lúc được ơn sốt sắng con hãy nghĩ ngay đến cái tình trạng lúc mất ơn đó.

Thế rồi lúc mất ơn đó, con hãy nghĩ nó rất có thể trở lại: Cha chỉ cất đi tạm thời để con biết đề phòng và để vinh danh Cha đầy thôi.

Hay bị thử thách như vậy, là lợi cho con hơn là hiểu được mọi điều may mắn như ý.

Muốn xét đoán trình độ huân nghiệp của một người, không nên xét người đó được chiêm nghiệm hoặc an ủi nhiều hay ít, hoặc được địa vị cao thấp, mà chỉ cần xét người ấy có nhân đức khiêm nhường thực vững chắc không, có đầy tràn tình yêu Chúa và luôn tìm vinh danh Chúa một cách tinh thuần và quảng đại không? Có thấy vui mừng lúc bị khinh rẻ và đày đọa hơn lúc được tôn trọng không?

SUY NIỆM

Đức khiêm nhường là điểm tựa, là nền tảng tòa nhà thiêng liêng.

Người khiêm nhường thật, thú nhận mình thấp kém và tận hiến toàn thân trong tay Chúa với đức tin linh hoạt và Đức Ái tâm thành.

Họ không tự hào vì ơn Chúa cũng không ưu phiền khi bị ruồng rẫy. Trái lại lúc nào họ cũng bình tĩnh đón chờ và lĩnh nhận thánh ý Chúa.

Lạy Chúa! Xin giúp con hiểu rõ mình con và tự hạ trước mặt Chúa cho thành thực. Xin giúp con thực hiện Thánh ý Chúa.

⁸¹ Jer.10,28

Chương 8: TỰ HẠ TRƯỚC NHAN CHÚA

Tự giác

“Tôi sẽ thưa cùng Chúa, dầu tôi là bụi tro” ⁸².

Nếu con tự tôn, là chính Chúa sẽ phản lại con và tội lỗi con sẽ bị phơi bày, mà con không thể chối cãi được.

Nhưng nếu con biết tự hạ và tự diệt; nếu con bỏ được hãnh óc tự tôn mà coi mình là bụi tro như con đáng. Ơn Chúa sẽ giúp con, ánh sáng Chúa sẽ soi tới lòng con và mọi tư tưởng tự tôn, dầu bé nhỏ mấy cũng sẽ bị tiêu tan hảnh trong đáy vực hư vô của con.

Lúc đó Chúa sẽ cho con hiểu rõ về con, thấy rõ cả hiện tại và dĩ vãng cũng như nguồn gốc của con: *“Vì con là hư vô mà con không biết”* ⁸³.

Cá nhân con chỉ là hư vô và thấp hèn. Nếu được Chúa đoái nhìn, tức khắc con trở nên kiên vững và đầy tràn vui sống.

Có điều con còn lấy làm lạ là bản thân con, con chỉ luôn hướng về bụi đất, mà sao Chúa tôn con lên sớm quá và hậu đãi con thế!

Ơn Chúa vượt công đức và ước muốn ta

Tất cả những điều đó là do lòng Chúa thương yêu ban không cho con. Lòng thương Chúa đã trợ giúp con trong những lúc khẩn cấp, để gìn giữ con khỏi bao gian lao, sau cùng đã cứu con khỏi bao điều ác hại.

Chính con đã tự hủy diệt, vì đã yêu mình một cách bất chính. Nhưng giờ đây, chính lúc con đi tìm Chúa và yêu mến Chúa bằng một tình yêu tinh thuần, con đã thấy Chúa, con đã hiểu mình con và tình yêu Chúa đã giúp con hiểu thấu được cái hư vô của con.

Vì lạy Chúa, bạn chí ái của con! Chúa đã xử với con hậu hơn con đáng, hơn điều con dám mong ước và cầu xin.

Lạy Chúa! Xin chúc tụng Chúa, vì dầu người ta không đáng mà lòng khoan dung từ ái Chúa đã ban ơn cả cho người vô ơn, cả cho người phản bội Chúa.

Chúa hãy làm cho chúng con trở lại với Chúa, để chúng con nên những người biết ơn, khiêm nhượng và nồng nhiệt, vì Chúa ơn Cứu độ, là thánh đức, là sức mạnh của chúng con.

SUY NIỆM

Chúa khoan hồng với mọi lầm lỗi của nhân loại, nhưng Chúa đã không tha tội kiêu ngạo vì nó xúc phạm trực tiếp đến bản thể Chúa.

Luxiphe trong giây lát phải đầy xuống hỏa ngục, thủy tổ Adam trong nháy mắt phải trục xuất khỏi địa đường chỉ vì muốn ngang hàng với Thiên Chúa.

Trái lại Chúa nâng đỡ và phù trợ người khiêm nhượng: “Ai hạ mình xuống sẽ được Chúa nâng lên”.

Lạy Chúa! Xin đừng để lòng tự ái che mắt không cho con nhìn thấy cái thấp hèn của con. Xin giúp con tự hạ để đáng Chúa khoan hồng trong ngày công phán.

⁸² Gen.18,27

⁸³ Ps. 77, 21

Chương 9: QUY ĐỊNH TẤT CẢ VỀ CHÚA NHƯ CỨU CÁNH SAU HẾT

Luật hạnh phúc

Con ơi! Muốn được hạnh phúc thật con phải đặt Cha làm cứu cánh trước hết và sau hết của con.

Tư tưởng đó sẽ luyện lọc cảm tình con để khỏi chiều hướng về mình con và tạo vật một cách thái quá!

Vì nếu con tự tìm con trong bất luận điều gì, con sẽ suy nhược và khô lạnh ngay.

Vậy con hãy qui hướng mọi sự về Cha như cứu cánh chính của con, vì chính Cha đã ban cho con mọi sự.

Con hãy suy nghĩ như tất cả từng điều phát xuất từ một nguồn tuyệt hảo, và vì thế chúng phải hướng về Cha như về cội gốc của chúng.

Luật thánh hóa

Chính trong Cha như suối nước trường sinh mà người lớn, trẻ con, người giàu, người nghèo đến uống. Với người tự tình và thành tâm phụng thờ Cha, Cha sẽ ban cho hết ơn này đến ơn khác.

Còn ai muốn được vinh dự ngoài Cha, muốn tìm thỏa mãn trong hư hèn thế tục, người đó chẳng bao giờ được vui mừng thật, tâm hồn họ không được tự do

mà phải khổ sầu đủ thứ.

Trong con có gì hay, tốt, con đừng tưởng là của con; hay trong ai có nhân đức nào, con cũng đừng tưởng là của riêng họ.

Con hãy quy hướng mọi sự về Chúa, vì không có Chúa người ta chỉ là không.

Cha đã ban tất cả, Cha sẽ đòi về tất cả, và Cha thắng thần buộc con phải biết ơn Cha cho xứng đáng.

Thắng lợi cuối cùng

Đây là chân lý, chân lý phế bỏ mọi hư vinh.

Ở đâu có ơn Chúa và có Bác ái thật, ở đó không còn ghen tương, không còn chật hẹp, không còn tự ái.

Vì tình yêu Chúa thắng phục tất cả và mở rộng các cơ năng của linh hồn.

Nếu thực là khôn, con chỉ vui mừng trong Cha, tin tưởng nơi Cha, vì *“không ai là người tốt thật, trừ một mình Thiên Chúa”*⁸⁴. Một mình Chúa đáng được chúc tụng trong tất cả và trên tất cả.

SUY NIỆM

Những gì ta có là của Chúa và phải quy hướng về Chúa là chính nguồn phát sinh chúng.

Của riêng ta là tội: nó là sản phẩm của ý chí tự do và ác quả của nó là chết.

Ai tự tôn, tự trọng và mong được người khác tôn trọng, người đó tiếm đoạt vinh dự của Chúa và đáng Chúa ghét bỏ.

Thánh Vương Đavit nói: “Chúa ghét và cười nhạo những ai cướp vinh dự của người khác”.

Lạy Chúa! Đừng để con cướp vinh dự Chúa; con qui hướng mọi sự về Chúa, con dâng Chúa tất cả Vinh dự. Tội lỗi, xấu hổ, thấp hèn là kỷ nghiệp con, con xin vui

nhận. Xin Chúa thiêu hủy nó trong tình Chúa yêu.

⁸⁴ Lc.18,19

Chương 10: THỜ CHÚA, KHINH ĐỜI

Niềm vui chiêm nghiệm

“Lạy Chúa! Con sẽ còn nói và con sẽ không nín lặng”, con sẽ nói thầm vào tai Thiên Chúa là Chúa con, là Vua ngự trên chín tầng trời.

Lạy Chúa! Với những ai kính sợ Chúa, Chúa dành cho êm dịu dồi dào biết mấy⁸⁵.

Còn những người mến Chúa thì sao? Những người thành tâm phụng sự Chúa thì sao?

Niềm vui chiêm niệm Chúa dành cho những ai mến Chúa, mới thực là vui khôn tả.

Chính trong lúc đó Chúa tỏ cho chúng con biết sự dịu ngọt của tình yêu Chúa, vì khi con chưa có, Chúa đã làm cho con có; khi con lạc xa Chúa, Chúa đã cho con trở về phụng sự Chúa, và Chúa đã truyền con phải mến Chúa.

Ôi ! Nguồn ân ái bất diệt, con sẽ nói thế nào về Chúa?

Con quên Chúa sao được khi Chúa đã thương nhớ con cả lúc con đã hư, đã chết!

Lòng khoan dung Chúa đối với tôi tớ Người vượt trên mọi hy vọng, mọi ân sủng, và tình yêu Chúa ban vượt xa mọi huân nghiệp.

Ơn ấy con biết lấy chi đền đáp! Vì có phải ai cũng được bỏ tất cả, từ giã thế tục để sống đời sống tu trì đâu?

Con sẽ phụng thờ Chúa ư? Như thế cũng chưa có gì là đáng công, vì loài thụ tạo nào lại không có trách nhiệm phụng thờ Chúa?

Phụng thờ Chúa đối với con cũng chưa lấy gì làm lớn lao; lớn lao và kỳ lạ là Chúa đã thương cho con giúp việc Chúa và hợp đoàn cùng các tôi tớ thân yêu của Chúa, mặc dầu con hư hèn và bất xứng!

Phụng sự Chúa là cai trị

Mọi điều con có, mọi sự con dùng để phụng thờ Chúa đều là của Chúa!

Mà xét lại, chính Chúa đã phục vụ con nhiều hơn là con phụng sự Chúa.

Kìa, trời và đất Chúa đã tạo nên để mưu ích cho loài người: chúng luôn sẵn sàng và ngày ngày thi hành mệnh lệnh Chúa.

Hơn nữa, Chúa đã tổ chức nên Sứ bộ Thiên thần cũng vì nhân loại.

Nhưng điều trỗi vượt hơn cả chính là Chúa đã tự hạ để phục vụ loài người, và Chúa đã tự đoan sẽ ban cả mình Chúa cho loài người nữa.

Con sẽ lấy chi đáp đền Chúa vì trăm ngàn ơn ấy.

Ước chi con được phụng sự Chúa hằng ngày và trót đời con!

Ước chi con phụng sự Chúa cho xứng đáng ít là được lấy một ngày!

Chúa thật đáng mọi tôn thờ, mọi vinh dự và chúc tụng muôn đời.

Chúa thật là Chúa của con và con là tôi tớ thấp hèn của Chúa. Nghĩa vụ con là phụng thờ Chúa tận tình và ca tụng Chúa không hề chán nản.

Đó là điều con mong, con hy vọng: tất cả những gì còn thiếu sót, xin Chúa bù cho con.

Được phụng thờ Chúa và khinh chê tất cả vì Chúa, là hân hạnh lớn, là vinh dự đặc biệt.

Những ai tự tình hiến thân phụng thờ Chúa, sẽ được Chúa ban cho muôn vàn ơn.

Những ai từ bỏ tất cả vui thú giác quan vì tình yêu Chúa, sẽ được Chúa Thánh Thần êm đềm ủi an.

Những ai vì danh Chúa, đi vào đường khắc khổ, từ bỏ tất cả những bận tâm thế tục, sẽ được tự do đặc biệt trong tâm hồn.

Nô lệ Chúa, một thứ nô lệ êm dịu và khả ái, làm cho người ta trở nên tự do và thánh thiện thực!

Phụng sự Chúa trong bậc tu trì là một bậc thánh chứng nào, vì nó làm cho người ta bình đẳng với Thiên thần, đẹp lòng Chúa, ma quỷ khiếp sợ và giáo hữu kính tôn!

Phụng sự Chúa: một công việc đáng ta theo dõi và mong muốn, vì nó làm cho ta đáng được quà tuyệt phẩm và vui sướng bất diệt.

SUY NIỆM

“Dầu được lợi cả vũ trụ mà mất linh hồn hỏi có ích chi?”

Câu đó đã giác ngộ được thánh Phanxicô, làm cho Ngài từ biệt thế tục, nhốt mình trong tu viện và sống một đời hy sinh tuyệt bậc.

Nó còn phải cảnh tỉnh tất cả những ai đã quá đà đuổi theo thế tục mà bỏ quên việc phụng sự Chúa.

Chỉ có phụng sự Chúa là đem lại bình an và hạnh phúc cho con người.

Lạy Chúa! “Con sẽ phục vụ trong nhà Chúa, mọi ngày trong đời con”. Xin Chúa giúp con trung thành với quyết tâm này.

Chương 11: TÌM XÉT VÀ TIẾT CHẾ ƯỚC MUỐN CỦA LÒNG

Ước muốn phải hợp ý Chúa

* Tiếng Chúa: Con ơi! Con còn phải học nhiều những việc mà đến giờ con vẫn chưa biết.

- Những gì vậy, lạy Chúa!

- Con phải bắt những ước muốn của con lệ thuộc hẳn ý muốn Cha, và con đừng tự ái quá, mà phải thành tâm theo ý Cha.

Những ước muốn của con thường làm cho con nóng nảy và hăng hái; nhưng con nên coi xem duyên cớ nào đã xui giục con: vinh danh Cha hay tư lợi của con?

Nếu như con chỉ chú trọng đến Cha thì dù Cha định đoạt cách nào con cũng vẫn được thỏa mãn. Nhưng nếu con muốn đích và ích riêng, thì đó là điều làm chậm bước tiến và thêm nặng lòng cho con đấy.

Điều chế cả những ước muốn tốt

Vậy con hãy dè dặt đừng quá dựa vào ước muốn riêng khi chưa lĩnh ý Cha, để sau khỏi hối hận và chán ghét cả chính điều mà trước con đã ưng ý và tìm tòi như là điều thiện.

Không phải bất cứ cảm xúc nào xem ra tốt là đáng theo ngay, cũng như không phải bất cứ cảm xúc nào coi là đối lập là đáng bài trừ ngay.

Đôi khi cũng nên dè dặt trong cả những cử chỉ đạo đức thánh thiện, những ước muốn tốt, để khỏi vì hấp tấp mà chia trí, vì sốt sắng trái mùa mà nêu gương xấu cho người khác, bị công kích mà xao xuyến và chán nản.

Xác thật phải tùy thuộc lý trí

Đôi khi cần phải dùng sức mạnh và can đảm cự tuyệt những ước muốn của giác quan, mà không cần xem nó có bằng lòng hay không, và phải cố gắng bắt nó tùy phục tinh thần mặc dầu nó không muốn.

Và đừng bao giờ ngừng tay sửa trị và điều chỉnh nó, cho đến khi thấy nó sẵn sàng từng phục luôn, bằng lòng chịu thua thiệt, vui mừng trong những cái đòn hèn và không kêu ca khi gặp điều trái ý.

SUY NIỆM

Phải điều chỉnh ước muốn theo ý Chúa, bằng ơn Chúa và hướng nó về điều đẹp lòng Chúa.

Thực tình thống hối là phương pháp điều chế mãnh lực của ước muốn, dùng cường lực của nó để chống lại nó, kết hợp nó vào ước muốn duy nhất: đẹp lòng Chúa.

Tinh thần tự thoát, nhiệm vụ tất yếu của người Công giáo, hệ tại điều chế những ước muốn lố lãng, siêu nhiên hóa ước muốn trung lập rồi từ ước muốn đi đến quyết định và thực hành: đó là căn bản đời sống Công giáo.

Lạy Chúa! Dưới hỏa ngục đây những ước muốn suông với những câu “Tôi muốn được rồi”. Nếu con chỉ muốn mà không làm, con cũng sẽ phải sa xuống đó. Xin cho con bỏ hẳn những ước muốn suông và biết thực hành theo ơn Chúa.

Chương 12: LUYỆN ĐỨC NHÂN NHỤC VÀ PHÂN ĐAU VỚI TÀ DỤC

Cần phải nhân nhục

* Linh hồn: Lạy Chúa! Con thấy đức nhân nhục rất cần cho con ở đời này là nơi con gặp đầy những trái ý.

Vì dầu con lo toan mọi cách để được an bình, đời con vẫn không khỏi chiến đấu và khổ đau.

* Chúa: Chính thế đấy con ạ! Nhưng Cha, Cha lại muốn dừng khi nào con tìm thứ an bình không thử thách.

Trái lại khi nào con phải cảm dỗ và thử thách nhiều, con hãy tin chắc: chính lúc đó là lúc con gặp được an bình.

Nếu con nói: con không thể chịu được nhiều; một ngày kia con sẽ chịu lửa luyện ngục thế nào?

Trong hai cái khổ, bao giờ cũng nên chọn cái nhẹ hơn.

Để tránh những khổ hình bất diệt đời sau, con hãy cố gắng nhân nhục vì Chúa, chịu những đau khổ của đời hiện tại.

Nhân nhục là chìa khóa hạnh phúc

* Chúa: Con tưởng người đời không phải khổ hay chỉ đau khổ ít thôi ư?

* Linh hồn: Thứ người như vậy dầu con tìm trong những người sống giữa những lạc thú cũng không bao giờ gặp được.

Nhưng con nghĩ: họ được mọi sung sướng và theo ý riêng luôn, chính những cái đó làm cho họ lấy những đau khổ làm nhẹ.

* Chúa: Phải, dầu rằng họ được tất cả như họ muốn nữa, nhưng con thử nghĩ những cái đó sẽ được bao lâu!

Vì *“Kịp thời những người giàu sang nhất đời sẽ qua đi như khói”*⁸⁶ mà không để lại dấu vết gì về những khoái lạc họ hưởng!

Mà cả khi đang sống ở đời, những cái thú vui họ hưởng có làm được cho họ khỏi ưu phiền lo lắng, sợ sệt đâu!

Vì điều làm cho họ vui sướng thường lại nên có đau khổ cho họ đấy.

Mà như vậy là hợp lý, vì những lạc thú họ đã tìm tòi, đã theo đuổi bất chính, sẽ đem lại cho họ tủi nhục và ưu phiền.

Tất cả những thú vui đó ngăn ngại chừng nào! Giả dối chừng nào! Lố lằng và bỉ ổi chừng nào!

Nhưng đã say mê, đã mù quáng, những con người đáng thương kia còn hiểu thế nào được? Thực không khác gì những con vật điên dại, họ liều mất linh hồn vì một vài thú vui tạm bợ của đời hư tẻ này.

Nhẫn nhục là nguồn an ủi

Còn con, con ôi! *“Con đừng đuổi theo những tham vọng riêng. Hãy từ khước ý riêng đi”*⁸⁷.

“Con cứ vui mừng trong Chúa, rồi Chúa sẽ cho con điều lòng con ước nguyện”.

Thế con có muốn nếm thử niềm vui thật và được dư đầy ơn Chúa an ủi không? Con hãy coi thường mọi của thế tục, khước từ tất cả thú vui đời tạm, con sẽ được Cha chúc phúc và được an ủi dồi dào.

Và càng từ rẫy những mơn trớn của tạo vật, con càng được an ủi êm dịu nhưng mãnh liệt Cha ban.

Nhưng để tới chỗ đó, con sẽ không tránh khỏi ưu sầu, mệt mỏi và chiến đấu.

Tập quán lưu cữu sẽ kháng cự con nhưng con sẽ thắng nó bằng một tập quán tốt hơn.

Xác thể sẽ kêu trách, nhưng con sẽ cầm hãm nó bằng tinh thần đạo đức.

Cựu xà sẽ xui xiểm và khuấy khuấy con nhưng con sẽ xua đuổi nó bằng kinh nguyện. Hơn nữa, nhờ sức cố gắng làm việc thiện con sẽ lấp lổ không cho nó vào được linh hồn con.

SUY NIỆM

Đau khổ là hiệu quả tất nhiên và là hình phạt của tội. Nó là phương thế để đền trả đức công bình bị xúc phạm và bảo vệ trật tự chung.

Nhưng đau khổ còn là phương thế của tình yêu, vì vui chịu và hiệp với những đau khổ của Chúa Kitô, có thể cứu rỗi được ta.

Vì thế, chẳng những ta không có quyền trốn, mà còn phải lợi dụng đau khổ như bàn đạp để mưu hạnh phúc.

Nhưng muốn lợi dụng được đau khổ, phương pháp tốt nhất là vui nhận và chịu cho nhẫn nhục mọi đau khổ Chúa gửi đến cho ta, và thánh hóa nó trong Thánh giá, và đau khổ của Chúa Kitô sẽ là chìa khóa mở cửa thiên đàng cho ta.

Lạy Chúa! Chúa đã nói: “Phúc cho ai chịu bắt bớ, Nước Trời sẽ là của họ”. Xin Chúa ban cho con ơn can đảm, nhẫn nại vác khổ giá đời con để đáng được vào Thiên đàng.

Chương 13: VÂNG LỜI CHO KHIÊM

Vâng lời sẽ chiến thắng

-Này con! Ai tìm tránh vâng lời, đó là tránh ơn Cha và ai đi tìm lợi ích riêng sẽ mất lợi ích chung.

Người không sẵn sàng và vui lòng vâng phục người trên, ai cũng rõ là người ấy chưa khuất phục được thân xác mà còn để nó kêu ca, mống ngủ luôn.

Vậy con hãy tập quen tùng phục người trên cho mau lẹ, nếu co muốn khuất phục được thân xác con.

Vì ngoại thù rất dễ thắng phục mau chóng, một khi con người nội tâm không bị nao núng.

Nếu thân xác con còn chưa quy thuận tinh thần, thì trong các địch thù của linh hồn con, địch thù đáng ghét mà cũng đáng sợ nhất lại chính là bản thân con.

Mà muốn thắng dẹp thân xác, tuyệt đối cần con phải có tinh thần tự khinh.

Sở dĩ con còn sợ tùy thuộc hẳn ý người khác, là vì con còn tự ái một cách vô nghĩa.

Vì ta, Chúa đã vâng lời

Nếu Cha là Đấng Toàn năng và cao cả, đã dựng nên mọi cái bởi không, mà Cha còn khiêm tốn tùng phục người đời vì con, thế con, con chỉ là bụi đất, là hư vô mà con lấy việc tùng phục một người vì Chúa làm nặng nhọc sao?

Cha đã trở nên người thấp hèn và rớt hết mọi người, để gương khiêm nhượng Cha giúp con thắng dẹp tính kiêu ngạo của con.

Là bụi tro, con hãy tập quen vâng lời. Là bùn đất, con hãy quen tự khinh, tự hạ dưới chân mọi người.

Con hãy hằng hái thắng dẹp bản thân con, và đừng để tính kiêu ngạo thò đầu lên trong con. Con hãy trở nên thấp hèn và nhỏ bé, đến nỗi ai cũng có thể giẫm lên con, giày đạp con dưới chân như bùn lấm ngoài đường.

Con người hư vô có chi mà phàn nàn!

Hỡi tội nhân bỉ hổ! Đã mấy lần con mất lòng Chúa và đáng sa hỏa ngục, thế sao con còn dám cãi với những người trách mắng con.

Nhưng vì quý linh hồn con. Cha đã nhịn và tha thứ cho con, hầu con biết Cha yêu con mà tận tình biết ơn Cha; đồng thời cũng để con tập quen sẵn sàng tùng phục và tự hạ luôn mà biết nhẫn nhục chịu người khác khinh dễ con.

SUY NIỆM

Chỉ có một quyền bính tối cao và tuyệt đối: quyền bính Thiên Chúa.

Quyền bính đó thực hiện trong gia đình, Quốc gia, Giáo hội bằng thừa tác viên cao cấp.

Vì thế, họ cũng cần được vâng lời, như vâng lời Thiên Chúa, vì quyền bính họ cũng là quyền bính Thiên Chúa. Không vâng lời họ là không vâng lời Thiên Chúa, phản đối họ là phản đối Thiên Chúa.

Lạy Chúa! Chúa đã vâng lời cho đến chết trên Thánh giá. Xin Chúa dạy con phục tùng các đấng Bề trên con như phục tùng Thiên Chúa. Xin cho đời sống con thành một chuỗi vâng lời liên li, bảo đảm ơn Chúa đời hiện tại và vinh dự đời mai sau.

Chương 14: SUY LÝ ĐOÁN CHÚA SÂU NHÌỆM MÀ TỰ HẠ

Lý đoán Chúa đáng sợ

Lạy Chúa! Ân Chúa tuyên xử con như sấm động, sét vang, làm xương cốt con rụng rời vì khiếp sợ và linh hồn con sùng sốt.

Con ngẩn ngơ thầm nghĩ: “Đến các tầng trời cũng chẳng trong sạch gì trước nhan Chúa”!⁸⁸.

“Nếu như trong các Thiên thần, Chúa còn thấy thối nát”⁸⁹ và đã không tha thứ, thì con đây thế nào?

“Tinh tú trên trời còn rơi xuống”⁹⁰ thì con là bụi đất điều gì sẽ đến với con?

Những người đã có những hành động xem ra rất đáng khen, mà nay sa ngã thê thảm! Và những người xưa ăn bánh Thiên thần, mà nay lại sung sướng liếm láp cám heo!

Không ai thánh thiện ngoài Chúa

Lạy Chúa! Nếu Chúa rút tay lại thì còn gì là thánh thiện!

Nếu Chúa bỏ không hướng dẫn, thì khôn giỏi đến đâu cũng là đồ bỏ.

Nếu Chúa không phù trợ, chẳng chi tinh khiết có bảo đảm!

Nếu Chúa không canh giữ cho, mình con canh giữ thế nào được!

Vậy nếu Chúa bỏ mặc, chúng con sẽ ngã và chết mất. Nhưng khi Chúa đến thăm, chúng con lại đứng vững và được sống.

Chúng con đang lao đảo và Chúa củng cố cho vững. Chúng con nguội lạnh và có Chúa sưởi cho nóng.

Sức con không làm gì được

Con phải biết mình thấp bé và hèn hạ chừng nào! Giả sử con có được chút gì là hay là tốt, thì cái hay, cái tốt ấy cũng chỉ là hư vô.

Lạy Chúa! Suy đến lý đoán màu nhiệm Chúa, con phải tự hạ sâu thẳm chừng nào, vì con chỉ thấy con thuần là không, là hư vô.

Sánh với núi cao, biển rộng, con chỉ thấy mình hoàn toàn là hư vô! Như vậy con kiêu hãnh vào đâu? Còn đâu để cậy tài với đức?

Tất cả hư vinh đều tiêu tan trước những lý đoán màu nhiệm Chúa xét con.

Con người là chi trước nhan Chúa! Đất sét có dám tự kiêu, cãi lại người thợ gốm không? ⁹¹

Người mà tâm hồn đã thực tình khuất phục Chúa còn tự cao tự đại vì hư vinh thế nào được!

Toàn thể vũ trụ cũng không tài nào gọi được một cảm tưởng tự kiêu, dầu là một cảm tưởng tầm thường nhất, cho người đã khuất phục chân lý. Tất cả tiếng khen của nhân loại cũng không lung lạc được người đã đặt trót hy vọng vào Chúa.

Vì cả chính thân người nói, tự trung cũng là hư vô. Họ cũng sẽ qua đi như tiếng họ nói, còn *“đức tin trung Chúa sẽ tồn tại muôn đời”* ⁹².

SUY NIỆM

*Cám dỗ có sức quyến rũ nhất mà cũng nguy hại nhất, là **tự kiêu vì việc thiện**.*

Sửa được vài khuyết điểm, tập được vài nhân đức, người ta bắt đầu tự mãn, kể công và tưởng mình hơn người. Tệ hơn, có khi người ta còn cướp cả ơn Chúa cho mình.

Nhưng Chúa “hay ghen và báo oán. Ngài không nhường vinh hiển Ngài cho ai, và Ngài cự tuyệt người kiêu ngạo”, Chúa sẽ rút tay phù trợ và họ sẽ rớt như chiếc lá rụng.

Lạy Chúa! Chúa không chịu được một tội, sao Chúa còn nhin con? Với Chúa, trời cũng không sạch, thiên thần cũng chẳng trong, mà Chúa còn nhin con! Xin Chúa rửa và thánh hóa con. “Xin Chúa rửa con sạch những lầm lỗi thâm kín, hãy quên những tội con sai sót và hãy thứ tha lầm lỗi của mọi người”.

⁸⁸ Job. 15, 16

⁸⁹ Ibid. 15, 15

⁹⁰ Apoc. 6, 13

⁹¹ Is. 26, 16

⁹² Ps. 116, 2

Chương 15: CHINH ĐỐN HÀNH VI NGÔN NGỮ

Cách thức cầu nguyện

Con ơi! Con hãy nói thế này trong mọi trường hợp: Lạy Chúa! Nếu đẹp ý Chúa, con xin vâng như vậy!

Nếu hiển danh Chúa xin cho con được ơn đó vì danh Chúa.

Lạy Chúa! Nếu xét cái này tiện và lợi cho con, xin Chúa ban phép cho con dùng để làm vinh danh Chúa.

Nhưng nếu Chúa thấy nó có hại hay không giúp gì cho phần rỗi linh hồn con, xin Chúa đừng để con ao ước nó.

Vì không phải tất cả mọi ước muốn đều xem bộ tốt và hợp lý, đều do Chúa Thánh Thần cả đâu.

Thực rất khó phân biệt rõ được chính thần hay tà thần xui ta ước ao điều này điều nọ, hay lại do ý riêng ta.

Nhiều người ban đầu xem ra được Thánh Thần soi dẫn, cuối cùng té ra bị lừa.

Hãy khiêm tốn và tự hạ

Vậy mọi lúc con hãy ước ao và cầu xin Chúa với lòng kính sợ Ngài và khiêm nhượng thực tâm. Tất cả những cái xem ra đáng cầu xin. Nhất là con hãy tự

thoát và phú thác cho Cha và nói:

Lạy Chúa! Chúa biết rõ đường nào tốt hơn, vậy xin Chúa hãy xử sự tùy ý Chúa.

Chúa ban cho con ơn gì, ban bao nhiêu và ban lúc nào tùy ý Chúa. Chúa hãy định đoạt về con theo Thượng trí Chúa, cho đẹp ý và vinh danh Chúa hơn.

Chúa muốn con ở đâu, hãy đặt con vào đó, hãy tự do định đoạt về con trong mọi sự.

Con đang ở trong tay Chúa, Chúa cứ lật đi, lật lại mặc ý Chúa.

Con là nô lệ Chúa và sẵn sàng theo ý Chúa. Con không muốn sống cho con, một muốn sống cho Chúa. Ước chi con được sống xứng đáng và trọn hảo hơn.

Xin ơn làm trọn ý Chúa

Lạy Chúa Giêsu hiền từ! Xin ban cho con ơn Chúa, để ở với con, hành động với con và cố thủ với con cho đến cùng.

Hãy làm cho con luôn luôn ước ao và muốn những điều Chúa muốn, những điều đẹp lòng Chúa hơn.

Ước chi ý Chúa là ý con và ý con theo ý Chúa luôn và hoàn toàn phù hiệp với ý Chúa.

Ước chi con cũng muốn hay không muốn với Chúa. Ước chi con không có thể muốn hay không muốn điều Chúa muốn hay không muốn.

Xin cho con được nghỉ ngơi trong Chúa hơn mọi nơi người đời có thể mong ước, và cho tâm hồn con chỉ yên hàn trong Chúa.

Chúa là an bình thiết yếu của lòng con, là trạm nghỉ duy nhất của tâm hồn con. Ngoài Chúa mọi sự đều nặng nhọc và đầy ưu tư.

*“Tôi sẽ ngủ và nghỉ yên trong nơi an bình này”*⁹³ nghĩa là trong Chúa là nơi duy nhất, tuyệt hảo và bất diệt. Amen.

SUY NIỆM

Lòng con người ước muốn không cùng, đó là một nỗi khổ và có khi cũng là một nguy cơ. Vì “nguồn gốc mọi điều ác là tại ước muốn. Có người chỉ vì quá theo ước muốn mà mất Đức Tin và khổ cực”.

Những lúc tình dục quá mạnh, làm lu mờ lý trí, kiệt quệ ý chí, ta rất dễ ngộ nhận và cho là tốt, điều thật ra chỉ đáng bỏ, và bỏ điều thật ra đáng giữ : và hành vi ngôn ngữ của ta cũng vì vậy mà thiên lệch.

Phương pháp tối hảo để đề phòng ước muốn là chỉ muốn điều Chúa muốn, muốn như Chúa muốn, muốn lúc Chúa muốn và đừng bao giờ cố tình thất tín làm trái ý Chúa.

Lạy Chúa ! Ý Chúa là quy luật và nguyên ủy mọi điều thiện. Xin Chúa hãy là hồn cho mọi sinh hoạt của con. Con quyết làm, quyết bỏ và chỉ muốn mọi điều Chúa muốn. Xin cho ý Chúa được thể hiện dưới đất cũng như trên trời.

Chương 16: CHI TRONG CHÚA MỚI CÓ AN ỦI THỰC

Vui đời chóng qua

Những điều con có thể ao ước hay tưởng tượng để tự an ủi, con sẽ không gặp được ở đời này, mà chỉ hy vọng ở đời sau.

Dẫu một mình con được hết mọi thú vui và hưởng được mọi khoái lạc ở đời: một điều chắc chắn, những lạc thú đó không bền lâu được.

Vậy, hỡi linh hồn! Người chỉ có thể được an ủi đầy đủ và vui hoàn toàn trong Chúa là Đấng yên ủi người nghèo khó và bênh đỡ người khiêm nhường.

Linh hồn ta hỡi! Người hãy nán chờ một chập, hãy chờ lời Chúa hứa, và người sẽ được hưởng dư đầy mọi của trên trời.

Nếu người quá bữa bãi đi tìm hiện tại, người sẽ mất vĩnh viễn nước trời.

Hãy coi của đời này như phương thế tạm chỉ có của vĩnh cửu mới đáng ước ao.

Chúa không dựng nên ta cho thế gian nên không vật nào dưới đất có thể thỏa mãn được ta.

An ủi ngoài Chúa là phù vân

Dẫu được hết mọi tạo vật ta cũng chưa được hạnh phúc và thỏa mãn. Tất cả hạnh phúc và vui sướng của ta, là ở trong Chúa, Đấng tạo thành muôn vật.

Sung sướng gì đâu những người mê đời một cách điên rồ, họ tưởng tượng và ca tụng nó, nhưng điều các tôi trung Chúa Kitô mong chờ và đôi khi những người sống tinh thần và tâm hồn trong sạch năng gẫm suy được nếm trước là những sự trên trời.

Tất cả những yên ủi từ người đời đều phù phiếm và chóng qua.

Thứ an ủi mà Chúa chân thực cho nếm bên trong mới thực là hạnh phúc.

Người đạo đức luôn luôn đồng hành với Chúa Giêsu và tâm sự với Chúa: Lạy Chúa Giêsu! Xin hãy giúp con trong mọi nơi và mọi lúc.

Ước chi con làm được điều này và được an ủi, là thực tâm muốn chịu thiếu mọi an ủi của người đời.

Mà nếu con thiếu ơn an ủi của Chúa, thì chính Thánh ý Chúa và cơn thử thách xứng đáng này hãy nên an ủi tuyệt hảo cho con.

“Vì Chúa không thịnh nộ mà cũng không đe dọa mãi đến muôn đời”⁹⁴.

SUY NIỆM

Thánh Augustin: “Chúa là định hướng của lòng tôi, tôi sẽ khắc khoải cho đến khi được an nghỉ trong Chúa”.

Phải, bao lâu ta còn tìm hạnh phúc ngoài Chúa, lòng ta sẽ không được bình an.

Phải bỏ tất cả, chết cho tất cả và cho đi chính mình, ta mới đạt hạnh phúc thật, hạnh phúc trong Chúa.

Hạnh phúc chỉ lấy một Chúa làm đủ.

Lạy Chúa! Bao giờ con mới được lìa thế tục để về cùng Chúa? Bao giờ Chúa mới là gia nghiệp, là gia nghiệp các Thánh? Lạy Chúa! Con sẽ đi tìm Chúa trong tĩnh lặng của lòng con, xin Chúa hãy tỏ mình cho con và mau cứu thoát con khỏi thân xác này.

⁹⁴ Ps. 102, 9

Chương 17: PHÚ THÁC CHO CHÚA NHỮNG LO TOAN VỀ MÌNH

Chúa sẽ định đoạt về ta

- Con ơi! Hãy cứ để Cha định đoạt về con mặc ý Cha. Cha biết rõ điều gì hợp cho con.

Con xét đoán theo tư cách là người. Con xét đoán nhiều việc theo cảm giác mà tình đời gọi cho con.

- Lạy Chúa! Quả như lời Chúa, Chúa săn sóc con bằng vạn con tự săn sóc mình.

Ai không tựa nương vào Chúa, người ấy tự chuốc lấy nguy cơ cho mình.

Lạy Chúa! Chúa hãy định đoạt về con hoàn toàn theo thánh ý Chúa, miễn là ý muốn con lúc nào cũng thẳng thắn và vững tin ở Chúa.

Sự gì Chúa định đoạt về con, không thể không tốt được.

Nếu Chúa muốn con phải tối tăm: xin chúc tụng Chúa. Nếu Chúa muốn con được tươi sáng : cũng xin chúc tụng Chúa.

Nếu Chúa thương an ủi con: xin chúc tụng Chúa. Nếu Chúa để con chịu đau khổ : cũng xin chúc tụng Chúa.

Hay dở cũng do tay Chúa

- Con ơi! Nếu muốn đồng hành với Cha, con phải ao ước điều ấy luôn.

Con phải sẵn sàng chịu đau khổ cũng như để được vui sướng.

Con phải yêu được thiếu thốn và nghèo nàn cũng như được giàu có và sung túc.

- Lạy Chúa! Con sẽ vui chịu tất cả những gì Chúa muốn gửi cho con.

Con sẽ nhận bởi tay Chúa bất luận điều lành hay dữ, êm dịu hay đắng cay, vui hay buồn, và sẽ cảm ơn Chúa vì tất cả mọi sự xảy đến cho con.

Con hãy giữ mình khỏi phạm tội, thế là con không sợ cả chết, cả hỏa ngục.

Miễn Chúa đừng bỏ con mãi và đừng xóa tên con khỏi sổ trường sinh, tất cả bao nhiêu đau khổ xảy đến sẽ không tác hại nổi con.

SUY NIỆM

“Chúa lo cho ta gấp vạn lần ta lo cho mình”. Đó là chân lý cần được thâm tín và đem ra ứng dụng:

- Để mặc Chúa định đoạt về những điều may lành cho ta, ta chỉ nài xin Chúa ban cho ta một ý chí ngay thẳng, kiên quyết và can trường để đứng vững trong đường Chúa.

- Vui nhận và nhẫn nhục chịu tất cả mọi đau khổ Chúa gửi cho, nhưng xin Chúa cứu thoát ta khỏi điều ác duy nhất là tội, để ta đừng xúc phạm đến Chúa.

Lạy Chúa! Xin cho con an nghỉ dưới cánh tay uy quyền và lượng từ bi Chúa. Xin Chúa phân định mọi sự cho con. Nhưng xin giúp con khỏi phạm tội: thế là con được an lòng.

Chương 18: CHỊU ĐAU KHỔ VỚI CHÚA

Chúa đau khổ luôn vì ta

* Đức Kitô: Con ơi! Cha đã bỏ trời xuống cứu con, Cha đã gánh lấy mọi đau khổ của con, không phải vì ai cưỡng bách được Cha mà chỉ vì lòng Cha quá yêu con, để dạy con đức nhẫn nhục và biết chịu đựng những đau khổ mà không kêu ca trách móc.

Vì từ khi Cha sinh ra cho đến lúc chết trên Thánh giá, không giây phút nào Cha không phải chịu đau khổ.

Cha đã chịu thiếu thốn ở đời và nhiều khổ sở đầy con ạ! Tai Cha thường nghe người ta trách mắng, Cha đã chịu xấu hổ và sỉ nhục không kêu nửa lời, Cha đã thi ân để được đời báo lại bằng phụ bạc.

Cha đã làm phép lạ để rồi chịu tiếng đời nói phạm, Cha đã dạy về cho đời mà đời cũng không nghe, lại còn bắt bẻ.

Đau khổ là dịp lập công

Lạy Chúa! Bình sinh Chúa đã nhẫn nhục và nhờ thế Chúa đã chu tất được mệnh lệnh Đức Chúa Cha. Thế, tội lỗi khốn nạn như con, con cũng phải vâng ý Chúa mà chịu cho nhẫn nhục và bao lâu Chúa muốn, con sẽ mang gánh nặng của đời sống ô trọc này để tự cứu rỗi con sao.

Vì tuy dầu đời sống hiện tại là một đời sống nặng nề thật, nhưng với ơn Chúa, nó đã trở nên dịp lập công liên li. Hơn nữa, nhờ gương Chúa và các

Thánh, nó đã trở nên dễ chịu và đỡ tối tăm cả cho những người yếu đuối.

Người ta cũng được an ủi nhiều hơn xưa trong thời Cựu Ước, vì lúc đó cửa Thiên đàng còn đóng và đường đưa đến Nước Trời còn mờ tối, chỉ có rất ít người chịu khó đi tìm.

Lúc đó cả những người lành thánh đáng được rồi cũng chưa vào được Thiên đàng, vì Chúa chưa chịu khổ nạn và chết để đền thay cho.

Ôi! Con phải cảm tạ ơn Chúa dường nào vì Chúa đã thương chỉ cho con và các tín hữu, đường thẳng và vững chắc để lên nước Trời.

Vì đời sống của Chúa hướng dẫn chúng con. Và chúng con sẽ đi đường nhân nhượng để đến cùng Chúa là triều thiên thưởng chúng con.

Nếu Chúa không đi trước và không dạy chúng con biết đường ấy thì đã mấy ai dám đi!

Nếu không có gương Chúa trước mắt thì biết bao người còn đang rờ rẫm tập tít đàng xa kia.

Ôi! Tai nghe từng ấy lời dạy về, mắt xem từng ấy phép lạ, mà chúng con vẫn chưa khỏi khô lạnh! Không được ơn soi sáng để biết theo Chúa, chúng con sẽ ra thế nào?

SUY NIỆM

Gẫm suy cuộc tử nạn Chúa: đó là phương thế hữu hiệu giúp ta chịu khó nên.

Tất cả những đau khổ Chúa gửi cho ta, đều có mục đích để thử lòng trung tín hoặc để phạt tội ta bất trung; vì thế ta phải chịu cho khiêm nhường với tinh thần thống hối thật.

Trong các đau khổ nặng nề nhất chính lại là bản thân ta. Tình dục, những lo âu của tâm hồn, những phiền toái của tính khí, những sai lạc của trí tuệ và cái “Ta” đối lập với Thiên Chúa, chính là ách nặng nhất đè lên ta.

Nhưng ta sẽ theo gương Chúa vác hết mọi Thánh giá, dầu nặng đến đâu, để đền tội ta bây giờ và khỏi đền đời sau.

Lạy Chúa! Xin sửa phạt con, hành xịch con đời này và tha cho con đời sau. Nhưng xin Chúa giúp sức, vì tính tự nhiên con ngại chịu khó. Xin cho con noi gương Chúa vác hết mọi Thánh giá của địa vị con để đáng Chúa cho hiệp hoan trên nước Chúa.

Chương 19: NGƯỜI NHÂN NHỤC THẬT

Gương nhân nhục

Con ơi! Con đang nói gì? Một khi nhìn thấy những đau khổ Cha và các Thánh đã chịu, con đừng phàn nàn nữa nhé!

“Con vẫn chưa phải chiến đấu đến đổ máu”⁹⁵.

Sánh với những đau khổ của những người đã chịu cám dỗ gắt gao, chịu hành xích khổ sở và thử thách đủ thứ, con còn chịu ít lắm.

Con hãy ôn lại trong trí những đau khổ ê chề của người khác để dễ chịu những đau khổ của con, những đau khổ hạng nhẹ đấy thôi!

Mà nếu con còn chưa cho là nhẹ, đó là tại con còn bất nhẫn quá đấy.

Nhưng dầu nặng, dầu nhẹ, con cũng hãy cố gắng nhẫn nại chịu tất cả.

Càng chuẩn bị để chịu đau khổ, con càng hành động khôn ngoan và càng được nhiều công phúc. Khi nào con chuẩn bị sẵn sàng và tập chịu cho quen, con sẽ chịu được đau khổ cách dễ dàng.

Chịu lời chỉ trích

Đừng bao giờ con nói: tôi không thể chịu được điều ấy, bởi người ấy! điều đó không phải là cái đáng chịu! Họ làm hại tôi quá! Họ trách tôi cái tôi không nghĩ đến bao giờ! Ai khác làm khổ tôi, tôi vui lòng chịu và cần chịu bằng nào tôi sẽ chịu bằng ấy.

Con nghĩ thế thực vô lý, vì con không xét đến đức nhẫn nhục và ai sẽ thưởng công người nhẫn nhục, mà chỉ xét đến cá nhân người mất lòng mình, đến cái sỉ nhục mình chịu.

Đâu là nhẫn nhục khi chỉ chịu khó nhiều ít tùy sở thích và chịu bởi những người mình muốn.

Người nhẫn nhục thật không còn để ý xem ai làm, người trên, người bằng vai hay người dưới, người tốt và đạo đức hay người ác và xảo quyệt.

Nhưng người đó nhận tất cả mọi điều xảy đến cho mình bất luận bởi ai. Nhận mà còn biết ơn như bởi tay Chúa ban, bất cứ xảy đến cách nào và bao nhiêu lần. Và họ còn cho là một mối lợi lớn nữa.

Vì trước mặt Chúa, không có đau khổ nào, dầu bé nhỏ đến đâu mà không đáng công, miễn là người ta chịu vì Chúa.

Muốn thắng trận, con hãy chuẩn bị sẵn sàng để chiến đấu, không chiến đấu, con không thể được triều thiên nhẫn nhục.

Chối đau khổ là con chối triều thiên đấy.

Muốn được triều thiên, con hãy chiến đấu can trường, hãy chịu đựng cho nhẫn nhục.

Không làm việc, không đáng nghỉ. Không chiến đấu, không thắng trận được.

Xin ơn nhẫn nhục

Lạy Chúa! Xin ban ơn giúp con làm được điều tự nhiên con không làm nổi.

Chúa biết con ít năng lực chịu đựng, và dầu gặp chướng ngại nhỏ con cũng nản lòng ngay.

Hãy làm cho con yêu mến và ham chịu vì danh Chúa tất cả những đau khổ, vì chịu đau khổ và hành xích vì Chúa rất có ích cho phần rỗi và tâm linh con.

SUY NIỆM

Thực hành đức nhẫn nhục hệ tại:

- Nhận và chịu tất cả mọi đau khổ như bởi tay Chúa gửi mà không kêu ca, không phản đối.

- Tin rằng một khi mình đáng hỏa ngục thì đau khổ đến đâu cũng chưa phải là quá và bất công.

- Lợi dụng đau khổ để đền tội và luôn cảm ơn Chúa khi may cũng như rủi.

Được ơn vui vẻ, đó là ta mắc nợ với Chúa, còn như vui chịu đau khổ vì Chúa, đó là Chúa mắc nợ với ta.

Lạy Chúa! Xin cho đức nhẫn nhục Chúa thi hành vì con và trong con nên như mẫu gương và nguyên tắc nhẫn nhục cho con. Xin cho con trong mọi trường hợp rủi ro, con thành thực đọc lại lời Thánh Gióp: “Chúa cho, Chúa cất lấy, xin chúc tụng danh Chúa”.

⁹⁵ Heb.12,4

Chương 20: THÚ NHẬN MÌNH HÈN YẾU

Con người hèn yếu

*“Con sẽ xưng thú tội bất chính của con”*⁹⁶, lạy Chúa, con sẽ thú với Chúa tình trạng yếu hèn của con.

Thường những cái không đâu cũng làm được cho con nản lòng và xu buồn.

Con quyết tâm hành động can đảm, nhưng vừa bị cám dỗ nhẹ con đã đắm ra tủi buồn.

Có khi vì một việc nhỏ mọn mà con phải bị cám dỗ nặng nề.

Và giữa lúc con yên trí rằng con vững và không cảm thấy nguy hiểm, thì chính lúc ấy con thấy sẽ như ngã vì một hơi thở.

Ta ngã một cách quá dễ

Lạy Chúa! Chúa biết con thấp hèn và yếu đuối, Chúa thấy rõ đấy!

Chúa hãy thương con và *“đưa con ra khỏi vũng bùn như để con khỏi sa chìm”*⁹⁷ và đừng để con tuyệt vọng.

Cái thường làm cho con lúng túng và xấu hổ trước nhan Chúa, chính là vì con yếu đuối và dễ sa ngã không chống nổi với tình dục.

Dầu con chưa đến nỗi ưng thuận, như nó vẫn cứ theo dõi làm con khổ tâm và nản lòng quá! Và sống mà ngày nào cũng phải kháng chiến như vậy con chịu

sao được!

Điều làm cho con cảm thấy mình yếu hèn hơn nữa, là những hình ảnh dâm ô nhập vào óc con bao giờ cũng dễ hơn đuổi chúng ra.

Hỡi vua Israel quyền năng thế lực, Đấng bênh đỡ những linh hồn tín trung! Xin Chúa thương nhìn những vất vả và khổ não của tôi tớ Chúa và hãy giúp đỡ con trong mọi trường hợp.

Chúa hãy cho con sức mạnh trên trời, để con khỏi ngã thua con người cũ. Cái thân xác khốn nạn này vẫn chưa chịu khuất phục tinh thần, và bao lâu còn sống cái sống khổ này, con còn phải chiến đấu với nó mãi.

Trời! Cái sống này là chi mà lúc nào cũng chất đầy những phiền sầu, những đau khổ, mà chỗ nào cũng đầy những cạm bẫy những địch thù?

Đau khổ thử thách này chưa hết, đau khổ, thử thách khác đã bám sát. Chưa xong trận trước, trận sau đã tiếp diễn không ai dè.

Dừng sống theo đời, kéo bị đời khinh

Đã thế còn ai quý gì cái đời sống đầy ưu tư, họa hoạn và đau khổ này!

Còn gọi là sống thế nào được, cái đời sống sản xuất ra bao tai ương, bao chết chóc này!

Thế nhưng có người vẫn mê nó, và nhiều người vẫn tìm khoái lạc trong nó!

Người ta thường trách đời là huyền hoặc, là phù ảo, thế nhưng người ta vẫn chưa dễ bỏ nó, vì người ta vẫn còn bị những ước muốn giác quan chi phối!

Nhưng nếu có thú quyền rũ ta yêu đời, thì ngàn vạn thứ giục ta khinh đời.

*“Nhục dục, thị dục và tính tự cao tự phụ”*⁹⁸, quyền rũ ta đan díu với đời, nhưng những đau phiền, những khổ não, hậu quả tất nhiên của tà dục xưa, lại làm ta gớm ghét và nhàm chán nó.

Nhưng, đáng buồn, hấp lực xấu xa đã xâm chiếm tâm hồn sùng bái thế tục: *“Họ sung sướng được sống theo giác quan”*⁹⁹, vì họ chưa biết, cũng chưa nếm được những êm dịu của Chúa và những lạc thú thần thượng của nhân đức.

Trái lại những ai đã hoàn toàn chán ghét thế tục và cố gắng sống cho Chúa dưới một kỷ luật thánh thiện, những người đó hiểu tỏ sự êm dịu Chúa hứa cho những ai có tinh thần tự thoát, và thấy rõ đời lầm lạc, thảm hại và phù ảo chừng nào!

SUY NIỆM

Cảm thấy mình yếu hèn không đủ, còn phải tự hạ, tự khinh, hoàn toàn tín nhiệm vào Chúa và than khóc vì lầm lỗi mình, chỗi dậy ngay sau khi ngã và cương quyết sửa lại những sơ suất.

Thù địch ta hằng rảo quanh, tìm cách hãm hại và đánh quỵ ta, nên ta phải xin ơn Chúa hộ phù và chạy đến nép dưới cánh tay uy quyền Chúa.

Lạy Chúa! Xin đến cứu con để con khỏi bị tiêu diệt. Xin dắt đưa thuyền con tới bến bình an. Lạy Chúa là sức mạnh của con, xin hãy mau đến cứu giúp con.

⁹⁶ Ps. 31, 5

⁹⁷ Ps. 68, 15

⁹⁸ I Ga.2,16

⁹⁹ Job. 30, 7

Chương 21: AN NGHỈ TRONG CHÚA

Chúa trên hết

- Linh hồn tôi ơi! Người hãy lấy Chúa làm trạm nghỉ trong mọi hoàn cảnh trên mọi sự, vì Chúa là nơi an nghỉ muôn đời của các Thánh.

- Ôi! Chúa Giêsu rất êm dịu và khả ái, xin cho con an nghỉ trong Chúa vượt trên mọi tạo vật, trên hết cả sức khỏe và vẻ đẹp, trên mọi vinh quang, mọi danh dự, mọi uy thế, mọi quyền lực, mọi khoa học, mọi sâu sắc, mọi của cải và tài nghệ, mọi vui mừng và sung sướng, trên mọi danh tiếng và lời khen, trên mọi hy vọng và hứa hẹn, mọi huân công và ước nguyện, trên mọi hồng phúc và ân trách Chúa có thể ban, trên tất cả sáng khoái và hoan lạc một linh hồn có thể có và cảm được.

Sau hết, trên tất cả Sứ thần, Tổng thần và toàn thể đạo binh Thiên quốc, trên cả muôn vật hữu hình và vô hình, trên tất cả những gì không phải là Chúa, lạy Chúa! vì Chúa trọn hảo hơn tất cả.

Ngoài Chúa, tất cả chỉ là hư vô

Duy mình Chúa tối cao, duy mình Chúa toàn năng, duy mình Chúa uy quyền và sung mãn vô cùng. Duy mình Chúa êm dịu và hay an ủi.

Duy mình Chúa tuyệt mỹ và khả ái. Một mình Chúa trọng đại và đáng tôn vinh trên hết. Trong Chúa đang có, đã có và muôn đời sẽ đồng thời có tất cả mọi thứ và đã có một cách tuyệt đối hoàn hảo.

Vì lý do đó, tất cả những gì Chúa ban cho con ngoài Chúa, những gì Chúa mặc khải cho con về Chúa hay Chúa hứa cho con: tất cả những thứ đó còn ít ỏi và thiếu sót lắm, nếu con không được thấy chính Chúa và được Chúa cho đầy đủ.

Vì tâm hồn con không thể nghỉ an và hoàn toàn thỏa mãn được, nếu không được nghỉ trong Chúa trên mọi ân phúc và mọi tạo vật.

Bạn trăm năm của linh hồn

Lạy Chúa Giêsu, Bạn trăm năm chí ái của hồn con! Bạn yêu dấu và trong sạch, Chúa cao cả muôn loài! *“Ai sẽ cho con đôi cánh”* ¹⁰⁰ để con được thông dong bay lên cùng Chúa và nghỉ yên trong Chúa?

Bao giờ con mới nhìn thấy Chúa tỏ tường và cảm được Chúa êm dịu chừng nào, lạy Chúa Trời của con?

Bao giờ con mới được chìm ngập hẳn trong Chúa để chỉ yêu Chúa, để không cảm thấy con, mà chỉ cảm thấy Chúa bằng một cảm giác siêu việt và bằng một cách thế mà người đời không dễ mấy ai biết!

Giờ đây con chỉ than khóc và đau phiền vì tình trạng khốn nạn của con. Vì, bao lâu còn sống trong lũng nước mắt này, biết bao đau khổ lung lạc, dằn vặt, bao phủ con! Chúng thường ngăn trở làm cho con chia trí, quấy rối và làm con xao xuyến, nên con không còn được tự do đến cùng Chúa và được Chúa vỗ về săn sóc như các linh hồn tín trung!

Lời con kêu than và ngàn vạn đau khổ con chịu có chấn động được Chúa không? Lạy Chúa!

Không có vui thật ngoài Chúa?

Ôi Chúa Giêsu! *“Ánh sáng vinh quang muôn đời”* ¹⁰¹ Đấng an ủi tâm hồn lũ thứ !
Trước nhan Chúa, miệng con không nói ra lời, nhưng con không cần nói Chúa
cũng quá hiểu.

Chúa còn trì hoãn bao giờ mới đến!

Chúa hãy đến thăm tôi hèn của Chúa và hãy làm cho con vui mừng. Chúa
hãy giơ tay cứu tôi mọi Chúa khỏi trăm ngàn đau khổ!

Chúa hãy đến, lạy Chúa! Chúa hãy đến, vì không có Chúa, thời gian trở nên
thê thảm chừng nào! Chúa là vui của con và không gì thỏa mãn được con ngoài
Chúa.

Con còn khổ sở, khổ không khác một tù phạm bị xiềng xích, cho đến khi
Chúa tỏ mặt ân ái, hiện đến sáng láng mà trả lại vui mừng và tự do cho con.

Mặc ai đi tìm thỏa mãn ngoài Chúa, riêng con, không gì thỏa mãn được con,
nếu không phải là Chúa, lạy Chúa! vì Chúa là hy vọng và hạnh phúc muôn đời
của con.

Con sẽ không nín lặng và cứ kêu cầu cho đến khi được Chúa đến ban ơn và
nói với con: *“Cha đây!”*.

“Cha đến với con vì con đã kêu cầu Cha”.

*“Nước mắt con, nguyện vọng con, lòng tự hạ và thống hối đã làm vui lòng Cha và
đưa Cha đến với con”*.

Chúc tụng Chúa

Con đã nói: Lạy Chúa! Con đã gọi Chúa, con đã ao ước được Chúa, con sẵn sàng
chê bỏ tất cả vì Chúa.

Chính Chúa là Đấng đầu tiên đã xui giục con đi tìm Chúa.

Lạy Chúa! Con chúc tụng Chúa vì đã lấy lượng khoan hồng mà xử đối với tôi
hèn Chúa một cách quá nồng hậu!

Tôi hèn Chúa còn làm gì trước nhan Chúa hơn là tự hạ thấp sâu trước mặt Chúa, luôn luôn thú nhận mình tội lỗi và thấp bé!

Vì trong các điều kỳ diệu trên trời dưới đất, không có gì giống Chúa cả.

Những kỳ công Chúa tuyệt hảo, lý đoán Chúa chân thực, thượng trí Chúa an bài mọi sự.

Lạy Chúa là thượng trí Đức Chúa Cha! Xin chúc tụng và ca vinh Chúa. Ước chi miệng lưỡi và linh hồn con hòa điệu cùng muôn loài để ca khen và chúc tụng Chúa.

SUY NIỆM

Muốn an nghỉ trong Chúa phải tự thoát, tự vươn lên trên các tạo vật để đến cùng Chúa và tan hòa trong Chúa, thờ lạy Chúa trong tâm hồn và hành động để chứng minh, Chúa là chủ tể vạn vật và của lòng mình.

Ai có Chúa trong lòng, người ấy được bình an thực: họ không thiếu gì vì Chúa là tất cả cho họ. Họ không tham vọng gì, vì một mình Chúa đủ cho họ. Họ không sợ cám dỗ, xao xuyến, vì Chúa là sức mạnh của họ.

Lạy Chúa! Con muốn lên cùng Chúa, nhưng bằng giây phút con ngã từ Chúa xuống con và từ con xuống tạo vật. Nhưng điều bất lực nơi con với Chúa lại dễ như trở bàn tay. Xin Chúa giúp con thắng mọi trở ngại để đi thẳng đến cùng Chúa.

¹⁰⁰ Ps. 26, 7 (Thánh vịnh 26,7)

¹⁰¹ Heb.1,3 (Do Thái 1,3)

Chương 22: NHỚ LẠI ƠN CHÚA

Đừng vô ơn

Lạy Chúa, “*Xin mở lòng con hiểu biết lẽ luật Chúa và dạy con bước đi trong giới răn Chúa*” ¹⁰².

Xin dạy con hiểu thánh ý Chúa, biết cần cù và kính cẩn tưởng nhớ trăm ngàn ơn Chúa ban, chung cũng như riêng, để con cảm tạ Chúa cho xứng đáng.

Con biết và thú thực, dầu chỉ biết ơn cho xứng đáng trong muôn một, con cũng hoàn toàn bất lực.

Đứng trước mọi ơn Chúa ban cho con, con thấy mình thấp bé quá! Và khi suy đến đức quảng đại Chúa, trí con lu mờ trước điều cao cả ấy.

Đừng tự hào vì ơn Chúa

Mọi điều con có trong tâm hồn cũng như ngoài thân xác, bất luận thuộc phạm vi nội hay ngoại, tự nhiên hay siêu nhiên, tất cả đều là ơn bởi tay Chúa, là tiếng tuyên dương do lòng đại độ, đức hiền từ và quảng tâm Chúa đã ban cho con.

Và dầu kẻ được hơn người được kém, tất cả đều do Chúa và không có Chúa, không ai được lấy mảy may.

Người được hơn cũng đừng lấy đó mà tự hào như thể mình xứng đáng, đừng tâng mình trên người khác và khinh rẻ người kém. Vì ai càng thú nhận mình thiếu thốn càng tự hạ và thành tâm cảm tạ Chúa, người ấy càng cao trọng và trọn hảo.

Ai tự nhận mình thấp hèn hơn hết, bất xứng hơn hết, người ấy lại đáng được những ơn vĩ đại hơn hết.

Còn người được ít, cũng không nên buồn phiền, than trách và phân bì với những người được phần hơn. Trái lại phải ngược nhìn lên Chúa, và hết sức ca tụng lượng từ bi Chúa đã ban ơn một cách trọng hậu, ban nhưng không, ban một cách niềm nở và không thiên vị.

Mọi sự đều do Chúa, nên Chúa phải được chúc tụng trong mọi sự.

Nghèo túng và thấp hèn cũng là ơn Chúa

Chúa biết phải ban ơn gì cho ai. Còn xét tại sao người này được nhiều người kia được ít, cái đó không phải việc ta nhưng là việc Chúa, vì chỉ có Chúa xét định được công riêng mỗi người.

Vì thế, lạy Chúa của con! Con nghĩ: được ít điều lớn lao, lộng lẫy bên ngoài những cái đáng người đời khen ngợi, đó lại là một ơn vĩ đại. Thế nên ai thấy mình túng thiếu và bị khinh chê, chẳng những không nên buồn chán mà phải tự an ủi và vui mừng nữa.

Vì, lạy Chúa! Chúa đã chọn thuần những người túng nghèo, thấp kém và bị đời khinh làm bạn thiết, tôi trung của Chúa. Bằng chứng cụ thể nhất chính là các môn đệ mà *“Chúa đã đặt làm người lãnh đạo trái đất”* ¹⁰³.

Các Ngài đã sống ở đời không hề hé răng than phiền, tận tình khiêm tốn, đơn sơ, không biết mưu mô xảo trá, lại còn *“vui mừng khi được chịu nhục vì Danh Chúa”* ¹⁰⁴ vui nhận tất cả mọi thứ mà người đời nhàm gớm.

Ý Chúa quý hơn ơn Chúa

Không gì sung sướng cho người yêu mến và quý trọng ơn Chúa, bằng chu toàn Thánh ý và chương trình Chúa.

Họ lấy đó làm thỏa mãn và an ủi, đến nỗi họ vui lòng trở nên bé nhỏ nhất cũng như người khác ước ao làm lớn vậy. Họ sẵn lòng chịu khinh chê và thấp hèn, vô danh tiểu tốt, như người khác muốn được chức trọng quyền cao ở đời.

Vì thánh ý Chúa và lòng ái mộ vinh danh Chúa phải thắng vượt tất cả, đem lại vui mừng và an ủi cho họ hơn tất cả ơn Chúa đã ban hay sẽ ban cho họ.

SUY NIỆM

Được ân Chúa nhiều hay ít, cái đó không hệ bằng nhận ơn Chúa mà biết cảm ơn và lợi dụng để mưu ích cho mình.

Phương pháp hiệu nghiệm nhất để lợi dụng và kéo được thêm ơn Chúa là tự hạ: nhìn nhận mình không đáng ơn nào và chúc tụng Chúa vì mọi ơn Chúa ban, không ban hay đã cất lấy.

Trái lại, người kiêu ngạo tự hào về ơn Chúa, sẽ bị Chúa cất ơn đi và ơn Chúa, thay vì mưu ích, sẽ nên lợi khí tiêu diệt họ.

Lạy Chúa! Con tạ ơn Chúa đã thương nghe lời con xin. Con đã chịu ơn Chúa nhiều mà đền đáp được ít quá! Xin cho con biết lợi dụng ơn Chúa và đừng bao giờ để ơn Chúa trở thành lợi khí sát hại con.

¹⁰² II Mach.1,4

¹⁰³ Ps.46,17 (Thánh vịnh 46,17)

¹⁰⁴ Act. 6, 41 (Tđcv 6,41)

Chương 23: ĐI TÌM BÌNH AN

Điều kiện bình an

- Con ơi! Bây giờ Cha dạy con biết đường bình an và tự do thật.
 - Vâng, lạy Chúa! Xin Chúa thương dạy. Con sung sướng đón nghe.
 - Con ơi! Con hãy chuyên lo làm theo ý người khác hơn là ý con.
 - Con hãy luôn luôn chọn cho con phần kém thay phần hơn.
- Con hãy luôn luôn tìm chỗ thấp nhất và từng phục người khác.
- Con hãy ước mong và cầu nguyện luôn cho ý Chúa được thực hiện đầy đủ trong con.
- Cứ thực hành như vậy, con sẽ được bình an và hoan lạc.

Những cái phá hoại bình an

- Lạy Chúa! Lời Chúa dạy, tuy vắn tắt nhưng đầy đủ để thánh hóa con.
 - Lời lẽ đơn sơ mà đủ ý nghĩa giàu hiệu lực.
 - Nếu giữ được chu đáo, con sẽ không rối lòng rối trí.
 - Mỗi khi con áy náy, khó chịu là con lạc xa giáo lý ấy.
- Nhưng Chúa làm gì cũng được, và lúc nào Chúa cũng chỉ ước ao cho hồn con tiến tới luôn trong đường nhân đức. Vậy xin Chúa ban thêm ơn để con chu tất những lời Chúa dạy và hoàn thành công việc cứu rỗi con.

Xin cho khỏi những tư tưởng xấu

Lạy Chúa! Xin đừng xa con; lạy Chúa! Xin hãy đến cứu con, vì ngàn vạn tư tưởng vô ích nổi dậy trong con và làm cho linh hồn con hoảng sợ.

Con thoát những địch thù ấy thế nào cho khỏi thương tích. Con làm thế nào để hạ được chúng?

Chúa đã tuyên ngôn: *“Cha sẽ đi tiên phong và sẽ hạ những kẻ kiêu ngạo trên trái đất xuống”* ¹⁰⁵. Cha sẽ mở cửa ngục và chỉ cho con xem những điều ẩn tàng trong đó.

Lạy Chúa! Chúa hãy làm như đã hứa; con mong Chúa đến để đánh tan đi tất cả những tư tưởng xấu.

Hy vọng của con và an ủi độc nhất của con, là chạy lại cùng Chúa mỗi khi đau khổ, tự phú thác cho Chúa, chân thành kêu đến Chúa và kiên tâm chờ đợi Chúa yên ủi con.

Xin ơn soi sáng

Lạy Chúa Israel nhân hiền! Xin soi sáng con bằng những luồng sáng thiêng liêng, hãy xua khỏi thâm tâm con mọi tăm tối dày đặc.

Hãy kìm hãm mọi tư tưởng ngang trái, và đánh kiệt quệ những cảm dỗ đang hành xích con.

Hãy chiến đấu hăng hái giúp con. Hãy trị những thú dữ, nghĩa là những dục vọng cường loạn trong con, để *“Nhờ thế lực Chúa, bình an được vãn hồi”* ¹⁰⁶. Và lời ca ngợi Chúa lại vang dội trong đền thánh, nghĩa là trong lương tâm trong sạch.

Chúa hãy lệnh cho gió và bão táp. *“Hãy truyền cho bể: Im đi; và gió: đừng thổi nữa. Và trời sẽ thanh bình”* ¹⁰⁷.

“Xin ban ánh sáng và chân lý Chúa” ¹⁰⁸ để sáng soi trái đất, vì bao lâu Chúa chưa soi sáng cho, thì con đây chính là đất vô dụng và hoang vu.

Xin Chúa đổ ơn trời xuống: hãy nhỏ sương trời xuống tưới lòng con, hãy dội nước sủng ái xuống tưới đất và làm cho nó sinh hoa thơm quả ngọt.

Linh hồn con bị đè bẹp dưới sức nặng của tội lỗi. Chúa hãy nâng dậy và hãy làm cho con chỉ ao ước những sự trên trời, để một khi nếm được những êm dịu của hạnh phúc trên trời, con không thiết gì nghĩ đến sự vật dưới đất.

Chúa hãy tách biệt, hãy gỡ con khỏi những an ủi chóng qua của tạo vật. Vì không một thụ tạo nào có thể làm con no say hoàn toàn và thỏa mãn được nguyện vọng của con.

Xin Chúa giữ con ở lại với Chúa bằng xích sắt của tình ái thiêng, vì một mình Chúa đủ cho tâm hồn mến Chúa và mọi sự ngoài Chúa chỉ là phù ảo và chóng qua.

SUY NIỆM

Đời hứa bình an cho những ai phụng sự nó. Nhưng thứ bình an nền tảng ở tiền tài, sắc dục, kiêu ngạo... chỉ đánh lừa những người theo đuổi nó. Mọi sự đã tiêu tan đi như giấc mộng.

Trái lại, bình an trên nền tảng một lương tâm thanh thản, hệ tại biết kìm hãm ước muốn, biết tự thoát, khiêm nhượng, hơn là thỏa mãn dục vọng, ăn trên ngồi trước.

Lạy Chúa! Xin ban cho chúng con thứ bình an của Chúa, thứ bình an mà người đời không thể cho được, để chúng con được thư thả phụng thờ Chúa và được hạnh phúc an nghỉ trong Chúa cho đến muôn đời.

¹⁰⁵ Is.45,2

¹⁰⁶ Ps.124,7

¹⁰⁷ Mc. 4,39

¹⁰⁸ Ps. 13,3

Chương 24: ĐỪNG XÉT VIỆC NGƯỜI

Để mặc ý Chúa

- Con ơi! Đừng tò mò, đừng bận tâm vì những việc vô ích.

“Cái này, cái nọ có hệ gì đến con, con hãy cứ theo Cha” ¹⁰⁹.

Thế người này tính khí làm sao, người kia nói làm cách nào, cái đó hệ gì đến con!

Con không phải thừa thay người khác, chỉ phải tính toán về con.

Vậy, con giây mình vào đó làm gì?

Cha biết rõ mọi người, Cha trông thấy tất cả mọi sự xảy ra ở hạ giới, Cha thấu hiểu tình trạng riêng mỗi người. Cha biết họ muốn gì, toan tính gì?

Vậy tất cả điều đó cứ để mặc Cha. Phần con hãy bình tĩnh, cứ để đời loay hoay mặc đời.

Tất cả lời họ nói cũng như việc họ làm, họ sẽ chịu trách nhiệm, vì không ai có thể lừa dối Cha được.

Hãy mở lòng cho Chúa

Con đừng bận tâm đi tìm hư danh, cũng đừng tìm quen thân với nhiều người hay thân với một ai, vì tất cả những cái đó chỉ tổ làm có cho con chia trí và tối tăm trong tâm hồn.

Cha rất sẵn lòng nói để con nghe và tỏ bày cho con những mầu nhiệm của Cha, nhưng con phải tỉnh táo nhận xét lúc nào Cha đến mà mở cửa lòng con cho

Cha.

Con hãy chuẩn bị sẵn sàng, hãy tỉnh thức cầu nguyện và tự hạ trong mọi việc.

SUY NIỆM

“Đừng xét đoán để khỏi phải xét đoán”

Không phải việc ta xét đoán hành vi cử chỉ người khác: quyền đó phải trả lại cho một mình Thiên Chúa là quan xét tối cao của muôn người.

Ta rất dễ lầm lạc khi xét đoán vì “người đời xét đoán theo vỏ ngoài, chỉ có Chúa thấu triệt tâm can”.

Hãy thi hành đức “bác ái độ lượng”, hãy tưởng nghĩ điều hay, điều tốt cho người khác và hãy tha thứ để đáng Chúa thứ tha lầm lỗi ta.

Lạy Chúa, xin cho con chuyên lo xét mình con hơn là tò mò xét việc người, để đáng Chúa tha thứ trong ngày công phán.

Chương 25: ĐIỀU KIỆN ĐỂ ĐƯỢC BÌNH AN VÀ TIẾN BỘ

Bình an của Chúa

- Con ơi! Cha đã nói: *“Cha để lại bình an cho chúng con, Cha ban bình an cho chúng con, nhưng Cha không cho như người đời quen cho”* ¹¹⁰.

Ai cũng biết bình an, nhưng có phải ai cũng lưu tâm đến những điều kiện để được bình an đâu!

Bình an Cha chỉ ở với những người có tâm hồn hiền lành và khiêm nhượng.

Bình an của con, phải nhẫn nhục lắm mới được.

Nếu con nghe và giữ lời Cha, con sẽ hưởng an bình lớn lao.

- Vậy con phải làm gì?

- Trong mọi trường hợp, con hãy lưu tâm đến việc con làm và lời con nói.

Con đừng có chủ ý nào khác ngoài mong muốn đẹp lòng Cha. Đừng ao ước, đừng tìm kiếm gì ngoài Cha.

Hãy đề phòng, đừng khi nào liều lĩnh xét lời nói, việc làm người khác. Đừng pha mình vào những việc mình không có trách nhiệm: Như vậy con sẽ rất ít khi phải xao xuyên hay có cớ chỉ đôi khi.

Còn như muốn thoát hẳn mọi xao xuyên, tránh hẳn mọi đau khổ, ưu tư trong tâm hồn cũng như ngoài thân xác, chỉ có đời sau, chứ ở đời này không bao giờ có.

Bình an giả mạo

Đừng tưởng cứ lúc nào không cảm thấy đau khổ là đã được bình an thực, hay khi không bị ai phản đối là công việc tốt cả đâu. Hoặc khi thấy mọi công việc thành tựu vừa ý cả, con cũng đừng tưởng như vậy là hoàn toàn cả rồi.

Con cũng đừng tưởng mình là cao trọng, cũng đừng nghĩ mình được Chúa thương riêng, khi thấy mình được sốt sắng nhiều và hưởng được những êm ngọt thiêng liêng. Vì không thể căn cứ vào đó mà nhận định được người mến nhân đức thật, cũng không phải trình độ tiến đức và trọn lành của con người chỉ hệ tại những cái đó.

- Thế, nó hệ tại những gì, lạy Chúa?

Bình an thực

- Hệ ở chỗ thành tâm tận hiến mặc ý Chúa và không tìm tư lợi trong bất cứ điều gì dầu to dầu nhỏ, dầu đời này hay đời sau. Làm sao cho lúc nào con cũng bình tĩnh nhận định được mọi sự theo chân giá trị của nó; và cảm ơn Chúa lúc may cũng như khi rủi.

Nếu con đủ can đảm và vững lòng trông cậy, thì dù thiếu mọi an ủi bên trong, con cũng vẫn dọn lòng để chịu những thử thách lớn hơn. Thế rồi chẳng những không dám phàn nàn như thể đã không làm gì nên tội mà phải chịu từng ấy đau khổ, mà trái lại, con chỉ ngợi khen đức công bình và thánh thiện Cha trong mọi việc Cha sẽ định.

Lúc đó là lúc con đi đường thẳng nhất để tới an bình thực và có thể hy vọng vững chắc: *“sẽ lại được vui mừng trước mặt Cha”* ¹¹¹.

Mà nếu con tới được đến chỗ tự khinh hoàn toàn, con hãy tin chắc: con sẽ hưởng được thứ bình an dồi dào nhất mà đời sống hiện tại cho phép.

SUY NIỆM

Bình an và tiến bộ của con người hệ tại mức độ tự thoát, tự khinh, tự hạ trước mặt Chúa.

- Chúa muốn điều Chúa muốn.*
- Không trốn đau khổ mà còn hiên ngang lĩnh nhận như một vinh dự.*
- Trung tín và bền gan trong việc Chúa.*
- Sẵn sàng hy sinh cả những sốt sắng bên ngoài cũng như những an ủi bên trong.*

Con mến Chúa, lạy Chúa, và con sẽ chúc tụng Chúa mọi giây phút trong đời con, Chúa là bình an của con, xin cho con biết hoàn toàn tự thoát để bảo vệ bình an trong con.

¹¹⁰ Gioan 14, 27

¹¹¹ Job 33, 26

Chương 26: TÂM HỒN TỰ DO

Người tự do thực

- Lạy Chúa! Chỉ có người toàn thiện mới tâm niệm luôn được những gì trên trời và giữ được tâm hồn thanh thản giữa trăm ngàn ưu tư. Họ được thế không phải tại vô tâm, nhưng đó là đặc ân của một linh hồn tự do không vương vấn tình tứ gì nơi tạo vật.

Những ràng buộc của thân xác

Ôi Chúa đại từ bi! Con nài xin Chúa giữ gìn con khỏi những lo lắng đời tạm, để con khỏi bị ràng buộc; khỏi những nhu cầu thân xác, để con đừng đam mê vui sướng; khỏi tất cả những chướng ngại của linh hồn, để con đừng vì ưu tư mà thất đảm.

Con không có ý nói đến những thứ mà đời phù hoa nhiệt tâm theo dõi, một cố ý nói những thống khổ nhân loại phải chung chịu vì tội nguyên tổ. Nó là ách nặng đè trên linh hồn tôi tớ Chúa, và ngăn trở không cho tâm hồn được thông dong thực như con muốn.

Thắng lướt ba thù

Ôi Thiên Chúa của con! Chúa êm dịu khôn lường, xin Chúa biến những an ủi nhục thể thành sầu muộn cho con, vì nó làm cho con mất lòng yêu mộ những ơn bất diệt, và mê hoặc con vì một vài thứ hữu hình đời này.

Lạy Thiên Chúa! Xin đừng để nhục thể thắng lướt con. Đừng để chợ đời và phù vinh quyến rũ được con. Đừng để ma quỷ và mưu lược nó khuynh loát được con.

Xin cho con sức mạnh để kháng cự, nhẫn nhục để chịu đựng, can trường để kiên trì.

Thay vì tất cả mọi yên ủi thể tục, Chúa hãy xúc cho con dầu êm dịu của Thánh Thần Chúa. Thay vì tình yêu nhục thể, Chúa hãy cho con yêu chuộng thánh danh Chúa.

Những nhu cầu bất đắc dĩ

Ăn, mặc, ngủ, nghỉ và những điều khác cần để giúp đỡ thân xác, đối với một linh hồn sùng ái cũng rất phiền toái.

Xin Chúa giúp con sử dụng chừng mực tất cả những thứ đó và đừng quá bê tha.

Bỏ hẳn đi cũng không được, vì xác thịt cũng cần được nuôi cho sống, Luật Chúa chỉ cấm tìm điều không cần nhưng lại mê hoặc giác quan. Không vậy xác thể sẽ phản bội tinh thần.

Vậy xin Chúa hãy cầm tay dắt con đi giữa hai cực đoan đó, để con tránh được mọi thái quá cũng như bất cập.

SUY NIỆM

Ai phụng sự thế tục, đặt cả hạnh phúc ở hiện tại, sẽ lo thu góp nhiều của phù vân, mà quên hẳn tương lai.

Trong cuộc hành trình về quê thật, ta nên bắt chước người đi đường chỉ mang theo những thứ gì cần thiết để tới đích, những của ta mang theo vì tham, vì tiếc rẻ... sẽ là

gánh nặng đè trên ta, nó rất có thể làm ta ngã dọc đường, hay ít nhất cũng làm chậm bước ta.

Lạy Chúa! Xưa Chúa đã nuôi tiên tri Êlia trong khi đi đường tới Horep. Con đến cùng Chúa, xin Chúa ban thêm nghị lực để con tới đích mong chờ và an nghỉ trong Chúa.

Chương 27: TAI HẠI CỦA TỰ ÁI

Tự ái là yêu mình quá đáng

- Muốn được tất cả, con hãy hiến toàn thân con và đừng giữ lại chút đỉnh gì về con.

Con nên biết: trên đời không gì tác hại con bằng tự ái.

Con đan díu với sự vật nhiều hay ít, cái đó tùy ở lòng yêu và cảm tình con đối với vật ấy.

Yêu trong sạch, đơn sơ và đứng đắn, con sẽ không phải bị nô lệ tình yêu.

Con đừng mong muốn những cái không nên có.

Con đừng theo đuổi điều trói buộc con và làm mất tự do tâm hồn.

Cha lấy làm lạ vì con không muốn thành tâm dâng trót mình con cho Cha, với tất cả những điều con có thể ao ước cũng như những điều có thể đạt được!

Bỏ ý riêng để tìm ý Chúa

Sao! Con phiền muộn vô ích làm gì cho mệt lòng! Con lo hão làm gì cho nhọc xác!

Hãy cứ chuyên lo làm thỏa lòng Cha, con sẽ không phải thiệt gì.

Nếu vì tư lợi hay để sướng xác mà con tìm vật này vật khác, chuộng ở chỗ nọ hơn nơi kia, sẽ chẳng bao giờ con được thoải mái và khỏi âu lo, vì cái gì cũng có khuyết điểm, nơi nào cũng có người trái ý con.

Không phải hề được giàu có và được trao tặng nhiều là sung sướng, nhưng là cần biết khinh và từ bỏ tất cả.

Không những phải hiểu như thế về tiền bạc và của cải, mà cả về chức quyền, danh vọng và những gì sẽ cùng qua đi với thế tục.

Thiếu tinh thần đạo đức, không đâu được bảo đảm. Nếu tâm hồn con không xây trên nền tảng vững chắc, nghĩa là dựa hẳn vào Cha, thì sự bình an con đi tìm ở ngoài sẽ không có nghĩa lý gì, con có thể đổi chỗ ở, nhưng con vẫn không có thể vì đó mà tốt hơn.

Vì ở nơi con ứng ý, con vẫn gặp điều bất trắc và còn tệ hơn.

Xin ơn khôn ngoan từ trời

- Lạy Chúa! Xin ban cho con Thánh Thần Chúa, để con được vững chí.

Xin ban sức mạnh củng cố nội tâm con. Xin giải thoát tâm hồn con khỏi những lo lắng, sầu muộn vô ích. Đừng để con bị lôi cuốn theo một điều gì bất luận trọng hèn, hãy cho con thấy tất cả là mau qua, và chính con cũng sẽ qua theo một trật với chúng.

Không có chi bền vững dưới mặt trời; tất cả chỉ là phù vân và khổ đau. Ai nghĩ được thế là người khôn đặc biệt đấy.

Lạy Chúa! Xin ban cho con ơn khôn ngoan từ trời, để con biết đi tìm cho được Chúa trước hết, cảm mến Chúa trên hết và nhận định mọi sự khác theo trật tự mà Thượng trí Chúa an bài.

Xin cho con được sáng suốt xa lánh người đua nịnh, và nhẫn nhục chịu đựng người ngược đãi con.

Ai đứng vững được trước những giọng nói lả lơi, ai bưng tai khỏi trước những lời phỉn nịnh, người đó mới thực là khôn.

Bước chân lên đường mà giữ được như thế chắc chắn sẽ đạt tới đích.

SUY NIỆM

Tín thác là:

- Không phàn nàn điều xấu người khác làm cho mình.
- Lúc nào cũng nhượng bộ và trọng ý Chúa hơn ý riêng.
- Không cho phép và cũng không tha thứ cho mình những điều không đẹp ý Chúa.
- Nhận Chúa làm chủ, làm Thầy tuyệt đối có toàn quyền định đoạt mọi sự về ta,

trong ta và của ta.

- Sống lệ thuộc và hoàn toàn phục tùng ơn Chúa.

Lạy Chúa! Lòng con là tác phẩm của tay Chúa, đã được Máu Chúa cứu chuộc. Xin Chúa đừng để nó thuộc về ai, yêu ai hơn hay bằng Chúa. Xin cho con chết cho mình để sống cho Chúa.

Chương 28: NGƯỜI NÓI HÀNH

Lời bay theo gió

- Con ơi! Đừng buồn khi gặp người có ý kiến không đẹp về con và nói những lời chói tai con!

Con phải nghĩ về con tẻ hơn, và phải tin chắc không ai khiếm khuyết hơn con.

Nếu con có đời sống nội tâm, con sẽ chẳng quan tâm đến những lời nói thoảng qua.

Biết thình lặn những lúc gặp trái ý, và hướng tâm hồn lên cùng Cha mà không xao xuyến vì lời người ta xét đoán: đó là khôn tuyệt đấy!

Bình an trong Chúa

Bình an của con không hệ ở miệng người đời; vì dầu họ cắt nghĩa phải hay trái việc con làm, con cũng không vì đó mà thành người khác.

Hỏi bình an và vinh dự thật không ở Cha thì ở đâu?

Ai không chiều ý người đời, cũng không sợ mất lòng họ: người ấy sẽ được bình an đặc biệt.

Những áy náy của tâm hồn, những xao xuyến của thần trí đều do tình yêu lãng lổ và sợ hãi vô lý.

SUY NIỆM

Ta hay áy náy vì lời phẩm bình, vì dư luận.

Chiều được đời, ta cho là sướng: mất lòng họ, ta đâm lo; bị đời khinh, ta cho là khổ.

Những tiếng khen, lời chê của đời không là khói, là bóng, là hơi thở sao? Nó có thêm hay bớt được gì nơi ta đâu?

Ôi! Vị nể! Sao không vị nể Chúa hơn? Sao không sợ Chúa ghét mà sợ người chê? Nếu sợ sao không làm điều phải làm!

Lạy Chúa! Xin đừng để con vị nể người đời hơn vị nể Chúa. Con thà chịu đời ruồng rẫy, đầy đọa còn hơn bị Chúa chê. Xin cho con thấy mặt Chúa hằng nhìn con, để con làm mọi việc trước nhan thánh Chúa.

Chương 29: KÊU CẦU VÀ CHÚC TỤNG CHÚA TRONG ĐAU KHỔ

Kêu cầu Chúa

- *“Ngợi khen thánh danh Chúa muôn đời”* ¹¹². Lạy Chúa, vì Chúa đã để đau khổ và cám dỗ này xảy đến cho con.

Con không thể trốn được; nhưng con cần chạy đến cùng Chúa, để Chúa trợ giúp và biến nó thành lợi ích cho linh hồn con.

Lạy Chúa, con đau điếng người, và tâm hồn con phiền muộn: hơn nữa, tình dục trong con đang làm khổ con.

Ôi! Lạy Chúa khả ái! “Con biết nói gì bây giờ”

Con đang cực khổ, *“xin Chúa cứu con khỏi giờ đen tối này”* ¹¹³

Sở dĩ con phải đến nông nỗi này là để danh Chúa được vinh quang. Vì sau khi hạ con xuống, chính Chúa lại cứu con.

“Lạy Chúa! Xin hãy đến cứu con” ¹¹⁴ vì bần tiện như con, con còn trông làm được trò gì, đi được đến đâu, khi không có Chúa giúp.

Lạy Chúa! Một lần nữa xin hãy ban cho con ơn nhẫn nhục.

Lạy Chúa! Xin đến giúp con, và con sẽ không sợ, dầu phải đau khổ gấp mấy!

Chúc tụng Chúa

Và đây, trong giờ phút cơ cực này con sẽ thưa gì cùng Chúa!

“Lạy Chúa! Xin cho ý Chúa được nên trọn”¹¹⁵.

Con phải ưu phiền, nhục nhã là xứng đáng.

Vì thế con cần phải vui chịu, con chỉ mong nhận nhục được cho đến lúc giông tố qua và trời trở lại thanh bình.

Nhưng cánh tay toàn năng Chúa vẫn có thể cứu con khỏi cơn thử thách này và làm dịu bớt cường lực của nó, để con khỏi ngã gục; chính Chúa đã xử với con nhiều lần như thế, lạy Chúa từ nhân của con!

Điều càng khó cho con, với Chúa lại càng dễ.

SUY NIỆM

Phải cự tuyệt cám dỗ, đồng thời phải chạy lại cùng Chúa. Chúa để ta đau khổ, chịu cám dỗ, là cốt để ta tự hạ, tin tưởng và đến với Chúa.

Là Chúa, Chúa có thể cứu ta; là Cha, Chúa muốn cứu ta: đã dựng nên ta, đã cứu ta bằng giá máu Chúa, Chúa còn lấy việc cứu ta lúc này là nghĩa vụ và là vinh dự của Chúa.

Nhưng trong mọi lúc, điều kiện để Chúa cứu ta, là ta phải tín nhiệm vào Chúa.

Lạy Chúa Giêsu! Chúa đã chuộc con bằng Máu Thánh Chúa. Xin đừng để Máu đó nên án phạt con. Con không là gì. Con hèn yếu. Xin Chúa hãy hoạt động trong con, thay con để mưu phần rỗi cho con.

¹¹² Tob. 3, 23

¹¹³ Ga. 12, 27

¹¹⁴ Ps. 39, 14

¹¹⁵ Mt.6,10

Chương 30: XIN CHÚA GIÚP VÀ VỮNG TÂM CHỜ CHÚA TRỞ LẠI

Chúa cứu người trông cậy Chúa

- “Con ơi! Cha là Chúa giúp sức trong ngày cơ cực” ¹¹⁶.

Con hãy đến với Cha mỗi khi con gặp đau khổ.

Điều ngăn trở ơn trời an ủi hơn hết, là tại con đến cầu xin Cha muộn quá!

Vì trước khi kêu đến Cha con đã đi tìm an ủi khuây khỏa ở ngoài.

Nhưng con thấy tất cả những thứ đó không ăn thua gì, bao lâu con chưa nhìn nhận ra rằng: “*Chính Cha là Đấng cứu những người trông cậy Cha*” ¹¹⁷. Và ngoài Cha, không ai giúp được con nên việc, bàn được cho nên lời, không còn phương thuốc nào tồn tại.

Nhưng giông tố qua, con đã hoàn hồn, vậy con hãy hồi tâm nhìn nhận lượng từ bi Cha, vì Cha đang ở gần con, để chinh đốn mọi sự, không những chinh đốn lại như cũ mà còn làm cho sung túc và dồi dào hơn.

Cứ tin: muốn gì cũng được

“*Với Cha, không có gì là khó*” ¹¹⁸ Cha có phải như những người chỉ nói mà không làm đâu!

Thế đức tin con ở đâu? Hãy bền gan và vững chí, con à!

Con hãy nhẫn nhục và can đảm: đến lúc đã định, Cha sẽ ban cho ơn an ủi.

Hãy chờ Cha, con ạ! Hãy cứ chờ Cha, “*Cha sẽ đến và sẽ chữa con*”¹¹⁹

Điều đang làm con xao xuyến là một cảm dỗ, còn điều làm con kinh ngạc là tại con sợ hãi đấy.

Cần gì con phải lo những điều chưa chắc sẽ xảy đến, để chất chứa thêm sầu tư, phải không?

“*Ngày nào đủ khổ cho ngày ấy*”¹²⁰.

Vui hay buồn ở những việc có khi sẽ không xảy đến bao giờ, chỉ là vui hão, buồn vay thôi.

Hãy tin Chúa và xin Người giúp

Vì con người chúng ta yếu hèn, đừng để những ảo tưởng ấy chi phối.

Còn như dễ ngã theo những quyến rũ của địch thù, đó là triệu chứng một tinh thần thấp kém.

Thần dữ vẫn có thể lợi dụng điều thực cũng như điều dối trá để phá và phỉnh gạt con người, chúng lợi dụng lòng yêu hiện tại cũng như lòng ghét tương lai để đánh ngã con người.

“*Vậy tâm hồn con đừng xao xuyến và sợ sệt*”¹²¹

Hãy tin ở Cha và hãy tin nhiệm vào lượng từ bi Cha.

Lúc con tưởng xa Cha thường lại là chính lúc Cha ở gần con hơn.

Lúc con tưởng thất bại hẳn, thường chính lúc ấy con lại sắp được công phúc hơn.

Không, không phải mọi lúc con gặp điều trái với mong ước của con là thất bại cả đâu.

Con đừng xét đoán theo cảnh ngộ, cũng đừng buông mình mặc đau khổ, bất cứ là những đau khổ bởi đâu đến; và đừng thất đảm như thể là không còn hy vọng thoát ra.

Cần thiết của đau khổ

Con đừng tưởng như là Cha đã bỏ con, mỗi khi Cha tạm thời để con phải chịu đau khổ hay mất an ủi: phải qua lối ấy mới lên được Nước Trời.

Thực sự, với con cũng như với các tôi trung khác của Cha, Cha vốn thử thách bằng chương ngại: như vậy có lợi hơn là được mọi sự như ý.

Cha biết tất cả những bí quyết thầm kín nhất, nhưng đôi lúc để con thiếu mọi hứng thú, vì rất có lợi cho phần rỗi con, để con khỏi hãnh diện vì được may mắn, khỏi tự hào vì những điều con không có.

Ơn Cha ban, rất có thể Cha lấy đi, rồi cho lại khi nào Cha muốn.

Ơn Cha đã ban vẫn còn là của Cha. Điều Cha lấy đi, Cha không lấy gì của con, vì *“mọi ơn hoàn hảo”* ¹²² đều là của Cha cả.

Giá như Cha để con gặp một vài đau khổ, một vài trái ý, con đừng phàn nàn cũng đừng thất đảm.

Đúng lúc Cha có thể yên ủi con, và biến mọi đau khổ thành vui sướng.

Nhưng khi xử như thế với con, Cha vẫn công minh và đáng con ca ngợi.

Cách Chúa yêu ta

Nếu con nghiêm túc xét sự vật cho đúng sự thực, con sẽ không bao giờ buồn chán trước những chương ngại, nhưng sẽ vui mừng và biết ơn Cha.

Hơn nữa, con sẽ vui mừng, khi thấy Cha *“để con phải khổ đau mà không tha con”* ¹²³

Cha đã nói với các môn đệ thân yêu rằng: *“Cha yêu các con như Đức Chúa Cha đã yêu Cha”* ¹²⁴. Thế nhưng Cha đã sai họ đi không phải để hưởng những lạc thú ở đời, mà để chiến đấu cho kiên cường: không phải để kiếm danh lợi, mà để con chịu khinh dể; không phải để hưởng nhàn, nhưng là để làm việc; không phải để nghỉ ngơi nhưng là để *“mang lại nhiều kết quả tốt trong đức nhẫn nhục”* ¹²⁵.

Con ơi! Hãy ghi lòng tạc dạ những lời đó.

SUY NIỆM

Những lúc gặp đau khổ, ta phải:

- Nhận như bởi tay Chúa và vui chịu để nên giống Chúa mà đền tội ta.
- Đừng xao xuyến mà bỏ việc bổn phận hàng ngày.
- Gia tăng cầu nguyện: “Lạy Cha, nếu có thể, xin cho con khỏi uống chén này, nhưng xin theo ý Cha hơn ý con”.

Lời Chúa: “Ta là Chúa ban sức mạnh cho người bị đau khổ, và cứu người lâm nguy mà tin tưởng ở Ta”.

Lạy Chúa! Con vẫn biết, xa Chúa chưa phải là mất Chúa, và đau khổ chính là thắng lợi. Nhưng con hèn yếu, không thể chịu nổi cơn thử thách này, xin Chúa hãy đến và tỏ nhan Chúa cho con.

¹¹⁶ Nah. 1,7

¹¹⁷ Ps. 16, 7

¹¹⁸ Jer. 31,17

¹¹⁹ Mt. 7, 7

¹²⁰ Mt. 8, 34

¹²¹ Ga.14,4

¹²² Jac.1,17

¹²³ Job. 6, 17

¹²⁴ III Ga.15,9

¹²⁵ Lc. 8,15

Chương 31: KHINH TẠO VẬT ĐỂ ĐƯỢC CHÚA TẠO THÀNH

Là thông dong nhất

- Lạy Chúa! Nếu con phải đạt tới chỗ không người nào, vật nào ràng buộc nổi con, con cần có một ơn vĩ đại nữa.

Vì bao lâu con còn bị ràng buộc bởi bất cứ việc gì, con vẫn chưa có thể tự do bay lên cùng Chúa.

Thánh Vương Đavit cũng đã ao ước thế khi Ngài nói: *“Ai sẽ cho tôi đôi cánh bồ câu, để tôi bay lên và an nghỉ”* ¹²⁶.

Có chi thanh bình bằng con mắt đơn sơ? Còn gì thông dong bằng người không ao ước gì ở đời.

Phải cắt mình lên trên tất cả thụ tạo, phải thoát ly hẳn chính mình và sáng suốt nhận định cho rõ: Chúa là Chúa tạo thành vạn vật, nhưng Chúa không giống tạo vật một tí nào!

Mà nếu không thoát ly hẳn những vật thụ tạo, không tài nào ta được thư thả mà chuyên lo về Chúa.

Sở dĩ thấy rất ít người chuyên lo việc nguyện gẫm, là vì rất ít người biết từ khước những vật thụ tạo hay hư nát.

Mến Chúa, coi khinh của phù vân

Muốn tới được điểm đó, cần có một ơn sức mạnh nâng hồn lên cao và để con thoát ly được chính mình.

Bao lâu con người không có tâm hồn cao thượng, không thoát ly mọi tạo vật và hợp nhất với Chúa: tất cả những điều họ biết và họ có cũng chưa có gì đáng giá.

Cần phải vượt lên trên tất cả các tạo vật và tự thoát hoàn toàn, đưa tâm trí lên cao mà nhìn xem con có gì sánh được với Đấng Tạo Thành muôn vật.

Cái khôn của một người đạo đức được Chúa soi sáng, với cái thông thái của nhà bác học tự hào ở học vấn, khác nhau một trời một vực.

Khoa học bởi trời do ơn Chúa linh ứng còn cao quý hơn vạn khoa học mà trí khôn người đời dày công nghiên cứu.

Tự kiềm chế

Nhiều người muốn chuyên việc suy gẫm nhưng lại không dùng những phương pháp cần cho việc suy gẫm.

Ngăn trở lớn là tại người ta chỉ để ý đến hình thức và ngoại vật, mà ít để ý đến việc hoàn toàn tiết chế, hy sinh hãm mình.

Thật khó biết rõ tinh thần nào hướng dẫn ta, và ta có chủ trương thế nào, trong khi ta - những người được kể là có tinh thần, ta chỉ vất vả, lo lắng đến những cái thấp hèn và mau qua, mà ít khi hồi tâm nghĩ tới việc chỉnh đốn nội tâm ta lại.

Thảng hoặc có, cũng chỉ hồi tâm được một chập rồi lại sao lãng ngay, mà không xét mình cho kỹ để chỉnh đốn lại hành vi của mình.

Cảm tình ta thấp kém đến đâu, ta không đếm xỉa, mọi cái trong ta nhợt nhúa, ta không màng!

“Bởi nhân loại đã nhu nhược theo nhục dục nên đại hồng thủy đã đến”¹²⁷.

Một khi cảm tình lòng ta đã hư tổn, hành động của ta sẽ độc hại, và biểu lộ một tâm hồn bạc nhược.

Một tâm hồn trong sạch bao giờ cũng tiến tới một đời sống tốt.

Lạy Chúa Giêsu, xin vì Đức Mẹ và Thánh Giuse cho con ơn kính trọng nữ giới, luôn luôn cầu phúc cho họ thương yêu, mà không khao khát họ, để con được trong sạch và cao thượng, xứng là Linh mục của Chúa, để hướng dẫn họ cách vô tư và vô vị lợi.

Chuộng nhân đức

Người ta thắc mắc về việc đã làm nhiều hay ít, mà không chịu xét trong hành động, nhân đức đã áp dụng được đến mức nào.

Họ tra vấn người nọ người kia có anh hùng có lắm của, có đẹp trai, có tài cán không? Có phải một văn nhân lỗi lạc, một ca sĩ trứ danh, một tay thợ lành nghề không? Mà ít ai hỏi : người ấy có khiêm nhượng không, có nhẫn nhục thùy mỵ không, có đạo đức và lương tâm tốt không?

Người đời nhận xét theo ngoại cảm, ơn Chúa thấu tận đáy lòng.

Người đời lầm lẫn là chuyện thường, còn tin tưởng ở Chúa để khỏi lầm lẫn là nhân đức.

SUY NIỆM

Chúa là tất cả, được Chúa là được tất cả, mà mất Chúa là mất tất cả.

Được cả vũ trụ làm của riêng, được muôn dân suy phục mà mất Chúa, thì không còn thua thiệt nào bằng.

Vì tạo vật sẽ tiêu diệt và những ai lưu luyến tạo vật cũng bị tiêu diệt với nó. Chỉ có Chúa và những người Chúa nâng đỡ sẽ tồn tại.

Lạy Chúa! Con thà mất tất cả vũ trụ, mất cả chính mình con để được một mình Chúa. Con trông cậy Chúa và muôn đời con sẽ không phải xấu hổ.

¹²⁶ Ps. 54.7

¹²⁷ Gen. 6, 12

Chương 32: TINH THẦN TỰ THOÁT

Bỏ tất cả để được tất cả

- Con ơi! Nếu không tự thoát cho hoàn toàn, con sẽ không khi nào hưởng được tự do hoàn toàn.

Những ai còn ích kỷ, còn tự ái, còn tham vọng tò mò, bất nhẫn, còn tìm tự thỏa hơn Chúa Giêsu, chính họ là những nô lệ hạng nhất đấy.

Họ xây nhiều mộng, mưu toan những cái không bao giờ thực hiện. Nhưng bất cứ sự gì không do Chúa, sẽ không nên trò gì!

Con hãy ghi lòng tạc dạ lời vẫn gọn nhưng ý nghĩa này: “*Cứ bỏ tất cả sẽ được tất cả*”. Đừng tham vọng, con sẽ được bình an.

Hãy cứ tâm niệm câu đó, khi nào thực hành được đúng, con sẽ hiểu được tất cả.

Đỉnh trọn lành

- *Lạy Chúa! Không phải là một lời nói ngẫu nhiên, cũng không phải do cao hứng; trái lại, lời vẫn gọn ấy bao hàm trọn đường tu đức của đời sống tu trì.*

- *Con ơi! Đừng vì nghe nói đến đường trọn lành mà lùi bước hay thất đảm. Trái lại phải cố gắng đạt tới đích cao đó, hay ít ra cũng phải hết sức ngưỡng mộ mới được.*

Này, nếu con tới được điểm đó, nếu con tới được chỗ không còn yêu riêng mình, một chỉ tùng phục ý Cha và ý Bề trên Cha đặt cai quản con, con sẽ làm thỏa lòng Cha lắm, và trót đời con sẽ được vui mừng an lạc.

Lời nhắn nhủ

Con còn nhiều điều phải thoát ly, nếu con không bỏ đi tất cả, con vẫn chưa đạt được điều con mong ước.

“Cha khuyên con mua vàng tinh ròng của Cha mà làm giàu” ¹²⁸ nghĩa là đức khôn ngoan của trời để giầy đạp tất cả của đời dưới chân.

Con hãy quý nó hơn sự khôn của người đời, hơn mọi thỏa mãn của nhân loại cũng như riêng mỗi người.

Cha khuyên con hãy đổi tất cả những cái cao quý của đời để lấy một của thấp hèn.

Vì điều khôn ngoan của Trời, người đời cho là bé mọn, là đáng khinh và đáng bỏ, nhưng chỉ có nó là khôn ngoan thực, chỉ có nó là không biết nghĩ tốt cho mình, không mong được tôn trọng dưới đất này. Mặc dầu có người ca tụng nó, nhưng chỉ ca tụng bằng môi, bằng miệng mà cách sinh hoạt đã phản bội nó.

Nhưng chính nó là *“trân châu bảo ngọc”* ¹²⁹ mà ít ai gặp được.

SUY NIỆM

Tinh thần tự thoát hệ tại:

- *Khổ chế giác quan, lý trí và tâm hồn tránh tự thỏa và khiêm tốn chịu đau khổ, ngược đãi vì Chúa.*

- *Mến bạn trong Chúa, yêu thù vì Chúa và ghét chính mình.*

- *Chỉ mật thiết với một Chúa, lo làm đẹp ý Chúa vì khăng khít với nghĩa vụ.*

Muốn dễ, làm khó. Phải kiên quyết và cầu xin rồi bắt tay vào việc ngay. Giá trị tinh thần tự thoát hệ tại điểm đó.

Lạy Chúa! Xin đừng để con dan díu với tạo vật, với chính mình con. Không có Chúa, con có thể phạm tội. Nhưng không có Chúa, con không chối dậy được. Xin giúp con phá xiềng xích tội lỗi và khăng khít với nghĩa vụ con.

¹²⁸ Apoc.3,10

¹²⁹ Mt.12,46

Chương 33: TÂM HỒN TA BẤT NHÂN

Ý chí trong sạch

- Con ơi! Đừng tin ở tình cảm: Điều đang có, chỉ giây lát sẽ biến tan nhường chỗ cho việc khác.

Bao lâu còn sống, con còn phải chịu những đổi thay đó, mặc dầu con không muốn : đang vui hóa buồn, đang bình an lại gặp xao xuyến, đang sốt sắng hóa nguội lạnh, đang linh hoạt hóa bạc nhược, đang nặng nề trở thành mau lẹ.

Nhưng người khôn ngoan, từng trải trong việc thiêng liêng vẫn thản nhiên trước mọi biến cố. Không quan tâm đến cái mình cảm giác, cũng không màng xem lòng mình xoay hướng nào: họ chỉ tâm hướng về đích duy nhất mà họ mong chờ.

Chính nhờ biết hướng định mục tiêu ý chí về Cha, mà không gì lay chuyển được họ, và giữa trăm ngàn biến cố, lúc nào họ cũng vẫn bình tĩnh như thường.

Con mắt đơn sơ

Con mắt ý chí càng trong, người ta càng vững bước trong mọi giông tố.

Nhưng con mắt ý chí trong sạch ấy, đang lu mờ nơi nhiều người vì vừa gặp một vật dễ cảm là họ dính ngay đôi mắt vào. Do đó mà ít người thoát ly hẳn được mọi tham vọng tự thỏa ý riêng.

Người Do Thái xưa tuôn đến Betania vào nhà chị em Maria và Matta cũng thế. Họ đến: *“Không những vì Chúa Giêsu mà còn để xem Lagiarô nữa”* ¹³⁰

Vậy, phải tinh luyện con mắt ý chí cho thực đơn sơ và thẳng thắn, thế rồi cứ nhìn thẳng vào Cha mà không màng những vật trung gian.

SUY NIỆM

Muốn đặt Chúa làm cứu cánh phải:

- *Hoài nghi mình. Hoàn toàn tín nhiệm vào Chúa.*
- *Luôn nhắc lại ý định làm đẹp lòng Chúa và không bao giờ tìm thỏa mãn ý riêng.*
- *Chỉ muốn điều Chúa muốn và muốn thực sự.*
- *Mến Chúa và trung thành theo ơn Chúa chỉ dẫn.*

Chính Chúa sẽ nên phần thưởng cho những ai đã xóa bỏ mình vì Chúa ở đời này.

Lạy Chúa! Xin sửa trị tính bất nhân của con và làm cho lòng con luôn ao ước mến Chúa. Chúa hãy điều khiển lòng con, siết chặt dây thân ái để con không bao giờ lìa xa Chúa.

Chương 34: MẾN CHÚA ÑẼ NO THỎA TRONG CHÚA

Mến Chúa êm dịu đường nào

Lạy Chúa Trời là mọi sự của con!

Con còn muốn gì, còn ước gì hơn?

Ôi ! Câu nói đầy hương vị và êm dịu chừng nào! nhưng chỉ êm dịu cho người mến Chúa, chứ không êm dịu cho người yêu thế tục và của cải trần gian.

Thiên Chúa là mọi sự của con!

Với ai linh hội được, chỉ nói thế cũng đủ. Với người yêu, chỉ nhắc đi nhắc lại một câu ấy cũng đã sướng vui rồi.

Vì có Chúa, mọi sự đều êm xuôi mà vắng Chúa còn gì là sướng vui?

Chúa làm cho tâm hồn được thanh thản, đem lại an bình vĩnh cửu và hoan lạc tuyệt vời.

Chúa cho ta thỏa mãn mọi điều và được chúc tụng Chúa trong mọi sự.

Ngoài Chúa không gì thỏa mãn bền lâu. Nhưng muốn được thỏa mãn và an vui cần phải được ân nghĩa và Thánh trí Chúa an bài.

Mến Chúa trên hết

Đã cảm được Chúa làm sao chán được! Mà đã không cảm được Chúa có gì là vui thỏa!

Những triết gia đời và những người đam mê nhục dục sẽ bị tiêu diệt theo những mảnh lời của họ: khôn đời chỉ là phù ảo, bê tha nhục dục chỉ là tự vẫn.

Khôn thay những ai biết khinh của đời và kiềm chế nhục dục mà đi theo Chúa: họ bước từ phù ảo đến chân lý, từ nhục thể tới tinh thần.

Chỉ những người ấy cảm thông được Chúa, và bất luận điều gì hay, tốt gặp được ở tạo vật họ cũng quy hướng về vinh danh Chúa tạo thành.

Nhưng hương vị của Chúa Tạo thành là hương vị của muôn đời và hương vị của tạo vật là của thời gian. Hương vị của ánh sáng tự tạo và hương vị của ánh sáng phản chiếu, khác nhau như trời cao vực thẳm.

Xin ơn hiệp nhất với Chúa

Ánh sáng muôn đời, siêu việt trên ánh sáng thụ tạo ngàn trùng, hãy từ trời cao chiếu dọi thẳng vào thẳm cung lòng con.

Chúa hãy luyện lọc, hãy phấn khích, hãy sáng soi, hãy làm sống động hồn con và các cơ năng của nó, để nó triền miên an vui kết hiệp cùng Chúa.

Ôi! Khi nào giờ hạnh phúc đó mới tới, giờ con mong đợi được Chúa đến làm con mãn nguyện, giờ mà Chúa sẽ là tất cả cho con trong mọi sự.

Bao lâu chưa được ơn đó, sao con yên tâm lìa đời.

Nó đang âm mưu phản bội tinh thần, nó gây nội chiến và không để yên cho linh hồn thống trị.

Nhưng “Chúa thống trị trên sức mạnh của biển và cầm hãm cuồng phong với ba đào” ¹³¹, thức dậy đi, lạy Chúa, hãy cứu con.

“Chúa hãy loại những dân tộc ham chiến” ¹³², và dùng sức mạnh Chúa mà tiêu diệt chúng.

“Xin Chúa hãy tỏ ra những kỳ diệu của Chúa và làm vinh quang tay uy quyền Chúa” ¹³³, vì lạy Chúa, Thiên Chúa của con, ngoài Chúa, con không biết đặt hy

vọng, cậy nhờ nơi ai?

SUY NIỆM

“Hãy nếm thử xem Chúa êm dịu chừng nào!”

Linh hồn biết Chúa, không thể không cảm mến và tan hòa trong tình yêu Chúa, không thể không tha thiết mến Chúa là nguồn hạnh phúc.

Lòng ta vô hạn, chỉ có một đối tượng vô hạn mới thỏa mãn được nó. Đối tượng đó không thể là ai hay tạo vật nào ngoài Chúa! Vì, vượt trên mọi tạo vật chỉ có mình Chúa là rộng lớn hơn tâm hồn ta.

Lạy Chúa! Con đã được nếm thử và đã thấy Chúa êm dịu cho lòng con. Xin Chúa hãy làm chủ lòng con. Lòng con sẽ không hết rạo rức cho đến lúc được an nghỉ trong Chúa.

¹³¹ Ps.88, 10

¹³² Ps. 67, 31

¹³³ Judith 9,11

Chương 35: SỐNG LÀ ĐỂ CHỊU THỬ THÁCH

Chiến cho hùng

- Con ơi! Trên đời không có gì là bảo đảm cho con đâu. Bao lâu còn sống, con còn cần dùng đến những khí giới thiêng liêng.

Quanh con đầy địch thù, chúng tấn công con mọi mặt đấy.

Nếu không kiên nhẫn chống đỡ tứ phía, rất khó khỏi bị thương tích về lâu về dài.

Hơn nữa, nếu tâm hồn con không kết hợp mật thiết với Cha bằng một ý chí kiên quyết, chịu đựng mọi sự vì Cha, con không tài nào đương nổi với sức tấn công như vũ bão ấy để dành được thắng lợi.

Vậy con phải can đảm vượt qua giữa mọi nguy hiểm, và luyện cánh tay cho cứng để gạt phăng tất cả chướng ngại.

Vì “*Của ngon để dành cho người thắng*” ¹³⁴, còn người nhát gan sẽ phải cùng khổ.

Những điều giúp nhân đức

Đã tìm an nghỉ ở đời này, con trông thế nào được an nghỉ đời sau.

Con hãy chuẩn bị không phải để nghỉ dài hạn, nhưng để nhẫn nhục hơn.

Con hãy tìm bình an thực, không phải nơi người trần hay trong tạo vật mà chính trong Thiên Chúa.

Con phải vì kính mến Chúa, thành tâm chịu vì Chúa tất cả những vất vả, đau đớn, cám dỗ, hành xịch, ưu phiền, thiếu thốn, bệnh tật, xỉ vả, ngược đãi, khiển trách, nhục nhã, xấu hổ, chỉ trích và cười chê.

Đó là những điều giúp luyện nhân đức. Đó là những thử thách lính mới của Chúa Giêsu. Đó cũng là những chất liên kết thành triều thiên họ được hưởng trên trời.

Và Cha, Cha sẽ cho một phần thưởng muôn đời. Để thưởng công việc chốc lát, có vinh dự bất diệt bù lại một sự nhục mau qua.

Gương thánh hiền

Con tưởng ơn an ủi thiêng liêng muốn lúc nào cũng được à!

Các Thánh có được hưởng mãi đâu?

Trái lại họ phải chịu nhiều đau khổ và đủ thứ cám dỗ, đủ thứ xao xuyên triền miên.

Họ đã nhẫn nhục trong mọi sự, đã tín nhiệm ở Chúa hơn ở chính mình, và *“họ biết rõ những đau khổ đời này không sánh được với vinh dự dành cho họ đời sau”*¹³⁵.

Con muốn hưởng ngay điều những người khác chỉ được sau bao nhiêu nước mắt, bao nhiêu vất vả sao?

*“Hãy đợi Chúa đến, hãy chiến đấu cho mạnh và phấn chấn lên”*¹³⁶. Đừng nản chí, đừng lùi bước, hãy vui lòng hy sinh cả hồn xác con cho vinh danh Thiên Chúa.

Cha sẽ thưởng công con đầy đủ và *“sẽ ở với con trong mọi lúc cơ cực”*¹³⁷.

SUY NIỆM

Lời Đấng Thượng trí: “Hãy chuẩn bị để chịu cám dỗ”. Nghĩa là:

*- Đừng thấy thoát đau khổ mà mừng, hãy mừng khi đã chịu được cho can đảm.
- Đừng liều thân cho cám dỗ và dịp tội. Nếu bị tấn công hãy kháng cự, chiến đấu, lẩn trốn và đến cùng Chúa.*

- Đề phòng bằng cầu nguyện, nhất là tự hạ trước nhan Chúa, đặt trót sức mạnh ở nơi Chúa.

Linh hồn đạo đức phải lấy thương tích Chúa làm nơi nấu ắn duy nhất.

Lạy Chúa! Con chạy đến ẩn mình trong thương tích Chúa. Con xin lãnh nhận đau khổ và tủi nhục làm kỷ phần của con. Xin giúp con nhẫn nhục và can đảm theo gương Chúa đến cùng

¹³⁴ (Apoc 11,7)

¹³⁵ Rom.13,10

¹³⁶ Ps. 20,28

¹³⁷ Ps. 90, 15

Chương 36: MẶC CHO ĐỜI XÉT ĐOÁN

Chịu vu khống rất có lợi

- Con ơi! Hãy phú thác tâm hồn con cho Chúa và đừng sợ tiếng đời dị nghị, miễn được lương tâm chứng cho là nhân đức, là vô tội.

Chịu như thế rất có lợi và còn là hạnh phúc đấy: người khiêm nhượng không lấy thế làm nặng nhọc và họ tín nhiệm ở Chúa hơn ở mình.

Trăm người, trăm ý: đã vậy tin hết mọi người thế nào được! Đàng khác, hài lòng hết mọi người là điều không có thể?

Thánh Phaolô đã cố gắng chiều ý mọi người trong Chúa và *“đã trở nên mọi sự cho mọi người, thế mà Ngài cũng chẳng kể gì lời người ta xét đoán Ngài”* ¹³⁸.

Ngài đã tận tâm tận lực để có thể giáo huấn và cứu rỗi người khác, thế mà đôi khi Ngài cũng không tránh được miệng đời xét đoán và cười chê.

Vì thế Ngài đã phú thác tất cả mặc Chúa là Đấng thấu suốt mọi sự, và chỉ lấy khiêm tốn, nhẫn nhục để đáp lại lời lẽ bất công, những ý nghĩ bịa đặt của bọn đã tâm vu khống cho Ngài.

Đôi khi Ngài cũng tự bào chữa, nhưng chỉ bào chữa những khi thấy nín lặng sẽ thành dịp tội cho những người non yếu.

Chúa sẽ chứng cho ta

Con là ai mà lại sợ một người hay chết? ¹³⁹

Hôm nay họ còn sống nhưng ngày mai đã vắng bóng!

Hãy sợ Chúa và đừng sợ chi những hăm dọa của người đời.

Cho họ nói, họ rủa: nhưng nào làm gì được con? Họ đã tự hại hơn là hại con, và họ sẽ không thoát được quyền tài phán của Chúa.

Con hãy nhớ Chúa trước mặt và đừng bao giờ cãi vã hay phàn nàn.

Giả sử ngay lúc này, xem chừng con bị nhục nhã, oan uổng, con cũng đừng than trách và bất nhẫn mà làm giảm giá trị thiên của con.

Con hãy ngược mắt nhìn lên Cha trên trời. Cha, Cha có dư lực để cứu con khỏi xấu hổ, nhục nhã và “*trả cho mỗi người tùy theo việc họ làm*”¹⁴⁰

SUY NIỆM

Người đời xét đoán thiên lệch: họ đem cái xấu của mình gán cho người khác. Mắt họ chỉ nhìn thấy bên ngoài và chỉ xét theo ngoại cảm. Vì thế lý đoán họ ít giá trị và không đáng sợ.

Duy có lý đoán của Chúa là đáng sợ, vì “nếu Chúa lục xét, ai chịu nổi tia nhìn của Chúa”.

Chúa Kitô đã treo cao gương nhẫn nhục: bị vu khống, mĩa mai, “Ngài chỉ nín lặng không nói nửa lời”.

Lạy Chúa! Dầu bị ai hay tòa nào xét đoán con cũng coi thường. Chính con cũng sẽ không xét đoán con. Đáng sẽ xét đoán con chính là Chúa, lạy Chúa! Xin Chúa khoan hồng thứ tha trong ngày đáng sợ đó!

¹³⁸ I Cor.9,22; 4,3

¹³⁹ Is. 51, 12

¹⁴⁰ Rom. 11,6

Chương 37: TỰ THOÁT LÀ ĐIỀU KIỆN ĐỂ ĐƯỢC TỰ DO

Cần thiết của tự thoát

- Con ơi, hãy tự thoát ly mình, rồi con sẽ gặp được Cha.

Đừng kén chọn, đừng lưu luyến một vật gì, như thế có lợi lớn đấy.

Nếu con tự bỏ mình không luyến tiếc, con sẽ được ơn Cha dư dật.

- Lay Chúa! Con phải tự thoát mấy lần và trong những điều gì?

- Phải tự thoát hằng ngày, hằng giờ, trong việc to cũng như việc nhỏ, không trừ điều gì, Cha muốn con tự thoát thực hoàn toàn kia.

Con thuộc về Cha, chứ Cha thuộc về con thế nào được, một khi trong ngoài con chưa sạch hẳn được ý riêng?

Càng chóng tới được bậc tự thoát này con càng thấy mình thoải mái; càng làm cho thành thực và hoàn hảo, con càng làm thỏa lòng Cha và càng có lợi cho con.

Tự thoát để hiệp nhất

Có người dâng mình cho Cha nhưng không dâng hoàn toàn. Họ chưa tín nhiệm ở Cha nên còn tự liệu phòng thân.

Có người ban đầu dâng tất cả, nhưng sau bị cám dỗ, họ đòi lại. Vì thế họ chẳng tiến được mấy trên đường nhân đức.

Những người đó chẳng bao giờ được tự do thực như những tâm hồn thanh khiết và chẳng bao giờ nếm được điều êm dịu tinh khiết với Cha, nếu họ không tự thoát hoàn toàn và tự hiến cho Cha hằng ngày. Thiếu những điều kiện đó, dây thân ái giữa họ và Cha không bền chặt và sẽ không bao giờ bền chặt.

Tự thoát là một nhân đức

Cha đã bảo con nhiều lần, bây giờ Cha muốn nhắc lại: Con hãy tự thoát ly, hãy tự khước từ, và tâm hồn con sẽ hưởng được an bình đặc biệt.

Hãy hiến tất cả để được tất cả đừng tìm gì và cũng đừng giữ lại gì.

Hãy sống với Cha bằng một tâm hồn trong sạch và tinh khiết rồi sẽ được Cha.

Tâm hồn con sẽ được tự do, đen tối sẽ không che phủ nỗi con.

Tất cả cố gắng, tất cả kinh nghiệm, tất cả ước muốn con hãy hướng về một đối tượng duy nhất: từ khước mọi sở hữu và thân trần để theo Chúa Giêsu trần thân, chết cho mình và sống muôn đời với Cha.

Lúc đó tất cả những ảo tưởng phù phiếm, tất cả những xao xuyến lũng đoạn, tất cả những mối lo hão sẽ biến tan như khói.

Lúc đó con sẽ không còn lo lắng quá và mọi tình yêu ngang trái sẽ bị diệt tan trong con.

SUY NIỆM

Ai muốn theo Cha, phải bỏ hẳn mình, vác lấy khổ giá mình mà theo và ai không lìa bỏ chính mình, không thể là môn đệ Cha.

Không còn gì rõ rệt hơn. Một là Chúa, hai là thế tục. “Không ai có thể phụng sự hai chủ”.

Bao lâu còn dan díu tạo vật, ý riêng, vẫn chưa kể là tận thoát. Chỉ có khi nào chết hẳn cho mình, tự an táng làm một với Chúa Kitô, mới thực hiện được sự tự thoát hoàn toàn.

Lạy Chúa! Xin giúp con hoàn tất lễ hy sinh Chúa đòi ở con. Ước chi đời con chỉ là mồ chôn, và xác con chỉ là khăn liệm để con được an táng với Chúa Kitô trong Thiên Chúa.

Chương 38: CÁCH XỬ SỰ LÚC HÀNH ĐỘNG

Quy hướng tất cả về Chúa

- Con ơi! Con cần lưu ý điều này: bất cứ ở đâu, bất luận làm gì hay hoạt động nào, con phải có tinh thần tự do, tự chủ luôn, làm sao cho mọi sự tùy thuộc con mà con không tùy thuộc sự gì.

Con hãy làm chủ, hãy điều khiển mọi hành động của con chứ đừng làm nô lệ, làm tài công.

Con hãy đàng hoàng như một người Do thái thoát ly, vào nhận kỷ phần và quyền tự do con cái Chúa. Họ vượt cao trên thế sự để chỉ nhìn ngắm những cái bất diệt.

Điều mau qua, họ nhìn bằng con mắt tả. Con mắt hữu chỉ nhìn những điều vĩnh viễn. Họ không quyến luyến duyên sắc tạo vật, mà còn lợi dụng chúng để làm điều thiện theo trật tự và chương trình của Thiên Chúa, tài nghệ tối cao. Ngài không để một gì ngoài trật tự trong công việc của Ngài.

Thăm dò ý Chúa

Nếu như trước mọi biến cố, con không ngừng lại ở hình thức, cũng không nhìn những điều mắt thấy, tai nghe theo thể lý, trái lại lúc nào con cũng bắt chước

Maisen, vào ngay nhà tạm để thăm dò ý Chúa, thì những lúc đó thường con sẽ được Chúa trả lời, và sẽ biết được nhiều việc hiện tại cũng như tương lai.

Để giải quyết những nghi nan, những bất trắc, bao giờ Maisen cũng chạy vào nhà Tạm và cầu nguyện: đó là lợi khí sắc bén ông dùng để đối phó với những mưu mô hiểm độc của người đời.

Con cũng thế, hãy chạy vào ẩn sâu tận đáy lòng mà thiết tha nài van Chúa giúp con.

Sử sách cho ta thấy Josuê và dân Do Thái đã mắc mưu người Gabanoni vì “không thăm dò ý Chúa trước”. Vì dễ tin lời nịnh hót, nên họ đã bị lừa vì ác tâm giả hình.

SUY NIỆM

Chúa là nguyên ủy và là cứu cánh mọi hành động của ta.

Làm gì cũng phải cậy nhờ Chúa là sức mạnh ta, và qui hướng tất cả về Chúa là phần thưởng ta.

Trước khi quyết định việc gì ta phải khiêm nhường cầu nguyện để lĩnh ý Chúa. Lúc bắt tay vào việc phải có tinh thần tự chủ mọi hoạt động và đừng bao giờ chịu nó chi phối.

Lạy Chúa! Tự thăm cung lòng con, con kêu tới Chúa và Chúa đã thương nghe. Con xin dâng mọi hành động của con cho Chúa. Xin Chúa trợ giúp và thêm nghị lực để con tôn vinh danh Chúa.

Chương 39: HÀNH ĐỘNG ĐỪNG HẤP TẬP

Đừng tin ở mình

- Con ơi! Việc con, con cứ để mặc Cha liệu. Cha sẽ xếp đặt mọi sự cho hợp thời cơ. Hãy cứ để Cha định đoạt, tất sẽ có lợi cho con.

- Lạy Chúa! Con thành tâm ký thác tất cả mọi việc con cho Chúa, vì cách tính toán của con chẳng đi đến đâu.

Ước chi con không phải lo gì đến tương lai mà được hiến toàn thân cho Chúa!

Hãy tín thác nơi Chúa

- Con ơi! Thường người ta hằng hái theo đuổi điều mình mong ước, nhưng lúc được, người ta lại chán ngay. Sở dĩ thế là vì cảm tình của họ không có gì là vững chắc, chỉ là thay đi đổi lại luôn.

Tự thoát, ngay trong những điều rất nhỏ mọn, cũng không phải chuyện dễ đâu.

Tự thoát: tất cả tiến bộ của con người hệ tại chỗ đó; người tự thoát được hưởng tự do đặc biệt và được bảo đảm vững chắc.

Nhưng cự thù của mọi điều thiện luôn cám dỗ không biết mệt, đêm ngày nó bày mưu hiểm độc để gặp người không đề phòng là giương cạm bẫy luôn.

“Các con hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa cám dỗ” ¹⁴¹

SUY NIỆM

Nhiều người hành động theo cảm giác đầu tiên, vì thế họ thường thất bại luôn và chỉ ân hận suốt đời.

Cần phải biết tự chủ: kiềm chế trí vờ, bất lý trí và tâm hồn luôn từng phục qui luật.

Thế rồi ta chỉ hành động sau khi đã suy xét cẩn thận, bàn hỏi và cầu nguyện : như vậy chắc sẽ đỡ phải phàn nàn.

Lời Thánh Phanxicô de Salê: “Những việc làm vội, ít khi làm được hoàn toàn”. Ta hãy đặt lời đó làm phương châm cho mọi hành động của ta.

Lạy Chúa! Chúa xếp đặt rất êm thấm và xúc tiến rất mạnh dạn. Với Chúa ngàn năm cũng như khoảnh khắc. Xin cho con được tâm hồn bình tĩnh, lo làm nên việc hơn làm lấy nhiều.

¹⁴¹ Mt. 26, 41

Chương 40: KHÔNG CÓ, LÂY GÌ MÀ KHOE

Khiêm nhường tự thú

- *“Lạy Chúa! Người đời là chi mà đáng Chúa nhớ đến! Con người là gì mà đáng được Chúa đến thăm”* ¹⁴².

Người đời có công lao gì đáng Chúa ban ơn?

Lạy Chúa! Chúa có bỏ con, con đâu dám phàn nàn, nhưng xin đừng bỏ con! Chúa không ban cho con ơn xin, con cũng không lý gì trách Chúa.

Đúng sự thật con phải nghĩ và nói: *“Lạy Chúa! Con là vô tích sự không làm được gì, không có chút gì là hay, là tốt, con thiếu thốn mọi sự và hằng giây phút con tiến đến vực hư vô”*.

Nếu Chúa không giúp, không giữ vững tinh thần cho, toàn thân con đã trở nên khô lạnh hoặc rã tan.

Chúa là hy vọng độc nhất

“Nhưng, lạy Chúa! Trước sau Chúa vẫn là một” ¹⁴³, Chúa tồn tại muôn đời. Muôn đời Chúa khoan dung, công bình thánh thiện, mọi điều Chúa làm đều tốt lành, công minh và thánh thiện, Chúa an bài mọi sự thật khôn ngoan.

Còn con, con dễ lùi hơn tiến, con không giữ lâu được một tình trạng, một ngày con thay đổi bảy lần.

Nhưng hễ Chúa thương giơ tay cứu độ, con lại trở nên vững chắc. Vì, không cần ai giúp, một mình Chúa có thể nâng đỡ và củng cố con vững chắc, đến nỗi chẳng những con không thay đổi như trước, mà còn hướng hẳn tâm hồn về Chúa và an nghỉ trong Chúa.

Nếu con biết từ khước mọi an ủi của người đời, con sẽ có thể hy vọng tất cả ở ơn Chúa và vui mừng được Chúa lại đến an ủi. Chỉ có từ khước như vậy mới trông vãn hồi được lòng sốt sắng và thỏa mãn được nhu cầu thúc bách con đi tìm Chúa vì ngoài Chúa không ai an ủi được con.

Cảm tạ ơn Chúa

Lạy Chúa là nguồn mạch mọi sự! Con cảm tạ Chúa vì bao lần Chúa đã thương ban ơn lành cho con.

Con mỏng giòn và yếu đuối. Trước nhan Chúa, con chỉ là phù du và hư ảo.

Vậy con lấy đâu mà tự phụ? Lấy gì để đáng người tôn trọng?

Tự hào vì cái hư vô của con ư? Như thế có gì điên rồ hơn?

Thực, tự phụ là một thứ ôn dịch nguy hại, một phù ảo đáng khinh bỉ nhất, vì nó làm cho con mất vinh dự thật và mất ơn trời.

Vì chính lúc người ta tự mãn là lúc người ta mất lòng Chúa, và chính lúc người ta tìm tiếng khen của người đời là lúc người ta mất nhân đức thật.

Duy một Chúa đáng được vinh danh

Tự hào nơi Chúa chứ không nơi mình. Vui mừng vì danh Chúa hơn vì nhân đức mình. Có vui thỏa nơi tạo vật cũng chỉ vui vì Chúa: đó là vinh dự thật và vui thánh thiện.

Nguyện cho danh Chúa được chúc tụng chứ không phải danh con! Chớ chi công việc Chúa được tung hô chứ không phải công việc con! Chớ chi thánh danh

Chúa được tán tạ và đừng để con dự phần nào vào lời ca chúc của người đời.

Chúa là vinh dự của con, Chúa là nguồn vui cho lòng con!

Trong Chúa con sẽ tự hào và vui thỏa không cùng. Riêng con, con sẽ không dám tự hào gì, có chăng cũng chỉ tự hào và vui thỏa ở sự yếu hèn của con.

Mặc cho người đời tìm vinh dự mà họ quen chúc lẫn cho nhau, phần con, con chỉ tìm vinh dự nơi một mình Chúa.

Sánh với vinh dự muôn đời của Chúa, tất cả vinh dự người đời, tất cả chức quyền mau qua, tất cả thế lực trần gian chỉ là phù ảo và điên rồ.

Lạy Thiên Chúa! Chúa là chân lý, là từ bi cho con! Lạy Chúa Ba Ngôi vinh phúc, một mình Chúa đáng chúc tụng, tôn vinh, uy quyền và thế lực muôn đời.

SUY NIỆM

Ta chỉ là tội lỗi, hỗn độn, khả ố, bất lực... và nếu Chúa Cứu Thế đã không đến lập lại trật tự và quân bình trong ta, tình trạng đó đủ hủy diệt ta.

Phải, chính Ngôi Hai Thiên Chúa đã đến và Ngài đã dùng chính Máu Ngài để rửa ta và đền trả công bình điều Thiên Chúa đã bị xúc phạm vì tội ta.

Như thế trong ta có gì may mắn thì hoàn toàn là do công nghiệp của Chúa Cứu Thế và nếu ta chẳng có gì mà tự hào, mà có gì cũng chỉ nhờ Chúa Kitô Chúa chúng ta.

Lạy Chúa! “Nếu con tự bào chữa” miệng con sẽ lên án con ngay. Nếu con cố tình cho con là vô tội, con sẽ bị tố cáo thêm tội con”. Con thú nhận tội con, xin Chúa thương rửa con trong Máu Thánh Ngài.

¹⁴² Ps. 8,5

¹⁴³ Ps.101,13

Chương 41: COI KHINH DANH VỌNG THỂ TỤC

Mong được đời bỏ quên

- Con ơi! Đừng khó chịu khi thấy người khác được ca tụng, được tôn phong còn con phải khinh dễ và thấp kém.

Con hãy hướng tâm hồn lên về Cha và đừng khổ tâm khi bị người đời khinh dễ.

Ta đáng khinh vì tội

- Lạy Chúa! Con mê muội khốn nạn và dễ bị lừa dối vì những điều vô ích!

Nghiệm xét mình, con thấy mình chưa bị giống gì sỉ nhục; thế nên con không có lý gì mà trách Chúa.

Trái lại, con đã làm phiền lòng Chúa nhiều và nặng nề quá, nên tất cả muôn loài chống lại con là phải lắm.

Chịu xấu hổ và khinh dễ: đó là kỷ phần của con, còn hoan hô, chúc tụng và tôn vinh, duy mình Chúa là xứng đáng.

Mà nếu con không sẵn sàng và vui chịu mọi người khinh con, đày đọa con, không màng đến con, lòng con sẽ không thể được bình an vững chắc, được soi sáng thiêng liêng và kết hợp mật thiết với Chúa.

SUY NIỆM

“Đời sẽ qua đi như bóng và danh vọng đời cũng sẽ qua theo”.

Ai thành thực nhận xét mình trước nhan Chúa, sẽ không màng danh vọng thế tục, trái lại biết tự hạ, nhận hèn kém là kỷ phần, là nơi nấu ản của mình.

Bị khinh họ không buồn mà còn lợi dụng để tự hạ thêm sâu hơn.

Được khen cũng không mừng. Trái lại họ sẽ dâng lên Chúa và tuyên xưng: “Một mình Chúa đáng được tôn vinh”.

Người mà họ cầu cứu và hy vọng. Nơi mà họ đến tìm vinh dự là Chúa Giêsu và Thánh giá của Ngài.

Lạy Chúa Giêsu chí ái! Chúa đã sinh trong máng cỏ và chết trên thập tự giá, xin ban cho con một tinh thần thoát tục mãnh liệt, để sống giữa trần tục con không vẩn vương, không nhiễm lây.

Chương 42: BÌNH AN TA KHÔNG TÙY THUỘC Ở NGƯỜI ĐỜI

Muốn được lòng người đời là đại

- Con ơi! Nếu con tưởng bình an của con lệ thuộc vào ai, vì thấy hợp cảm tình và tính khí với người ấy, con sẽ phải bối rối và xao xuyến.

Nhưng nếu con chạy lại cùng chân lý hằng sống và bất di bất dịch, con sẽ không phải buồn chán lúc phải xa lìa người yêu.

Mọi tình bằng hữu phải có nền tảng ở Cha, và con phải yêu vì Cha tất cả những người tình nghĩa, những bạn thân yêu nhất của con trên đời.

Không có Cha, tình bằng hữu không thể bền vững. Mọi liên hệ cảm tình không do Cha chấp nối, chẳng trong sạch và chân thực gì.

Con phải chết cho những thứ tình nghĩa thuần túy nhân loại ấy. Nếu có thể, con nên xa lánh thân tình với người đời là hơn.

Càng xa được mọi sự an ủi trần tục, ta càng gần Thiên Chúa. Càng tự hạ thấp sâu, càng cho mình là hèn kém, ta càng tiến lên, tiến cao gần Thiên Chúa.

Được lòng người là tai hại

Ai tưởng mình hay, giỏi, người ấy ngăn trở ơn Chúa xuống trên họ, vì ơn Chúa Thánh Thần bao giờ cũng chỉ tìm những tâm hồn khiêm tốn.

Nếu con biết hoàn toàn tự diệt và cõi bỏ mọi tình yêu tạo vật lúc đó buộc lòng Cha phải đổ tràn ơn xuống trên con.

Nếu con để mắt nhìn tạo vật, không tài nào con nhìn thấy Đấng Tạo Thành.

Con hãy tập quen tự thắng lướt trong mọi hoàn cảnh vì lòng mến Chúa Tạo Thành, tất con sẽ có thể hiểu rõ về Chúa.

Nếu con còn thèm khát, còn mê mải một vật gì, dầu là một vật nhỏ bé nhất, nó sẽ làm con xa Chúa Chí Thánh và làm nhơ linh hồn con.

SUY NIỆM

Đạo Công giáo không chủ trương cấm đoán, nhưng thánh hóa tình yêu tự nhiên. Chính Chúa Kitô đã công nhiên nâng tình tương ái lên ngang hàng với đạo luật mến Chúa, và bình sinh Ngài cũng đã tha thiết yêu thánh Gioan và cho dựa đầu vào lòng trong bữa tiệc ly.

Nhưng muốn tình yêu được trong sạch và bảo đảm bình an cho tâm hồn, phải lấy Chúa làm nguyên ủy và qui mô.

Người có tình yêu đó lúc nào cũng bình thản, họ không phàn nàn khi vắng hay mất bạn, vì họ tin chắc sẽ có ngày hiệp hoan trên nước trời.

Lạy Chúa là trung tâm của mọi tình yêu! Xin Chúa chúc lành cho mọi người thân yêu của con. Xin giúp con yêu họ trong Chúa, vì Chúa, và một ngày kia xin cho chúng con được hiệp hoan cùng Chúa muôn đời.

Chương 43: KHOA HỌC PHÙ PHÊ

Biết tất cả mà không biết mến Chúa yêu người

- Con ơi! Đừng bận tâm đến những lời nói văn hoa, bóng bẩy của người đời, “*vì nước Trời, không cứ ở lời nói, nhưng ở nhân đức*” ¹⁴⁴.

Con hãy chăm nghe lời Cha: Lời hun nóng tâm hồn, soi sáng trí khôn và cho linh hồn được mọi an ủi.

Đừng bao giờ con đọc để làm bộ thông giỏi, khôn ngoan!

Con hãy chuyên lo hãm cầm thói hư: cái đó lợi cho con hơn là biết những vấn đề khó khăn.

Dầu học cao, hiểu rộng đến đâu, con cũng đừng quên Nguyên lý duy nhất.

Chính Cha “*đã dạy khoa học cho người đời; chính Cha làm cho trẻ nhỏ hiểu thấu những điều mà vị tất người lớn hiểu được*”. ¹⁴⁵

Cha nói với ai, người ấy chóng thông giỏi và tiến mạnh trên đường thiêng liêng.

Vô phúc những ai mãi học ở người đời những điều cao kỳ, mà ít quan tâm đến cách thế để phụng thờ Cha.

Sẽ có ngày Chúa Kitô, Vạn Vạn Thế Sư, Chúa các tầng trời hiện đến để nghe ai nấy trả bài của mình, nghĩa là để khảo vấn lương tâm mỗi người.

“*Người sẽ cầm đèn đi soi xét mọi ngõ ngách thành Giêrusalem*” ¹⁴⁶. Lúc đó những điều bí ẩn trong nơi tối sẽ bị lôi ra ánh sáng: lúc đó lý luận dài lời cũng uổng công.

Chúa là thầy chân thực

Với người khiêm tốn, Cha chỉ bày cho một lát cũng thấu triệt được những điều cao sâu, mầu nhiệm của chân lý ngàn đời hơn học mười năm trong trường đời.

Cha dạy mà không cần lời nói, không cần tranh biện, không cần văn chương lý luận.

Chính Cha dạy khinh của đời, coi thường điều mau qua, tìm và mến những điều vĩnh viễn, tránh phù vinh, nhịn người làm phiền, đặt hy vọng vào Cha, không ước muốn gì ngoài Cha, mến Cha hơn hết và mến cho tha thiết.

Chúa dạy ta bằng nhiều cách

Có người chỉ nhờ thành tâm mến Cha mà học được nhiều điều thuộc về Chúa và diễn tả được một cách tài tình.

Biết loại đi nhiều điều dở thì hơn là học cho nhiều môn cao siêu.

Với người này, Cha chỉ dùng kiểu nói thông thường; với người khác lại phải dùng kiểu nói đặc biệt.

Với người này, Cha chỉ đi từ từ bằng ví dụ và hình ảnh; với người khác Cha giải bày những mầu nhiệm Cha trong ánh huy hoàng của Cha.

Trong sách bao giờ cũng vẫn là những từ ngữ ấy, nhưng không phải mọi người cùng lĩnh hội được cả như nhau. Vì chính Cha ở bên trong, Cha dạy chân lý, Cha dò xét tâm hồn, thấu triệt tư tưởng, gợi hành động và ban cho ai nấy tùy theo công mỗi người.

SUY NIỆM

Tác giả không có ý lên án khoa học vì khoa học bao giờ tự nó cũng tốt (C.I đ, III). Nhưng với những người lợi dụng khoa học để tự kiêu, tác giả dặn: “Hãy học càng hăm thói hư, cái đó còn lợi hơn biết nhiều vấn đề cao siêu”.

Phải, nếu họ biết lợi dụng khoa học mà tự giác, mà phụng sự: lúc đó khoa học của họ đáng khen và cổ võ biết mấy!

Ta hãy chuyên học những khoa cần cho địa vị ta, nhưng không bao giờ ta nên quên rằng: “Khoa học cao quý mà cũng khẩn thiết nhất là khoa tự giác và tự khiêm”.

Lạy Chúa là Chúa mọi khoa học, con thú nhận con thấp kém và ngây muội. Xin Chúa thương dạy con khoa học mà “Chúa đã giấu những người khôn ngoan, thông thái và chỉ tỏ ra cho những trẻ thơ”.

¹⁴⁴ I Cor. 4, 20

¹⁴⁵ Ps. 93

¹⁴⁶ Soph.1,12

Chương 44: ĐỪNG BẠN BỊU VỀ VIỆC ĐỜI

Phương châm xử thế

- Con ơi! Có điều con phải nhớ đi và con phải coi mình *như “đã chết cho đời và đối với đời con đã bị đóng đinh rồi vậy”* ¹⁴⁷.

Nhiều lúc con phải bưng tai, giả điếc để chỉ quan tâm đến những điều giúp con bình an trong linh hồn.

Gặp nhiều trái ý, thà cứ quay đi để mặc ai nấy nghĩ theo ý mình và đừng can thiệp cái lầy là hơn cả.

Nếu con hiệp nhất với Chúa và phó thác mặc Chúa xét định, con sẽ không lấy việc chịu thua kém người làm khó.

- Lạy Chúa! Ngày nay người ta khác quá! Người ta sụt sùi vì một chút thua thiệt đời này. Người ta bôn ba vất vả, đi ngược về xuôi vì một chút lợi nhỏ. Còn thiệt mất linh hồn người ta hầu quên lãng mà có nhớ đến thì cũng muộn mằn lắm!

Người ta chú ý đến những cái lợi cồn con hay chẳng là gì, còn cái tuyệt đối cần thiết người ta lại khinh thường bỏ qua.

Sở dĩ thế là tại người ta quá mải miết vào những công việc bên ngoài, mà tệ hơn, nếu không sớm hồi tâm, họ sẽ tiêu ma vì những việc bề ngoài ấy.

SUY NIỆM

Bạn cũng như tôi, chúng ta sẽ chết. Giờ chết đó có thể là ngày mai hay ngay sau lúc này. Mà một khi ta chết, tất cả tiền tài, danh vọng khoa học đời cũng không giúp gì cho ta trước tòa công phán.

Nếu tất cả những cái đó, những cái người ta phải dày công mới được, mà còn vô giá trị, thì những lời khen tiếng chê còn có nghĩa lý gì!

Vậy ta hãy tập tự thác, coi mọi cái như khách qua đường và dọn mình sẵn luôn để chịu công phán.

Hạnh phúc người biết tập chết hằng ngày, để tâm hồn không còn lụy xác.

Lạy Chúa là kỷ phần và gia nghiệp con, số mệnh của con ở cả nơi tay Chúa. Xin Chúa giúp con coi khinh thế tục để chỉ thuộc về Chúa.

Chương 45: CẢN THỦ TRONG TƯ TUỞNG VÀ LỜI NÓI

Đừng tin ở người đời

- *“Lạy Chúa! Xin đến giúp con lúc nguy cơ, vì người đời không cứu được con”* ¹⁴⁸.

Thường những người mà con tin tưởng hơn hết, lại là những người thất tín với con trước nhất: còn người mà con không ngờ, lại là người trung thành với con hơn cả!

Đặt tin tưởng nơi người đời là phù ảo. Nhưng, lạy Thiên Chúa của con! Chúa là phần rỗi của những người ngay chính.

Lạy Chúa! Xin chúc tụng Chúa trong mọi sự xảy đến cho con.

Chúng con yếu đuối và bất nhẫn, chúng con lầm lẫn và thay đổi như chong chóng.

Ai là người tỉnh táo và cẩn thủ đến nỗi không bị lầm lẫn, không lúng túng bao giờ!

Nhưng lạy Chúa! Người tin tưởng ở Chúa và tâm hồn đơn thành tìm Chúa, họ không dễ sa sẩy quá vậy.

Mà giả sử họ lâm nguy, dầu bí kế đến đâu, Chúa cũng đến cứu và yên ủi họ ngay. Vì không khi nào Chúa bỏ rơi người trông cậy Chúa!

Thực hiếm có người bạn trung tín biết khẳng khít với người yêu trong tất cả mọi rủi ro như Chúa trung tín khẳng khít với con.

Lạy Chúa! Duy có Chúa là trung tín trong mọi sự và ngoài Chúa không tìm đâu ra.

Chắc phải có ơn linh cảm, thánh nữ Agata mới nói được câu này: *“Lòng trí tôi nằm sâu chôn chặt trong Chúa Kitô”*.

Nếu con được như thế, chắc con sẽ không đến nỗi hay sợ người đời, và lời châm chọc mai mỉa chẳng dễ chấn động nỗi con.

Ai dự bị được tất cả, ai ngăn ngừa hết được những điều bất ứng ào đến.

Nếu điều ta biết trước còn hại được ta, thì điều bất ngờ xảy đến ta thoát được ư?

Nhưng khốn nạn! Sao con không đề phòng cẩn thận hơn? Sao con còn quá dễ tin người đời?

Là vì chúng con cũng chỉ là người như ai, cũng yếu dòn như bất cứ ai khác, mặc dầu có người tin tưởng và cho chúng con là thiên thần.

Chỉ tin ở Chúa

Lạy Chúa, con sẽ tin ai? Con sẽ tin ai mà không tin ở Chúa?

Chúa chính là chân lý, Chúa không lừa dối ai, cũng không ai lừa được Chúa.

Trái lại *“Người đời ai cũng dối trá”* ¹⁴⁹ yếu hèn, bất nhẫn, dễ sai lầm, nhất là trong lời nói, đến nỗi dầu lời nói có vẻ thành thực cũng chưa dễ tin ngay được.

Thực lời Chúa dạy chúng con: *“Phải dè dặt với người đời!”* là lời chí lý. Vì *“thù địch ở ngay trong số người nhà con”* và *“có ai bảo: Đấng Kitô ở đây hay ở kia, cũng đừng vội tin”* ¹⁵⁰.

Con đã gặp, nên đã có kinh nghiệm. Hy vọng kinh nghiệm này sẽ giúp con cẩn thủ hơn, chứ đừng làm con ngớ ngẩn thêm.

Có người khuyên con: *“Hãy cẩn ngôn: điều tôi nói anh hãy giữ bí mật”*. Thế rồi trong lúc con giữ kín và tưởng là còn bí mật, thì chính họ đã không giữ nổi cái

họ bắt con giữ, và đồng thời họ đã tố giác con, họ tự tố giác rồi biến mất.

Lạy Chúa! Xin giữ gìn con khỏi những người điêu ngoa và bừa bãi. Đừng để con sa vào tay họ, cũng đừng để con bắt chước họ.

Xin Chúa đặt trên miệng con những lời chân thực vững chắc và đừng để lưỡi con nói lời xảo trá.

Con sẽ cẩn thận để khỏi sai phạm điều con không muốn chịu nơi người khác.

Xa lánh người đời

Hạnh phúc và bình an nhất là đừng nói về người khác. Đừng bạ tin, bạ nói. Chỉ tâm sự với ít người. Lúc nào cũng tìm Chúa để chứng cho lòng mình, đừng buông theo làn gió dư luận, một chỉ mong sao mọi sự trong ngoài được thành tựu theo ý Chúa.

Muốn bảo tồn ơn trời, không gì chắc bằng tránh những cái diêm dúa trước mắt người đời. Đừng tìm kiếm những gì gọi tiếng khen, một lo tìm những điều giúp ta tu sửa và thêm sốt sắng.

Bao người đã phải tai hại vì được người ta biết và khen nhân đức sớm quá.

Trái lại bao người đã được ích lớn vì đã giấu kín được ơn Chúa đang khi còn sống ở đời. Vì đời sống chẳng qua chỉ là một cơn cám dỗ liên lỉ, và một trường kỳ chiến đấu.

SUY NIỆM

“Cắm sâu chôn chặt trong Chúa” là:

- Chỉ tin cậy một mình Chúa hơn tin lời người thế tục.
- Chuộng ơn nghĩa và tình yêu Chúa hơn tình bè bạn thế tục.
- Bàn bạc với Chúa trong thâm tâm, chạy đến cùng Chúa trong mọi lúc.

Lời Thánh Phanxicô Xaviê: “Phải xử với bạn thân nhất như thế ngày mai họ sẽ là thù mình”.

Lạy Chúa! Duy có Chúa là không bao giờ bỏ những người kính mến và cậy trông Chúa, Chúa hằng ở bên để yên ủi và nâng đỡ họ. Xin Chúa cho con được mến Chúa trên hết.

¹⁴⁸ Ps. 59,13

¹⁴⁹ Ps.115

¹⁵⁰ Mt. 10, 17

Chương 46: TIN TƯỞNG Ở CHÚA NHỮNG KHI BỊ CHỈ TRÍCH

Phàn nàn là thiếu khiêm tốn

- Con ơi! Cứ vững tâm và tin tưởng nơi Cha.

Lời nói là chi nếu không chỉ là âm vang! Nó thoảng trên không mà không xuyên được núi đá.

Con có lỗi ư? Con hãy quyết tâm tu sửa.

Lương tâm con không trách gì con ư? Con cũng hãy cứ vui chịu thử thách vì lòng mến Chúa.

Nếu chưa có sức chịu những tra tấn gắt gao, ít ra con hãy vui chịu những lời chỉ trích nhẹ.

Tại đâu những cái tầm thường như vậy mà cũng vò nát được tâm can con? Không phải ư, tại con còn nuôi xác và quá bận tâm đến miệng đời?

Vì sợ người ta khinh mà con không muốn bị bác bỏ và cố tìm lẽ chữa mình để che đây.

Con hãy kiểm tra con kỹ hơn và con sẽ thấy đời còn nằm vùng trong con: đời là cái tham vọng muốn thỏa ý đời.

Nếu con còn sợ hèn kém và xấu hổ vì lỗi con, quả con chưa khiêm tốn thực, chưa chết hẳn cho đời và đời chưa bị đóng danh cho con.

Hãy nghe Cha, và con sẽ bớt khổ vì dư luận người đời.

Dẫu rằng người ta nói về con tất cả những cái mà lòng hiểm độc nhất của người đời có thể bịa ra được, tất cả những cái đó đã làm gì được con, nếu con chỉ coi nó như cái rác, mà không thèm để ý tới? Nó có nhổ được một sợi tóc của con chẳng?

Phàn nàn là thiếu tin tưởng

Người thiếu tinh thần nội tâm và không nhớ Chúa hiện diện, dễ bị chấn động vì một lời chê bai.

Trái lại, ai tin ở Cha và không cố chấp theo ý riêng, người đó không sợ gì người đời.

Chính Cha mới là người phải xét đoán: không gì bí mật mà dẫu được Cha, Cha biết mọi sự xảy đến thế nào và phân biệt rõ bên nguyên bên bị.

Lời dị nghị ấy do Cha muốn. Tai ương ấy Cha cho phép xảy đến, *“hầu tỏ lộ những thềm kín của bao lòng người”* ¹⁵¹.

Chính Cha sẽ xét cả người có tội lẫn người vô tội. Nhưng Cha lại muốn dùng một lý đoán màu nhiệm để thử cả hai trước.

Chứng của người đời hay lầm lẫn. Lý đoán Cha rất chính trực, nó sẽ tồn tại và không bao giờ lay chuyển được.

Thường nó còn bí ẩn và ít ai thấu được tường tận, nhưng nó không lầm và không thể lầm, mặc dầu nó bị mắt đời phủ nhận.

Vậy xét đoán gì, con hãy đến với Cha và đừng bao giờ khư khư ở ý riêng mình.

“Người công chính không xao xuyến trước mọi biến cố Chúa cho xảy đến” ¹⁵².

Dẫu phải vu khống, họ cũng ít quan tâm. Có người bào chữa lý sự, họ cũng chẳng vội mừng.

Vì họ biết rõ Cha thấu tâm can. Cha không xét theo ngoại diện và hình thức.

Thường khi cái trước mắt người đời là đáng khen, với Cha lại đáng chê đấy!

Tín nhiệm ở Chúa

- Lạy Chúa, Thấm phán chí công, uy lực nhưng nhân hiền! Chúa biết rõ người đời yếu hèn và tội lỗi. Chúa hãy là sức mạnh con và là niềm tin tưởng của con. Vì lương tâm con không đủ minh chứng cho con.

Chúa biết điều con không biết: thế nên con phải cúi nhận tất cả lời kêu trách và chịu cho vui lòng.

Xin Chúa khoan dung tha thứ cho những lần con không làm được như thế và thêm ơn để con nhẫn nhục hơn.

Con thà cậy nhờ lượng đại từ bi Chúa để được ơn tha thứ, hơn là gàn tuồng mình vô tội để che đậy một lương tâm mờ ám.

Dẫu không thấy mình có lỗi, con cũng không vì đó mà tự mình oan được, vì *“nếu không được Chúa khoan dung, chẳng ai đáng gọi là công chính trước mặt Chúa”*

153

SUY NIỆM

Bị chê, tự nhiên ai cũng khó chịu. Nhưng điều cần nhất là đừng nuôi và chiều theo cái khó chịu đó. Để được thế:

- *Đừng nghĩ ngợi, đừng tìm chê lại hay báo thù người chê mình.*
- *Vui chịu theo gương Chúa và dâng mọi đau khổ, nhục nhã cho Chúa.*
- *Xử lại tử tế, nói và làm ơn, nếu có thể. Đó là khiêm nhượng thật.*

Lời Chúa: “Hạnh phúc lớn cho chúng con nếu người ta mai mỉa, hành xích và vu khống cho chúng con những điều xấu, chúng con hãy vui mừng và sung sướng vì phần thưởng chúng con ở trên trời rất trọng đại”.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể! Chúa nghĩ thế nào về con? Chúa sẽ đoán xử và lên án con thế nào trong ngày công phán! Xin Chúa giúp con lợi dụng những đau khổ nhục nhã đời này mà đền tội, để khỏi đền trong muôn thuở.

¹⁵¹ Lc. 11, 35

¹⁵² Prov. 12, 20

¹⁵³ Ps.142,2

Chương 47: MUỐN ĐƯỢC RỒI PHẢI CHỊU KHÓ

Đau khổ chóng qua

- Con ơi! Đừng nao núng trong công việc đã khởi công vì Cha, cũng đừng thất đảm vì đau khổ! Trái lại trước mọi biến cố, con hãy nhớ lời Cha hứa mà tự phần chấn và an ủi.

Cha có đủ phương tiện để thưởng con một phần thưởng không đo lường được.

Không phải con sẽ sống mãi trên đời mà chịu vất vả, con cũng sẽ không phải đau đớn dần vật mãi đâu.

Rán chịu chút nữa, con sẽ thấy những đau khổ kết liễu.

Sẽ đến lúc hết vất vả, hết xao xuyến.

Tất cả mọi cái mau qua đều kém giá trị và ít lâu bền.

Con hãy cứ tiếp tục làm việc con đang làm, hãy làm cho trung tín trong vườn nho Cha và chính Cha sẽ nên phần thưởng cho con.

Con hãy viết, hãy đọc, hãy hát, hãy than, thỉnh lặng, cầu nguyện, nhẫn nại, chịu đựng mọi ngược đãi. Muốn sống muôn đời phải chiến đấu như thế và hơn nữa.

Phần thưởng vô hạn

Một ngày kia con sẽ được bình an: ngày đó duy mình Chúa biết. Lúc đó sẽ không có ngày và đêm như ở đời hiện tại, nhưng sẽ sáng vĩnh viễn, sáng vô hạn. Bình an tồn tại và nghỉ ngơi vững chắc.

Lúc đó con sẽ không còn nói: *“Ai sẽ cứu tôi khỏi xác phàm này”* ¹⁵⁴.

Con cũng đừng than: *“Khổ! Lưu đày mãi không chấm dứt”* ¹⁵⁵

Vì lúc đó sẽ không còn chết và sự sống sẽ là sống hoàn bị, không còn áy náy, mà sẽ hoàn toàn hoan lạc, hiệp hoan êm dịu và vinh hiển.

Trời là vinh phúc hoàn hảo

Này, nếu con thấy được triều thiên bất diệt của các Thánh trên trời, nếu con thấy vinh quang của những người mà xưa kia đời cho là đáng khinh và không đáng sống, không đáng hưởng, hẳn con sẽ hạ mình sát đất và thích từng phục mọi người hơn là cai trị một người. Con sẽ không thêm những ngày vui sống ở đời, một sẽ thích chịu đau khổ vì Chúa, và giá phải kể vào số những người bị đời khinh, con lại cho là đại lợi.

Nếu con cảm thấy rõ như thế, nếu con thâm tín sâu xa được thế, chắc con sẽ không dám phàn nàn nửa lời.

Có gì nặng nhọc mà con không muốn chịu để được sống muôn đời!

Được, hay mất nước Thiên đàng không phải chuyện thường đâu!

Con hãy ngược nhìn Trời, Cha đây với toàn thể các Thánh của Chúa Cha. Các Ngài đã chiến cuộc đại chiến ở đời, giờ đây các Ngài vui thỏa, giờ đây các Ngài được an ủi, giờ đây các Ngài không còn phải sợ sệt, giờ đây các Ngài đang an nghỉ và ở với Cha đến muôn đời trong nước Đức Chúa Cha.

SUY NIỆM

“Những đau khổ đời hiện tại làm cho ta nên cao thượng và đem lại cho ta một vinh hiển bất diệt”. Chính vì thế, ta thường nghe nói: trong đau khổ tiềm ẩn ơn giải thoát.

Chúa không muốn ta phải tìm những đau khổ lớn lao. Những đau khổ cần phải có đức anh hùng mới chịu nổi. Chúa chỉ muốn ta vui chịu cho nhẫn nhục những đau khổ thường ngày.

Để đau khổ ta chịu có tiềm năng giải thoát, ta hãy hiệp nó với những đau khổ của Chúa Kitô và nói như Thánh Phaolô: “Tôi hoàn tất điều còn thiếu trong cuộc Tử nạn của Chúa Kitô”.

Lạy Chúa! Con vui nhận mọi khổ giá Chúa trao cho và vác đi theo chân Chúa. Xin Chúa ban nghị lực để con vác tới cùng và chết với Chúa trên núi Cavariô của chức vụ con.

¹⁵⁴ Rom. 7, 24

¹⁵⁵ Ps.119, 6

Chương 48: HẠNH PHÚC ĐỜI SAU VỚI ĐAU KHỔ ĐỜI NÀY

Hướng về trời

- Ôi! Cung điện diễm phúc của Đấng Chí Thánh! Ôi! Ngày vinh quang muôn đời! Ngày bất tận, ngày chân lý tuyệt đối lên ngôi, ngày hạnh phúc muôn thuở và an bình vĩnh cửu, ngày không bao giờ tàn!

Ôi! Ước chi ngày đó chấm dứt tất cả những gì là thời gian!

Ngày vinh quang muôn đời cho các Thánh, nhưng người dương thế chỉ được phản ánh mờ mờ.

Những công dân của nước Trời đã hiểu thấu cái vinh phúc của ngày đó, còn lũ con cháu Evà, trong nơi đầy ải khóc lóc, chỉ than vãn những ngày đắng cay và buồn thảm của trần gian.

Sống lưu đày

Những ngày sống ở đời là những ngày ngắn ngủi và éo le, đầy đau khổ và ưu phiền.

Con người bị nhor vì tội lỗi, trắng trối vì thói hư, xao xuyến vì sợ sệt, sầu héo vì lắng lo, bối rối vì thắc mắc, phiền lụy vì phù vân, ám ảnh bởi lầm lạc, nặng nề vì vất vả, vẩn đục vì căm dỗ, ngả nghiêng vì khoái cảm, khổ sở vì thiếu thốn.

Ôi! Bao giờ tấm thảm kịch đó mới hạ màn? Bao giờ con mới thoát ly được ách nô lệ của thói hư.

Lạy Chúa! Khi nào con mới được hân hạnh chỉ nhớ đến một mình Chúa? Bao giờ con mới được vui thỏa trong Chúa?

Bao giờ con mới giữ bỏ được mọi xiềng xích mà hưởng tự do thực? Bao giờ mới thoát ly được mọi áp bức của ác thần và thân xác?

Bao giờ con mới được bình an, ổn định và vinh hiển vững chắc? Bình an trong cũng như ngoài, bình an khắp tư bề.

Ôi! Chúa Giêsu lân ái, bao giờ con mới được hưởng nhan Chúa? Bao giờ con mới được chiêm ngưỡng vinh hiển Chúa? Bao giờ Chúa mới là tất cả cho con?

Ôi! Bao giờ con mới được ở với Chúa trong nước Chúa, nước *“mà từ đời đời Chúa đã sắm để cho các kẻ Chúa yêu”* ¹⁵⁶.

Chiến đến lúc quyết liệt

Con đang bị hắt hủi, nghèo khổ và đọa đày trong đất kẻ thù, nơi mà con phải chiến đấu liên lỉ và khốn khó cùng cực.

Xin Chúa an ủi con trong cảnh lưu đày và xoa dịu vết thương của con, vì lòng con thật tình ao ước và ngưỡng mộ Chúa.

Tất cả những gì đời cung hiến để an ủi con, đã trở nên gánh nặng cho con.

Con ao ước hưởng được Chúa cho thân thiết, nhưng con vẫn không gặp Chúa.

Con muốn lưu luyến những của trên trời, nhưng vật chất trần gian và thói hư lãng loạn vẫn ghì con xuống.

Lý trí trong con muốn thống trị cả, nhưng xác thịt lại kiềm chế con!

Con thật đốn kiếp! Chính con đã chống lại con! *“Chính con đã làm khó dễ cho mình”* ¹⁵⁷. Tinh thần muốn lên nhưng nhục thể lại đòi xuống!

Xác thịt quấy nhiễu

Trời! Con khổ tâm quá! Trong lúc trí con găm suy những sự trên trời, thì những cái dưới đất cứ đàn lũ kéo đến khuấy khuấy giờ kinh nguyện con.

“Lạy Chúa! Xin đừng lãng xa con và trong cơn ngứa nộ, xin đừng bỏ tôi tớ” ¹⁵⁸

Chúa hãy tha xét mà đánh tan những tư tưởng đó đi. Hãy phóng tên để xua đuổi những tà ma quấy phá.

Xin hướng giác quan con về Chúa, xin cho con quên tất cả sự vật đời này. Xin giúp con từ bỏ và coi khinh những hình ảnh của thói xấu.

Chân lý bất diệt! Hãy đến giúp con để con đừng cảm xúc vì một ảo ảnh nào.

Hương vị của trời hãy xuống trong con và xua đuổi mọi nhớ nhớp khỏi nhan Chúa.

Tâm hồn xao xuyến

Chúa hãy tha thứ và khoan hồng cho những lần con chia trí trong giờ kinh nguyện.

Vâng, con thú thực con chia trí như vậy là thường.

Nhiều lúc xác đứng ngồi một nơi, mà tâm hồn con ngao du tận đâu đâu. Con nghĩ đến đâu, trí lòng con ở đó.

Điều con yêu thích ở đâu, đầu óc con cũng bay tới đó.

Sự gì tự nhiên con thích, vật gì đã dùng quen, là con hay nghĩ đến nhất.

Chính vì thế mà: lạy Chúa chân lý! Chúa đã bảo rõ: *“Của cải con ở đâu, lòng con cũng ở đấy”* ¹⁵⁹.

Nếu con mến Trời, con sẽ thích nghĩ đến những sự trên Trời.

Nếu con quyến luyến thế tục, con sẽ chạy theo những thú vui thế tục và phản kháng những ai chống đối thế tục.

Nếu con yêu nhục thể, con sẽ tưởng đến những gì là nhục thể.

Nếu con chuộng tinh thần, con sẽ thường nghĩ đến những gì là tinh thần.

Tóm lại bất cứ con thích cái gì, y kỳ con hay nói và thích nghe nói về cái đó, và khi về nhà cũng chỉ tưởng nhớ đến nó mãi.

Lạy Chúa! Thực hạnh phúc cho những ai vì Chúa mà khước từ mọi tạo vật; cự tuyệt thú tính và lấy tinh thần đạo đức mà đóng danh nhục thể, để lương tâm được thanh thản mà dâng lên Chúa một lời nguyện trong sạch, và hoàn toàn thoát ly mọi của đời để được hiệp hoan cùng ca đoàn các Thiên thần.

SUY NIỆM

“Chúa Kitô phải đau khổ rồi mới được vinh hiển”

Nước Trời! Nơi an nghỉ của các Thánh và là nơi ngưỡng mộ của mọi tâm hồn.

Nhưng với chúng ta cũng như các Thánh, thiên đàng chỉ là một phần thưởng sau chiến thắng: “Nước Trời phải chiến đấu mới vào được”.

Nhẫn nhục chịu đau khổ, đó là một cách vững chắc nhất để bảo đảm được nước Thiên đàng.

Lạy Chúa! Chúa đã nói: “Hạnh phúc cho người bị bắt bớ, vì nước Trời là của họ”. Xin Chúa giúp con vững chân bước theo đường Chúa để đáng theo Chúa vào hưởng vinh phúc muôn đời.

¹⁵⁶ Mt. 15, 34

¹⁵⁷ Job.7,20

¹⁵⁸ Ps.70, 12

¹⁵⁹ Mt. 6, 21

Chương 49: PHAI KHAO KHÁT VÀ TÌM NƯỚC TRỜI

Ao ước thiết tha

- Con ơi! Lúc nào mà tâm hồn con thao thức, ước ao được hạnh phúc thiên đàng và mong mỏi thoát ly lao tù thân xác, để được chiêm ngưỡng vinh quang Cha, vinh quang không pha một vệt tối, lúc đó con hãy mở rộng lòng ra và thành tâm đón cảm hứng đó.

Con hãy hết lòng cảm tạ Chúa nhân lành đã hậu đãi con; đã âu yếm viếng thăm con, nâng con lên cách mạnh mẽ để thân xác con không ghì con xuống được.

Tất cả những sự việc đó không phải do sáng kiến hay sức cố gắng mà được, mà chỉ do ơn Chúa thương đoái nhìn con, cốt để con thêm đạo đức và khiêm nhượng mà chuẩn bị sẵn sàng để lại chiến đấu, và liên kết chặt chẽ với Cha, quyết tâm phụng thờ Cha.

Ao ước trong sạch

Con ơi! Lửa bao giờ chả nóng, mà đã có lửa tất có khói.

Vì thế mà nhiều người khao khát Nước Trời, nhưng lòng vẫn bịn rịn với xác thịt đấy.

Cũng vì thế mà điều họ nài xin Chúa, họ lại không chịu làm vì vinh danh Chúa.

Con thường ao ước như thế đấy, nhưng vẫn chưa thoát được những quyến rũ của xác thịt.

Vì, phạm cái gì có pha tư lợi vào thì sao mà trong sạch, mà hoàn hảo?

Con hãy xin, mà đừng xin điều vừa ý, lợi cho mình, nhưng phải xin điều đẹp lòng Cha và làm vinh danh Cha. Vì giả như con sáng suốt đủ, con sẽ phải đặt ý Cha lên trên ý con và trên tất cả những gì người ta có thể ước muốn.

Cha biết điều con ao ước và Cha nghe thấy tiếng lòng con than thở.

Con muốn ngay ở đời này được hưởng tự do vinh phúc của con cái Chúa. Con mê Thiên đàng, quê hương bất diệt. Nhưng chưa đến lúc đâu, con còn đang trong giai đoạn chiến đấu, lao lực và thử thách kia mà!

Con ao ước được no thỏa điều tuyệt hảo, nhưng hiện giờ chưa thể được.

Lời Chúa: *“Chính Cha đây, hãy chờ Cha cho đến khi nước Thiên Chúa đến”*.

Con còn phải chịu thử thách và luyện lọc đã.

Đôi lúc con cũng được an ủi, nhưng chưa thể được no nê thỏa mãn.

Thử thách khá nặng nề

“Hãy cứng cáp và can đảm” ¹⁶⁰ để làm cũng như để chịu những điều trái ý.

“Con phải mặc lấy người mới, phải biến người cũ thành người mới” ¹⁶¹.

Thường khi điều không muốn làm, con lại phải làm, và điều muốn làm, con lại không được làm.

Người khác cầu được ước thấy, điều con mong ước lại không được!

Người khác nói có người nghe. Con nói người ta không đếm xỉa.

Người khác xin gì được nấy. Con xin gì cũng bị từ chối!

Người khác được hoan nghênh nhiệt liệt, còn con lại bị quên lãng.

Người khác được trao hết công tác này, chức vụ kia. Còn con bị coi là thừa!
Như vậy tự nhiên cũng đáng buồn, nhưng nếu biết chịu đựng sẽ có lợi vô cùng.

Chính nhờ những cái khổ đó và ngàn vạn điều tương tự, mà những tôi trung Chúa biết tự thoát ly, tự xả thân ở mức độ nào.

Không lúc nào con cần tự diệt bằng lúc phải xem, phải chịu những trái ý, nhất là khi phải vâng làm những điều không hợp, không lợi cho con.

Là người dưới, dĩ nhiên không khi nào con dám phản đối người trên, nhưng lúc phải theo ý người khác mà bỏ hẳn ý mình, tất nhiên con cảm thấy khó chịu chứ!

Nhưng phần thưởng lại vô cùng

Con ơi! Hãy nghĩ đến kết quả của việc con làm. Hãy nghĩ đến thời hạn công tác chóng qua mà phần thưởng lại vô cùng vĩ đại. Như thế, thay vì nặng nhọc, đức nhẫn nhục của con sẽ đem lại cho con rất nhiều an ủi.

Đấy con xem, chỉ vui lòng bỏ ý riêng một lúc mà được thỏa mãn muôn đời trên thiên đàng.

Ở đó, con sẽ được mọi điều con đang ao ước và có thể ao ước.

Ở đó, con sẽ được dư dật mọi thứ mà không khi nào sợ mất.

Ở đó, ý con bao giờ cũng hòa nhịp với ý Cha, con sẽ không ao ước gì ngoài Cha hay điều gì riêng cho con.

Ở đó, chẳng ai kháng cự con, chẳng ai phàn nàn về con, không ai ngăn trở, ngược đãi con, nhưng con sẽ cầu được ước thấy, và mọi nguyện vọng của con sẽ được thỏa mãn.

Ở đó, Cha sẽ trả vinh hiển bù lại những nhục nhã con chịu, trả danh dự cho nước mắt đã chảy, và thay vì chỗ thấp hèn, con sẽ được ngồi trên ngai trong thế

giới vĩnh hằng.

Ở đó, sẽ rạng ngời công hiệu của vâng lời. Người hãm mình sẽ được vui sướng và người khiêm tốn phục tùng sẽ được triều thiên vinh hiển.

Khiêm tốn phục tùng

Vậy, giờ đây con hãy phục tùng mọi người cho khiêm tốn và đừng bận tâm xét hỏi, ai truyền lệnh này lệnh kia.

Mà nếu ai xin con hay muốn con làm việc gì dù là người trên, người bằng vai hay người dưới, con cũng hãy vui nhận tất cả và thực tâm thi hành.

Mặc ai so đo chuyện này chuyện khác, mặc ai tự hào việc kia việc nọ, mặc ai được ngàn vạn tiếng khen. Phần con hãy vui mừng không phải vì bất cứ một phù vân nào, nhưng chỉ vui vì đã khinh mình, đã đẹp lòng Chúa và làm vinh danh một mình Chúa.

Điều con phải mong muốn là dầu con sống, dầu con chết, lúc nào Chúa cũng được vinh hiển nơi con.

SUY NIỆM

“Giữa dòng nước lũ trần gian, một cánh tay lân tuất đã từ cao quăng xuống một thang dây hy vọng, nó kéo dần lên khỏi nước đau khổ và đưa lên trời những ai bám chặt vào đó” ¹⁶².

Phải, khi còn tại thế, chúng ta chưa được hưởng thiên đàng thực thụ, nhưng chỉ hưởng trong hy vọng.

Những an ủi Chúa ban chính là để phấn khích ta và đau khổ là để thử thách và tôi luyện hy vọng của ta.

Vì ai hy vọng vững chắc tới cùng sẽ được cứu rỗi.

*Lạy Chúa! Con mong xác thịt này mau tan rã, để con chóng được hưởng thiên
đàng con mong đợi. Con hy vọng ở Chúa và đời đời con sẽ không phải xấu hổ.*

¹⁶⁰ Deut 31,7

¹⁶¹ Ep. 4, 24

¹⁶² Thánh Kysôtômô

Chương 50: GẶP SÀU KHỔ HÃY TÍN THÁC VÀO THIÊN CHÚA

Mong được an ủi

- Lạy Thiên Chúa, lạy Cha rất thánh! Xin chúc tụng Chúa bây giờ và mãi mãi, vì điều gì Chúa muốn, Chúa đã làm và điều gì Chúa làm cũng tốt.

Xin cho tôi tớ Chúa được vui mừng, không phải vui mừng với mình hay với ai khác mà chỉ với Chúa thôi, vì lạy Chúa! Chính Chúa là hoan lạc, là hy vọng và phần thưởng cho con, Chúa là hạnh phúc và vinh hiển của con.

“Tôi tớ Chúa có gì mà không là do Chúa ban cho” ¹⁶³, mặc dầu con không đáng.

Tất cả là của Chúa: cả điều Chúa đã cho đi cũng như điều Chúa đã thực hiện.

“Con túng nghèo và vất vả ngay từ lúc còn niên thiếu” ¹⁶⁴. Có lúc hồn con buồn muốn khóc, có lúc con xao xuyến vì dục tình khuấy phá.

Con mong được vui trong an bình. Con cầu xin thứ an bình của con cái Chúa, của những người được chính tay Chúa dưỡng nuôi trong ánh sáng an ủi.

Nếu Chúa cho được bình an, nếu Chúa đổ tràn ngập trên con niềm vui thánh thiện, linh hồn tôi tớ Chúa sẽ đầy hoan lạc và nhiệt tâm ca ngợi Chúa.

Nhưng nếu Chúa không ban, như Chúa đã thường làm, tôi tớ Chúa sẽ *“không tài nào chu toàn được giới răn Chúa”* ¹⁶⁵, mà quỳ gối đấm ngực vì không còn được như *“lúc ánh sáng Chúa chiếu giải trên đầu”* ¹⁶⁶ và *“ẩn dưới bóng Chúa”* ¹⁶⁷, để tránh những tấn công của cám dỗ.

Đau khổ do Chúa tiền định

Lạy Chúa rất công bình và muôn đời đáng ca tụng! Đã đến lúc Chúa thử thách tôi tớ Ngài.

Lạy Chúa khoan nhân! Giờ đây tôi tớ Chúa phải chịu một vài đau khổ vì Chúa là phải lắm.

Lạy Chúa muôn đời khả kính! Đây đã đến giờ Chúa định từ muôn thuở, giờ mà tôi tớ Chúa phải chịu áp đảo bên ngoài một thời gian, nhưng thâm tâm vẫn luôn sống với Chúa.

Tôi tớ Chúa cần bị khi dễ, bị giày đạp, bị thua kém người đời, bị sầu héo, vì đau khổ và ưu tư một thời gian, để rồi phục sinh với Chúa trong ánh bình minh của một ngày mới, và được vinh sáng trên trời.

Lạy Chúa là Cha rất thánh! Cha đã định thế, muốn thế và điều Cha truyền phải đem thi hành.

Được chịu đau khổ và nhục nhả ở đời vì lòng mến Chúa, chịu bao nhiêu lần và bởi bất cứ ai mặc ý Chúa muốn: đó là một hồng ân Chúa dành riêng cho những bạn yêu của Chúa.

Không gì xảy đến trên đời mà không do thánh ý và chương trình Chúa xe định và không có một lý do đích đáng.

“Lạy Chúa! Chúa hạ con xuống, thực là ích lớn cho con, để con hiểu tỏ đức công bình Chúa”¹⁶⁸, và để con chữa hẳn tính kiêu ngạo và phô trương.

Phải nhuốc hổ, bề mặt là ích lợi cho con, để con đừng tìm người đời mà chỉ tìm Chúa an ủi cho.

Nhờ đó con học biết kính sợ lý đoán sâu dày của Chúa. Lạy Chúa! Vì Chúa thử thách cả người lành lẫn kẻ dữ; nhưng lúc nào Chúa cũng công bình, chính trực.

Con cảm tạ Chúa, lạy Chúa! Vì Chúa đã không thứ tha con mà còn dùng roi đánh nát mình con, chất nặng đau khổ trên con và lấy gian nan vây bọc con cả trong lẫn ngoài.

Đau khổ sửa trị ta

Khắp gầm trời, không gì an ủi được con ngoài Chúa. Lạy Chúa Trời con! Chúa là y sĩ trên trời xuống chữa bệnh linh hồn, *“Chúa đánh bị thương rồi lại chữa khỏi, Chúa đem xuống hỏa ngục rồi lại đem lên”* ¹⁶⁹.

“Con thuộc quyền Chúa và Chúa dùng roi để sửa dạy con” ¹⁷⁰.

Vâng, lạy Chúa là Cha lân ái! Con đây ở trong tay Cha, con cúi đầu chịu roi Cha sửa dạy.

Cha hãy đánh vào lưng, vào cổ con, để uốn tính ngang tàng con theo ý Cha.

Cha hãy làm như Cha thường quen làm, để con thành một đồ đệ khiêm tốn và thảo hiền, biết tùng phục mọi huấn lệnh Cha.

Con hiến toàn thân con và mọi sự thuộc về con cho Cha để Cha sửa dạy. Con thà chịu sửa phạt đời này còn hơn chịu thiêu đốt đời sau.

Cha biết tất cả và biết rõ từng việc: không có gì trong lương tâm người ta mà giấu được Cha.

Cha biết mọi việc trước khi nó xảy đến. Cha không cần phải ai báo cáo hay trình bày những gì xảy ra trên mặt đất.

Cha biết điều gì lợi có thể giúp con tiến bộ, và Cha biết đau khổ giúp thiêu hủy những cái ghét của thói hư.

Cha hãy định đoạt về con mặc thánh ý Cha và đời sống con không còn ai biết rõ hơn Cha, xin Cha đừng từ bỏ nó.

Đau khổ giúp thánh hóa

Lạy Chúa! Xin dạy con biết điều con phải biết, yêu điều con phải yêu, khen điều đẹp ý Chúa hơn cả, chuộng điều Chúa chuộng và khinh điều Chúa khinh.

“Đừng để con xét đoán theo xác thịt, đừng để con quyết định theo lời nói của người ngây dại” ¹⁷¹ một hãy giúp con phân biệt rõ điều hữu hình với điều thiêng liêng, và luôn luôn tìm điều đẹp ý Chúa trên hết.

Giác quan người ta rất hay lầm khi xét đoán. Những người sùng bái đời cũng thế, vì chỉ biết yêu cái trước mắt.

Được người khác tôn trọng, có vì thế mà khá hơn đâu!

Và khi người này tâng bốc người khác: đó là người nói dối đánh lừa người nói dối, người phô trương đánh lừa người phô trương, người mù dắt người mù, bệnh chữa bệnh, thực ra lời khen đó chẳng qua chỉ là mai mỉa.

Vì như thánh Phanxicô nói: *“Trước mắt con, người ta thế nào, người ta vẫn chỉ là thế, không hơn không kém”*.

SUY NIỆM

Đôi lúc hình như Chúa bỏ ta: không một an ủi, không một hứng thú, không một tia sáng! Những cám dỗ, thử thách vây bọc quanh ta! Ta sắp thất vọng!

Chúng ta buồn vì những lúc như thế. Nhưng chính Chúa Giêsu cũng không thoát được cảnh dày dạn tinh thần ấy, đã phải thốt lên: “Lạy Cha, sao nỡ bỏ con?”

Chúa muốn thế để thử lòng tin tưởng và đức kính ái của ta. Chính lúc đó là lúc ta lập được nhiều công và nên giống Chúa Kitô hơn hết. Những lúc đó ta phải bình tĩnh cúi đầu chịu roi Chúa đánh cho đến khi cơn thử thách qua, và ta đừng quên nói như Chúa Giêsu:

“Lạy Cha, con xin vui nhận và uống cạn chén đắng này như Cha muốn... Xin đừng theo ý Con một theo Cha... Con phó linh hồn ở tay Cha”.

¹⁶³ I Cor. 4, 7

¹⁶⁴ Ps.87, 16

¹⁶⁵ Ps.118, 32

¹⁶⁶ Job.29,3

¹⁶⁷ Ps.16, 8

¹⁶⁸ Ps.118,71.2

¹⁶⁹ Tob. 13

¹⁷⁰ Ps. 17, 36

¹⁷¹ Is.11,3

Chương 51: HÃY LÀM VIỆC NHỎ KHI KHÔNG THỂ LÀM VIỆC LỚN

Có lúc không thể suy gẫm

- Con ơi! Không phải lúc nào con cũng có được tâm hồn sùng mộ nhân đức, hoặc ở mãi trong bậc nguyện gẫm cao siêu! Nhưng, vì vốn yếu hèn, đôi khi con cũng phải hạ mình để làm những việc thấp kém; và dầu ngại, dầu chán con cũng phải mang ách của đời sống lầm than.

Bao lâu còn ở trong xác hay chết này, con còn bị phiền nhiễu và ách nặng vẫn đè trên tâm hồn con.

Đó chỉ là một nhu cầu tất nhiên: có thân xác, tất nhiên phải rên xiết dưới sức nặng của thân xác. Và con không thể chuyên mộ việc thiêng liêng và hướng về Chúa luôn được.

Làm việc và chờ Chúa đến

Lúc đó con nên trở lại với những việc bên ngoài: làm những việc tốt cho khuây khỏa. Hãy hết sức tin tưởng chờ Cha trở lại thăm viếng. Con hãy nhẫn nhục chịu đựng thời gian lưu trú này và tình trạng khô lạnh của tâm hồn, cho đến lúc Cha lại đến thăm và giải thoát con khỏi mọi ưu phiền.

Cha sẽ làm cho con yêu mọi vất vả và được an tĩnh trong tâm hồn.

Cha sẽ cho con hiểu ý nghĩa của Thánh Kinh và tâm hồn được cởi mở, con sẽ lại bắt đầu “chạy mau trên đường giới răn Cha” ¹⁷².

Và con sẽ nói: “Những đau khổ đời này không thấm vào đâu với vinh hiển ta sẽ được sau này trên thiên đàng”. ¹⁷³

SUY NIỆM

Thánh thiện của các thánh trên trời khác với thánh thiện của người dưới đất.

Trên trời không có đau khổ, dưới đất đầy đau khổ. Trên trời mến Chúa và vui sống với Chúa, dưới đất mến Chúa trong khổ đau.

Đôi lúc Chúa cho ta được an ủi, có lúc để ta phải khô khan. Những lúc đó hãy bình tĩnh trở lại với công việc thường ngày đầu là những việc nhỏ nhất.

“Ta hãy ngưỡng mộ những điều vĩ đại nhưng bằng lòng với những điều bé nhỏ” ¹⁷⁴.

Lạy Chúa! Con quyết tâm tận tụy với nghĩa vụ hàng ngày và trung thành cả trong những việc nhỏ mọn, để đáng Chúa ban ơn và cho được hưởng nước Chúa là nước của những người bé nhỏ.

¹⁷² Ps. 118, 32

¹⁷³ Rom. 8, 18

¹⁷⁴ Ponlevoy

Chương 52: NGHĨ MÌNH ĐÁNG PHẠT HƠN AN ỦI

Nghĩ mình không đáng được ủi an

- Lạy Chúa! Con đâu đáng Chúa an ủi và viếng thăm linh hồn con : Chúa để con thiếu thốn và bị đọa đày là phải lắm.

Dầu nước mắt con chảy ra như nước biển, con cũng không đáng Chúa an ủi.

Đúng ra, con chỉ đáng roi Chúa nghiêm phạt, vì con xúc phạm đến Chúa nhiều, phạm nặng nề và phạm hầu đủ thứ tội.

Nhận định rõ như thế, con thấy con không đáng Chúa an ủi chút nào.

Nhưng Chúa, lạy Chúa từ bi, khoan hậu! Chúa không muốn công trình của tay Chúa phải tan biến, để *“biểu dương lượng từ bi sung mãn Chúa tràn xuống những thụ tạo được hưởng đức khoan dung”* ¹⁷⁵. Chúa đã thương an ủi tôi tớ Chúa quá điều con đáng và người trần không thể hiểu.

Vì những an ủi của Chúa không như những lời hứa suông của người đời.

Chỉ đáng hỏa ngục

Lạy Chúa! Con đã làm gì để đáng Chúa cho dự phần an ủi trên trời.

Con không nhớ con đã làm được việc gì tốt, nhưng chắc chắn là con mau sai lỗi mà lại chậm sửa mình.

Sự thực là thế, con không thể chối cãi. Con mà nói khác đi chính Chúa sẽ đứng lên phản đối con và sẽ không còn ai bênh con được.

Vì tội lỗi con phạm, con chỉ đáng hỏa ngục và lửa đời đời.

Thú thực con chỉ đáng sỉ nhục, khinh rẻ và con không đáng kể vào số những người mến Chúa.

Và dầu khó nghe, con cũng thành thực tự tố cáo tội con, để được Chúa lân mẫn thứ tha.

Tinh thần thống hối

Tội lỗi như con, đáng khinh như con, con còn dám nói gì?

Miệng con chỉ còn có thể nói: *“Con đã làm lỗi, lạy Chúa! Con đã lỗi lầm, xin Chúa thứ tha”*.

“Xin Chúa nguôi giận để con khóc lóc và đau đớn trước khi bước vào miền u tối bị bóng tử thần bao phủ” ¹⁷⁶.

Điều Chúa đòi trước hết từ một thủ phạm, một tội nhân khốn nạn, là một tâm hồn thống hối và tự hạ vì tội đã phạm.

Tinh thần thống hối thực và tâm hồn tự hạ sẽ đem lại hy vọng được tha thứ, trấn tĩnh được lương tâm xao xuyến, phục hồi được ân sủng đã mất, bênh đỡ người ta khỏi cơn thịnh nộ sắp tới, giải hòa Chúa với linh hồn thống hối bằng một cái hôn thánh thiện.

Lạy Chúa! Tinh thần khiêm nhượng thống hối là một lễ vật đẹp lòng Chúa, ngào ngạt trước nhan Chúa hơn hương trầm thơm ngát.

Nó là thứ dầu thơm Chúa muốn cho đổ trên chân Chúa, vì *“không bao giờ Chúa bỏ một tâm hồn thống hối và tự hạ”*. ¹⁷⁷

Đó là nơi ẩn nấu khỏi sức tàn bạo của hung thần.

Đó là chỗ chỉnh lý và gột rửa tất cả những sai phạm và dơ bẩn.

SUY NIỆM

Hết mọi ơn là của Chúa: Chúa có thể ban cho người này hay cho người khác, ban lúc này mà không ban lúc khác, hay ban rồi lại cất lấy. Tất cả đều là quyền Chúa.

Thế sao ta phàn nàn, phẫn uất khi Chúa không ban hay chưa ban ơn cho?

Phải chăng vì ta đã quá quen được chiều chuộng mà quên tình trạng cố hữu! Sinh ra bởi tội và sống trong tội, kỷ phần của chúng ta là tội và hỏa ngục.

Vậy ta hãy nhận định rõ địa vị ta và cúi đầu lĩnh nhận mọi thử thách và vui chịu để đền tội đời này và xin Chúa thứ tha cho ta đời sau.

¹⁷⁵ Rom.11,23

¹⁷⁶ Job.10,20

¹⁷⁷ Ps. 50, 39

Chương 53: ƠN CHÚA KHÔNG Ở CHUNG VỚI TÌNH YÊU THỂ TỤC

Bỏ tất cả để tìm yên tĩnh

- Con ơi! Ơn Cha quý lắm nhé! Không thể chung lộn với ngoại vật và những an ủi dưới đất.

Muốn được tràn đầy ơn Cha, con phải bỏ đi tất cả những gì ngăn trở nó.

Hãy tìm nơi thanh vắng, hãy vui sống riêng mình với mình, đừng tìm chuyện vân với ai, hãy cầu nguyện cho sốt sắng để giữ tinh thần thống hối và lương tâm trong sạch.

Hãy coi cả vũ trụ như không và hãy chuyên lo việc Chúa trước mọi việc bên ngoài.

Vì con không thể đồng thời chuyên lo về Cha và vui thỏa với những gì mau qua.

Phải xa cách họ hàng thân thuộc, phải vất bỏ mọi yên ủi thể tục ra khỏi lòng.

Thánh Phêrô tông đồ khuyên tín hữu Chúa Kitô sống ở đời, như “*người cư ngụ, như khách du hành*” ¹⁷⁸.

Một người hấp hối mà lòng không luyến tiếc một tình tứ gì ở đời, sẽ vững tin nơi Cha!

Nhưng một tinh thần bạc nhược làm gì hiểu được thế nào là một tâm hồn tận thoát và người tục lụy hiểu sao được giá trị sự thông dong của người nội tâm.

Nhưng nếu muốn nên người có tinh thần, cần phải thoát ly cả người xa lẫn người gần, và phải đề phòng chính mình hơn đề phòng người khác.

Tự thắng

Nếu con tự thắng được mình, con sẽ chế ngự dễ dàng mọi thứ khác.

Chiến thắng lớn nhất phải là toàn thắng chính mình.

Ai chế ngự được mình hoàn toàn đến nỗi giác quan triệt để từng phục lý trí, lý trí từng phục Chúa trong mọi sự, người ấy là người toàn thắng được mình và thống trị được trần tục.

Nếu con mong đạt tới điểm cao đó, cần phải can đảm bắt tay vào việc: Kề riệu vào gốc cây, chặt và tận diệt mọi tình yêu thầm kín và ngang trái, đang ràng buộc con với xác thịt, với ý riêng và với vật chất.

Từ thói xấu quá yêu mình, phát sinh hầu hết những điều cần phải tuyệt căn. Một khi đã thắng dẹp và diệt trừ được chúng, con sẽ được bình an đặc biệt và thanh thản ngay.

Nhưng ít ai cố gắng tự hủy và tận thoát. Vì thế họ còn tự giam hãm mình, tinh thần họ không bao giờ vươn cao hơn được.

Những ai muốn được thông dong đồng hành với Cha, người đó phải cầm hãm tất cả những khuynh hướng ngang trái, lỗ lã và đừng luyến ái một tạo vật nào cách ích kỷ và bừa bãi nữa.

SUY NIỆM

Muốn giữ lòng khỏi quyến luyến tạo vật và bản thân:

- Ý chí phải siêu thoát, phải tự khử mọi của hữu hình bằng tinh thần thống hối.
- Tâm hồn phải giữ bỏ mọi cảm tình tự nhiên để Chúa có thể độc quyền ngự trị.

Thực hành thánh ý Chúa: bắt giác quan từng phục lý trí, lý trí phục từng Chúa Giêsu.

Lời Chúa: “Không ai có thể phụng sự hai chủ, vì họ sẽ yêu chủ này mà ghét bỏ chủ khác, quyến luyến chủ này mà khinh rẻ chủ kia”.

Lạy Chúa! Khi chịu phép Thánh tẩy, con đã nguyện bỏ Satan và mọi vinh dự trần thế để phụng sự chỉ mình Chúa. Nhưng bao lần con đã lỗi lời thề đó! Xin Chúa thương tái thiết trong tình yêu Chúa và ban ơn giúp con vững bước trong đường phụng sự.

Chương 54: HÀNH ĐỘNG BẮM SINH VÀ SINH HOẠT CỦA ÂN SÙNG

Phân biệt thế nào?

Con ơi! Hãy nhận định cho rõ rệt những hành động do bám sinh với sinh hoạt của ân sùng. Mỗi thứ theo một chiều hướng hết sức ngược nhau và phức tạp. Trừ người sống nội tâm và được ơn trời soi sáng, chứ mấy ai phân biệt nổi.

Ai ai cũng thích điều thiện và trong hành vi, ngôn ngữ, bao giờ họ cũng nhằm một thiện ích nào đó, nhưng nhiều người bị lầm thê thảm vì cái vỏ, cái mã thiện ấy.

Ích kỷ với xả kỷ

Bám sinh rất xảo trá: nó quyến rũ, mưu mô lừa đảo và bao giờ cũng đặt mình làm chủ đích.

Ân sùng, trái lại, rất ngay chính, xa tránh ngay cả hình bóng cái ác và không bao giờ hữu ý lừa ai. Tất cả chỉ vì Chúa và chỉ mong đạt được chính Chúa.

Bám sinh không muốn chết, không muốn bị kiềm chế, bị thua thiệt, bị sai khiến, không bao giờ ưa nặng nhọc.

Ân sùng ưa hãm mình, triệt để ghét dâm dăng, tìm tòi phục, coi thường thất bại, sợ được tự do. Thích sống kỷ luật, không ham điều khiển ai, ưa sống

động và ở dưới cánh tay Chúa, “sẵn sàng khiêm nhượng cúi đầu trước mọi người vì Chúa” ¹⁷⁹.

Bẩm sinh chỉ hành động vì tư lợi, chỉ mong lợi dụng người khác.

Ân sủng không xét tài lợi, không ham tiện nghi mà chỉ nghĩ đến công ích.

Yêu sách với đơn sơ

Bẩm sinh ham danh dự, mong được trọng kính.

Ân sủng luôn qui hướng mọi danh dự, mọi vinh quang về Chúa.

Bẩm sinh sợ xấu hổ, sợ khinh chê.

Ân sủng vui chịu “nhục vì danh Chúa” ¹⁸⁰.

Bẩm sinh thích thư nhàn và nuông chiều thể xác.

Ân sủng không ưa nhàn rồi, ham làm việc luôn.

Bẩm sinh ưa tò mò, ham cái đẹp, tránh thô hèn.

Ân sủng lại sung sướng vì cái đơn sơ, tầm thường, không ngại cái thô hèn, không thẹn phải mặc áo cũ.

Bẩm sinh tìm của thế tục, vui vì tư lợi, buồn vì phải thua thiệt, khó chịu vì một vài lời sỉ nhục.

Ân sủng chú trọng điều bất diệt, không thêm điều mau qua. Không nao núng khi thua thiệt. Nói nặng tránh mất lòng, vì nó đã gửi kho tàng và vui vẻ trên trời, ở đó không gì hư nát được.

Tham lam với đại độ

Bẩm sinh tham lam thích nhận hơn cho, chỉ dính bén tư lợi.

Ân sủng lại quảng đại và có tính cách cộng đồng, tránh cái riêng tư, được ít cũng bằng lòng và nghĩ “cho đi vui hơn là nhận lấy” ¹⁸¹.

Bẩm sinh hướng về tạo vật, nhục thể, phù vân và du hí.

Ân sủng hướng về Chúa và đạo đức, từ khước tạo vật, trốn trần tục ghét những ước muốn giác quan, hạn chế lêu lổng và xấu hổ lúc phải ra nơi công chúng.

Bẩm sinh ham được an ủi bên ngoài để nhờ đó thỏa mãn giác quan.

Ân sủng chỉ tìm an ủi nơi một Chúa và chỉ vui mừng trong Chúa chân thiện hơn mọi thứ hữu hình.

Bẩm sinh hành động vì tư lợi và ích kỷ, chỉ biết đòi công, làm ơn để mong báo đáp, để kiếm lời, tìm tiếng khen, đòi biết ơn.

Ân sủng không tìm của thế tục hoặc công xá, chỉ mong được Chúa làm phần thưởng duy nhất, còn những nhu cầu trần thế, chỉ coi chúng là phương thế để đạt gia nghiệp muôn đời.

Tự phụ với khiêm tốn

Bẩm sinh thích lắm bạn hữu, thân thuộc. Tự hào là con dòng cháu giống. Cười với người sang, nịnh người giàu, vỗ tay khen đồng lõa.

Ân sủng yêu cả người thù ghét mình, không kiêu vì nhiều bạn, coi thường giống trọng dòng sang, có hãnh diện thì cũng chỉ hãnh diện khi tổ tiên nổi tiếng về nhân đức. Trọng bần khinh phú, thương giúp người vô tội hơn bọn quyền quý, vui cùng người chân thực hơn bọn xảo trá, luôn luôn khuyên người tốt thi đua việc thiện và bắt chước Chúa Kitô.

Bẩm sinh hay phàn nàn vì thiếu thốn và vất vả.

Ân sủng nhẫn nại chịu cảnh túng nghèo.

Bẩm sinh qui tất cả về mình: có tranh đấu, có biện luận cũng là vì mình.

Ân sủng quy tất cả về Chúa, nguồn mạch của muôn ơn. Không nhận gì là của mình, không kiêu hãnh phô trương gì, không tranh luận, không trọng ý mình

hơn ý người, chỉ phú thác mọi tư tưởng, mọi sáng ý mặc Thượng Trí Chúa xét định.

Bẩm sinh ham biết những bí mật và tin tức, thích ra mắt quần chúng, thích vợ vét nhiều, thích được người biết tới và làm mọi việc để cầu tiếng khen.

Ân sủng không ưa tìm biết những mới lạ. Tất cả những điều đó chẳng qua chỉ là phục hồi một dĩ vãng đã chết, vì hạ giới có gì mới lạ, có gì vững chắc! Nó chỉ tập hãm giác quan, tránh cái thỏa mãn phù phiếm và phô trương; khiêm tốn giấu ẩn những gì đáng khen, đáng trọng; tìm ích lợi và vinh danh Chúa trong mọi sự, mọi khoa học. Không thích mình được ca tụng, cũng như không thích những điều thuộc về mình, mà chỉ mong Chúa được vinh hiển vì mọi ơn lành Chúa ban đầy tràn, và ban vì một bác ái tinh thuần.

Ân sủng bổ khuyết và cải tạo bẩm sinh

Ân sủng là ánh sáng siêu nhiên, là đặc ân của Thiên Chúa, là dấu ấn những người được chọn và bảo chứng phần rỗi muôn đời. Từ đam mê trần tục nâng ta lên sùng mộ siêu nhiên, từ nhục thể biến ta thành tinh thần.

Bẩm sinh càng bị dẹp và khuất phục, ân sủng càng tuôn xuống đầy tràn và ngày ngày thăm viếng làm cho hình ảnh Thiên Chúa nổi dần trong tâm trí con người.

SUY NIỆM

Thánh Phaolô nói: trong ta có hai luật đối lập: luật xác thịt xui ta làm ác và luật lý trí, hợp tác với ân sủng, giúp ta từng phục Thiên Chúa.

Đứng giữa hai sức mạnh tương phản, ta không biết mình sẽ nghiêng bên nào. Vì xác thịt kéo ta về phía trần tục cũng mạnh như ân sủng kéo ta về phía Thiên Chúa.

Thỏa mãn cả hai là không thể được, vì “không ai có thể phụng sự hai chủ”.

Tất cả còn do sự lựa chọn và thiện chí của ta. “Bí quyết của đời sống tinh thần hệ tại ở cuộc lựa chọn này” (Taulère).

Lạy Chúa! Nhờ ơn Chúa soi sáng, con quyết chọn Chúa làm kỷ phần và gia nghiệp. Tràn tục đối với con là địch thủ. Xin Chúa giúp con trung tín đến cùng.

¹⁷⁹ I Pet. 2, 13

¹⁸⁰ Act. 5, 41

¹⁸¹ Act. 20, 35

Chương 55: BẮM SINH ĐỒI BẠI ÂN SUNG THANH CAO

Ơn hiện sung

- Lạy Thiên Chúa của con! Chúa đã dựng nên con giống hình ảnh Chúa, xin ban cho con ân sung mà Chúa đã cho con biết là trọng đại và khẩn thiết cho phần rỗi con, để con chế ngự tính cuồng dại trong con, hằng xui con phạm tội và tự hủy diệt.

“Con cảm thấy trong thân thể con, quy luật của tội lỗi phản kháng quy luật của tinh thần” ¹⁸². Nó biến con thành nô lệ và bắt con phục tùng giác quan, mà nếu không có ơn Chúa đốt nóng tâm hồn con thì không tài nào con kháng cự nổi tình dục.

“Bản tính con người đã khuynh chiều tội ác ngay từ lúc còn ấu thơ” ¹⁸³. Để khuất phục nó cần phải có ân sung, một ân sung vĩ đại.

Cần thiết

Vì bẩm sinh đã đồi bại ngay từ trong thủy tổ Adam và tệt hóa vì tội lỗi, nên nó đã gieo vạ cho toàn thể nhân loại. Và cái bẩm sinh mà Chúa đã dựng nên tốt đẹp và công chính, ngày nay chỉ còn là một khuynh năng trụy lạc, xấu xa, yếu hèn, đến nỗi chỉ lôi con làm điều ác và việc đê hèn bỉ ổi.

Được chút sức còn lại trong con thì không khác gì đốm lửa giữa đồng tro tàn.

Đốm lửa ấy chính là lý trí tự nhiên, bị một làn mây dày đặc bao phủ. Tuy còn phân biệt được thiện ác, thị phi, nhưng bất lực đến nỗi: điều nó nhận là hay, là thực lại không có sức thực hành nổi, vì không còn đủ ánh sáng chân lý và cảm tình đã bị mê hoặc.

Do đó *“tinh thần con vui giữ luật Chúa”* vì con biết rõ: *“Giới răn Chúa rất trọn hảo, công bình và thánh thiện”*. Nên con cần phải xa tránh mọi tội lỗi và điều ác.

Nhưng *“về nhục thể, con lại bị luật tội lỗi chi phối”*, vì con đã vâng theo cảm giác hơn lý trí.

*“Con có thiện ý làm điều lành, mà không có khả năng thực hiện”*¹⁸⁴.

Do đó, con thường quyết tâm rất hay, nhưng nếu ân sủng Chúa không trợ lực cho sức yếu hèn của con thì chỉ hơi rắc rối là con nản và bỏ ngay.

Cũng vì thế mà dầu con đã biết đường trọn lành, và thấy rõ điều phải làm, nhưng bị thú tính đàn áp, con không thể vươn được lên nơi trọn lành.

Lạy Chúa, để khởi công cũng như để tiếp tục và hoàn tất việc thiện, ân sủng Chúa cần thiết cho con chừng nào!

Thiếu ân sủng con không làm nổi việc gì. Nhưng với ân sủng Chúa trợ lực con làm được tất cả trong Chúa.

Ơn Thánh sủng

Do bởi thiên ân! Không có thiên ân huân nghiệp ta là không và cả những tài năng tự nhiên cũng chỉ là không.

Lạy Chúa, không có ơn Chúa, dầu nghệ thuật, dầu tiền tài, dầu sức lực, dầu nhan sắc, trí tuệ, dầu lợi khẩu đến đâu cũng vô giá trị trước nhan Chúa.

Vì những tài năng tự nhiên, người lành, người dữ ai cũng có thể có được. Nhưng thánh sủng và Đức Ái là đặc ân của người Chúa chọn : ai mang dấu ấn ấy tất nhiên đáng được sống muôn đời.

Ân sủng này giá trị đến nỗi thiếu nó, dầu ơn được nói tiên tri, ơn làm phép lạ, ơn nguyện gẫm cao siêu mấy cũng kể là không.

Hơn nữa, không có Đức Ái và Thánh sủng, dầu có Đức Tin, Đức Cậy và các nhân đức khác, Chúa cũng chẳng ưa.

Ôi! Ân sủng! Nhờ ân sủng người có tinh thần khó nghèo nên giàu có nhân đức, người khiêm nhường trong lòng được sung túc mọi của quý giá. Hãy đến, hãy xuống trong ta, hãy mau đổ đầy an ủi lòng ta, để linh hồn ta khỏi kiệt quệ vì mệt mỏi và khô khan.

Cầu xin ân sủng

Lạy Chúa, xin cho con được ân nghĩa với Chúa, vì ơn *“Chúa đủ cho con”* ¹⁸⁵ dầu con mất hết mọi điều tốt lành con ước mong!

Dầu bị thử thách, dầu phải chịu muôn ngàn đau khổ, dầu điều dữ nào con cũng không sợ, miễn có ân sủng Chúa ở với con.

Ân sủng Chúa là sức mạnh, là sáng soi, là nâng đỡ.

Ân sủng mãnh liệt hơn mọi địch thù và khôn hơn mọi triết nhân.

Ân sủng giáo dục chân lý, dạy vẽ kỷ luật, sáng soi tâm hồn và ủi an lúc sầu muộn, đuổi xa sầu buồn, trục xuất hoang mang, nuôi lòng sùng ái, và khai nguồn lệ sám hối.

Không có ân sủng Chúa, con chỉ là cây khô, là gốc còi đáng bứng đi.

“Lạy Chúa, xin ban ân sủng đón ngăn và theo sát con luôn và giúp con ân cần làm việc lành. Vì Chúa Giêsu Kitô con Chúa. Amen” (Lời nguyện Chúa nhật 16 sau Hiện Xuống).

SUY NIỆM

Theo các nhà thần học, ân sủng cần để bổ túc và kiện toàn bẩm sinh.

Với bẩm sinh thuần túy, chúng ta chỉ là “nhục thể”, là “nô lệ của tội ác”. Ta không làm được gì đáng công, trái lại chỉ đáng phạt.

Nhưng ân sủng cải tạo bẩm sinh như Thánh Phaolô nói: “Xưa trước anh em là tối tăm mà giờ đây anh em đã trở nên ánh sáng trong Chúa”¹⁸⁶.

Như vậy trong tình trạng hiện tại, ân sủng tuyệt đối cần để ta lập công đáng thưởng và có thể được cứu rỗi.

Lạy Chúa! Chúa đã dạy: “Không ai đến cùng Cha được, nếu không được Đức Chúa Con dẫn dắt”. Vâng, nếu không có ơn Chúa soi dẫn, con không thể đến cùng Chúa và được rỗi. Nhưng với ơn Chúa trợ lực, con làm gì cũng được, miễn là Chúa thương đừng từ chối con.

¹⁸² Rom.7,13

¹⁸³ Gen.8,21

¹⁸⁴ Rom.7,12.18.25

¹⁸⁵ II Cor.12,19

¹⁸⁶ Ephes.5,8

Chương 56: TỰ THOÁT VÀ VÁC THÁNH GIÁ THEO CHÚA GIÊSU

Đường Thánh giá

Con ơi! Càng thoát ly mình, con càng thấm tình Cha.

- Ta chỉ được bình an khi ta không lệ thuộc ngoại vật, ta cũng chỉ hiệp nhất với Chúa được khi bên trong ta biết tự thoát.

- Cha mong con tập sống xả kỷ, để hoàn toàn theo ý Cha, không từ nan, không kêu trách.

“Hãy theo Cha: vì Cha là Đường, là Chân lý, là Sinh lực”¹⁸⁷.

- Không có đường, biết đi về đâu. Không chân lý sao biết sống lành? Thiếu sinh lực, sống sao nổi?

- Cha là đường con phải theo, là chân lý con phải tin, là sinh lực con phải cầu mong.

- Cha là đường không thể lạc, là chân lý không thể lầm, là sinh lực vô tận.

Cha là đường thẳng tắp, là chân lý tối cao, là sống thật, sống hạnh phúc, sống tự hữu.

Nếu con theo đường Cha *“con sẽ biết chân lý, sẽ được tự do, và sẽ được sống muôn đời”¹⁸⁸.*

Nếu con muốn được sống, hãy tuân giữ giới răn Chúa.¹⁸⁹

Nếu con muốn biết chân lý, hãy tin Cha.

Con muốn nên hoàn thiện: hãy bán tất cả.

Muốn làm môn đệ Cha: hãy dẫn thân.¹⁹⁰

Muốn sống hạnh phúc: hãy coi nhẹ đời hiện tại.

Muốn được địa vị cao trên trời: hãy tự hạ ở dưới đất.

Muốn đồng trị với Cha hãy cùng vác Thánh giá với Cha.

Chỉ có tôi trung của Thánh giá mới gặp được đường hạnh phúc và ánh sáng thật.

- Lạy Chúa! Đường Chúa đi hẹp quá và bị đời coi khinh: xin cho con biết theo Chúa và chịu đời khinh như Chúa.

“Tôi tớ không trọng hơn chủ, môn đệ không ở trên Thầy”¹⁹¹.

Xin cho con biết tập sống cố gắng như Chúa, vì có thể con mới được rồi và được nên thánh thật.

Ngoài sự sống thần thiêng, mọi sách con đọc, mọi lời con nghe không khuây khỏa, thỏa mãn hẳn được con.

Theo Chúa để đạt hạnh phúc

“Con ơi! Con đã đọc, đã biết tất cả: nếu giữ được như thế, con sẽ được hạnh phúc”.

“Người mến Cha là người biết và giữ giới răn Cha; Cha sẽ yêu quý họ, sẽ tỏ mình Cha cho họ và sẽ cho họ được đồng trị với Cha trong nước Đức Chúa Cha”¹⁹².

- Lạy Chúa, con mong ước được thực hiện như lời Chúa phán dạy và hy vọng con sẽ được như vậy.

Con đã lĩnh nhận Thánh giá tự tay Chúa, vai con sẽ vác và sẽ vác cho đến chết như Chúa đã trao cho.

Trái phúc của một tu sĩ đạo đức là Thánh giá, chỉ có Thánh giá mới dẫn tới thiên đàng.

Đã khởi công, thì đừng lùi cũng đừng bỏ.

Nào anh em! Ta cùng đi. Sẽ có Chúa Giêsu ở với chúng ta.

Vì Chúa Giêsu, ta đã lĩnh lấy Thánh giá. Vì Chúa Giêsu, ta sẽ vác cho tới cùng.

Đã là thủ lãnh, là hướng đạo, Chúa cũng sẽ là người nâng đỡ ta.

Kìa Vua ta, Ngài đi tiên phong: Ngài sẽ chiến đấu cho ta.

Ta hãy can đảm bước theo Chúa và đừng khiếp sợ. Ta hãy sẵn sàng chết anh hùng nơi trận địa và đừng trốn Thánh giá mà làm hoen ố vinh dự của ta.

SUY NIỆM

Câu “Ai muốn theo Cha, phải tự thoát vác khổ giá mình mà theo” bao hàm tất cả khoa tu đức học và là đường chắc để được rồi.

Tinh thần tự thoát là nguyên tắc thiết yếu của Phúc Âm và quy luật căn bản của Đạo Chúa.

Muốn được rồi, ta phải cương quyết bỏ đường rộng, đường tiêu vong, mà mạnh dạn bước vào đường hẹp, đường Thánh giá: xả kỷ và hy sinh. Vì chỉ có đường ấy mới thực là đường cứu rồi. Chính Chúa Giêsu đã đi trước, ta hãy cương quyết theo Ngài.

Lạy Chúa Giêsu! Chúa đã từ trời xuống dạy chúng con đường lên thiên đàng. Trót đời sống của Chúa đã là Thánh giá và tử đạo. Xin Chúa giúp con can đảm bước theo để cùng chết với Chúa, hầu mai sau được vinh hiển với Chúa.

¹⁸⁷ Mt. 9, 9

¹⁸⁸ (Ga. 7, 42)

¹⁸⁹ Mt. 19, 17

¹⁹⁰ Ibib. 24; Lc.9,20

¹⁹¹ Mt. 10, 24

¹⁹² Ga.13,7; 19,21

Chương 57: ĐỪNG NẢN LÒNG KHI LÀM LỖ

Hãy vững tin

- Con ơi! Nhẫn nhục và khiêm tốn trước gian lao, đẹp lòng Cha hơn những an ủi và sốt sắng lúc được may mắn.

Sao con buồn vì một lời trách nhẹ? Dầu nó có nặng nề mấy, con cũng không được tủi lòng kia mà!

Nhưng con hãy để nó qua đi. Thử thách thế có gì là mới lạ. Với con chắc không phải là lần đầu mà. Nếu con sống lâu hơn, chắc cũng chưa phải là lần cuối cùng.

Không gặp đau khổ, thấy con can đảm khá lắm. Con còn biết khuyên người khác, còn biết nói để khích lệ họ.

Thế mà vừa chớm đau khổ, con đã mất cả sáng suốt, cả nghị lực.

Con hãy coi đó mà chân nhận cái yếu hèn của con: thường con đã cảm thấy cả trong những trường hợp không đâu!

Cho dù những đau khổ ấy và ngàn vạn cái tương tự có xảy đến cũng cốt là mưu phần rồi cho con thôi.

Bài học nhẫn nhục

Con hãy khôn ngoan đề phòng mọi đau khổ; thắng hoặc nó xảy đến, con đừng thất đảm và đừng xao xuyến!

Không chịu được cho vui vẻ, ít nhất cũng hãy chịu cho nhẫn nhục.

Giả sử gặp lời nói mất lòng làm con tức tối, con hãy tự chế ngự lời nói, đừng để miệng thốt ra lời nào quá đáng, sinh gương xấu cho người yếu đuối.

Sớm, muộn cơn tức sẽ nguôi đi và ơn Cha sẽ trở lại, làm tiêu tan đau khổ cho lòng con.

Lời Chúa: *“Cha hằng sẵn sàng cứu giúp và an ủi con hơn mọi lúc miễn con biết tín nhiệm ở Cha và sốt sắng kêu cầu Cha”*.

Con hãy bình tĩnh và chuẩn bị để chịu đựng hơn nữa.

Dẫu con phải cơ cực luôn hay thử thách gặt gao, cái đó không phải uổng công đâu.

Con là người chứ đâu phải Thiên Chúa, con là nhục thể chứ đâu phải thiên thần!

Nếu thế con đòi đứng mãi trên đỉnh cao nhân đức thế nào được! Thiên thần trên trời và thủy tổ trong địa đường cũng chẳng vững được thế đâu!

Chính Cha sẽ nâng đỡ và cứu vớt những người sâu khổ. Và những ai tự nhận mình hèn yếu sẽ được Cha nâng lên cao cho nhập hàng thần thánh.

Chúc tụng Chúa

- Lạy Chúa! Con ngợi khen lời Chúa, *“lời êm dịu cho miệng con hơn sáp ong, hơn mật lọc”*¹⁹³.

Con biết làm gì trong lúc ưu phiền, đau khổ, nếu Chúa không nói để phần khích con!

Con sẽ chịu bất cứ sự gì và bao nhiêu lần cũng được, miễn là cuối cùng con tới được cửa phần rỗi.

Xin cho con được chết lành và được may mắn khi lìa khỏi thế.

Đừng quên con, lạy Chúa! Xin dẫn con đi đường thẳng để vào nước Chúa.
Amen.

SUY NIỆM

*Nhẫn nại với người khác đã là khó; nhẫn nại với chính mình, còn khó hơn nhiều.
Nhưng đây lại là điểm then chốt của xả kỷ.*

Khó chịu khi thấy mình làm lỗi, đó là một triệu chứng kiêu ngạo hơn là thống hối.

Người khiêm nhượng thực, biết mình yếu đuối, không bao giờ lấy làm lạ khi làm lỗi. Họ chỉ phàn nàn thống hối, xin Chúa thứ tha, thế rồi vẫn bình tĩnh, can đảm chiến đấu.

Dĩ nhiên, làm lỗi như vậy bao giờ cũng là một khuyết điểm, nhưng khó chịu như thế lại là khuyết điểm lớn hơn. Nó bắt nguồn từ tính kiêu ngạo, tự ái và thiếu tin tưởng ở Chúa.

Lạy Chúa là nguồn gốc mọi bình an thánh thiện! Chúa đã quá rõ con hèn yếu chừng nào! Nhưng nếu Chúa không thương giúp, con sẽ hèn yếu thêm và điêu tàn. Xin Chúa giúp con thắng lướt được tính tự ái nơi con và bắt nó hoàn toàn tùy phục Chúa.

Chương 58: ĐỪNG TÒ MÒ NHỮNG ĐIỀU KHÔNG NÊN TÒ MÒ

Đừng tra xét việc Chúa

- Con ơi! Đừng bao giờ dám tranh luận về những vấn đề siêu việt là lý đoán nhiệm mầu của Thiên Chúa: tại sao người này bị ruồng rẫy, người khác lại được ân sủng dư dật? Tại sao người nọ bị cực khổ, người kia lại được may mắn?

Những điều đó vượt tầm trí nhân loại. Chả biện pháp nào, chả lý luận nào thăm dò được lý đoán của Thiên Chúa.

Vậy khi thù địch con nêu vấn đề hay lúc người ta tò mò chất vấn con, con hãy trả lời họ bằng câu này của tiên tri Đavít: *“Lạy Chúa! Chúa rất công minh và lý đoán Chúa vô cùng chính trực”*¹⁹⁴.

Hoặc câu: *“Lý đoán Chúa chân thực và minh bạch”*¹⁹⁵.

Lý đoán Cha chỉ đáng sợ chứ không nên tranh luận, vì lý trí nhân loại không thể hiểu thấu được.

Đừng tranh luận về công đức các Thánh

Con đừng tra vấn, đừng tranh luận về công đức các Thánh: vị nào thánh thiện hơn, vị nào cao hơn trên nước Trời?

Tò mò thế chỉ sinh cãi lầy và tranh luận vô ích, làm mỗi cho tính kiêu ngạo và hư vinh. Như thế chỉ tổ sinh ghen tương, bất bình: vì người này muốn tâng vị

này lên, người khác lại muốn tôn vị khác.

Cố chấp tra vấn và thăm dò những vấn đề như thế không mang lại ích lợi gì mà còn làm mất lòng các Thánh, vì Cha không phải là một Thiên Chúa tranh chấp, nhưng là Thiên Chúa an hòa, một thứ an hòa có nền tảng ở tinh thần khiêm tốn thực tế chứ không ở óc tự tôn.

Chỉ có thứ đạo đức ủy mị mới làm con người ta tôn sùng Thánh này hơn Thánh khác: thứ đạo đức ấy do người ta hơn là bởi Chúa.

Chính Cha đã tác tạo nên mọi Thánh: Cha ban ơn, ban phần vinh quang.

Cha biết rõ công nghiệp của từng vị, Cha đã ban ơn chúc phúc cho họ ngay từ đầu.

Trong tiềm thức Cha, Cha đã biết những người Cha yêu từ trước mọi đời. Cha đã chọn họ giữa người đời chứ không phải họ chọn Cha trước.

Cha đã ban ơn thiên triệu, đã nhân từ dẫn dắt họ và cho cám dỗ để thử thách họ.

Cha đã ban dư thừa ơn quý lạ; đã cho họ ơn bền vững. Cha đã thưởng đức nhân nhục họ.

Cha biết người đầu cũng như người cuối và Cha ôm ấp hết thảy trong một tình yêu vô hạn.

Chính Cha, Cha phải được chúc vinh giữa các Thánh của Cha, Cha phải được ca tụng hơn hết và tôn trọng trong từng vị Thánh. Vì Cha đã tôn dương vinh hiển họ, Cha đã tiền định cho họ nên thánh mặc dầu họ không có công gì trước.

Người nhỏ nhất trong các con cái Cha, cũng chẳng thua gì người lớn nhất. Lớn hay nhỏ cũng đều do tay Thiên Chúa tác thành nên cả.

Và ai khinh thường các Thánh của Cha, là khinh thường Cha, và tất cả mọi công dân nước Trời.

Dây bác ái đã kết hợp họ nên một: họ chỉ có một cảm tình, một ý chí. Và họ yêu nhau hết thảy như một.

Và, màu nhiệm diệu huyền hơn! Họ mến Cha, mến Cha hơn bản thân họ và hơn cả công nghiệp họ.

Vì, vượt hẳn ra ngoài bản ngã và trên tự ái, hết thấy họ chỉ biết có mến Cha và nhân hưởng an vui trong Cha.

Không gì có thể đổi lòng hay cấm đoán họ, vì đầy tràn chân lý bất diệt, họ bùng lửa tình yêu không tài nào dập tắt được.

Những con người nhục thể, những con người thú vật chỉ biết đam mê những vui thỏa riêng, hãy im miệng đi, đừng có tranh luận về tình trạng các Thánh. Chúng chỉ tự ý thêm bớt, chứ có thiết gì chân lý bất diệt đâu.

Nhiều người chỉ tại không biết, nhất là những người không được ơn soi sáng, chả mấy khi biết thế nào là yêu, một tình yêu tinh thần.

Với một tình cảm quá tự nhiên và một tình bằng hữu đặc nhân loại, họ cũng yêu người này hay người khác. Và điều làm cho người dương thế, họ tưởng cũng làm được cho người trên trời.

So sánh tư tưởng của con người tràn đầy khuyết điểm với tư tưởng của người được mặc khải soi sáng, khác nhau một trời một vực.

Nên bé nhỏ để vào nước Chúa

Con ơi! Hãy dè dặt. Đừng dám tò mò bàn cãi những vấn đề vượt hẳn tầm kiến thức con, nhưng con hãy mưu toan, hãy cố gắng trở nên người rốt hết trong nước Thiên Chúa.

Giả sử có ai biết được vị Thánh nào thánh thiện hơn và cao hơn trên nước Trời, nếu người đó không lợi dụng được cái biết ấy mà tự hạ trước mặt Cha và không tung hô danh thánh Cha hơn, thì cái biết đó cũng chẳng ích lợi gì!

Ai chỉ nghĩ đến tội lỗi mình nhiều mà nhân đức thì thấp kém, và thấy mình còn kém xa các Thánh; người đó đẹp lòng Cha hơn người chỉ tranh luận về cấp

bạc vinh hiển cao thấp của các Thánh.

Thà khiêm nhường cầu xin các Thánh với nước mắt, để các Ngài trợ giúp thì tốt hơn uống công tìm hiểu bí quyết nên Thánh của các Ngài.

Các Ngài sẽ hài lòng và rất hài lòng, một khi người đời biết thận trọng và bớt dần những lời nói vô ích.

Các Ngài không tự hào vì huân nghiệp, vì các Ngài không nhận gì tốt cho mình, một quy tất cả về Cha và lòng Chúa thương yêu vô cùng đã ban tất cả cho các Ngài.

Các Ngài chan chứa một yêu Chúa và một vui sướng khôn lường, nhờ thế các Ngài được vinh hiển và hạnh phúc hoàn hảo.

Càng tiến cao trên đài vinh hiển, các Ngài càng tự khiêm và nhờ thế, càng gần Cha và mến Cha hơn,

Vì thế, con đã đọc thấy câu; *“Họ đặt triều thiên mình trước mặt Thiên Chúa, đồng thời sắp mình trước Con chiên và thờ lạy Đấng hằng sống muôn đời”*¹⁹⁶.

Có người hỏi: *“Trong nước Đức Chúa Trời ai lớn nhất”*¹⁹⁷, mà không biết mình có đáng kể vào số những người bé nhất không?

Được ở trên trời, dầu bé nhất cũng là chuyện vĩ đại lắm rồi. Ở trên đó ai cũng cao quý, vì chẳng những được gọi, mà thực tế là con cái Thiên Chúa.

*“Người rốt hết trên trời cũng hơn ngàn vạn người trần và người tội lỗi dầu có sống trăm tuổi rồi cũng chết”*¹⁹⁸.

Khi các môn đệ hỏi: *“Ai lớn hơn trên nước Trời?”*, họ đã được nghe trả lời: *“Nếu các con không chịu cải hóa và trở nên như trẻ nhỏ, các con sẽ chẳng vào được nước Trời. Ai trở nên nhỏ bé như em bé này sẽ là người lớn nhất trong nước trời”*¹⁹⁹.

Vô phúc những ai không chịu vui lòng tự hạ làm trẻ nhỏ, vì cửa Trời thấp lắm sẽ không để họ lọt qua.

*“Vô phúc cho những người giàu đã được yên ủi ở đời”*²⁰⁰, vì trong khi người nghèo vào nước Thiên Chúa, họ sẽ phải ở ngoài mà tru trếu.

“Hỡi người khiêm nhường, hãy hoan hỉ. Hỡi người nghèo khó, hãy vui mừng, vì nước Đức Chúa Trời là của chúng con, miễn là chúng con đứng vững luôn trong đường chân lý”²⁰¹.

SUY NIỆM

Người đời hay tham thanh chuộng lạ. Tính hiếu kỳ làm cho họ không ngại đề cập cả những vấn đề ngoài phạm vi và vượt tâm trí họ.

Lối tìm hiểu táo bạo đó chẳng những không đi đến đâu, mà thường chỉ nuôi thêm tính kiêu ngạo, gây tranh luận vô ích và có khi sinh bất bình.

Giá họ biết dừng thì giờ đó để tự giác, tự chỉnh cuộc đời của họ thì hay hơn biết mấy!

Sách Trí thư: “Bạn đừng tìm cái quá tầm và xét cái vượt sức bạn. Bạn hãy nghĩ đến điều Chúa dạy và đừng tò mò tra vấn công việc Ngài, vì cái bí nhiệm là cái mắt bạn không cần xem”.

Lạy Chúa, xin dạy con hãm tính tò mò vô ích, mà chỉ tìm biết và cố gắng chu toàn nhiệm vụ của con. Xin giúp con trở nên bé nhỏ để vào được nước Trời.

¹⁹⁴ Ps. 118,137

¹⁹⁵ Ps. 18, 10

¹⁹⁶ Apoc 5, 14

¹⁹⁷ Math.18,1

¹⁹⁸ Is.60,22 và 65, 20

¹⁹⁹ Mt. 18, 34

²⁰⁰ Lc.4, 24

²⁰¹ Lc. 11, 20

Chương 59: HY VỌNG VÀ TIN TƯỞNG NƠI MỘT MÌNH CHÚA

Chúa là hy vọng độc nhất

- Lạy Chúa! Con hy vọng gì ở hạ giới này? Và trong tất cả tạo vật trên mặt đất có gì yên ủi được con hơn cả?

Phải chăng chỉ có Chúa? Lạy Chúa Trời con! Chúa là lượng khoan dung không bờ bến.

Không có Chúa, chẳng đâu được thoải mái. Có Chúa không khi nào khổ đau.

Con thà nghèo vì Chúa, còn hơn giàu mà mất Chúa.

Con thà bị lưu đày ở trần gian, hơn được về Trời mà không có Chúa.

Chúa ở đâu đấy là Trời. Đâu không có Chúa, đấy là chết và hỏa ngục.

Chúa là tất cả ham muốn của con, vì thế con không thể không than van, không kêu cầu, không khẩn nài Chúa.

Con không hoàn toàn tín nhiệm ai, con không muốn cậy nhờ ai cứu giúp trong cơn quẫn bách, ngoài Chúa, lạy Chúa!

Chính Chúa là hy vọng của con, là nơi con nương tựa và là Đấng an ủi trung tín của con.

Người đời ai cũng tìm tư lợi. Nhưng Chúa chỉ tìm phúc và thắng tiến con, và mọi hữu ích cho đời con.

Cả lúc để con bị thử thách, bị ngược đãi, Chúa cũng đã an bài tất cả, hầu mưu ích cho con, lạy Chúa! Chúa quen thử kẻ Chúa yêu thương cách ấy.

Và khi Chúa thử con, Chúa cũng đáng chúc tụng và yêu mến không thua gì lúc Chúa đổ tràn ngập ơn trời yên ủi con.

Chúa là Núi Đá con nương tựa

Lạy Thiên Chúa con! Con hoàn toàn tin cậy nơi Chúa, chỉ có Chúa là nơi con nương náu. Con ký thác cả ưu phiền, sầu buồn của con nơi Chúa. Vì ngoài Chúa con chỉ thấy toàn là hèn yếu và phù ảo.

Bạn nhiều, cũng chẳng giúp gì con. Quan thầy thế lực cũng chẳng cứu nổi con. Cố vấn khôn ngoan cũng chẳng bàn lợi gì được cho con. Tác phẩm của các nhà thông thái cũng chẳng khuây khỏa được con. Ngọc ngà, trân châu cũng chẳng chuộc được con. Nơi ẩn kín đáo và thuận tiện mấy cũng chẳng che giấu được con, nếu Chúa không thương trợ giúp, bảo vệ, an ủi, dạy dỗ và giữ gìn con!

Không có Chúa, điều xem ra đem lại bình an và hạnh phúc cũng là không. Và thực sự nó không giúp được gì vào hạnh phúc cả.

Vậy cứu cánh của mọi sự, đỉnh cao của sinh hoạt, tiềm năng của khoa học chính là Chúa. Chỉ hy vọng vào Chúa, là điều an ủi hơn hết của tôi tớ Chúa.

Con ngược nhìn lên Chúa, con tín nhiệm vào Chúa, Cha nhân từ của con!

Chúa hãy chúc phúc cho hồn con và từ trời cao hãy ban phúc lành để thánh hóa con, để con nên đền thờ và ngai vinh hiển muôn đời của Chúa.

Con mong ước khi Chúa thương ngự xuống đền thờ này, đừng có gì làm gai con mất uy quyền Chúa.

Chúa hãy nhìn con bằng con mắt đại từ bi và khoan dung vô cùng. Chúa hãy lắng nghe lời cầu của tôi tớ khốn nạn đang lưu đày xa Chúa trong miền u tối của tử thần.

Xin Chúa chở che và gìn giữ linh hồn tôi tớ thấp hèn này giữa những gian nguy của đời sống ô trọc và ban ơn thần lực bảo đảm nẻo bình an mà đưa về quê

hương sáng thật muôn đời. Amen.

SUY NIỆM

Được Chúa là được tất cả. Mất Chúa, không còn thua thiệt nào bằng. Đó là câu tụng niệm của mọi linh hồn sùng ái.

Họ đi tìm cho được Chúa, vì Chúa là hy vọng độc nhất của họ. Họ tin tưởng ở một mình Chúa, vì chỉ có Chúa là cứu tinh của họ.

Nếu theo Phúc âm, lòng tin tưởng của những bệnh nhân ngoại giáo, đã có thể kéo được Chúa thương mà chữa họ cho khỏi tật bệnh thể xác, có khi cả tật bệnh linh hồn, thì lòng tin tưởng của chúng ta, Kitô hữu, phải mãnh lực đến thế nào!

Sở dĩ chúng ta chưa đạt điều chúng ta mong ước, là vì chúng ta đã không tin hay không tin mãnh liệt.

Lạy Chúa, con hoàn toàn tín nhiệm ở Chúa và đời đời con sẽ không nhục. Xin Chúa hãy là tất cả hy vọng và tin tưởng của con khi sống cũng như trong giờ hấp hối.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ Chúa Giêsu và Mẹ con! Xin Mẹ giúp con được Chúa Giêsu bây giờ và mãi mãi.

IV

QUYỂN IV

Bí Tích Thánh Thể

*Bạn muốn nhờ Chúa Giêsu Kitô, với Chúa Giêsu, sống đời con thảo của Thiên Chúa, mời bạn đọc **GUƠNG CHÚA GIÊSU** Quyển IV.*

Chương 1: PHẢI KÍNH CẦN ĐẾN RUỐC THÁNH THỂ

“Tất cả những ai đang khó nhọc và gánh nặng nề, hãy đến với Ta, để
nghỉ ngơi và bồi dưỡng.” (Mt. 11, 28)

Chúa kêu mời

Ôi Chúa Giêsu, chân lý bất hủ! Những lời trên đây, dầu không phát ra cùng một
lúc, không thuật lại cùng một nơi, nhưng tất cả đều là lời Chúa.

Mà vì xuất phát từ miệng Chúa nên là lời chân thực, con phải thành tín lĩnh
nhận và biết ơn.

Là lời Chúa vì từ miệng Chúa phát ra nhưng cũng là cho con, bởi nó phát ra
vì phần rỗi con.

Con vui lĩnh ở miệng Chúa để nó in sâu vào tâm hồn con hơn.

Những lời đại từ bi, đầy lân tuất và thân ái ấy phần khích con. Nhưng tội lỗi
con gây kinh hoàng, lương tâm nhóp nhúa con ngăn trở, không để con lĩnh nhận
những mầu nhiệm vĩ đại ấy.

Lời êm dịu Chúa nâng con lên, nhưng tội lỗi vô vàn của con ghì con xuống.

Chúa dạy con phải tin tưởng đến cùng Cha, nếu con muốn dự phần với
Chúa và phải ăn bánh trường sinh nếu con muốn được sống và vinh hiển muôn
đời.

Chúa mời gọi: *Tất cả những ai đang khó nhọc và gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, để nghỉ ngơi và được bồi dưỡng*".²⁰²

Dầu ta không xứng

Lời thân tình quá! Êm dịu cho tai tội nhân quá! Lạy Thiên Chúa! Chúa mời gọi người nghèo túng, thiếu thốn vào dự tiệc Thánh Thể Chúa!

Nhưng con là ai, lạy Chúa, mà dám bạo gan đến gần Chúa!

Kìa trời cao muôn tầng chưa thỏa lòng Chúa, mà Chúa bảo: *"Hết thủy hãy đến với Ta"*!

Chúa nhân từ hạ cố như vậy có ý chi? Mời gọi thân mật như vậy để làm gì?

Biết mình không có mảy may gì để gây tín nhiệm, con đâu dám đến cùng Chúa!

Đã từng bao lần xúc phạm lòng nhân từ Chúa, con đâu còn dám rước Chúa vào nhà.

Sứ thần, Tổng thần phải nghiêng mình kính cẩn; người lành, người thánh phải run sợ, mà Chúa bảo con: *"Hãy đến với Cha"*!

Lời ấy mà không phải Chúa nói, nào ai dám tin?

Nếu không phải chính miệng Chúa truyền gọi nào ai dám đến?

Sức ta hèn yếu

Kìa Noê, con người công chính, đã phải vất vả một trăm năm mới đóng xong chiếc tàu để cứu mình và thân nhân. Thế mà con, con chỉ dọn mình trong một giờ để rước Chúa tạo trời đất được ư!

Maisen, cận thần và thiết cốt của Chúa, đã đóng một hòm bằng gỗ không mục, nạm vàng thập thành để chứa Bia Lề Luật.

Mà con, tạo vật hèn đốn, con dám rước Chúa Tác giả Lễ luật và Chúa tạo thành sinh linh một cách quá dễ dàng!

Salômon, vị vua khôn ngoan nhất các vua Do thái, cũng đã mất bảy năm mới cất xong ngôi đền lộng lẫy để dâng tiến Chúa và mất 8 ngày để khánh thành, dâng đủ một nghìn chiên bò, và Ngài rước hòm Bia Thánh vào biệt điện một cách long trọng giữa muôn điệu nhạc và tiếng hoan hô... Mà con, khốn nạn và hèn hạ hơn hết mọi người, con dám rước Chúa vào nhà trong khi không dọn mình được nửa giờ. Mà giả như con dọn mình được xứng đáng lấy một nửa giờ chả là may lắm sao!

Lạy Chúa Trời! Những bậc vĩ nhân đó cố gắng đẹp lòng Chúa chừng nào, mà con đáng buồn, con làm được ít quá, thì giờ con dành để dọn mình rước lễ vẫn vôi quá!

Ít khi con nghiêm chỉnh cầm trí được. Họa hoàn mới khỏi chia trí!

Đúng lý ra, trước nhan Thánh Chúa, không được có một tư tưởng bất xứng nào, không một tạo vật nào có thể bén mảng tới.

Vì vị Thượng khách mà con sắp tiếp rước không phải là một thiên thần nhưng là Chúa các Thiên thần.

So sánh bia, Hòm bia, với Thánh Thể tinh tuyền bao hàm mọi quyền năng tuyệt vời của Chúa cho ta thấy sự khác nhau một trời một vực.

Hiến tế Cựu Ước, hình ảnh hiến tế Tân Ước, và Hy tế Thánh Thể, xóa mờ mọi lễ tế cũ không khác nhau như trời vực là gì!

Phải hết sức kính cẩn

Vì sao trước tôn nhan Chúa con lại không cháy lửa sốt mến?

Sao lại không dọn mình cẩn thận hơn để rước Mình Thánh Chúa, trong khi các Thánh Tổ phụ, các Thánh Tiên tri và các Vua Chúa cùng toàn thể dân chúng

tha thiết đường ấy với việc phụng sự Chúa?

Vì nhớ lại những ơn Chúa ban cho tổ phụ, mà Thánh vương Đavit vui mừng nhảy múa trước Hòm Bia Thánh. Ngài truyền sắm nhiều nhạc khí, soạn ca vịnh và dạy hát cho hân hoan.

Chính Vua, được Chúa Thánh Thần thúc giục, cũng thường với chiếc huyền cầm ca tụng Chúa. Ngài dạy dân Israel chúc tụng Chúa cho thực tình và hằng ngày hòa tiếng ngợi khen và tung hô danh Chúa.

Nếu xưa, chỉ nhìn thấy Hòm Bia mà người ta sốt sắng và chúc tụng Chúa được thể, thì nay, trước Bí tích Thánh Thể, nhất là khi rước Mình Thánh Chúa, con cũng như toàn dân Công giáo, phải kính cẩn và sốt sắng chừng nào!

Nhiều người đi khắp nơi để viếng hài cốt các Thánh. Họ ngăn người khi nghe thuật về các thánh. Họ chiêm ngưỡng những ngôi đền lộng lẫy và hôn kính xương thánh bọc bằng vải lụa, bảo vệ bằng hộp vàng.

Còn Chúa, lạy Chúa rất thánh, Đấng dựng nên nhân loại và Chúa các Thiên Thần! Chúa ở đây, ngay cạnh con; trước mặt con trên bàn thờ.

Những cuộc hành hương đây đó do tò mò và tính ham biết những điều mới lạ. Chúng chẳng giúp xây dựng là bao, nhất là khi chỉ đi chu du mà không có tinh thần thống hối chân thành.

Nhưng ở đây, lạy Chúa! Trong Bí tích Thánh Thể, Chúa là Thiên Chúa thực, Chúa cũng là người thực. Mỗi lần con nghiêm túc và sốt sắng rước Chúa, Chúa cũng ban ơn muôn vàn cho phần rỗi muôn đời.

Không phải tính nhẹ dạ, tò mò... lôi kéo được người ta lại Bàn thánh nhưng là Đức Tin sắt đá, Đức Cậy vững bền và Đức Ái chân thành.

Bí tích diệu huyền

Lạy Chúa ẩn dật, Chúa tạo thành trời đất! Chúa xử với chúng con lạ lùng quá! Chúa đối với người Chúa chọn cách hiền hậu và nhân từ quá! Vì Chúa ban chính mình làm của nuôi chúng con trong Bí tích Thánh Thể.

Điều đó vượt mọi tâm trí. Có sức lôi kéo mọi tâm hồn đạo hạnh đến cùng Chúa và đốt nóng tình yêu của họ.

Những tín hữu suốt đời sốt sắng chuyên lo sửa mình, khi rước lễ họ thường được ơn sung ái phi thường và lòng nhiệt thành hâm mộ nhân đức.

Ôi!Ơn lạ lùng và sâu nhiệm của Bí tích Thánh Thể! Chỉ duy các tín hữu Chúa Giêsu biết, còn người vô tín ngưỡng và nô lệ tội lỗi không bao giờ cảm được.

Bí tích này ban ơn thiêng liêng, trả cho linh hồn sức mạnh đã mất và hoàn lại nét xinh tươi đã bị tội ác làm phai mờ.

Cũng có khi ơn Chúa ban lớn lao quá đến nỗi lòng sùng ái, chẳng những làm cho hồn mà cả xác yếu nhược cũng được thêm sức mới mẻ.

Chúa nhân từ

Nhưng ta phải khóc, khóc thảm thiết! Và đau đớn vì ta đã khô khan, lạnh nhạt, không sốt sắng đến rước Chúa Kitô là hy vọng và huân nghiệp của những người được cứu rỗi.

Chính Chúa đã thánh hóa và cứu chuộc ta, Chúa ủi an linh hồn người lữ khách nơi lưu đầy, Chúa là hạnh phúc bất diệt của các Thánh.

Tiếc thay người Kitô hữu rất ít lưu tâm đến màu nhiệm phần rỗi là màu nhiệm làm vui thiên đàng và bảo trì vạn vật.

Tiếc thay! Lòng người mù tối và cứng cõi! Chẳng những đã không để ý mà còn vì quen rước lễ hằng ngày không còn ý thức được ơn vĩ đại này.

Giả như cả thế giới chỉ có một đền thờ dâng lễ thánh này, và chỉ có một linh mục được làm Bí tích này, chắc người ta sẽ ao ước và nô nức tuôn đến nơi ấy, với linh mục ấy để tham dự Thánh lễ.

Hiện nay có rất nhiều linh mục, và Chúa Kitô hiến tế lễ ở nhiều nơi, để việc rước lễ được phổ cập khắp chốn và đức quảng đại, lòng thương yêu Chúa đối với nhân loại được biểu dương lan tràn.

Ôi! Chúa Giêsu hiền từ, Chúa Chiên hàng hữu! Con cảm tạ Chúa vì đã thương nuôi chúng con trong nơi lưu đầy khốn khó, bằng Mình và Máu thánh châu báu Chúa. Hơn nữa, Chúa còn dùng lời bởi chính miệng Chúa mà mời gọi chúng con đến dự tiệc màu nhiệm: *“Hỡi chúng con, đang vất vả và lao碌! Hãy đến cùng Cha, Cha sẽ bổ sức lại cho”*.

SUY NIỆM

“Trước ngày lễ Phục Sinh, Chúa Giêsu biết đã đến lúc phải từ giã thế trần mà về cùng Đức Chúa Cha. Như Ngài đã yêu con cái còn ở lại dương thế, Ngài còn thương họ tới cùng”.

Chính lúc ấy Chúa Giêsu bắt đầu lập Bí tích Thánh Thể, để nhờ đó có thể ở lại với môn đệ và con cái Chúa cho đến tận thế, như lời Chúa hứa : *“Cha sẽ không bỏ chúng con mồ côi”*.

Dầu mắt ta không trông thấy, nhưng Ngài vẫn ngự thật trong Thánh Thể và đêm ngày không ngớt mời gọi: *“Hết thấy hãy đến cùng Cha, Cha sẽ bổ sức cho”*. Chúng con khát, hãy đến suối nước trường sinh.

Với tiếng kêu mời thiết tha ấy từ trong các nhà tạm khắp thế giới phát ra, chúng ta có thể thờ ơ, lãnh đạm mãi được không?

Vậy *“hỡi các bạn”* hãy đến ăn uống, và say sưa trong yến tiệc Chúa Cứu Thế.

Lạy Chúa Giêsu! Quả là Chúa không còn nghĩ được cách nào khác hơn để chứng tỏ lòng Chúa thương yêu chúng con, hơn là Bí tích này. Để đáp lòng thương đó, con cũng không còn cách nào khác hơn là mau mắn chạy lại cùng Chúa trong Thánh Thể. Vậy lạy Chúa! Nay con đây, xin Chúa đừng từ rẫy con.

Chương 2: MÀU NHÌỆM TÌNH YÊU

“Bánh Ta ban, chính là thịt Ta đây, để cho thế gian được sống.” (Ga.6,51)

Tình yêu vô hạn

Cậy vào lượng khoan dung và đức từ bi Chúa, con đến với Chúa, lạy Chúa! Con đến như người yếu liệt đến cùng Chúa Cứu Thế, như kẻ đói khát đến nguồn sống, như người nghèo khổ đến với Vua trời, như tội hèn đến cùng Chủ, như tạo vật đến cùng Đấng Tạo Hóa, như kẻ bị đày đoạ đến cùng Đấng ủi an.

Nhưng bởi đâu con được hân hạnh Chúa đến với con? Con là chi để đáng Chúa hiển mình cho con!

Có lý gì một tội nhân dám ra trước nhan Chúa? Tại đâu Chúa khứng đến với một tội nhân?

Chúa biết rõ về con và Chúa biết trong con không có gì để đáng được ơn ấy.

Con tự biết mình thấp hèn, con biết Chúa tốt lành, con ca tụng đức từ bi Chúa và đội ơn vì đức bác ái không bến bờ của Chúa.

Chúa làm thế là vì Chúa muốn biểu dương lòng Chúa thương con và để con thêm lòng kính ái và khiêm nhượng chứ đâu phải do công phúc của con.

Chúa muốn thế, vì Chúa xe định thế, nên con vui mừng lĩnh nhận lòng thương yêu của Chúa. Con hy vọng tội lỗi con sẽ không ngăn trở con.

Ôi! Chúa Giêsu rất khoan nhân! Con phải cung kính biết ơn và ngợi khen Chúa chừng nào, vì con được rước Thánh Thể Chúa, là bí tích mà không ai có

thể nói hết giá trị.

Nhưng con sẽ suy tưởng gì? Vì giờ đây con sắp rước Chúa, con sẽ đến cùng Chúa. Mặc dầu con không thể cung kính cho xứng đáng, nhưng con thành tâm muốn rước Chúa với cả tâm tình tha thiết mến yêu.

Còn tư tưởng nào tốt hơn, lợi hơn và hạ mình thăm sâu trước mặt Chúa và ca tụng lòng quảng đại vô cùng Chúa đối với con.

Con chúc tụng Chúa, lạy Chúa Trời con, và con sẽ ngợi khen Chúa muôn đời.

Con sắp mình và suy tôn Chúa vì con là đầy vực nhớp nhơ.

Chúa là Đấng rất Thánh, mà con là vực tội lỗi.

Chúa hạ cố đến với con, trong khi con không đáng nhìn lên Chúa.

Chúa hạ cố đến con, Chúa muốn ở với con, Chúa mời đón con đến dự tiệc thánh. Chúa muốn ban cho con của ăn trên trời bánh các Thiên thần cũng là Mình Thánh Chúa, là bánh trường sinh bởi trời xuống đem sinh lực cho trần gian.

Tình yêu đáp trả tình yêu

Lập Bí tích này, thực là một sáng kiến phúc lộc và ích lợi chừng nào! Yến tiệc trong đó Chúa hiến thân làm lương thực, quả là một yến tiệc mỹ vị và dịu ngọt chừng nào!

Công việc Chúa làm thực diệu kỳ, lạy Chúa! Uy quyền Chúa mãnh liệt biết bao! Chân lý Chúa thực khôn tả.

Vì Chúa đã phán và mọi sự đã hoàn thành, và hoàn thành theo lệnh Chúa.

Điều kỳ lạ không ai hiểu thấu, nhưng mọi người phải tin, vì rằng, lạy Chúa là Thiên Chúa thật và cũng thật là người mà ở ẩn trong mун bánh và chút rượu, cho người ta rước lấy và ăn, mà vẫn còn vẹn tuyền.

Ôi! Chúa tể muôn loài! Chúa không cần một ai, nhưng lại muốn ngự giữa chúng con trong Bí tích Thánh Thể. Xin Chúa gìn giữ hồn xác con vẹn sạch, để con được lương tâm vui vẻ và trong trắng, mà năng làm và rước lấy Bí tích màu nhiệm này để được sống muôn đời. Vì Bí tích này Chúa đã thành lập, mục đích chính là để lưu mãi vinh danh Chúa muôn đời.

Linh hồn tôi ơi! Hãy vui mừng và tạ ơn Chúa vì đã ban ơn quý trọng để an ủi tôi trong nơi sủng khốc lóc này.

Vì mỗi lần truyền hoặc rước lấy Mình Thánh Chúa Kitô, là một lần làm việc cứu rỗi mình và được thông phần huân nghiệp của Chúa Kitô.

Vì lòng thương yêu của Chúa Kitô không bao giờ giảm bớt và lượng từ bi không bao giờ phai lạt.

Vậy ta phải năng hồi tâm để dọn mình cho xứng đáng, và chăm chỉ gẫm suy về màu nhiệm lớn lao này.

Ngày nào dâng hoặc rước lễ, ta phải coi là một việc trọng đại, mới mẻ và cao quý, như thể là chính ngày đó Chúa Kitô ngự xuống lần đầu tiên trong lòng Đức Mẹ, hay đang treo trên cây Thánh giá, chịu nạn chịu chết cho phần rỗi thế nhân.

SUY NIỆM

Giữa tiệc Thánh Thể, Chúa Giêsu nói với môn đệ: “Cha ước mong ăn bữa này cùng các con trước ngày chịu chết”. “Các con hãy làm việc này để nhớ đến Cha”.

Phải chăng dầu Thượng Trí, Thiên Chúa cũng không sáng kiến được phương pháp nào tốt hảo hơn, để chứng quả lòng yêu của Ngài đối với nhân loại!

Ôi! Màu nhiệm vĩ đại!

Ai đã làm được cho một Thiên Chúa uy quyền ngự giữa muôn ngàn thần thánh, mà nay tự nhốt mình vào trong nhà Tạm nhỏ hẹp, trong tâm hồn nhóp nhơ của tội nhân.

Bí quyết nào đã làm được cho Ngôi Hai che giấu cả thiên tính lẫn nhân tính và hóa nên của nuôi nhân loại!

Phải chăng chỉ vì yêu mà Chúa đã tuyên bố: “Hạnh phúc của Cha là được ở với con cái loài người”.

Lạy Chúa Giêsu! Xin cho con hiểu tỏ lòng Chúa thương yêu con trong phép Thánh Thể, và giúp con dọn mình sốt sắng, đến rước Mình Thánh Chúa, để đền đáp phần nào lòng Chúa thương yêu con.

Chương 3: ÍCH LỢI BỞI NĂNG RƯỚC LỄ

“Đây là mình Thầy, hiến tế vì anh em. Anh em hãy làm việc này, mà tưởng nhớ đến Thầy.” (*Luca 22,19*)

Chúa là hy vọng

“Lạy Chúa! Con nay đến cùng Chúa, để hưởng nhờ ơn Chúa và được vui mừng trong tiệc thánh, mà Chúa đã thương dọn cho kẻ khó nghèo” ²⁰³.

Trong Chúa có tất cả mọi điều con có thể và phải ao ước, Chúa là phần rỗi và là Đấng cứu chuộc con, là hy vọng và sức mạnh con, vinh dự và vinh hiển con.

Vậy hôm nay *“xin Chúa hãy làm cho linh hồn con được vui mừng, bởi chưng, Lạy Chúa Giêsu! Con đã nâng hồn con lên cùng Chúa”* ²⁰⁴.

Giờ đây, con ước ao được sốt sắng và cung kính tiếp rước Chúa. Con muốn rước Chúa vào linh hồn con để như xưa Chúa đã chúc lành cho ông Giakêu, Chúa cũng chúc lành cho con và cho con được vào sổ con cái Abraham.

Linh hồn con khát khao rước Mình Thánh Chúa và lòng con mong mỗi kết hợp với Chúa.

Chúa là sinh lực

Xin Chúa ban cho con Thánh Thể Chúa, như thế là đủ, vì ngoài Chúa không gì có thể an ủi được con.

Con không thể sống không có Chúa, và con không sống được nếu Chúa không đến thăm con.

Vậy con sẽ năng đến cùng Chúa, năng rước Chúa như lương thực nuôi sống con. Con sợ thiếu lương thực bởi trời này, con sợ sẽ kiệt sức mà ngã giữa đường.

Ôi! Chúa Giêsu nhân từ! Xưa khi Chúa giảng cho dân chúng và chữa bệnh cho họ, có lần Chúa đã nói: *“Cha không dành tâm để họ bụng đói trở về, sợ họ lả dọc đường”*²⁰⁵. Vậy xin Chúa cũng xử với con như thế. Vì mục đích Chúa ngự trong Bí tích Thánh Thể là để an ủi dân Chúa.

Chúa là lương thực mỹ vị nuôi hồn. Ai nghiêm túc rước Chúa, sẽ được dự phần vinh hiển muôn đời.

Phần con, hay sa ngã, mau phạm tội, chóng khô héo và nhát đảm, con cần phải siêng năng cầu nguyện, xưng tội và rước Mình Thánh Chúa để có sức, được trong sạch và hăng say. Con sẽ xao lãng cả những điều quyết định nếu bỏ lâu không cầu nguyện, không xưng tội và rước lễ.

Chúa là an ủi

*“Con người từ bé đã nghiêng về điều ác”*²⁰⁶. Nếu không được Thánh Thể Chúa bổ sức, mỗi ngày sẽ chìm sâu hơn vào điều ác.

Bí tích Thánh Thể giúp ta xa lánh điều ác, và thúc đẩy ta làm thiện.

Bây giờ con năng rước lễ, mà còn trẻ nải và luôn nguội lạnh, thì khi con bỏ hẳn của ăn bổ sức này và không được Mình Thánh Chúa đỡ nâng, con sẽ héo khô đến thế nào!

Vì thế, mặc dù con không xứng đáng rước lễ hàng ngày, nhưng con sẽ không bỏ những khi có thể và cố gắng hưởng nhờ ơn quý trọng này.

Vì nguồn an ủi duy nhất của người giáo hữu đang lưu đày xa Chúa trong thân xác này, là được năng tưởng nhớ Chúa và sốt sắng rước Chúa yêu mến vào

lòng.

Chúa cao trọng vô cùng

Ôi! Phép lạ Tình yêu! Chúa đã dựng nên các Thiên Thần và gìn giữ cho sống. Chúa đã khứng đến với thân phận khốn nạn này, và cho con no thỏa bằng cả thiên tính và nhân tính của Chúa.

Sung sướng và hạnh phúc cho linh hồn rước Chúa nghiêm túc, sẽ được vui mừng thỏa thuê vì có Chúa ngự trong lòng.

Ôi! Linh hồn ấy được ơn cao cả chừng nào?

Vị thượng khách đang ở trong linh hồn ấy đáng kính mến chừng nào! Bạn thiết cốt của linh hồn đó thù mị, trung tín chừng nào! Người tình muôn thuở mà linh hồn ấy đang ôm ấp, tốt đẹp chừng nào!

Ngài sang trọng và đáng yêu hơn hết những gì đáng yêu cũng như đáng ước nguyện.

Lạy Chúa chí ái! Trời và đất cùng mọi vẻ đẹp thiên nhiên phải câm lặng trước nhan Chúa. Vì mọi vẻ đẹp đều do Chúa mà có, và không bao giờ chúng có thể tuyệt mỹ như Chúa là Đấng khôn ngoan tuyệt hảo.

SUY NIỆM

Rước lễ không phải vì mình đáng nhưng là vì mình cần. Thánh Thể Chúa ban, không phải là phần thưởng nhưng là linh dược chữa tật bệnh linh hồn ta.

Để rước lễ cho có hiệu lực, Chúa chỉ đòi ta hai điều kiện: sạch tội trọng và ý ngay lành. Với hai điều kiện đơn giản ấy, lòng Chúa mong được tiếp ta hằng ngày nơi Bàn Thánh.

Để đáp lòng mong ước của Chúa, ta hãy làm hết sức và cùng với Thánh Têrêsa, ta hãy làm cả cái quá sức để rước Chúa luôn nhất là nếu có thể rước Chúa hằng ngày.

²⁰³ Ps. 68, 11

²⁰⁴ Ps. 85,4

²⁰⁵ Mt. 15,32

²⁰⁶ Gen. 8, 21

Chương 4: CHÚA BAN NHIỀU ƠN CHO NHỮNG AI RƯỚC LỄ XỨNG ĐÁNG

“Ai ăn thịt và uống máu Ta, thì ở lại trong Ta, và Ta ở lại trong người ấy.”

(Ga. 6, 56)

Thêm ân sủng và nhân đức

Lạy Chúa! Xin tuôn đổ *“phúc lành cho tôi tớ Chúa”*²⁰⁷, để con được sốt sắng và xứng đáng đến rước Chúa.

Xin thu hút tâm hồn con vào với Chúa. Hãy lôi con ra khỏi giấc ngủ ươn hèn. Cứu cho lòng con nếm được hương vị tiềm ẩn của Bí tích này như nơi suối mạch tràn lan.

Xin mở mắt con, để con nhận ra màu nhiệm cao cả này, và củng cố niềm tin để Đức Tin con kiên vững.

Vì đây là tình yêu thương, chứ đâu phải sức loài người; là việc của Thiên Chúa chứ đâu phải sáng kiến người trần!

Không thể dùng lý trí suy tư mà hiểu được màu nhiệm này, vì nó vượt trên cả trí năng các Thiên thần.

Đã vậy tội lỗi ngập đầu như con, gai góc như con, thì hiểu thế nào được màu nhiệm vĩ đại này!

Lạy Chúa! Với lòng đơn sơ, với Đức Tin kiên cường và trung tín, con vâng lệnh Chúa, con tin tưởng và kính cẩn đến cùng Chúa, và con tin vững vàng trong

Bí tích này, cụ thể có thiên tính Thiên Chúa và nhân tính của Chúa.

Chúa muốn con rước Chúa và nên một với Chúa trong một tình yêu khắng khít. Vì thế con kêu cầu lượng từ bi Chúa ban ơn đặc biệt này là để toàn thân con tan hòa trong Chúa vì yêu mến, và không để một yên ủi nào ngoài Chúa chi phối được con.

Vì Bí tích cao cả và trọng đại này là sinh lực của hồn và xác, là thuốc chuyên trị mọi chứng bệnh tinh thần, sửa tật xấu, kiềm chế tình dục, lướt thắng và giảm sức cám dỗ, tăng ân sủng, thêm nhân đức, củng cố Đức Tin phấn kích Đức Cậy, phát triển và kiện toàn Đức Ái.

Bạn thiết nghĩ

Ôi! Chúa Trời con! Chúa là nơi nương tựa duy nhất của hồn con! Chính Chúa đã cứu vãn tính yếu hèn của nhân loại và ban phát mọi an ủi tâm hồn. Có ơn nào Chúa không ban và sẽ không ban hàng ngày trong Bí tích Thánh Thể, cho những người kính mến rước Chúa cho sốt sắng?

Kìa! Chúa đã yên ủi chúng con hết lời trong lúc đau khổ. Lúc chúng con ngã lòng. Chúa đã khơi dậy cho chúng con hy vọng sẽ được độ trì. Chúa ban ơn mới lạ để củng cố và soi sáng tinh thần, đến nỗi trước khi rước lễ tâm hồn chúng con xao xuyến và khô lạnh, mà sau khi tiếp nhận Thánh Thể Chúa, chúng con cảm thấy trong mình khác hẳn.

Chúa hậu đãi người Chúa chọn, cốt để họ nhìn thấy rõ, thấy cho tường tận sức riêng mình yếu hèn chừng nào, và họ đã hưởng nhờ lòng nhân từ và ơn nghĩa Chúa chừng nào!

Vì này bản thân nguội lạnh, cứng cõi và khô khan, nhờ ơn Chúa, trở nên đạo đức, thù mị và sốt sắng.

Đã có ai khiêm nhường tới mạch suối dịu ngọt này mà không múc được đôi chút hương vị của Chúa. Hay đã có ai đứng bên đồng lửa mà không cảm thấy nóng ran chưa?

Vâng chính Chúa là suối mạch tràn lan, là lửa thiêng không bao giờ lụi tàn.

Vậy nếu không múc được nước bởi mạch suối tràn lan mà uống cho no thỏa, ít nhất con cũng sẽ kề môi vào miệng giếng nước trời hứng lấy đôi giọt cho êm giọng, để khỏi chết khát.

Và nếu không hóa thân thành người trời và sốt sắng như các thiên thần Seraphim và Kerubim, ít nhất con cũng sẽ cố gắng giục lòng sốt sắng dọn mình để khi tiếp nhận Bí tích trường sinh, con cũng nhờ được đôi tàn lửa thánh.

Lạy Chúa Giêsu nhân lành, Chúa Cứu chuộc chí Thánh! Xin Chúa hãy rộng tay bù đắp cho những thiếu sót nơi con, vì Chúa đã thương gọi hết mọi người đến cùng Chúa: *“Hết thấy những ai lao lực vất vả, hãy đến cùng Cha, Cha sẽ bổ sức cho”*²⁰⁸.

Xin ơn năng rước lễ

Con vất vả đổ mồ hôi trán, lòng con héo hắt vì buồn đau. Tội lỗi đè nặng trên con, cám dỗ dần vạt con, tà dục vây phá và đùa khuấy con, mà *“vẫn không một ai tiếp viện”*²⁰⁹. Không một ai giải phóng và cứu thoát con trừ Chúa, lạy Thiên Chúa của con, Chúa cứu chuộc! Con tận hiến đời con và mọi sự thuộc về con trong tay Chúa, để Chúa giữ gìn và đem về cõi trường sinh.

Chúa đã ban Mình Thánh Máu Thánh Chúa làm của ăn và của uống cho con, xin nhận cho con được chúc tụng và tôn vinh danh Chúa.

Lạy Chúa, Chúa cứu chuộc con! Xin làm cho con càng năng rước Thánh Thể Chúa, càng thêm sốt sắng yêu mến Chúa.

SUY NIỆM

Trên đường đi Horép, ngôn sứ Elia đói, mệt, thất vọng, nằm dưới tàn cây chờ chết. Nhưng sứ thần Chúa đã đến lay tỉnh ông: “Hãy ăn bánh bởi trời đem xuống”, Elia đã ăn và ngược dốc tới đỉnh núi mong chờ.

Trong cuộc hành trình của ta về quê trời, bao phen ta đã chùn chân, mỏi gối và thất vọng. Nhưng Chúa đã thương ban lương thực ăn đường.

Đây không phải là một sứ thần, nhưng là chính Chúa đã thân hành đến.

Ngài tuyên ngôn: “Đây là Mình và Máu Ta... ai ăn Thịt và uống Máu Ta, sẽ được sống muôn đời”.

Với lương thực trọng đại này, ta sẽ dễ dàng và dư lực để trèo tới đỉnh núi thiên đàng.

Ôi! Chúa Giêsu! Thực Chúa không còn thể làm gì hơn để tỏ lòng thương con! Xin cho con năng đến rước Chúa để đáp tình Chúa trong muôn một.

²⁰⁷ Ps. 20,4

²⁰⁸ Mt. 11, 28

²⁰⁹ Ps. 20, 12

Chương 5: CAO QUÝ CỦA THÁNH THỂ VÀ CHỨC LINH MỤC

“Thần khí mới làm cho sống, chứ xác thịt chẳng có ích gì. Lời Thầy nói với anh em là Thần khí và là Sự sống.” (Ga. 6, 63)

Cao cả thay sứ vụ Linh mục

- Nếu con được trong sạch như các Thiên Thần và thánh thiện như Gioan Tẩy giả, con cũng vẫn không đáng dâng và rước lễ.

Đâu phải nhờ công riêng mà người ta làm ra được và sử dụng Thánh Thể Chúa! Cũng như tiếp nhận Bánh các Thiên thần.

Linh mục quả là mầu nhiệm vĩ đại và có sứ vụ cao quý! Vì linh mục được làm một việc mà các Thiên thần không được làm.

Nhưng chỉ có những linh mục được thụ phong theo luật Giáo hội, mới được dâng lễ để truyền phép Thánh Thể Chúa Kitô.

Linh mục chính là thừa tác viên của Thiên Chúa, Ngài dùng lời Thiên Chúa, làm theo huấn lệnh và quy luật Thiên Chúa. Vai chính, hành động bên trong chính là Thiên Chúa, mà muôn loài phải phục tùng ý muốn và thực thi mệnh lệnh của Ngài.

Vậy trong Bí tích cao cả này, con phải tin Thiên Chúa toàn năng hơn tin giác quan hay ngoại chứng, đồng thời con phải hết sức kính cẩn khi phải làm việc trọng đại này.

Nhiệm vụ Linh mục

Con hãy nghiêm chỉnh gẫm suy sứ vụ cao cả con đã lãnh nhận ngày Đức Giám mục đặt tay trên đầu con.

Đúng, con đã là Linh mục và là Linh mục để dâng lễ. Vậy con hãy trung tín theo Luật phụng vụ mà dâng thánh lễ, sốt sắng và phải sống một đời sống không ai bắt bẻ được.

Con đã không trốn trách nhiệm, trái lại con đã tự buộc mình giữ kỷ luật và nên trọn lành, thánh thiện hơn.

Linh mục phải được trau dồi mọi nhân đức và nêu gương một đời sống lành thánh cho người khác.

Linh mục không được sống như quần chúng, và theo lối thường nhân, nhưng phải sống như các thiên thần trên trời hay như người thánh dưới đất.

Ý nghĩa lễ phục của Linh mục

Linh mục mang y phục thánh thay vị Chúa Kitô, để dâng lên Thiên Chúa những lời khiêm nhượng và sốt sắng, cho mình và cho cả giáo hữu.

Ngài mang Thánh giá trước ngực và sau lưng, để nhớ luôn cuộc Tử nạn Chúa.

Thánh giá trước trên áo ngoài, nhắc Ngài nhớ gương Chúa Kitô và cố gắng theo đòi.

Thánh giá sau lưng nhắc cho Ngài biết phải sẵn sàng vui chịu vì Chúa mọi thử thách người ta làm cho mình.

Ngài mang Thánh giá trước ngực để khóc vì lầm lỗi mình. Ngài mang Thánh giá sau lưng, để khóc thương tội người khác. Và Ngài phải nhớ mình đã được đặt làm môi giới giữa Thiên Chúa và người có tội. Ngài không được khoan giãn cầu nguyện và tiến lễ, cho đến khi xin được ân sủng và ơn tha thứ.

Khi Linh mục dâng lễ, Ngài làm cho Chúa được vinh danh, thiên thần vui sướng, Giáo hội được kiên vững, trợ giúp người sống, người chết được an nghỉ và chính Ngài được thông công mọi ơn lành.

SUY NIỆM

“Linh mục là một Kitô khác”: Như Chúa Kitô, Linh mục Tân ước dâng lên Thiên Chúa hiến lễ trọng đại hơn hiến lễ tượng trưng của Cựu ước. Chúc vụ Ngài đòi Ngài phải thánh thiện và nhân đức hơn các tư tế của Cựu ước.

“Linh mục là một Kitô khác”: Như Chúa Kitô, Ngài giữ trọng trách làm trung gian giữa Thiên Chúa và tội nhân. Ngài phải khốc tội nhân và chịu đựng những bất công của họ. Y phục Ngài luôn nhắc nhở Ngài nhiệm vụ đó.

Vậy cũng như Chúa Kitô đã tận hiến trên bàn thờ Thánh giá, Linh mục cũng phải tận hiến làm lễ hy sinh trên bàn thờ lòng mình, để cứu thoát đoàn chiên Chúa.

Để đủ can đảm và hăng hái, Ngài hãy năng nhớ đến sứ vụ mình, một sứ vụ cao quý, làm cho các Ngài trọng hơn các Thiên thần.

Ôi Chúa Giêsu Linh mục Thượng tế! Chúa đã thương gọi con vào làm việc trong nhà thánh, xin Chúa hãy ở bên cạnh và giúp con chu toàn sứ vụ con.

Chương 6: CÁCH DỌN MÌNH RƯỚC LỄ

Xin ơn dọn mình

- Lạy Chúa! Nghiệm thấy Chúa cao cả mà con thì hèn mọn, con hoảng sợ và xấu hổ quá!

Không đến cùng Chúa là bỏ mất sinh lực, nhưng đến mà không xứng, lại sợ mất lòng Chúa.

Thế con sẽ làm gì, lạy Thiên Chúa, Đấng phù trợ và ủi an con trong cơn nguy biến!

Chúa hãy vạch cho con đường ngay chính; và dạy con một vài việc đơn thành giúp con dọn mình rước lễ.

Vì nếu biết cách dọn mình cho sốt sắng và cung kính rước lễ cũng như cử hành Bí tích trọng đại này sẽ có lợi vô cùng.

SUY NIỆM

Rước lễ là một trong những việc trọng đại nhất ta có thể làm ở đời hiện tại. Vì thế ta phải gia công dọn mình và cảm ơn cho sốt sắng.

Thánh Phaolô bảo ta mỗi người phải xét mình, rồi mới nên vào rước Mình và Máu Thánh Chúa. Vì ai ăn Mình và uống Máu Thánh Thế cách bất xứng, là chuốc lấy lý đoán phạt mình.

Lạy Chúa, càng xét mình, con càng thấy con tội lỗi và bất xứng. Nhưng nếu con không đến “ăn Thịt và uống Máu Chúa con sẽ không được sống”. Xin Chúa đừng phạt,

nhưng hãy tha thứ, đừng xua đuổi nhưng hãy thương nhận con vào dự tiệc Thánh Chúa.

Chương 7: XÉT MÌNH VÀ QUYẾT TU SỬA

Xét lương tâm

Ôi Linh mục! Khi con cử hành thánh lễ và rước Thánh Thể, phải khiêm nhường thăm sâu và kính cẩn, phải có Đức Tin mãnh liệt và quyết tâm làm vinh danh Chúa.

Hãy cẩn kê xét lương tâm và tận tình thống hối, khiêm nhường xưng tội, để gột rửa và làm cho lương tâm được trong sạch, đừng để một tội trọng nào cản rút và ngăn trở không cho con được thoải mái đến với Cha.

Con hãy thống hối chung hết các tội đã phạm và thống hối riêng những tội con phạm mỗi ngày. Nếu không đủ thì giờ, con cũng hãy thăm xưng thú cùng Chúa tất cả những đốn hèn của dục tình.

Những khuyết điểm

Con hãy than khóc vì con còn quá “*xác thịt*” và thể tục, còn dung túng đam mê, bê tha tình dục, không khổ chế giác quan, buông theo những hình ảnh huyền hoặc.

Con còn quá nuông chiều ngoại vật, khinh thường nội tâm, dễ cười, mau sao lãng, cứng lòng, không chịu thống hối.

Con còn dung túng và nuông chiều nhục dục, lười khổ chế, kém nhiệt tình.

Con tò mò ham tin lạ, rồi theo cái đẹp mắt mà lãng xa khiêm nhượng và tự hạ.

Con ham thu góp, mà hà tiện khi phải làm phúc, con bo bo nắm giữ tất cả.

Con bạ ăn bạ nói, không biết nín nhịn, đời sống ngang tàng, hành động bừa bãi.

Con ăn uống thô tục, coi thường lời Chúa, chậm làm, mau nghỉ.

Truyện nhảm thì tỉnh táo, mà thức cầu nguyện thì ngủ gà ngủ vịt, mong chóng xong, hay đăng trí.

Kinh nhật tụng đọc ngoài môi, dâng lễ chiếu lệ, rước lễ khô khan.

Mau chia trí, chậm hồi tâm, dễ hờn giận, mau bản gắt, hay xét đoán và khắt khe khi sửa dạy người khác.

Con tươi vui khi được may mắn, mà ủ rũ lúc gặp gian lao, dốc lòng nhiều mà thực hành ít.

Quyết chí đền bù

Những khuyết điểm đó, cũng như tất cả những khuyết điểm khác, con đã tận tình thống hối và khiêm nhượng xứng ngay thú thật, nhưng còn phải quyết chí tu sửa, và tiến bộ hơn trong đường nhân đức.

Thế rồi, con hãy thành tâm tận hiến, dâng lễ thường xuyên trên bàn thờ lòng mình để vinh danh Cha, nghĩa là con phải thành tâm dâng cả hồn xác cho Cha, để được ơn dâng lễ cho xứng đáng và để Thánh Thể Cha được rộ nở hoa trái.

Vì không có lễ vật nào xứng đáng, không còn cách đền tội nào công hiệu, bằng thành tâm tự hiến cho Chúa trong khi dâng lễ, cũng như khi rước Mình Thánh Chúa Kitô.

Nếu người ta làm hết sức có thể và thành tâm thống hối, mà đến xin Cha tha thứ và ban ân sủng thì *“Cha thề-lời Chúa- Cha không muốn tội nhân phải tiêu diệt,*

một muốn chúng trở lại và được sống”²¹⁰. Cha sẽ không nhớ đến tội mà sẽ sẵn lòng tha thứ hết.

SUY NIỆM

Thánh kinh thuật: “Trong khi ăn tiệc, chủ nhà vào và thấy có người không mặc áo cưới, liền hỏi: Sao nhà người vào đây không mặc áo cưới? Và truyền bắt trói tống ngục, ở đó chỉ khóc và nghiêng răng đời đời”.

Tiệc Thánh Thể chính là tiệc cưới Ngôi Hai Thiên Chúa. Hết mọi người được mời đến dự. Nhưng đã vào đó phải mặc áo cưới, nghĩa là phải có lương tâm ngay chính và trong sạch.

Trước khi vào dự tiệc ta phải tự vấn lương tâm, nếu có tội trọng chưa xưng ta phải đi cáo mình, Nhiệm tích Hòa giải sẽ trả lại cho ta áo trắng tinh tuyền. Với áo trắng ấy, ta hãy mạnh dạn vào dự tiệc cưới.

Lạy Chúa! Xin đừng để con bao giờ rước lễ phạm sự Thánh. Xin soi sáng cho con nhận biết mọi tội lỗi và can đảm đi gọi rửa trong giếng nước Cáo giải, để đáng rước Chúa vào lòng.

²¹⁰ Ezec.33,10

Chương 8: HY LỄ THẬP GIÁ VÀ TỰ HIẾN

Tự hiến cho Chúa

Xưa Cha dang tay trên Thánh giá, chịu chết trần trụi, Cha đã tận hiến toàn thân cho Đức Chúa Cha vì tội con, Cha đã hiến tất cả không còn giữ lại phần nào, để làm người con giận Đức Chúa Cha. Cũng thế, hàng ngày khi dâng lễ con cũng hãy tình nguyện và hết sức thành tâm dâng trót mình con cho Cha làm lễ vật trong sạch và trọn hảo.

Cha có đòi con điều gì khác, ngoài việc con phải tự hiến cho Cha đâu?

Dẫu có dâng gì, nếu không phải là chính thân con, Cha cũng không kể. Vì Cha không đòi gì khác, mà chỉ đòi bản thân con!

Này, con được tất cả mà không được Cha, con cũng chưa có gì. Cũng thế dẫu con dâng gì cho Cha nếu trong đó không có chính thân con, Cha cũng vẫn chưa hài lòng.

Con hãy tự hiến mình cho Cha, hãy tận hiến toàn thân cho Chúa. Có thể lễ vật con sẽ được vui nhận.

Hiến lễ trọn hảo

Con xem, Cha đã hiến thân cho Đức Chúa Cha vì con, Cha cũng đã ban Thịt và Máu làm lương thực nuôi con để Cha hoàn toàn là của con và con cũng hoàn

toàn là của Cha.

Nếu như con còn luyến tiếc thân con và không tận hiến theo ý Cha: lễ vật ấy không đầy đủ, và tình thân ái giữa Cha và con chưa trọn.

Vậy, nếu con muốn được thoải mái và ân nghĩa, con phải đặt lễ tận hiến lên trên mọi việc của con.

Sở dĩ có ít người được tinh thần sáng suốt và thoải mái, là vì họ không biết hoàn toàn tự thoát.

Lời Cha nói không thể sai: *“Ai không thoát ly mọi của cải, không thể làm môn đệ Cha”*²¹¹. Vậy nếu con muốn làm môn đệ Cha, con hãy tận hiến toàn thân và trót cảm tình lòng con cho Cha.

SUY NIỆM

Trên Thánh giá, Chúa Giêsu đã tận hiến toàn thân cho Đức Chúa Cha để đền tội ta. Theo luật công bình, ta cũng phải tận hiến mình ta cho Chúa, như thế mới hợp lý.

Hơn nữa, trong Bí tích Thánh Thể, Chúa đã lấy chính Thịt và Máu mình làm lương thực nuôi ta. Tình yêu vô biên đó không cho phép ta tiếc gì với Chúa, dầu là chính bản thân ta.

Sau hết, cử chỉ tận hiến đó còn là điều kiện tất hữu của mọi việc thiện và mọi ân sủng. Ta dâng gì cho Chúa, nếu cái đó không phải là chính ta, lễ vật đó không đáng để Chúa nhận.

Lạy Chúa! Con dâng trót thân con cho Chúa, Chúa hãy thiêu hóa, tiêu diệt cái ác trong con, để con có thể nhìn thẳng lên Thánh giá mà nói được như Chúa: “Mọi sự đã hoàn tất... Con phú thác hồn con trong tay Cha”.

²¹¹ Lc. 14, 83

Chương 9: TẶNG HIẾN CHO CHÚA VÀ CẦU CHO MỌI NGƯỜI

Hiến lễ sùng bái

- Lạy Chúa! Mọi sự trên trời dưới đất là của Chúa. Con tình nguyện dâng hiến Chúa trót mình con, để thuộc về Chúa luôn.

- Hôm nay, lạy Chúa! Với tâm hồn đơn bạch, con dâng mình con làm nô lệ Chúa mãi mãi, để từng phục Chúa và làm lễ vật chúc vinh Chúa muôn đời.

Chúa hãy nhận con làm một với hy tế Thánh Thể, mà hôm nay con dâng tiến Chúa trước mặt các Thiên thần đang túc trực đây cách thiêng liêng, để con và toàn dân Chúa được cứu độ.

Trên bàn thờ luân tuất Chúa, con xin dâng tất cả tội lỗi con đã phạm trước mặt Chúa và trước mặt các thiên thần, từ tội đầu tiên cho đến giờ này, để Chúa thiêu hủy chúng trong lửa kính mến. Xin Chúa xóa bỏ mọi vết tích tội lỗi, rửa sạch lương năng và trả lại ân sủng con đã mất khi phạm tội. Xin Chúa thứ tha tất cả và thương ban cho con nụ hôn bình an của Chúa.

Hiến lễ đền tội

Con có thể làm được gì để đền tội bằng khiêm nhường thống hối, thành thực xưng thú và van nài Chúa thứ tha!

Lạy Thiên Chúa! Con khẩn nài, xin Chúa thương nghe: giờ đây con đang đứng trước nhan Chúa.

Con chán ghét mọi tội lỗi con và không bao giờ dám tái phạm. Con đau đớn và sẽ còn đau đớn suốt đời con. Con sẵn sàng thống hối và hết sức đền bù.

Xin thứ tha, lạy Chúa! Xin thứ tha tội con vì danh thánh Chúa. Xin cứu linh hồn con đã được Máu vô giá Chúa thanh tẩy.

Đây con tận hiến thân con cho lượng từ bi Chúa, con phú thác mình con trong tay Chúa.

Xin Chúa xử đãi con theo lượng từ bi Chúa, chớ đừng theo tội lỗi con.

Hiến lễ cầu ân

Con cũng dâng Chúa các việc lành con làm, mặc dầu ít ỏi và thiếu sót, để xin Chúa bổ khuyết và thánh hóa, chiếu cố, chấp nhận và làm cho nên tốt. Mặc dầu con đốn mạt và ti tiện, xin Chúa dẫn đưa con tới cứu cánh phúc lộc bấy lâu mong chờ.

Con cũng dâng Chúa mọi nguyện vọng thánh thiện của những người đạo đức. Những nhu cầu của cha mẹ, anh em, người thân yêu và tất cả những người đã làm ơn cho con cũng như cho người khác vì lòng mến Chúa, của những người xin con dâng lễ để cầu nguyện cho mình và cho người thân yêu, còn sống hoặc đã quá vãng.

Xin cho hết thảy được ơn Chúa phù hộ, được an ủi và nâng đỡ lúc nguy cơ, được thoát khỏi mọi tai ương và được vui mừng, tận tình cảm đội ơn Chúa.

Con cũng xin dâng cách riêng lời cầu nguyện và lễ vật đền tạ cho những người xúc phạm đến con, mất lòng con, chê trách con, phiền nhiễu hay làm hại con, cả những người mà con đã xúc phạm, phiền hà, đã coi thường, đã làm gương

xấu trong lời nói, việc làm; vô tình hoặc hữu ý, xin Chúa thứ tha mọi lầm lỗi và mọi cử chỉ bất công, bất nhã phạm đến nhau.

Lạy Chúa! Xin trục xuất khỏi lòng chúng con mọi nghi ngờ, giận oán, quanh co, bần gắt và tất cả những thiếu bác ái và giảm tình huynh đệ.

Lạy Chúa! Xin thương, xin thương những người đang kêu cầu lòng lân tuất Chúa, và ban ơn cho những người thiếu thốn. Xin cho chúng con được xứng đáng hưởng nhờ ơn Chúa và được sống muôn đời. Amen.

SUY NIỆM

Cùng với hy tế Thánh Thể, ta hãy dâng hiến cả đời ta cho Chúa, theo ba mục đích:

- Để tôn thờ Chúa: ta sẽ dâng cả hồn, xác với tất cả tài năng, cũng như mọi cảm tình ước muốn của ta để xưng ra Chúa là Chúa tể muôn loài, đáng được thờ lạy.

- Để đền tội: bên cạnh hy tế Thánh Thể, ta hãy đặt trước nhan Chúa tất cả tội lỗi ta cũng như của đồng loại, xin Chúa thiêu hủy chúng bằng lửa tình yêu. Cũng dâng tất cả mọi việc lành để xin Chúa thánh hóa và cất vào kho trên trời.

- Để cầu xin: ta cũng đừng quên dâng tất cả ước nguyện, nhu cầu của ta cũng như của mọi người thân yêu, hay thù ghét ta, còn sống cũng như đã quá cố, để Chúa ban ơn cho mỗi người.

Vì công nghiệp Chúa Kitô, lễ vật ta sẽ đẹp lòng Chúa và lời ta cầu sẽ không thể bị từ chối.

Chương 10: KHÔNG NÊN KHINH THƯỜNG BỎ RƯỚC LỄ

Những mưu chước của ma quỷ

Con hãy năng đến mạch suối ân sủng và từ bi của Chúa, mạch suối trọn hảo và trong sạch, để gột rửa mọi tình dục và thói hư, chước cám dỗ và mưu mô xảo trá của ma quỷ.

Satan biết rõ Bí tích Thánh Thể thông ban rất nhiều quả phúc, và là linh dược trị bách bệnh, nên nó tìm mọi dịp, bằng nhiều mưu chước để ngăn trở và lôi kéo những linh hồn đạo đức bỏ rước lễ.

Cũng vì thế mà khi sửa soạn rước lễ, có những người bị cám dỗ gắt gao.

Thánh Job nói: Quý dữ lẫn vào giữa con cái Chúa, dùng mảnh lời đã quen, mà làm cho họ xao xuyến hoặc sợ hãi và bối rối, cốt làm giảm Đức Ái, lung lạc Đức Tin mà bỏ rước lễ, hoặc chỉ miễn cưỡng rước lễ.

Nhưng đừng quan tâm đến những mưu mô mảnh khóc của nó. Con hãy ném trả vào mặt nó những xảo trá bỉ ổi chúng bày ra.

Tên quỷ khốn nạn ấy chỉ đáng khinh đáng cười: Không bao giờ nên vì sức tấn công, lời xúc xiểm của nó mà bỏ rước lễ.

Thường cũng có khi người ta bỏ rước lễ vì quá mong được sốt sắng, hoặc nghi nan về việc xưng tội.

Con hãy làm theo lời khuyên khôn ngoan: Dẹp bỏ mọi nghi nan bối rối, vì chúng ngăn trở ơn Chúa và làm con mất lòng sốt sắng.

Con cũng đừng bỏ rước lễ khi thấy lương tâm cắn rứt và xao xuyến đôi chút. Những lúc đó con hãy đi xưng tội ngay và vui lòng tha cho những người xúc phạm đến con.

Mà nếu con đã xúc phạm đến ai, con hãy khiêm nhường xin lỗi họ, và Chúa sẽ sẵn lòng tha thứ cho con.

Mưu chước của xác thịt

Con ngại xưng tội và bỏ lâu không rước lễ để làm gì? Hãy sớm đi xưng tội, xổ hết nọc độc, và dùng thuốc giảm đau, con sẽ thấy mình khỏe hơn là giãn ra lâu.

Nếu hôm nay con bỏ vì lý do này, biết đâu mai lại có lý do khác mạnh hơn. Như thế con sẽ phải bỏ rước lễ lâu và dần dà sẽ thấy mình bất xứng thêm.

Con hãy dứt khoát với tính lãnh đạm và lười biếng càng sớm càng hay, vì xao xuyến, bối rối lâu mà bỏ rước lễ vì những ngăn trở vụn vặt thường ngày như vậy có lợi gì.

Mà giãn lâu không rước lễ lại càng tai hại vì nó làm cho con quen thói ươn hèn.

Thực đáng tiếc! Có người khô khan và phóng túng, đến nỗi cố ý giãn việc xưng tội, có khi cả việc rước lễ, để đỡ phải bó buộc.

Ôi! Những người giãn việc rước lễ một cách quá dễ như thế là kém Đức Ái và lòng đạo đức chừng nào!

Trái lại, người sống thánh thiện và giữ lương tâm trong sạch để có thể rước lễ hằng ngày: người đó hạnh phúc và đẹp lòng Chúa biết bao.

Nếu có người vì khiêm nhường, hay vì ngăn trở chính đáng mà bỏ rước lễ một đôi lần: Đó là lòng kính cẩn đáng khen.

Nhưng nếu vì ơ hờ trễ nải, người đó phải tự phẫn đấu và hãy làm cho vừa sức, rồi Chúa sẽ trợ giúp cho ý nguyện của ta. Vì Chúa chỉ chú trọng đến thiện

chí của ta hơn cả.

Rước lễ thiêng liêng

Những khi không thể rước lễ vì lý do chính đáng, nếu có lòng muốn nghiêm chỉnh và định ý rước lễ tử tế, ta cũng vẫn được hưởng nhờ một phần nào những ích lợi của Bí tích Thánh Thể.

Đã hẳn trong các lễ trọng và những ngày lễ buộc, người giáo hữu phải cung kính rước lễ thật sự, và rước lễ vì mục đích ngợi khen và vinh danh Chúa, hơn tìm an ủi riêng. Nhưng ngoài ra họ cũng vẫn có thể rước lễ thiêng liêng hằng ngày, hằng giờ mà không ai cấm đoán được. Chính nhờ thế mà họ được công phúc rất nhiều.

Vì lẽ nào họ nhớ lại Mầu nhiệm Nhập thể và cuộc tử nạn Chúa, đồng thời giục lòng mến của Chúa; thì kể là họ rước lễ thiêng liêng và được bổ sức tinh thần lần ấy.

Những ai chỉ dọn mình rước lễ những ngày lễ lớn và rước vì thói quen, thường họ chẳng dọn mình tử tế.

Hạnh phúc thay những ai, mỗi lần dâng lễ hay rước lễ, cũng dâng trót mình làm lễ vật cho Chúa lần ấy.

Dâng lễ, con đừng vội vàng, cũng đừng thông thả quá. Hãy theo mức bình thường chính đáng như những người ở với con.

Con đừng làm phiền ai, hãy theo luật chung của các Bề trên. Thà mưu ích cho người, hơn theo lòng sốt sắng và cảm tình riêng.

SUY NIỆM

Ma quỷ đã biết rõ Thánh Thể là mạch sống trường sinh, nên nó tìm mọi cách để xui người ta bỏ hoặc ít rước lễ.

Thường nó cảm dỗ người ta phạm tội trọng, không được, nó cũng cố gợi trong trí ta những hình ảnh xấu, những nghi nan, lo sợ... để ta không dám rước lễ.

Hãy ném vào mặt nó tất cả những mưu chước ấy. Hãy bàn hỏi với Cha giải tội những khi nghi nan, hoặc cáo mình những khi thấy mình có tội trọng. Vì chỉ có tội trọng mới ngăn trở việc rước lễ. Thế rồi ta hãy dọn mình để rước lễ và nếu có thể rước lễ hàng ngày.

Lạy Chúa, Chúa biết ma quỷ luôn tìm cách ngăn trở con đến với Chúa. Xin Chúa giúp con phá tan mưu mô của nó và đừng để con bao giờ vì đó mà phải xa bàn thánh Chúa.

Chương 11: THÁNH THỂ VÀ LỜI CHÚA, CẢ HAI ĐỀU CẦN CHO LINH HỒN

Bánh mỳ vị

- Ôi! Chúa Giêsu rất lân ái! Được đồng bàn với Chúa sung sướng cho linh hồn kính mến Chúa dường nào! Vì lương thực họ dùng là chính Chúa: người yêu duy nhất mà lòng họ luyện ái hơn cả.

Sung sướng dường bao, nếu con được khóc vì kính mến Chúa và được rơi lệ để rửa chân Chúa như thánh nữ Madalêna!

Nhưng làm sao được lòng sùng mộ ấy! Làm gì có nước mắt thánh thiện ấy!

Trước nhan Chúa và trước mặt các Thiên thần, tim con phải bốc cháy và khắp khối vì vui mừng! Vì Chúa đang hiện diện thực nhưng ẩn mình dưới dạng bánh.

Mắt con không thể chịu nổi ánh sáng tinh thuần của Chúa. Cả vũ trụ sẽ lu mờ trước vinh quang uy linh Chúa.

Thực ra chính vì sức chịu đựng có hạn của con mà Chúa phải ẩn mình dưới tấm màn Bí tích.

Con đang được Chúa ngự trong mình, con thờ lạy Đấng mà các Thiên thần thờ lạy trên trời. Nhưng con chỉ thấy Chúa bằng Đức Tin, trong khi các Thiên thần thấy Chúa nhãn tiền và trực tiếp.

Con vui sống theo ánh sáng Đức Tin và bước theo ánh sáng đó, cho đến ngày vinh quang bất diệt làm cho mọi hình bóng biến tan.

Lương thực hiện thế

Khi nào tới giai đoạn trọn hảo, Bí tích sẽ không còn. Các Thánh trên nơi vinh phúc không cần đến phương thế nhiệm màu ấy nữa.

Các Ngài sẽ vui mừng luôn luôn trước nhan Chúa, diện đối diện chiêm ngưỡng vinh hiển Chúa. Nhờ vinh quang Chúa, các Ngài am hiểu bản tính cao siêu của Thiên Chúa. Các Ngài nhận hưởng chính Ngôi Hai Thiên Chúa như đã có từ trước và sẽ tồn tại muôn đời.

Nghĩ đến những kỳ diệu ấy, con nhàm chán hẳn mọi an ủi dù là an ủi thiêng liêng, vì bao lâu chưa thấy được tường tận vinh hiển Chúa, mọi điều mắt thấy, tai nghe ở đời phải kể là không!

Lạy Chúa! Chúa chứng cho lòng con. Không gì an ủi được con, không tạo vật nào thỏa mãn được con, trừ một mình Chúa, lạy Chúa, mà lòng con ao ước chiêm ngưỡng muôn đời.

Nhưng điều đó lại chưa có thể thực hiện, bao lâu con còn sống trong thân xác.

Vì thế con cần phải nhẫn nại và phú thác mọi ước muốn con cho Chúa.

Chính các Thánh đang vui cùng Chúa trên trời, lúc bình sinh cũng đã tin tưởng và nhẫn nại chờ giai đoạn vinh hiển Chúa đến.

Con tin như các Ngài đã tin. Con hy vọng như các Ngài đã hy vọng. Chắc chắn nhờ ơn Chúa, con sẽ đến nơi các Ngài đã đến.

Trong khi chờ đợi, con sẽ noi gương các Ngài để giữ vững Đức Tin.

Ánh sáng chỉ đường

Con cũng sẽ lấy lời Chúa làm nguồn an ủi, làm chỉ nam đời sống, nhất là con được Thánh Thể Chúa như thuốc hộ thân, nơi nấu ắn.

Bao lâu còn sống, con thấy có hai điều khẩn thiết cho con, thiếu nó con không thể chịu đựng nổi đời sống khốn nạn này.

Bị nhốt trong thân xác, hồn con cần của ăn và ánh sáng.

Con yếu nhược: Chúa đã ban Thánh Thể Chúa để dưỡng nuôi hồn xác, và “đặt lời Chúa làm đèn soi bước con đi”²¹².

Thiếu hai điều đó con không thể sống lành mạnh: vì lời Chúa là ánh sáng linh hồn và Thánh Thể Chúa là bánh nuôi sống con.

Hai thứ đó cũng có thể gọi là hai bàn đặt hai bên tả hữu trong kho Giáo hội : một bên là bàn thờ có Bánh Thánh, tức Thánh Thể vô giá; một bên là luật Chúa, hàm chứa giáo lý thánh, khai sáng Đức Tin ngay chính và dẫn đi vững chắc qua màn che mà vào nơi Cực Thánh.

Ôi Chúa Giêsu! Ánh sáng của Người sáng muôn đời, con đội ơn Chúa vì đã dùng các Tiên tri, các Tông đồ và các Tiến sĩ mà dọn cho con bàn giáo lý thánh thiện ấy.

Ôi! Chúa Tạo thành, Đấng cứu chuộc nhân loại! Con cảm tạ Chúa vì để chứng quả lòng thương nhân loại, Chúa đã dọn tiệc trọng thể này, lương thực con được ăn không phải là thịt chiên tượng trưng, nhưng là chính Mình Thánh, Máu Thánh Chúa.

Chúa đã làm mọi tín hữu vui trong tiệc thánh và no say trong chén phần rỗi này.

Tiệc Thánh này hàm chứa mọi hạnh phúc trên trời, mà các Thiên thần tham dự, tất phải dồi dào hạnh phúc hơn...

Chức vụ Linh mục

Chức vụ Linh mục cao cả và đáng tôn trọng chừng nào! Vì lời các Ngài mà Chúa uy quyền ngự đến. Miệng các Ngài chúc tụng, tay các Ngài lấy phần cho mình và

phân phát cho dân Chúa!

Tay các Ngài phải tinh sạch chừng nào! Miệng phải thánh biết bao! Thân thể ấy phải tinh tắn, lòng phải khiết tinh và trong trắng chừng nào khi rước Chúa!

Miệng Linh mục rước Thánh Thể hằng ngày, không được nói lời nào không thánh, không đứng đắn và hữu ích!

Mắt Linh mục nhìn Thánh Thể hằng ngày, phải đơn sơ và trong sạch lắm.

Tay Linh mục động đến Chúa tạo thành trời đất hằng ngày: phải tinh tắn và hướng lên trời luôn.

Thánh kinh nói riêng với Linh mục: *“Chúng con hãy thánh thiện vì Cha là Chúa Trời con, Cha rất thánh”*²¹³.

Kinh riêng của Linh mục

Lạy Chúa toàn năng! Xin ban ơn trợ giúp chúng con đã thụ lĩnh chức Linh mục Chúa, để chúng con được lương tâm trong sạch và ngay thẳng mà phụng sự Chúa cho xứng đáng và sốt sắng.

Mà nếu chúng con không sống một đời sống thánh thiện cho xứng đáng, thì xin Chúa ban cho chúng con được nhỏ nước mắt chân thành sám hối tội lỗi chúng con đã phạm, phải với lòng khiêm nhượng, với chí kiên quyết, chúng con phụng thờ Chúa cho sốt sắng hơn.

SUY NIỆM

Lần bước trên đường đời, con người đi tìm giữa những u tối, một chân lý khả dĩ soi dẫn lý trí và giữa những đều giả, một tình yêu để no thỏa tâm hồn.

Nhưng tâm lý bất hủ cũng như tình yêu vô hạn mà con người đòi hỏi kia làm gì có được ngoài Chúa.

Lời Chúa chính là kho chân lý vô tận và Thánh Thể chính là mạch suối tình yêu bất diệt, Chúa đặt sẵn ở mọi ngã đường, để soi dẫn và dưỡng nuôi người thiện chí.

Vậy, còn tìm đâu xa, ta hãy mau mắn chạy lại cùng Chúa là nguồn chân lý và Vua tình yêu, tất hồn ta sẽ được no thỏa.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể! Con tìm Chúa như nai khát tìm mạch nước. Vì Chúa là Ánh sáng và sinh lực cho con. Xin Chúa giữ con trong tình Chúa yêu không bờ bến.

²¹² Ps. 108, 105

²¹³ Levit. 19,2

Chương 12: MUỐN RƯỚC LỄ PHẢI DỌN MÌNH CẦN THẬN

Dọn mình kỹ lưỡng

Cha là người yêu khiết tịnh và là nguyên ủy mọi thánh thiện, Cha tìm tâm hồn khiết tịnh và sẽ an nghỉ.

“Con hãy dọn cho Cha một nơi rộng rãi và lịch sự”²¹⁴ và Cha sẽ mừng lễ phục sinh với môn đệ Cha tại nhà con.

Nếu con muốn Cha đến và ở lại trong con, con hãy thanh tẩy men cũ và quét dọn thẳm cung lòng con.

Hãy trục xuất những gì là thế tục và những gì là thói hư lãng lố.

Con hãy lạng lẽ “như chim sẻ cô đơn trên mái nhà”²¹⁵ và nhớ lại những lầm lỗi mà tận tình thống hối.

Người yêu bao giờ cũng dọn nơi lịch sự và đẹp nhất cho bạn tình, có thể mới chứng quả được tâm tình đối với bạn

Nhưng con nên biết: dầu con cả năm không lo gì khác, con cũng không thể dọn mình được xứng đáng với Cha.

Sở dĩ con được dự Tiệc Thánh, là do lòng tốt và ân nghĩa Cha, khác nào người hành khất được nhà triệu phú mời vào dùng tiệc trong nhà, người đó không còn cách nào đền đáp bằng tự hạ và hết lời cảm ơn.

Con hãy làm hết sức và làm chu đáo.

Con đừng theo thói quen hay vì bất đắc dĩ, nhưng hãy vì kính cần và yêu mến, đến rước Thánh Thể Chúa chí ái đã hạ cố đến cùng con.

Chính Cha đã mời và truyền con đến; Cha sẽ bù những chỗ thiếu sót trong con là do lòng tốt Cha mà con được.

Khi được ơn sùng mộ, con hãy nhớ cảm ơn Chúa. Vì không phải do công con, nhưng là do lòng tốt Cha mà con được.

Nếu con chưa được sốt sắng, nhưng trái lại thấy mình khô khan thêm, hãy khăn nài, kêu van, gõ cửa, và cứ thế mãi cho đến khi được ít là một phần ơn phúc lộc đó mới thôi.

Con cần Cha, chứ Cha không cần gì con.

Không phải con đến thánh hóa Cha, nhưng Cha đến thánh hóa và làm cho con nên trọn hảo hơn.

Con đến để được thánh hóa và hợp nhất với Cha, để Cha ban ơn và tăng thêm lòng hằng hái cải thiện đời sống.

Đừng khinh thường ơn đó con ạ ! Và hãy dọn lòng cho thật chu đáo, mà đón BẠN chí ái.

Cám ơn sốt sắng

Dọn mình sốt sắng trước khi rước lễ mà thôi chưa đủ, còn phải giữ lòng sốt sắng ấy cả sau khi rước lễ.

Phải thành tâm để cảm ơn cũng như phải sốt sắng dọn mình.

Cẩn thủ sau khi cảm ơn, đó là một cách dọn mình tốt nhất để được ơn trọng đại hơn.

Nếu vừa mới rước lễ xuống đã sao lãng tìm những an ủi bên ngoài, thì kể là không sửa soạn gì.

Con đừng nhiều lời. Hãy ở lặng và an hưởng Đấng đang ở trong con, Đấng mà cả sức mạnh vũ trụ không thể cướp lấy được.

Con phải tận hiến toàn thân con cho Cha, để từ nay thoát ly mọi lo lắng, con không sống trong con mà chỉ sống trong Cha.

SUY NIỆM

Dọn nhà cho Chúa, gồm hai việc: tẩy uế và trang trí.

Muốn rước Thánh Thể cho xứng đáng, trước hết linh hồn phải sạch mọi dơ nhớp: khuyết điểm cũng như tội lỗi, nhất là tội trọng. Thống hối và Xưng tội là phương thuốc tẩy uế hoàn hảo nhất.

Thế rồi con phải trang hoàng lòng lấy bằng các nhân đức, nhất là Đức Tin và Đức Ái. Trót hiệu lực của Thánh Thể trong ta nhiều hay ít, là tùy ở nồng độ hai đức đó.

Nhưng dầu ta đã dày công tẩy uế và trang sức lòng lấy đến đâu, cũng không cân xứng được với Bí tích trọng đại này. Vì thế ta phải hết sức khiêm nhượng, kính cẩn thưa với Chúa:

“Lạy Chúa con không đáng Chúa ngự vào nhà con, nhưng xin Chúa phán một lời, linh hồn con sẽ lành mạnh”.

²¹⁴ Mc.14,15

²¹⁵ Ps.101,8

Chương 13: PHAI ƯỚC AO HỢP NHẤT VỚI CHÚA GIÊSU TRONG THÁNH THỂ

Ngưỡng vọng hợp nhất

Lạy Chúa! Ai sẽ cho con được gặp Chúa, được cởi mở tâm hồn với Chúa, được hưởng Chúa như hồn con mong ước! Lúc đó sẽ không còn ai khinh được con, không tạo vật nào quyến rũ nổi con. Một mình Chúa sẽ nói với con và con sẽ thân thưa với mình Chúa, như người yêu quen nói với người yêu, bạn quen xử với bạn.

Điều con cầu xin, khát vọng là được hiệp nhất hoàn toàn với Chúa, thoát ly mọi tạo vật, năng rước Thánh Thể cũng như năng dự thánh lễ, được luôn luôn hưởng ơn trên trời, kho báu vô tận.

Ôi, lạy Chúa, bao giờ con mới được nên một và hòa tan trong Chúa, để không nhớ gì đến mình con?

Chúa ở trong con, con ở trong Chúa! Chúa hãy làm cho Chúa và con nên một luôn.

“Chúa thật là bạn chí ái của con, Bạn trong muôn ngàn người” ²¹⁶, linh hồn con sung sướng trong Chúa suốt đời con.

Chúa thật là Vua an bình của con, trong Chúa có bình an tuyệt hảo và nghỉ ngơi thiết thực. Ngoài Chúa chỉ có lao碌, đau đớn và khổ sở vô cùng.

Chúa thật là Thiên Chúa ẩn thân. Chúa không ở với người ác nhưng Chúa ưa chuyện vãn với người khiêm nhượng và đơn sơ.

Ôi! *“Thánh trí Chúa lân mẫn chừng nào”* ²¹⁷, vì để chứng quả lòng Chúa thương đoàn con, Chúa nuôi chúng con bằng bánh mỳ vị bởi trời!

“Thực không có dân tộc nào hạnh phúc được thần minh ở gần mình, như Chúa hằng ở gần tín đồ Chúa” ²¹⁸, Chúa đã ban cho chúng con chính mình Chúa làm lương thực, để yên ủi chúng con hằng ngày và hướng tâm hồn chúng con lên Chúa.

Làm gì có dân tộc nào diễm phúc bằng dân Kitô giáo!

Dưới gầm trời này làm gì có tạo vật nào được yêu thương bằng linh hồn mến Chúa? Vì Chúa đã đoái thương ngự đến, lấy Thánh Thể vinh quang nuôi dưỡng.

Thực hiện hiệp nhất

Thực là một ơn khôn tả, một cuộc hạ cố hiếm có! Một tình yêu vô hạn đặc biệt Chúa ban cho nhân loại!

Con lấy gì đền đáp ơn trọng đại, đức ái sâu dày này?

Con không thể dâng lễ vật nào đẹp lòng Chúa bằng dâng trót lòng con và khẳng khít kết hiệp cùng Chúa.

Toàn thân con sẽ khắp khởi mừng, khi linh hồn con được tận hiệp cùng Chúa.

Lúc đó Chúa sẽ nói với con: *“Nếu con muốn thuộc về Cha, Cha cũng muốn thuộc về con”*.

Và con sẽ thưa Chúa: *“Lạy Chúa! Xin thương ở lại cùng con. Con thành thực muốn ở cùng Chúa”*.

Tất cả ước nguyện của con là tâm hồn con được hiệp nhất với Chúa.

SUY NIỆM

Lời Chúa: “Ai ăn Thịt và uống Máu Cha, người đó ở trong Cha và Cha ở trong họ”.

Chính lúc Chúa Giêsu ngự vào tâm hồn ta, ta được nên giống Chúa, “thông phần Bản tính Thiên Chúa”. Thịt, Máu Chúa Giêsu tan hòa và đồng hóa với máu thịt ta. Toàn thân ta thuộc về Chúa và Chúa thuộc về ta.

Nhưng với mọi khả năng và sinh lực Chúa ưu tiên bao trùm ta. Mọi điều tốt trong ta được thánh hóa, mọi khuyết điểm bị tiêu diệt. Chính lúc đó ta có thể nói như Thánh Phaolô: “Tôi sống mà không phải tôi sống, nhưng là Chúa Kitô sống trong tôi”.

Ôi! Phút giây hạnh phúc! Lạy Chúa, ước gì giây phút này kéo dài mãi cho đến ngày con được hiệp hoan với Chúa. “Xin Chúa ở lại với con vì bóng chiều đã ngã”.

²¹⁶ Cand.5,10

²¹⁷ Sao.12

²¹⁸ Pent. 4

Chương 14: TÂM HỒN AO ƯỚC RƯỚC THÁNH THỂ

Sùng ái nồng nhiệt

“Ôi! Lạy Chúa! Lòng từ bi Chúa dành cho những người kính sợ Chúa, cao cả chừng nào”²¹⁹.

Lạy Chúa! Khi con tưởng nghĩ tới một số linh hồn trung tín, đến rước Chúa với lòng sốt sắng và yêu mến, thường con không khỏi cảm thấy thẹn thuồng và xấu hổ. Bao lần con đã bước lên bàn thờ, hay tới bàn thánh một cách lạnh lùng và khô khan! Bao lần con đã cứng lòng và như vô cảm! Bao lần ở trước tôn nhan Chúa, con đã thiếu nồng nhiệt và lưu luyến như những tâm hồn ao ước rước Chúa quá mãnh liệt và xúc cảm quá sâu xa, đã không cầm được nước mắt!

Tâm hồn và thể xác các Ngài ngưỡng mộ Chúa là mạch suối trường sinh. Không có gì thỏa mãn được các Ngài ngoài Thánh Thể Chúa mà các Ngài hâm mộ và sung sướng tiếp rước vào lòng.

Đức tin sắt đá

Đức tin sắt đá của các Ngài phải chăng là một lý chứng hiển nhiên, Chúa hiện diện thực trong Bí tích Thánh Thể?

Vì ai đã được tâm hồn nóng nẩy trong lúc đồng hành với Chúa Giêsu, người ấy cũng sẽ nhìn nhận được Chúa *“trong khi bẻ bánh”* ²²⁰.

Thường, con không sao cảm được và sùng mộ thống thiết như thế, luyện ái và nồng nhiệt như thế!

Ôi! Chúa Giêsu khoan dung, nhân từ và hiền hậu! Con bần cùng khốn khó, xin Chúa thương đoái và ban cho lòng con đôi lúc được cảm thấy chút tình yêu của Chúa trong khi rước lễ, để Đức Tin con thêm củng cố, Đức Cậy thêm vững vàng vào lòng bao dung Chúa, và Đức Ái, một khi đã được hoàn toàn nóng nảy và nếm thử của ăn trên trời sẽ không bao giờ suy giảm.

Lòng lân mẫn Chúa có thể ban cho con ơn con xin và đến thăm viếng con trong ngày Chúa định, để con được lòng sốt mến Chúa.

Mặc dầu không sốt mến được như những linh hồn đạo đức, nhưng ít nhất nhờ ơn Chúa, con cũng ước ao được sốt sắng như họ. Con cầu xin và hy vọng được thông công với những người đạo đức ấy, và được nhập hàng ngũ của họ luôn.

SUY NIỆM

Sống đêm ngày với Thánh Thể: đó là nguyện vọng của những linh hồn sùng mộ. Ngoài những giờ phút được rước Chúa thật, lòng trí họ hàng ngày lẫn quất chung quanh nhà Tạm. Trót hạnh phúc của họ là hầu tiếp, được chuyện vãn với Chúa Giêsu Thánh Thể. Họ phủ thác trong tay Chúa tất cả những lo âu, tất cả may rủi và nhờ thế họ đã hưởng thiên đàng ngay khi còn ở thế này.

Lạy Chúa, hạnh phúc những người được phục vụ bên Chúa. Mặc dầu con không đáng, nhưng con cũng xin Chúa ban cho con một ý chí ước mong tha thiết rước Chúa ngự vào lòng con.

²¹⁹ Ps. 31, 20

²²⁰ Lc. 24, 35

Chương 15: KHÔNG KHIÊM NHƯỜNG VÀ XẢ KỶ SẼ KHÔNG CÓ SÙNG ÁI

Phải khiêm nhường

Con cần phải thiết tha đi tìm ơn sùng mộ, khẩn khoản cầu xin, nhẫn nại và tin tưởng chờ đợi, nhận mà biết ơn, khiêm nhường nắm giữ, tâm thành cộng tác vào hoạt động của ơn đó, và để mặc Chúa định thời giờ và cách thế đến thăm con.

Điều cốt yếu là khi con cảm thấy mình còn kém hay chưa được sốt mến, con hãy tự hạ mà đừng có thất vọng hay phiền sầu quá.

Thường chỉ ban trong giây lát, điều Chúa đã từ chối lâu ngày.

Cũng có khi Chúa ban ngay sau giờ cầu nguyện, điều Chúa chưa ban lúc ban đầu.

Nếu người ta cầu gì được nấy, xin lúc nào được lúc ấy, đó là một nguy cơ cho tính yếu đuối của con người.

Vậy con hãy tin tưởng cho mãnh liệt và nhẫn nại khiêm tốn mà chờ đợi ơn sốt mến.

Giả sử không được, hay được rồi lại mất, mất mà không biết, lúc đó con hãy nhận là tại con và do tội lỗi của con.

Phải xả kỷ

Cũng có khi ân sủng bị gián đoạn hay mất hẳn chỉ vì thiếu xả kỷ, không nên coi đó là điều nhỏ, vì đáng lý phải kể là lớn lao, vì nó cản trở các ơn trọng đại.

Nhưng nếu con tiểu trừ hay thắng dẹp ngay được điều nhỏ mọn, hay điều lớn lao ấy đi, con sẽ đạt điều con xin.

Vì hễ con tận tình tự hiến cho Chúa, mà không tìm kiếm vật này vật khác theo sở thích riêng, và chỉ vững tin ở Chúa, tức khắc con sẽ được hiệp nhất và bình an. Vì lúc đó con không còn lấy gì làm sung sướng và êm dịu bằng đẹp ý Chúa.

Thế nên, hễ ai thành tâm quy hướng ý định về Chúa và ly thoát mọi yêu, ghét, bất chính đối với bất cứ tạo vật nào, người đó rất xứng đáng được ân sủng và tâm hồn sùng mộ.

Vì Chúa đổ tràn đầy phúc lành Chúa xuống trên những bình chứa nào trống rỗng

Càng thoát ly hẳn được thế vật, càng tự khiêm và tự phú thác hoàn toàn, ơn Chúa càng xuống mau chóng và dư dật, càng nâng cao tâm hồn tận thoát lên.

“Lúc đó người ta sẽ thấy mình dư dật, sẽ bỏ ngỡ và cảm thấy lòng được cởi mở”²²¹. Vì có bàn tay Chúa dẫn đưa họ, và họ hoàn toàn tự phú thác trong bàn tay đó cho đến muôn đời.

“Ai thành tâm đi tìm Chúa và không đuổi theo cái phù vân”²²², người ấy sẽ được Chúa chúc lành cho như vậy.

Mỗi khi rước Thánh Thể, người đó sẽ được đặc ân tận hiệp với Chúa. Vì họ đã không tìm sốt sắng và an ủi riêng mà chỉ đặt danh dự và vinh danh Chúa lên trên mọi sốt sắng và an ủi.

SUY NIỆM

Ơn xúc cảm, làm cho tâm hồn ta lâng lâng sung sướng. Tuy là ơn rất quý, nhưng cũng rất nguy hiểm. Vì nếu không đề phòng, có thể ta sẽ tự hào không ích lợi gì.

Sự thánh thiện có bảo đảm hơn cả là khiêm nhượng, nhìn nhận mình yếu hèn, và dẫn thân làm vui lòng Chúa hơn mọi sùng ái khác và rất có thể làm Chúa xúc động.

Bí tích Thánh Thể chính là nơi Chúa hẹn hò với ta. Ở đó Chúa yên ủi, bao bọc, âu yếm những tâm hồn đau khổ vì Chúa.

Lạy Chúa, “con nhìn nhận tội trạng con. Tội lỗi con luôn sờ sờ trước mắt con”. Xin Chúa đừng xét xử con theo đức công bình, nhưng bao dung tha thứ và lấy Máu Thánh Chúa thanh tẩy con.

²²¹ Ps. 40

²²² Ps. 23

Chương 16: GIẢI BÀY VỚI CHÚA NHỮNG NHU CẦU VÀ XIN NGÀI BAN ƠN

Chúa biết và có thể chữa ta

Ôi Chúa Giêsu chí nhân chí ái! Giờ đây con khát khao, nôn nóng rước Chúa, Chúa biết con yếu đuối. Chúa biết cả những nhu cầu khẩn thiết của con. Chúa biết con chìm sâu trong vực thẳm của tội ác và thói hư, Chúa biết con phải đau khổ, xao xuyến và nhơ nhuốc đến độ nào!

Con đến với Chúa để tìm thuốc điều trị. Con nài van Chúa xoa dịu và an ủi con.

Con thân thưa cùng Đấng đã biết tỏ mọi điều, nhìn thấu đáy lòng, và là Đấng duy nhất có thể an ủi và hộ đỡ con đặc lực.

Chúa biết con cần những thứ gì và thiếu nhân đức chừng nào!

Tin tưởng và cầu xin Chúa

Nay con thiếu thốn, con đứng trước nhan Chúa với hai bàn tay trắng để nhờ lượng từ bi Chúa ban ơn.

Con đói lả: xin Chúa bổ sức cho. Con giá lạnh: xin Chúa sưởi ấm trong lửa mến Chúa. Con đui mù: Xin Chúa đến và soi sáng con trong ánh huy hoàng của Chúa.

Xin Chúa làm cho mọi cửa trần tục trở nên đặng đốt cho con, và mọi thống khổ, ngược đãi nên phương thế tập đức nhẫn nhục. Xin cho con khinh chê và quên đi cả thế trần.

Xin hướng tâm hồn con lên trời với Chúa, và đừng để con lạc bước nơi trần gian.

Hy vọng từ nay cho đến muôn đời, con chỉ lấy một Chúa làm êm dịu. Vì duy mình Chúa là của ăn và của uống cho con, là tình ái và vui sướng của con, là hạnh phúc và mọi may lành của con:

Ước chi sự hiện diện của Chúa trong con sẽ sưởi nóng, làm thiêu hóa và đổi mới con trong Chúa, để nhờ ơn tận hiệp và sức cảm thông của tình yêu mãnh liệt, con sẽ có tinh thần của Chúa.

Xin đừng để con phải xa lìa Chúa mà chưa được ăn no, uống thỏa, nhưng hãy xử khoan hồng với con như bao lần Chúa đã đặc cách xử với các Thánh.

Giả như con có biến thành cục lửa đỏ trong Chúa, và óc tự ái trong con có bị thủ tiêu, cái đó không có gì là lạ. Vì Chúa chính là lửa nóng không bao giờ tắt và là Ái tình luyện lọc soi sáng tâm hồn.

SUY NIỆM

Rước lễ rồi đừng lý luận; nói nhiều không ích gì. Lải nhải là đáng ghét. Đáng ghét hơn trong đời thường. Chúa thấu hiểu ta hơn ta hiểu mình.

Lúc đó ta chỉ nói vừa đủ để tâm sự với Chúa như Bạn với Bạn, nói cho Chúa những như cầu của ta và cả những người thân yêu; chỉ nói đủ để kích thích lòng tin tưởng và yêu mến Chúa. Thế rồi phải để giờ cho Chúa nói và làm trong ta. Chính lúc đó Ngài sẽ dạy ta, sẽ làm trong ta những điều Ngài xét là cần, ích cho ta và sáng danh Ngài.

Lạy Chúa! Con không cần nói, Chúa cũng quá rõ tình trạng linh hồn con. Xin Chúa hãy nói, hãy làm trong con như Chúa quen nói và làm cho các bạn thiết Chúa.

Chương 17: KHÁT VỌNG RƯỚC CHÚA KITÔ

Nguyện vọng của lòng

Lạy Chúa! Con ước ao rước Chúa với tâm hồn sốt mến bao la, với tình yêu nồng cháy, với lòng chân thành kính mến. Con ước ao rước Chúa như những vị Thánh và những người đạo đức. Họ là những người rất đẹp lòng Chúa, vì đời sống thánh thiện và nhiệt tâm kính mến.

Ôi! Lạy Chúa là tình yêu muôn thuở, là gia nghiệp con và là hạnh phúc vô biên. Con mong rước Chúa với lòng ao ước mãnh liệt, và thành tâm cung kính, ước ao như các Thánh đã ao ước và có thể ước ao.

Dẫu con không đáng có những cảm tình sốt mến ấy, con cũng xin dâng lên Chúa trót tâm tình, như thể trong con cũng có tất cả những ước muốn nồng nhiệt đẹp lòng Chúa.

Hơn thế, con cũng hết dạ kính cẩn và tận tình sốt mến dâng lên Chúa tất cả những gì mà một linh hồn đạo đức có thể cảm xúc và ao ước.

Con không muốn giữ gì cho con. Toàn thân con và tất cả những sự con có. Con tự tình và thành tâm tận hiến cho Chúa!

Lạy Thiên Chúa! Chúa Tạo thành và Cứu chuộc con! Hôm nay con muốn rước Chúa với lòng sùng ái. Kính tôn, chúc tụng, ngợi khen và biết ơn, thảo kính, yêu mến và tin tưởng, cậy trông và thuần khiết như Đức Nữ Trinh Maria, khi

được sứ thần báo tin Mầu nhiệm Nhập thể, Ngài đã khiêm nhượng, sốt mẩn đáp lại: *“Này tôi là nữ tỳ Chúa, tôi xin vâng lĩnh lời Ngài”*²²³.

Và như thánh Gioan Tẩy giả, Tiền hô Chúa, một vị Thánh trỗi vượt trên các Thánh, ngay khi còn trong dạ mẹ, nhờ tác động của Chúa Thánh Thần, đã hân hoan nhảy mừng khi được Chúa đến thăm.

Sau đó, khi thấy Chúa giữa đám đông, Thánh nhân nói với lòng khiêm nhượng và kính mẩn: *“Thân nhân của chàng rể đứng bên chàng và ngắt ngây sung sướng khi nghe chàng nói”*²²⁴

Con, con cũng muốn có những khát vọng thánh thiện vĩ đại đó, và được tận hiến trái tim con cho Chúa như vậy.

Lễ vật dâng Chúa

Vì thế, lạy Chúa! Con xin tiến dâng Chúa tất cả niềm vui, cảm tình nồng nhiệt, tinh thần siêu thoát, óc sáng suốt siêu nhiên và ơn hưởng kiến trên trời của các linh hồn thánh thiện, cả những nhân đức và lời chúc vinh mà mọi loài trên trời dưới đất đang và sẽ dâng lên Chúa.

Tất cả những điều đó con xin dâng tiến Chúa, cho con và thay cho những người xin con cầu nguyện, để Chúa được chúc tụng và tôn vinh xứng đáng muôn đời.

Lạy Chúa Trời! Xin nhận lời đoan hứa và nguyện vọng của con, nguyện vọng chúc vinh Chúa đời đời, đoan hứa cảm tạ Chúa hết tình, xứng với uy quyền tối cao và khôn lường của Chúa.

Tất cả những điều đó con dâng Chúa và con muốn dâng hằng ngày, hằng giây, hằng phút. Con cũng kính nhờ và nài xin các Thiên thần, hết mọi linh hồn đạo đức, cảm tạ và chúc tụng Chúa với con.

Mọi dân tộc, mọi chủng loại mọi ngôn ngữ hãy tôn vinh Chúa. Hết thảy hãy sung sướng và nhiệt thành tung hô Thánh Danh vô cùng êm dịu Chúa.

Sau hết, xin Chúa cho những người dâng lễ với một tâm hồn đầy kính cẩn và sốt sắng, cũng như những người rước lễ mà có lòng tin tưởng, được hưởng nhờ ân nghĩa và lượng từ bi Chúa. Và xin những người đó thương nhớ đến kẻ khốn nạn này.

Thế rồi khi được mãn nguyện và hưởng những phúc tận hiệp sáng khoái, được yên ủi và no thỏa mà rời bàn thánh, xin những người đó thương nhớ đến kẻ khốn nạn này.

SUY NIỆM

Trong phạm vi tinh thần, nhất là về phương diện siêu nhiên, con người tuy dấu thấp hèn và bất lực, nhưng rất táo bạo ước muốn.

Những ước muốn chính đáng chẳng những không làm kiệt quệ, mà còn tăng thêm nhuệ khí cho con người.

Mặc dầu chưa đến tuổi luật cho phép rước lễ, Thánh nữ Imelda đã có một ước muốn rước lễ mãnh liệt đến nỗi Thánh Thể từ trong nhà Tạm đã bay với Ngài..

Dầu không có diễm phúc được Chúa hiện đến như Trinh nữ Imelda, nhưng ta vẫn có thể ước muốn mãnh liệt, rước Chúa Giêsu vào lòng. Chính nhờ những ước muốn ấy mà ta có thể làm thỏa lòng Chúa, và cũng chính chúng sẽ bù lấp một cách đầy đủ, tất cả những ngăn trở, cũng như những bất xứng của ta đối với Bí tích Thánh Thể.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể! Xin cho con được sốt sắng ước ao rước Chúa vào lòng con. Xin Chúa ở với con mọi giây phút trong đời con.

²²³ Lc. 1, 38

²²⁴ Ga.3,29

Chương 18: ĐỪNG TÒ MÒ, NHƯNG PHẢI TIN MÀU NHÌỆM THÁNH THỂ

Đức Tin khiêm tốn

Muốn khỏi chết đuối trong sâu thẳm của hoài nghi, con đừng tò mò tìm hiểu
Màu nhiệm cao sâu này cách vô ích.

“Ai muốn tìm hiểu uy quyền Chúa, sẽ bị vinh quang Ngài choáng ngợp” ²²⁵.

Thiên Chúa làm được nhiều điều ta không thể ngờ.

Không cấm tìm hiểu chân lý cách khiêm nhượng, đạo đức, luôn luôn sẵn
lòng nhận lời chỉ vẽ và theo sát giáo lý tốt lành của bậc thầy.

Hạnh phúc thay những ai đơn sơ không ưa biện luận phiền phức, mà chỉ theo
đường thẳng và vững chắc của giới răn Chúa.

Biết bao người đã mất lòng sùng mộ, chỉ vì quá ham tìm hiểu những vấn đề
cao siêu!

Chúa chỉ đòi con phải tin và sống cho ngay thẳng, chứ không muốn con suy
cho cao, cho thấu những màu nhiệm của Chúa.

Những điều nhỏ mọn, đơn sơ con chưa hiểu, chưa biết được, thì điều qua
mặt con, con hiểu thế nào?

Hãy luôn tùng phục Chúa, và bắt lý trí lệ thuộc Đức Tin, rồi con sẽ được ơn
hiểu biết những điều cần ích cho con.

Đức Tin ân ái

Nhiều người phải chịu thử thách gắt gao về Đức Tin, về màu nhiệm Thánh Thể. Nhưng điều đó không do họ mà do thù địch của họ.

Con đừng lo lắng, đừng thắc mắc về những điều con tưởng nghĩ, cũng đừng trả lời những nghi hoặc ma quỷ xui nên.

Con cứ tin lời Chúa, lời các Thánh và các ngôn sứ, như thế tà thần sẽ phải rút lui ngay.

Với tôi tớ Chúa, chịu thử thách như vậy thường lại rất có lợi.

Vì ma quỷ có cám dỗ người vô tín ngưỡng và tội lỗi đâu, trái lại nó tấn công kịch liệt và tìm mọi cách để cám dỗ người đạo đức thánh thiện.

Vậy con hãy đi, đi với một Đức Tin đơn sơ nhưng sắt đá, và hãy khiêm nhượng cung kính đến rước lấy Thánh Thể. Và những gì con không hiểu được, con hãy phó thác cho Chúa toàn năng.

Chúa không bao giờ lừa dối ai, nhưng ai quá tự tin, người ấy tự lừa dối mình.

Chúa đến với những người đơn sơ, tỏ mình cho những người khiêm nhượng, ban trí hiểu cho người thấp bé và giấu ân sủng với người tò mò, kiêu căng.

Lý trí nhân loại yếu đuối và có thể sai lầm, nhưng Đức Tin không thể lầm được.

Mọi lý luận, mọi sáng kiến tự nhiên, phải rập theo Đức Tin, không được đi trước hay đả phá Đức Tin, vì Đức Tin và Đức Ái ở đây phải giữ địa vị ưu tiên và phải hành động cách nhiệm màu trong Bí tích cực cao cực đại này.

Chúa hằng sống, vô biên và toàn năng đã làm những điều cao cả và bất khả thấu đạt trên trời, dưới đất, và những tác phẩm kỳ lạ của Ngài không tạo vật nào thăm dò nổi.

Nếu những kỳ công của Chúa mà lý trí nhân loại lại hiểu thấu được dễ dàng, như thế còn gì là kỳ lạ, là khôn tả.

SUY NIỆM

Mầu nhiệm Thánh Thể là mầu nhiệm siêu việt, nếu tò mò khảo sát là táo bạo, nghi hoặc là phản bội.

Việc Chúa làm ta chỉ phải khâm phục. Lời Chúa nói ta chỉ phải tin cho vững. Tin Chúa là cách hiểu tường tận hơn cả.

Từng thế hệ, bao nhà bác học cũng đã tin mà không lấy gì làm chối tai. Vậy vì lý do gì con lại nghi hoặc?

Nhưng để hộ đỡ và củng cố Đức Tin ta cần phải có Đức Ái, Đức Ái sẽ giúp ta tin dễ dàng điều mà lý trí khô khan lấy làm chối tai vô lý. Cũng Đức Ái ấy một ngày không xa, sẽ mở tung kho mầu nhiệm và mắt ta sẽ thấy tường tận điều mà giờ đây ta thắc mắc.

Lạy Chúa Giêsu lân ái, xưa Chúa đã cầu nguyện cho Thánh Phêrô trưởng đoàn tông đồ của Chúa được vững Đức Tin. Xin Chúa gia tăng Đức Tin cho con để con tin Chúa ngự thật trong Thánh Thể.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ được cao vinh nhiều chỉ vì Mẹ đã yêu nhiều, xin Mẹ giúp con được yêu mến và đầy sùng ái đến rước Chúa Giêsu Thánh Thể.